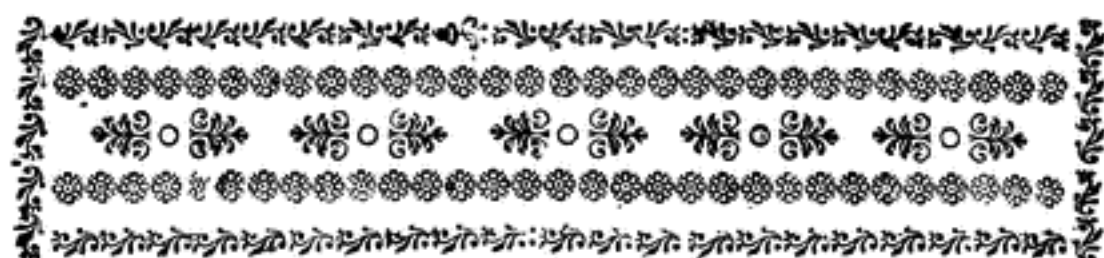

FLORA SIBIRICA
SIVE
HISTORIA
PLANTARVM SIBIRIAE
TOMVS III.
CONTINET
TABVLAS AERI INCISAS
LXVII.

AUCTORE
D. IOANNE GEORGIO GMELIN,
Editore
D. SAMVEL GOTTLIEB GMELIN.

PETROPOLI
EX TYPOGRAPHIA ACADEMIAE SCIENTIARVM
MDCCLXVIII.

PRAEFATIO EDITORIS.

Difficile negotium esse et plenum molestiae, postumos Auctorum foetus ita in lucem emittere, ut nihil desideretur, quod ad propositum facit; id illi ratum atque perspectum habent, qui eiusmodi laboribus manum semel admouerunt. Et vitio credo, mihi nemo vertet, si publice fateor, magnas et me in tertio Florae huius edendo Tomo sensisse difficultates, quin quod subinde maximas. Iis tamen praevaluit officium, quo fungor, et iusta in Patrum pietas. Laetusque in fine operis nunc constitutus peractos labores sentio iucundos. Accipe autem, erudite Lector, quae habeo, monenda.

Tertio Florae Sibiricae Tomo destinatae a B. Auctore tres classes erant, *incompletae*, *fructiflorae* et *calyciflorae*, hasque iam Ipse, dum vixerat, penitus fere elaboravit, elaboratasque ante hos nouendecim annos Tubinga Academiae nostrae misit, quae tunc temporis aliis occupationibus distenta differre impressionem cogeatur, et Patruo fati praematura morte cedente, cum nemo esset, qui illam vrgeret, Viris celeberrimis HEBENSTREITIO et KOELREVERTERO; peregre hinc insuper abeuntibus, factum fuit, vt tertius hic Tomus tenebris iacuerit sepultus, vsque dum mihi, fato sic volente, Petropolin vocato, anno elapso tradebatur. Letum relectumque talem inueni, qui publica luce dignus esset, modo necessaria fieret paucis in locis correctio, addereturque recentior synonymia. Quod utrumque in me suscepi, ita, vt ne
ver-

verbum quidem in scriptis Patruī mutauerim vnquam, ea autem, quae addere volui, quaeque e publico Academiae thesauro herbario, in quo industria STELLERIANA emicat, immiscenda habui, signo () proponere visum erat, vt distinguantur. Plantis Sibiricis semel intentus, ita me in illas immerfi totus, vt dum tres illas iam memoratas reuidi classes, hacque occasione singulos codices peruolui, omnis sensim sensimque Flora quoad momenta summa ita a me elaborata sit, vt potuerim huic adhuc addere Tomo ringentes, filiquosasque et adpendicis loco columniferas, in quibus Sibiria valde paupercula est. Has ergo plantas his sub posterioribus ordinibus comprehensas et secundum viua, quae hortus alit, et secundum sicca crebro examinaui specimina, consulendo Patruī codices manuscriptos, Indices, Lenensem, Irkutien-

A 3

sem,

sem, Ieniseensem, Transbaicalensem, et observationes in historiam naturalem miscellaneas. Non recensui, nisi quae Sibiriae propriae sunt, plantas, omissis Chinenfibus, vt Lophantho et Hyoscyamo aureo, omissis fatiuis omnibus. Non descripsi, nisi ad normam Patruī, quamvis saepe illibenter, ne in opera fiat dissimilitudo. Addidi quoque eadem de causā, curtas illas definitiones específicas, quas ceteroquin non amo. In omnibus satisfeci mihi, sed tantum doleo, quod parciore iusto adlegare sciverim oeconomicos salutaresque plantarum vsus; id enim nunc extra potestatem erat, cum non inuenerim nisi memoratos. Dabam Petropoli Mens. Apr. MDCCLXVIII.

FLORAE SIBIRICAE

CLASSIS IX.

INCOMPLETAE.

HIPPURIS LINN. *Lapp.* 1. *b. Cliff* 3.
Sp. pl. 1. *pag.* 6. *n.* 1. ROY. *pr.* 205.
Polygonum foemina semine vidua LOB. *ic.*
p. 792.
Equisetum palustre brevioribus foliis polysper-
mon C. B. *Th.* *p.* 242.
Equisetum palustre linariae scopariae folio C. B.
pr. 24.
Equiseti facie polygonum foemina I. B. III.
732.
Pinastella surrector RVPP. 275.

Lim-

Limnopenze vulgaris, VAILL. act. 1719.

p. 14.

1. *Eadem ramosa*.

Vna cum varietate sua in omni *Sibiria* in *Kamtschatkam* vsque nascitur. In varietate perquam frequente secundum caulium longitudinem rami vnciales, biunciales at triunciales exeunt, foliis iisque insidentibus seminibus, caulis instar, vestiti.

Ad ostium *Lenae* fluuii, obseruante STELLERO, integras insulas occupat, propterea anseres feri, quibus escam praestat, laqueis ingenti copia ibi capiuntur.

2. *SALICORNIA* herbacea LINN. act. *Stockh.*

1741. p. 180. Succ. 1.

Salicornia patula articulis apice compressis emarginato bifidis, LINN. *Sp. pl.* 1. p. 5.

n. 1.

Salicornia DOD. *pempt.* 82. LINN. *b. Cliff.* 490.

Kali geniculatum maius annuum B. *pin.* 289.

Salicornia geniculata annua TOVRN. I. R. H. cor. 51.

j *Salicornia ramosa rubra* STELL. *Irc.n.* 1144.

jj *Eadem fruticosa*. Tab. I. fig. 1.

In omni *Sibiria* ad lacus falsos et in regione salinarum, ad montem falsum etiam, in *Kaptendei* ripa exstantem, vt et in locis, salis adspersione conspicuis, rarius tamen in his, vna cum varietate sua frequens est.

Fruticosa tamen rarior est, quam herbacea. Vtramque etiam D. LERCHE *Astrachania* ad me misit.

Herba-

Herbacea varietas nullus dubito, quin sit primi et secundi anni planta, tunc simplici caule est, aut parum ramoso, ut primum autem in plures ramos dispertitur, substantiam simul mutat, et fruticosior euadit. Radix tenuis rigida fibra constat, ad quam decem circiter, paulo tenuiores, sed quaedam longiores, fibrae pinnatim quasi affiguntur. Caulis durus lignosus, per duas circiter a radice uncias nudus, pennae columbinae crassitie, in multos tum ramos in latum expanditur, quorum fastigia fere coincidunt.

Secundum totam ramorum longitudinem clauae unciales aut breuiores, pediculis semiuncialibus et multo minoribus appenduntur, plerumque ex aduerso binae, solemni structura gaudentes, interdum loco clauarum ramuli e ramis prodeunt, vno et altero minorum clauarum pari onusti. Varius clauarum status est, pro ratione temporis, in quo obseruantur. Sub medium Iulii plerumque vidi perquam nodosas aut veluti squamosas, quale exemplum icon sistit, tempore autumnii vero tetragonis cauernulis excavatas. Et in priori quidem casu puto, emissionem florum instare, in posteriori semina iam delapsa esse. Fateor nihil certi mihi de vera structura constare. Nec negare possum, saepius me dubitasse, an haec fruticosa species ab herbacea vere differat. Nunquam enim memini, me fruticosam ante Iulium vidiſſe, deinde radix illius fruticosa fere nimium tenuis esse videtur, quam ut pro radice plurium annorum putari possit. Sed vidi etiam priorem speciem sub forma herbacea florum feracem, ut vix pro planta tenella adhuc habere po-

tuerim. Sed haec enodari non poterunt, donec in horto per plures annos cultam salicorniam sedulo et continua fere serie contempleris. Caeterum color huius fruticosae prioris speciei instar viridis aut ruber est. Interdum etiam caulis ruber est, et ramuli flavescent. Nodi autem, in quos ante florum emissionem intumescit, viridi colore plerumque gaudent, ut illo tempore aspectu iucundissima planta sit, quam etiam tabula fig. 1. sistit, quia non memini, me huius aetatis plantam delineatione adumbratam antehac vidisse. DOD. Icon et quae ex illo mutuo sumta est, LOBELII, videtur ad fruticosam plantam facta esse.

Ex varietate herbacea equos mirum in modum pinguescere, et Baschcirorum et Russorum in *Isetensi* prouincia constans traditio est.

3. *CORISPERMUM foliis alternis* LIN. *b. Cliff.* 3.

ROY. *pr.* 205.

Coryspermum D. IVSSIEV *act.* *Par.* 1712.

p. 244. — 246.

Corispermum floribus lateralibus, LIN. *VPS.* 2.

n. 1. *Sp. pl.* 1. *p.* 6. *n.* 1.

Rhagrostis semine pastinacae BVXB. *Cent.* III.

p. 30. *Tab.* LV.

Coryspermum glabrum maius longissimis foliis

AMM. *Ruth.* 225.

Atriplex ramosa, hyssopi foliis crassiusculis in

spicam squarrosam congestis, semine ad fo-

liorum unguiculos nudo, ouato, plano, maiore

MESS. AMM. *Ruth.* 231.

Rhagro-

Rhagrostis foliis arundinaceis BVXB. Cent. III.

p. 30. Tab. LVI.

i. Idem caulibus rubris.

ii. Idem spicis ovatis.

Corispermum spicis squarrosis LINN. h.

Vps. p. 3. n. 2. Sp. pl. 1. p. 6. n. 2.

AMM. Ruth. spec. 2da p. 159.

Viridis varietas spicas profert laxas et longas, et squamae spicarum nonnisi in margine albae sunt, caulis eius pedalis est et amplior, admodum ramosus. Altera varietas humilior est, et magis procumbens, tota, aut saltem plurimam partem rubra, spicis habilioribus et brevioribus, et fere ovatis. Tertia videtur esse varietas humilior, inter palmum et dodrantem altitudine varians, caules graeciles proferens et spicas lanuginosiores, quam prima varietas, folia quoque plerumque longiora sunt. Sed nihil adhuc deprehendi, quod certas notas discriminis inter hasce varietates exhiberet, non color, quia etiam secunda et tertia varietas interdum rubrae comparent, saepe etiam in tenellis plantis earum varietatum caules inferius e violaceo rubentes vidi, id quod etiam VAILLANTIVS de suo corispermio memoravit. In genere certum est, herbas huius speciei raro occurrere totas rubras, nisi autumno, ergo aetas aut rigor tempestatis praecipua huius varietatis causa esse videtur. Sed nec hirsuties aut glabrities foliorum speciem variant, quae pro ratione soli, in quo planta nascitur, magis aut minus hirsuta sunt, quin hirsuta folia cum aetate plantae pilos plurimam partem amittunt. Sic etiam longitudo foliorum nullum

discrimen in specie facit. Dantur plantae in Sibiria nascentes, quarum folia non longiora sunt, quam folia plantae occidentalis Galliae, vti ipse b. AMMANVS confessus est, et vti etiam permultis exemplis conuicti sumus, sed pinguior paulo humus, qualis in Sibiria non infrequens est, etiam longiora profert, quid quod e gallico femine enatum corispermum in horto Academico vidimus, cuius folia longitudine non inferiora erant vel longissimis, quae sibiricae plantae protulerant. Nec forma spicarum solidum discriminis fundamentum praebet, docente cultura, qua patet, ex eodem femine spicas longas in planta erecta, et ouatas in procumbente enasci. Deficiente scilicet nutrimento aquoso compertum est, hanc varietatem accidere.

In structura partium, ad florum et fructuum formationem spectantium, nihil in planta silvestri inveni, quod contrarium esset descriptioni cel. IVSSIEVII. In seminibus maiusculis in basi plerumque levis sinus exsculptus est, quod in eius descriptione haud annotatum inuenio. Quod vero ad stamina spectat, nunquam vno plura vidi, vti pariter habet IVSSIEV. A Cel. HALLERO per litteras habeo, hortensem plantam vno, duobus et tribus staminibus variare. Quantum Cel. LINNAEVS in horto Vpsaliensi addit, concinna admodum ratione, vt scilicet infimus flos stamina quatuor, secundus tria, tertius duo, reliqui vnicum stamen habeant. *Rhagrostidem foliis arundinaceis* BVXB. Cent. III. p. 30. Tab. LVI. cum LINNAEO synonymam facio varietati 2dae. Licet enim BVXBAVMIVS, semina faciat cornuta, et hanc praecipuam differ-

feren-

ferentiam statuatur, nihil vero hoc ad differentiam facit, utraque enim varietas stilos duos superstites habet, quos in altera varietate cornuum nomine insigniuit, in altera autem non vidit; saepe enim detriti sunt aut delapsi in vetustis plantis. Denique a Cel. LER-CHE utriusque varietatis plantas ad *Wolgam* lectas obtineo, ex quibus mihi quidem patet, semina utriusque nonnisi magnitudine paullulum differre.

In omni *Sibiria* frequens est.

4. *CALLITRICHE* foliis oppositis, oblongis, fructibus integris.

Stellaria aquatica, LOB. ic. p. 792.

Alfene aquis innatans foliis longiusculis, I. B. III. 786.

Corispermum foliis oppositis, LINN. *Lapp.* 2. b. *Cliff.* 3.

Corispermum foliis superioribus ovalibus, floribus androgynis, LINN. *flor. Suec.* 3. *El. Sp. pl.* 1. p. 6. n. 1.

Stellaria foliis ad caulem angustis, in summitate subrotundis, HALL. *Helv.* p. 198.

Ad amnes, *Ieniseam* influentes, ut et hinc occidentem versus ad *Iaicum* usque abunde nascitur.

5. *CALLITRICHE* foliis oppositis, oblongis, fructibus quadrifariam dehiscentibus. Tab. I. fig. 2.

Lenticula palustris angustifolia, folio in apice bisecto, LOES. *Pruss.* p. 140. ic. 38.

Stellaria aquatica foliis longis tenuissimis, RAY. *syn.* III. p. 290

Stellaria foliis omnibus angustis, apice refecto,
 HALL. Helu. 198. LINN. Suec. p. 2. β.
Callitriche foliis omnibus linearibus apice bifidis floribus hermaphroditis, LIN. Sp. pl. 1.
 p. 6. n. 2.

Plantae non satis cognitae, quoad mihi patuit, descriptionem facio. Ex radiculis longis tenuissimis, cauliculi surgunt ramosi, palmares et semipedales, totius instar plantae admodum nitentes, quibus folia appenduntur ex aduerso bina, vix vnciam longa, quaedam etiam multo breuiora, apice magis aut minus bifida, ad margines plerumque integra, quaedam passim leuiter crenata, lanceolata, sessilia, in summitate aliquantulum congesta. Diffitorum foliorum singulorum alis singuli innascuntur fructus, ex quatuor seminibus compressis, maiusculis, parte, qua se mutuo tangunt, rectis, dorso arcuatis, conflati, in quatuor semina leui attactu dilabentes. Masculi flosculi ex alis foliorum congestorum prodeunt, quos autem non amplius ita obseruare licuit, vt structuram exponere sustineam.

In sinu quodam Manae fluuii in Ieniscam labentis d. xiv. Aug. copiosissimum erat.

In icone pictor foliorum apicem bifidum et crenas ad marginem non expressit, quia acie acuta oculorum ad haec dignoscenda opus est. In LOESELII autem libro nimis distincte apices delineantur.

6. CERATOCARPUS LINN. diff. resp. DASSOW
 28. n. 1069. h. Vpf. p. 281. n. 1. eiusdem Sp.
 pl. 2. p. 1375. BVXB. comm. petrop. Tom. I.
 p. 244. Tab. IX. Flores

Flores secundum meam observationem aut in divaricationibus ramorum aut in foliorum alis, aut feminae solae aut masculi soli, aut utriusque generis simul nascuntur. Semper tamen uterque sexus in eadem planta obtinet. Diavaricationes ramorum masculis magis locum concedunt, quam feminis. Feminae plerumque solitariae sunt, masculi saepissime duo, pedunculis infidentes, nonnunquam tres simul. Petalum aut unicum numerari potest in floribus masculis aut duo, vix enim cohaerent in basi, spathulae forma, intus alba, extra viridi, lanuginosa, diaphana. Stili in valde iuvene tantum germine conspicui sunt, sub capsulae enim incrementum in ea absconduntur. Germinis femellarum theca cum foliolis calicinis ita concreta est, ut thecam birostrum, triangulam, apici insistentem, utrinque secundum longitudinem carinatum referat, in cuius apice germen delitescit.

Ceterum descriptioni BVXBAVMIANAE addendum est, caules esse lanuginosos, albidos, foliaque alterna, sature viridia, linearia, acuta, uncialia et maiora, pilis longiusculis hirsuta, et a lanugine passim cinerea, et germen intra pilos candidos abscondi.

In campis vastis *Ononienfibus*, inprimis circa lacus falsos, copiose nascitur, ubi saepe eius cumuli, pedem facile alti et pedem in basi lati, magno numero occurrunt, quod ad figuram spectat, fimetis similes, quos in comneatum hiemalem sibi exstruunt incolae ibidem frequentissimi, cuniculi pumiliones salientes, qui hoc artificium vix ab hominibus, eam regionem incolentibus, didicerunt, quibus fenificiae
nullo

nullo in usu fuit, pecori, copiosissimo certe, curam nutrimenti relinquentes. Ad *Iaicum* etiam et ad *Wolgam*, *Samaram* et *Tanaim* fluuios abunde prouenit.

7. *EMPETRUM* procumbens, LINN. *b. Cliff.* 470. *Lapp.* 379. *Suec.* 832. *Sp. pl.* 2. p. 1450. n. 2. ROY *pr.* 206.

Erica baccifera MATTHIOLI, LOB. *obs.* 621.

I. B. I. 526.

Erica baccifera procumbens nigra, C. B. P. 486. *b.*

Empetrum montanum fructu nigro, TOVRN. I. R. H. 579.

Vbique in palustribus nascitur. Russis Tobolensibus ad *Ieniseam* usque *водяница*, vltcrius in *Sibiria* ad *Ochotense* usque mare et in *Kamtschatkam* usque dicitur, *шикша*, et licet baccae aquosi atque fatui sint saporis, ab idolorum cultricibus tamen vt et ruthenis gentibus pro obsonio non infimae notae habentur.

8. *ASARUM* foliis subcordatis petiolatis, LINN. *b. Cliff.* 178. *Suec.* 392. ROY. *pr.* 207.

Asarum foliis reniformibus obtusis binis, LINN.

Sp. pl. 1. p. 633. n. 1.

Asarum, B. *pin.* 197. DOD. *pempt.* 358.

Asarum, *Baccaris* f. *Baccatus*, LOB. *ic.* p. 601.

In *Iesetensi* prouincia, vulgatissima per omnem *Russiam* planta passim prouenit, *Irtim* tamen fluuium vix assequitur, nec in magis orientalibus *Sibiriae* regionibus amplius cernitur.

9. *BLITUM* capitellis sparsis lateralibus, LINN. *Vps.* 3. n. 2. *El.* *Sp. pl.* 1. p. 7. n. 2.

Atriplex

Atriplex sylvestris baccifera, CLVS. H. CXXXV.

Atriplex sylvestris mori fructu, B. pin. 119.

Atriplex mori fructu minor f. *frugifera minor*
MOR. H. 2. p. 606. f. 5. t. 32. fig. 2.

Blitum foliis triangularibus dentatis, *calicibus*
baccatis, *capitulis summis foliosis*, LINN.
b. Cliff. 495.

Chenopodium morus foliis argute dentatis, HALL.
Gott. 6.

Isitenfis prouincia a *Iaico* ad *Irtim* vsque fluvium hanc plantam magna copia gignit, nec vero ultra in magis orientales plagas eam extendi observavi. Insignis est, quod foliorum formam spectat, differentia. Caules altiores plerumque, durioresque sunt, folia crassiuscula, interdum triangula, dentata, interdum ex sinuato dentata, interdum, quod ad summa praecipue attinet, omnino integra, altitudinem tamen vix duos dodrantes superare animaduerti, nihilominus AMMANNIANAM plantam pro eadem habeo, cuius altitudo culturae adscribenda venit.

Multo minor etiam occurrit, quam indicaui, nec semper erecta est, sed saepe procumbens, haecque multa folia lanceolata, nihil omnino dentata profert, serius etiam semina maturat.

Hac ratione plantae humili in loco nasci solent, ubi aquae ex inundatione aut pluuiis longe in aestatem vsque steterunt, vnde forte varietatis ratio petenda est.

10. *AXTRIS* fruticosa, floribus femineis lanatis
Tab. II. Fig. 1.

Flor. Sibir. Tom. III.

C

Frutex

Frutex halimi facie, BURS. *Herb. Vol. 22.*
LINN. *in litt.*

Blitum arborescens, incanum, Lauendulae fo-
lio, STELL. *Irc. 767.*

Camphorata species alia hirsuta et lanuginosa
ID. *l. c. 1150.*

Axyris foliis lanceolatis tomentosis, floribus fe-
mininis lanatis, LINN. *Sp. pl. 2. p. 1389.*
n. 2. cum synon.

Nos etiam in catalogis nostris plantarum fibiri-
earum semper aliquam cum Blito similitudinem suspi-
cati Blitoidis nomine insigniuimus. Alias porro spe-
cies distinctas eiusdem generis obseruauimus, et iam,
ex quo ex itinere reuerſi ſumus, quouis modo in-
ſtructuram partium, ad florum et fructuum formatio-
nem ſpectantium, diligenter inquiſiuimus, ſed quod
candide ſatemur, nihil diſtincti, oculis licet armatis
utentes, eliciuimus, ut de charactere generico certi
quid proferre nondum liceat. B. STELLERVS, qui
fruticeoſam ſpeciem ſolam vidit, nihil quidquam ſemi-
num detexit, tria tantum ſtamina in ſingulis floribus
ſibi vidiffe viſus eſt, dubitat autem, annon imagina-
tione tantum eiſmodi illi ſors contigerit. Miſimus
etiam ſemina ad lynceum LINNAEVM, ut plantas
in horto ſuo educaret, et generis characterem definiret,
qui pro amicitia ſua et pro ſtudio ineffabili, botani-
cem iuuandi, in Axyride herbacea floribus capitatis,
infra deſcribenda, characterem ſe inueniſſe credit, et
nobiscum communicauit, quem orbi botanico inuidere
neſas eſſet. Si alicubi aliter a nobis obſeruatum eſt,
apud

apud singulas herbas, quae mox describentur, annotabimus, non eo fine, ut illustrem et ab omni orbe comprobatum observatorem corrigamus, qui de eius observationibus meliorem spem, quam de nostris concipimus, sed ut botanophilos inuitemus, in structuram generis ulterius inquirendi, et veritatem observationum suis calculis comprobandi.

Nomen genericum ipse clar. LINNAEVS composuit ex α priuatiuo et $\xi\upsilon\gamma\omicron\varsigma$ acutus, forte, quia plantae huius generis, fruticosae etiam, non pungunt, et ramorum extremitates obtusae sunt, non acutae.

Axyris Auctore Cl. LINNAEO monoecia plantata est, flores masculinos in amenta digestos, remaneos flores sessiles gerens. Calix masculinis est perianthium triphyllum, patens, obtusum, filamentis tribus, linearibus, patentibus, instructum, quibus totidem antherae subrotundae respondent. Feminei flores calice infiruuntur diphylo, concavo, obtuso, germine subrotundo, stilis duobus capillaribus, et stigmatibus acutis, calix clauditur et semen vnicum subrotundum fouet.

Linaria scoparia f. Bellevedere huius generis esse videtur.

Radix Axyridi fruticosae est longa, et sex et decem pollices, et quatuor quinqueae crassa, lignosa, cinerea, scabra, saepe propaginibus supra terram serpentinibus aucta, aut ramos modo vnum, modo duos et plures, saepe vnciam crassitie superantes, teretes, dueros, extra spadiceos, intus buxeos, in terram ad integrum pedem demittens, ex qua virgae viginti et

triginta surgunt, colorini admodum calami crassitie sed et saepe vix columbinum aequante, lignosae, cortice glabro, lutescente vestitae, infra gemmis veluti nodosae, in quarum plerisque foliorum rudimenta insident, cubitales, dodrantes aut altiores, humilior etiam, quaedam erectae, aliae supra terram sparsae, simplices aliae, aliae ramosae, summitem versus albidae, quasi farina aspersae essent, nonnunquam etiam amoene rubentes, quae in tertia circiter altitudinis parte foliis satis crebris vestiri incipiunt, crassiusculis, uncia aliquanto latioribus, et pro ratione brevioribus, Lauendulae vel betae folia referentibus, non venosis, sed infra tantum neruo eminente praeditis, ibidemque cinereis aut albicantibus, supra viridioribus, ab autumnali tempestate rubente et luteo variis, in quorum alis glomeres longorum, in humilioribus plantis etiam breviorum, magis aut minus candidorum, pilorum eriguntur, inter quos tria perpetuo femina haerent exigua, aut maiuscula, subrotunda, aut ex rotundo acuminata, compressa, quorum tamen raro omnia ad maturitatem perueniunt. Singula autem femina duobus foliis, perquam hirsutis, in cornua veluti desinentibus, uti descriptio generica LINNAEI inculcat, inuoluuntur. Haec est flosculorum femineorum dispositio, de quibus itaque nihil nisi semen maturum observare licuit. Extrema versus, ut et per totam fere caulis longitudinem ex ipso illo loco, cui feminei flosculi insident, spiculae surgunt semiunciales et longiores etiam, e luteo pallescentes, steriles, adeoque masculae, perquam tenues, anserinae pennae admodum crassitie,

crassitie, de quarum structura nihil distincti mihi innotuit. In planta ramosa ramorum eadem ratio est.

In vastis ficcisque lapidosis campis superioris *Ieniseae* atque in eum labentium fluuiorum regione, ut et ad *Angaram* et *Baicalem* usque in campis praecipue *Vrinscinenfibus* e regione rupis *Kladowaiae* et in arenosis locis circa *Baicalem* lacum copiosam sub finem Aug. mensis inuenimus STELLERVS et ego. Cel. D. LERCHE etiam ex Astrachania ad me transmisit.

Icon virgam huius fruticis ad viuum sistit.

II. *AXTRIS* erecta, herbacea, amentis masculis simplicibus Tab. II. fig. 2. et Tab. III.

Axyris foliis ouatis caule erecto, spicis simplicissimis. LINN. *Sp. pl.* 2. p. 1389. n. 2.

Radix lignosa est, albens, tenuis, longis iisque paucis albicantibus fibris stipata. Caulis in planta filvestri pedem aut cubitum raro superans, in hortis ad altitudinem fere humanam affurgit, infra glaber est et rubens, supra lanugine pubescit. Folia mox ab exortu multa sunt, nullo ordine posita, pallide viridia, lanceolata, utroque extremo acuta, in medio semiunciam lata, breuissima lanugine obsita, nervis oblique ad costam folii mediam excurrentibus obscure distincta, breuibusque petiolis suffulta. E singulis foliorum alis singulae prodeunt spicae, raro uncia longiores, quibus flores exiguorum globulorum forma alternatim, sed spisse adhaerent, constantes ex foliolis e luteo pallidissimis, inter villos albos breues emicantibus, et filamentis, apicibus pallide luteis, instructis. Spinae haec tum longius succrescunt, et pars extrema tota fit paleacea.

leacea et exarescit, quae scilicet masculis floribus locum concesserat, inferior pars foliis vestitur minoribus multis, tanquam squamis, tribus plerumque simul eodem loco affixis, in quorum singulis semen latitat orbiculare depresso, lutei coloris, vtrinque foliolo cinctum, quae duo foliola calicem procul dubio constituent. Infima spicae pars nuda est, et pedunculatam facit spicam. Sic quidem olim observavi. Sed in horto aliter res mihi se obtulit. Pedunculi plurimi singuli e singulis foliorum alis exhibant, quo superiores, eo breviores, subhirsuti, duas tertias nudi, spica brevi foliosa terminati. In singulorum foliorum alis tres flosculorum contiguae series locabantur, quarum duae externae femellae singulae vtrinque brevi foliolo tanquam calice cinctae, praeterea duobus foliolis extramunitae sunt, quorum singulis tres flosculi eiusdem generis insident, quorum calix duobus aut tribus foliolis conflatur. Stili duo sunt, perquam fragiles et brevi evanescentes, corolla longiores, aliquanto hispidi. Stigmata simplicia, oblonga, saepe obliqua. Intermedia series foliolis tribus includitur hirsutis, oblongis, erectis, et flosculo constat masculo tristemone, antheris didymis instructo, et duabus femellis. Saepe etiam in alis foliorum duos aut tres tantum flosculos femineos, aut totidem masculos, separatim vidi. Nolui haec reticere, quia supra dictis passim aduersantur. Sed vestigia naturae lego, hinc quid sensus detegant, cordate indicandum est. Ego quidem ex hoc concludo, magnam esse difficultatem in genere determinando. Saltem hoc certum esse videtur, in hac specie

specie masculos et femineos flores in eadem spica provenire.

Ab *Ienisea* fluvio ad *Lenam* vt et in *transbaikalsensem* vsque regionem nusquam non nascitur. Amat areas hortorum et loca ruderata. Ex monte *Krasnagora*, quae iter ex Russia in Sinas facientibus transitur, etiam allata est, sed humilior et ramosior, minoribusque foliis stipata.

Icones duae factae sunt. Tab. III. totam plantam filuestrem exprimit, *Ircutiae* in laetissimo solo natam. Tab. II. fig. 2. sistit ramum plantae hortensis. Vtraque icon ad vinum facta est.

12. *AXTRIS* herbacea, amentis masculis corymbosis, pedunculatis Tab. IV. fig. 1.

Blitoidis species altera serpilli foliis, STELL. Hort. sic.

Axyris foliis ouatis, caule erecto, spicis conglomeratis LINN. Sp. pl. 2. p. 1390.

n. 3.

Radix plerumque simplex est et tenuissima, alba. Caules palmares, semipedales et dodrantales, (in planta hortensi facile bicubitales) rubentes et virides, pro ratione altitudinis tenues, ab imo ad summum hirsuti, prioris instar speciei ramosi, cui, excepto florum formationis modo, perquam similis est. Folia enim similia sunt, nisi quod plerumque breuiora sint et per saepe in spinulam inermem desinant, venisque non adco conspicuis perfundantur, et a pilis adhaerentibus cinereum fere colorem induant.

Flo-

Flores masculi glomerati, corymbosi, pedunculati, caules et ramos terminant. Nec alae inferiorum foliorum iis destituuntur. Sed feminae in ipsis foliorum alis sub masculis semper sessiles sunt. Calix masculorum tribus constat glumis hirsutis, in quo stamina tria latent subulata cum apicibus didymis, puluere excusso tricuspibus. Caue, ne pauciora numeres stamina, nam non vno eodemque tempore erumpunt. Calix feminarum tribus membranaceis albis glumis conflari videtur, filum vnicum tantum vidi, cum stigmate plerumque simplicissimo; semel obliquum observaui et maiusculum. Semen obtuse triquetrum est, priori globosius sed minus.

In superiori *Ieniseae* fluvii regione inter fontes *Karyschi* fluvii et lacum *Igirem* sub initium septembris cum fructu maturo collegi. STELLERVS etiam ad *Baicalem* lacum observavit.

Icon partem plantae hortensis ad vivum exhibet.

13. *AXYRIS* herbacea, floribus capitatis. Tab. IV. fig. 2.

Blitoides ocymi folio STELL. hort. sicc.

Axyris foliis obouatis, caule subdiuiso, floribus capitatis, LINN. *Sp. pl.* 2. p. 1390.

Radix tenuis est, alba, lignosa, et aliquot crassiusculas propagines, minimis fibrillis auctas, transversim emittit. Caules interdum proxime e radice multi eriguntur, interdum vnicus transversim supra terram procumbit, e quo demum per spatia vncialia caules surgunt, illorum instar vix dodrantes, quin
et

et saepius palmares tantum, duri, non tamen lignosi, tenues, rubentes aut virides, pilorum lanuginosorum specie vestiti, arbusculae instar valde in latum expansi, foliis muniti crebris, subrotundis, latiusculis, in acutum mucronem subito terminatis, vtrinque asperis et hirsutis, supra laete viridibus, infra pallide cinereis. Ex horum foliorum alis capitula crassa, umbellarum fere specie, tomentosa, eminent, femineorum florum sedes. Extremitatem versus pedunculi floriferi comparent, simillimi praecedentis speciei, et flosculi etiam in globulos dispositi, qui autem sub primum floris tempus femellis veluti intermixti sunt, longius demum postea, spica succrescente, remoti. In capitulis autem feminiferis tunc infra comparentibus, foliola maiora euadunt, et rosulas supra scriptas formant.

Huius characterem genericum Cl. LINNAEVS exhibuit, sed etiam in hac, vti in priori, calix femellarum mihi triphyllus membranaceus visus est. Semen vix abludit a semine prioris speciei.

In *Ieniseae* regione superiori vt et ad *Angaram* fluuium et ad *Baicalem* lacum in montosis locis, quae arena abundant, sub medium Augusti occurrit.

Icon plantae est filuestris, et vnum plantae caulem exhibet, resectis, quae illustratione non inferuire posse iudicatum fuit. Hirsutia plantae adeo peculiaris est, vt penicillo difficulter adumbretur. Accedit quidem ad eam, quam pictor expressit, sed aliquanto asperior esse debuisset.

Flor. Sibir. Tom. III.

D

* *Rha-*

* *Rhamnoides baccis nigris*, *asparago minoribus*, MESS. *Itinerar B. MESSERSCHMIDIVS* hanc plantam recenset, a se in superiori regione *Ieniseae* fluvii ad *Dabuthum* fl. collectam, quae nec a nobis nec a STELLERO unquam observata est, nec vero siccam MESSERSCHMIDII plantam vidimus, ex qua certi quid de ea statuere liceret. Annon fuerit *Osyris* nostra Flor. Sib. Tom. II. n. 11.? Ita videtur.

14. *DAPHNE* floribus sessilibus infra fo'ia elliptico-lanceolata, LINN. *Lapp.* 140. *b. Cliff.* 147. *Suec.* 311. ROY. p. 208.

Chamelaea germanica, DOD. *pempt.* 364. et LOB. *ic. sub nomine Lauri pusillae* p. 367.

Laureola folio deciduo, flore purpureo, officinis *laureola faemina*, B. *pin.* 462.

Laureola folio deciduo s. Mezereum Germanicum, I. B. I. p. 1. p. 566.

Thymelaea lauri folio deciduo s. laureola faemina, TOVRN. I. R. H. 505.

Thymelaea floribus spicatis sub foliis ellipticis, modice acuminatis, leuibus, mollibusque, HALL. *Helv.* 188.

Daphne floribus sessilibus ternis caulinis, foliis lanceolatis deciduis, LINN. *sp.* 1. p. 509. n. 1.

Non constans est ternus florum numerus ex eadem gemma. Duo et quatuor eadem frequentia occurrunt. Stigma corpus refert subrotundum, album, spongiosum.

Nasci-

Nascitur in omni *Russia*, et pergit per *Sibiriam* ad *Ieniseam* vsque fluuium. Hinc orientem versus deficit.

Fructus solus, quoad noui, incolis in usu est, quibus propter aliquam formae similitudinem et vim vrentem *дикий перец*, (piper filuestre) dicitur. Sexus sequior harum regionum, pallidae et macilentae faciei non amans, hisce baccis et rubentem et tumidulam sibi faciem conciliat. Corpore tepidarii usu probe excalesfacto, baccis cute spoliatis genas perfriquant, vnde a virtute vrente tumor et rubor inducuntur, dolorosi quidem cuicumque alii, qui pulchritudinis rationem non habet. Equis radix medicinam praestat, quando pedes ipsis intumescunt, quod sub autumnum a pluuiosa tempestate paludibusque frequentibus, quas permeare coguntur, contingere solet. Veterinarii tunc radicis particulam loco setacei in summa pectoris parte traducunt, et quotidie loco mouent, donec tumor euanescat.

15. *STELLERA* foliis lanceolatis, corollis quinquefidis, LINN. *nou. gen. resp.* DASSOW. 1053. *Sp. pl. I. p. 513. n. 2.*

Chamaeiasme radice Mandragorae, GMEL.

AMM. *Ruth. n. 24. p. 16. 17. 18. Tab. II.*

Valerianelloides polygoni folio, floribus in vertice conglobatis, semine turbinato, nigricante, surdo, MESS. PIN. AMM. *ibid. p. 18.*

Nihil habeo, quod addam siue LINNAEI descriptioni genericae siue meae, in AMMANIANO

opere exstanti. Differt autem hoc genus a *Daphne* femine nudo, a *Passerina* LINN. staminibus intra tubum. Cum passerina TRAGI conuenit, licet corollae passerinae quadrifidae tantum sint, et octo tantum staminibus praeditae, nam hoc in lino, gentianis, asperulis, vacciniis aliisque innumeris in eadem saepe herba obseruatur, vt natura digito veluti monstret, propter eiusmodi differentias genera non esse discerpenda.

Quae de virtute medica olim scripsi, ea iam retracto, vltioribus experientiis tam meis quam alienis, certior factus. Inter summe drastica medicamenta collocanda est radix, cuius vix duodecim grana homini robusto aliarum regionum propinare auderem. Sursum et deorsum purgat. Sibirici autem hominis ventriculus ad drachmam dimidiam et duos scrupulos perfert. An a frequentissimo spiritus frumenti vsu? Forte fibras ventriculi indurat, et insensiles facit.

16. *ATRAPHAXIS* ramis spinosis, LINN. *h. Cliff.*
138. *Sp. pl. I. p. 475. n. 1. ROY. pr. 209.*

Atriplex orientalis, frutex aculeatus, flore pulchro, TOVRN. *Cor. 38. BVXB. Cent. I. p. 19. Tab. XXX. DILL. Elth. 47. t. 40. f. 47.*

Omnia conueniunt cum descriptione exactissimi DILLENII, imprimis si structuram florum spectes. Sed folia multo sunt rotundiora, et spinarum vix vestigium deprehendas, nisi vetustarum et forte superioris anni. An maturum anni tempus, in quo planta obser-

obseruata est, huius differentiae causam inuoluit? Ita videtur. Nam germen in plantis, quas possideo, adhuc paruum est. Videntur enim ramulorum laterali-um, in quorum alis flores pedunculis breuib-us haerent, extremitates autumnum versus foliis spoliari et in-urari, et in spinas verti, quas, etiam secundum DILLENII obseruationes, BVXBVMIVS male vocat vncinatas. In descriptionibus nominatorum Aucto-rum id porro praetermissum esse videtur, quod caules et ramuli sub tempus florum emissionis floribus tam coriosis vestiantur, vt iis quasi tecti sint, quorum plurimi postea decidunt.

Cl. LERCHE *Astrachania* misit. Teste AM-MANO *Ruth* p. 161. etiam ad *Iaicum* fluuium in *Baschcirorum* regionibus prouenit.

17. *CHRYSO SPLENIVM* foliis alternis, HALL. *Helu.* 189. LINN. *Sp. pl.* 1. p. 569. n. 1.

Saxifraga aurea, DOD. *Lugd.* p. 1113. I. B. III. p. 707.

Sedum palustre luteum maius, foliis longis pe-
diculis insidentibus, MOR. *Ox.* III. p. 477.
f. 12. t. 8. f. 8.

Chryso splenium foliis amplioribus auriculatis,
TOVRN. I. R. H. 146. etc.

Chryso splenium foliis pediculis longis insidentibus,
EIVSD. *ib.*

Chryso splenium, LINN. *b. Cliff.* 149. *Suec.* 317.
ROY. *pr.* p. 209.

In omni *Sibiria* in *Kamtschatcam* vsque nascitur.

18. *VRTICA* androgyna, foliis ovalibus, LINN. *b. Cliff.* 440. *Suec.* 773. ROY. *pr.* 210.

Vrtica foliis oppositis ovalibus, LINN. *Sp. pl.* 2. p. 1396. n. 5.

Vrtica vrens minima, DOD. *pempt* 152.

Vrtica minor acrior, LOB. *ic.* p. 522.

Vrtica vrens minor, B. *pin* 232.

Vrtica minor annua, B. *hist.* 3. p. 466.

Vrtica foliis ovatis, amentis cylindraceis, androgyna, LINN. *Lapp.* 375. HALL. *Helu.* 178.

In omni *Sibiria* frequens est, et turiones eius tam huius, quam sequentis speciei optimi oleris loco veris tempore nobis inferuierunt.

19. *VRTICA* dioica foliis oblongo cordatis, LINN. *b. Cliff.* 440. *Suec.* 774. ROY. *pr.* 210. HALL. *Helu.* 177.

Vrtica foliis oppositis cordatis, racemis geminis, LINN. *Sp. pl.* 2. p. 1396. n. 6.

Vrtica vrens altera, DOD. *pemt.* 451.

Vrtica sylvestris asperior, *f. vrtica communis f. maior f. vrtica femina*, LOB. *ic.* p. 521. *ex* DOD. *mutuo sumta.*

Vrtica vrens maxima B. *pin.* 233.

Vrtica vulgaris maior l. B. III. p. 445.

Vrtica

Vrtica foliis cordatis, amentis cylindraceis, sexu distincta, LINN. *Lapp.* 374.

j. *Eadem caule rubente Vrtica rubra*, TAB. GER. B. *pin. l. c.*

Nascitur in omni *Sibiria* in *Americam* vsque. Varietas 1. ad *Taram* urbem copiosissima erat.

In terris *Kamtschaticis* caules sili materiem praebent, tota etiam planta in cultu idololatrico et in cantamentis ludicrisque *Kamtschadalorum* visionibus magnarum virium esse perhibetur. In usu tamen quocunque varietas caule rubente vulgari illi caule viridi praefertur. STELL.

20. *VRTICA* foliis oppositis tripartitis incisfis LIN.

Vps. p. 282. *n.* 2. *Sp. pl.* 2. *p.* 1396. *n.* 8.

Vrtica foliis profunde laciniatis, semine Lini, AMM. RVTH. 249. *Tab. XXV.*

Vrtica montana, altissima, trifido fere cannae bis folio, semine in ramulis maiore, fuscescente MESS. *pin.*

Ab *Ienisea* fluuio in *Transbaicalenses* vsque regiones ad *Sinas* vsque frequentissima est. Excurrit etiam ad *Lenam* fluuium in *Kutam* vsque. Sed ex occidente *Ieniseae* deficit.

Semen non minus est, quam in *vrtica* pilulifera. Androgyna haec species plerumque est, interdum etiam dioica. Plantae radix est perennis.

21. *PARIETARIA* foliis ex lata basi ouatis, brevius mucronatis, verticillis laxissimis *Tab. V. Fig. 1. a. b.*

Mercu-

Mercurialis montana repens ocimi folio, STELL.
Irc. 899.

? *Parietaria orientalis saxatilis ocymi folio lucido*. TOVRN. Cor. 30.

? *Parietaria minor ocymi folio* HALL. Helu.
177.

Fibris albis semidiaphanis capillaribus radix inter faxa latet. Cauliculi procumbunt diaphani, foliis cincti in adultioribus plantis, longius petiolatis, ex latissima basi ovatis, in iunioribus brevius petiolatis, subrotundis, mucronatis tamen, et plerumque ad insertionem petioli leuiter excissis, siue cordatis, laete viridibus, semidiaphanis, si attente inspiciantur, cauliculorum instar hirsutis, in quorum alis resident aut breuibus pedicillis tanquam in verticillis laxissimis sustentantur una aut duae series flosculorum, quarum singulis sex foliola acuminata, pilosa, pro involucrio contingunt, intermedius flosculus singularum serierum ex albo vi- ret, monopetalus est, plusquam semiquadrifidus, laciniis acutis, infra veluti in tubum contractus, e cuius fundo quatuor filamenta nascuntur cum antheris exiguis, in fauce tubi conspicuis. Germen huic, uti lateralibus, ex ovato acutum, aliquanto compressum est, nitens et hemidiaphanum, totius plantae instar. Stili aut stigmatis nec vestigium cernere licuit.

Icon a. plantam altiore, b. humiliorem sistit, in qua posteriore pictor excisiones ad petiolorum insertionem plane neglexit.

Tota planta mentae similem remissum odorem spirat.

Per totam *Sibiriam* in rupestribus occurrit, nusquam autem laetius natam vidi, quam in specubus subterraneis. Occurrit a medio Iulio ad finem vsque Septembris.

22. *POTAMOGETON* foliis linearibus, oppositis alternisque, distantibus, basi patentibus, caule tereti, LINN. *Suec.* 147. *El. Sp. pl.* I. p. 184. n. 12.

Potamogeton minimum capillaceo folio, B. *pin.* 193. Pr. 101.

Potamogeton gramineum tenuifolium, LOES. *Pruss.* p. 206. ic. 67.

Potamogeton pusillum, folio gramineo brevior, VAILL. *Par. Tab.* XXXII. f. 4.

Potamogeton foliis linearibus, alternis, remotis, ROY. *pr.* 213.

Potamogeton caule terete, foliis angustissimis, spica minima, HALL. *Herk.* 201.

In *Scholcunensi* lacu *Catharinopolitani* tractus metallici, vt et in *Orchovca* amne frequens nascitur.

23. *POTAMOGETON* foliis lanceolatis, alternis, vndulatis, ROY. *pr.* 212. LINN. *Sp. pl.* I. p. 183. n. 5.

Potamogeton foliis crispis, f. lactuca ranarum, B. *pin.* 193.

Fontinalis crispa, B. *hist.* III. p. 770.

Fontilapathum pusillum LOB. *ic.* 286.

Folia sunt oblonga, crispa, acuminata, ad basin aurita, in caule diaphana.

In stagnis ad *Angaram* circa *Roswodnaium* pagum et ab *Vickacovcam* amnem et ad *Bargusinum* fluuium b. STELLERVS obseruauit. Ego nusquam vidi.

24. *POTAMOGETON* foliis oblongo-ouatis, petiolatis, LINN. *b. Cliff.* 40. *El. Sp. pl.* 1. p. 182. n. 1. ROY. *pr.* 212. HALL. *Helv.* 199.

Potamogetum, FVCHS. p. 651.

Potamogeton rotundifolium, B. *pin.* 193.

In omni *Sibiria* in aquis pigre fluentibus occurrit.

25. *POTAMOGETON* foliis lanceolatis in petiolos desinentibus, LINN. *Cliff.* 40. *El. Sp. pl.* 1. p. 183. n. 4. *El. Suec.* 141. ROY *pr.* 212.

Potamogeton alpinum plantaginis folio, TOVRN.

I. R H 233.

Potamogeton aquis immersum, folio pellucido, lato, oblongo, acuto, R. *Hist.* 188.

Potamogeton foliis ouatis longissimis pediculatis, HALL *Helv.* 199.

I. Idem foliis variis.

Planta haec, quae in omni *Sibiria* et *Russia* copiose nascitur, folia ouata raro profert, sed plerumque lanceolata, in superiore caulis parte opposita, infra alterna.

In varietate j. quae *Petropoli* frequens est, folia multo sunt minora, et superiora quidem exacte referunt, etiam quod spectat ad texturam, folia prioris speciei,

speciei, inferiora vero huius, vt incertum sit, an ad hanc an ad praecedentem maiori iure referenda sit. An loci conditio, nimirum aquae minus profundae, folia magis ouata et duriora, profundiores lanceolata potius et molliora reddunt? Si haec alterioribus observationibus confirmarentur, conclusio prono fluere alveo, hanc et praecedentem plantam specie non differre. Sin minus, ad generationem hybridam, botanicos hodie vexantem, confugiendum erit.

26. *POTAGOMETON* foliis cordatis, amplexicaulis, LINN. *Lapp.* 69. *Suec.* 140. *ej. Sp. pl.* 1. p. 182. n. 2. ROY. *pr.* 212. HALL. *Helv.* 199.

Potamogeton tertia, DOD. *pempt.* 582.

Potamogeton altera, DOD. I. B. III. 778.

Potamogeton perfoliatum, RAI. *Hist.* 188. *Syn.* III. 149.

Potamogeton rotundifolium alterum, LOES. *Pruff.* 205. t. 65.

In omni *Sibiria* frequens est.

27. *MYRIOPHILLUM* floribus masculis interrupte spicatis, LINN. *b Cliff.* 446. *Suec.* 781. *El. Sp. pl.* 2. p. 1409. n. 1. ROY. *pr.* 213. *Tab. nostr.* V. fig. 2.

Millefolium aquaticum pennatum spicatum, B. *pin.* 141. *Pr.* 73. *fig.* 1.

Myriophyllum vulgare maius, VAILL. *act.* 1719. p. 30.

Pentapteris scapo fiorigero nudo, HALL. *Helv.*
201.

In modo florendi Sibiricae nostrae plantae ab Europaea nullam plane differentiam noui. Sed folia perpetua sunt quaterna, vti describit et pingit C. BAVHINVS in prodromo. Nec LINNAEVS in flora suecica diffitetur saepe quaternis foliis variare. Insigniorem differentiam in ipsis foliis animaduerti. Inueni aliquando circa *Turam* urbem in *Orchovca* amne, nondum florentem, quae simillima erat plantae Europaeae, praeterquam quod folia erant quaterna; In *Mana* fluvio aquis, spica excepta, tota erat immersa, sed foliola, quae pinnae constituunt, erant fere sex duplo maiora, quam in planta vulgari, saltem internodia, quibus folia distabant, longitudine superabant, licet capillaria essent.

Hanc delineari curavi ex sicco exemplo, vbi quidem infimum internodium ad naturam exactum est. a) in eodem internodio est ramus. Vix tamen credo, haec ad fingendum novam speciem sufficere, cum varia in aquis immersio et variis fluminis gradus multas in plantis aquaticis mutationes efficere possint.

28. *MYRIOPHYLLUM* floribus omnibus verticillatis,
LINN. *b. Cliff.* 446. *Suec.* 782. *El. Sp. pl.* 2.
p. 1410. *n.* 2. ROY *prodr.* 213.

Myriophyllum aquaticum minus, CLVS. H.
CCLII.

Millefolium aquaticum, flosculis ad foliorum nodos, B. pin. 141.

Potamogeton flosculis ad foliorum nodos, TOVRN. I. R. H. 233.

Pentapterophyllum aquaticum, floribus ad foliorum nodos, DILL. gen. 125. RAI. Syn. III. 316.

Pentapteris floribus foliis infidentibus, HALL. Helv. 203.

1. Foliis quaternis, pinnis superiorum brevissimis.

Potamogeton pinnatum, flosculis ad foliorum nodos quaternis, BVXB. Cent. V. p. 8. Tab. XVI.

Nonnisi varietatem conspeximus, quae in *Mana* fluuio a priori specie amoene laeteque virenti colore vel e longinquo discerni poterat. Inferiora folia siue illa, quae aquis perpetuo immersa erant, pennis perquam longis respectu superiorum praedita erant, vti etiam depngit ea CLVSIVS. Quaternus autem foliorum numerus ad distinctionem speciei causa non videtur sufficiens, cum reliquae partes omnes nihil discrepent.

Vtraque species a *Iaico* ad *Angarum* et *Bargusinum* vsque fluuios passim prouenit.

29. *CHARA* vulgaris, LINN. Lapp. 469. Suec. 992.

Chara caulibus leuibus, frondibus interne dentatis, LINN. Sp. pl. 2. p. 1624. n. 2.

Equisetum foetidum sub aqua repens, BAVH.
pin. 16. prodr. 25. theatr. 251. B. hist. 3.
731.

Hippuris foetida, DILL. piff. 105.

Chara vulgaris foetida, VAILL. act. 1719.
p. 23. t. 3. f. 1. RAI. Syn. III. p. 132.
HALL. Helv. 196.

Chara caulibus lacuibus, ROY. pr. 533.

Recens ex aqua collecta egregie viret, sicca al-
bide cinerea euadit. Manū arenosa est, et pessime
foetet.

In Mana fluuio passim et copiose nascitur.

30. *THESIVM*, LINN. Cliff. p. 41. HALL. Helv.
183.

*Thesium panicula foliata, foliis lineari — lanceo-
latis*, LINN. Sp. pl. 1. p. 3. n. 1.

Anonymos lini folio, CLVS. Pann. 312.

Linofyris nuperorum, GFR. ic.

Linaria montana flosculis albicantibus, B. pin.
213.

Linariae similis, I. B. III. 461.

Alchimilla linariae folio calyce florum albo,
TOVRN. I. R. H. 509.

Palmare et haud ramosum occurrit, et aliquan-
to procumbens, sed et pedale, admodumque ramosum.
Saepe etiam inueni et floribus et fructibus orbium, tunc
rami ramosissimi sunt, extremis veluti in cornua ar-
cuata desinentibus.

Per

Per omnem *Sibiriam* nusquam hospes est.

Multum conuenit, cum *Thesio linophyllo sesamoides* procumbens montanum, *Linariae folio, floribus albicantibus*, MORIS. *hist.* 3. pag. 601. f. 15. t. 1. f. 3. aut differre mihi tamen paniculae videntur, quas MORISON floribus solitariis sparsis depingit, cum congestos omnes habeant specimina sicca, in herbariis Sibiricis adseruata. Caeterum binae hae plantae non multum differunt, poteritque vna alterius varietas esse. Cel. LERCHE Botanicus eximius, *Astrachaniae* obseruauit aliam, quae vt simplex est, ita quoque pauca folia habet, sed laticra.

31. *SCLERANTHVS*, annua, calicibus fructuum clausis. Tab. VI.

Aut *Alchimilla erecta*, *gramineo folio, minore flore* TOVRN. et *Alchimilla gramineo folio, maiori flore* EI. specie non differunt, tunc nostra tertia erit varietas; Aut vero differunt, tunc nostra tertia species, annuam vitam cum priori, calices fructuum clausos cum posteriori communes habens. Habitu certe priori simillima est, floris etiam colore et magnitudine et annua radice vita. Si forte tamen aliis felicioribus esse contigerit, ex icone quandam aliam eruere differentiam, eorum in gratiam iconem plantae durioris latifoliaeque fig. 1. et aliam plantae mollioris et tenuifoliae fig. 2. apponendam curauimus.

In montosis montis *Neiwensum* DEMIDOWII officinarum, tractui metallico *Catharinopolitano* adscriptarum, magna copia nascitur.

32. *POLYGONVM* floribus subsolitariis, in alis foliorum sessilibus, staminibus octo.

Polygonum latifolium, C. B. P. 281.

Polygonum f. *Centumnodia*, I. B. III. 377.

Polygonum, CAES. *Syst.* 168. LINN. *Cliff.* 150. *Suec.* 322. ROY. *pr.* 215. HALL. *Helv.* 182.

*Polygonum floribus octandris trigonis axillari-
bus, foliis lanceolatis, caule procumbente
herbaceo*, LINN. *Sp.* 1. 519. n. 15.

Nusquam non obuia est. Nec varietatibus recensendis immorari lubet, quia nulla facile est ab auctoribus recensita, quae in Sibiria locis conuenientibus non inueniatur. Saepe obseruaui folia angusta et lata, tumque caulem semper altissimum, ramosissimum. Vidi etiam saepe cum corolla quadripartita, passim immixta, sed in eiusmodi corollis suprema staminum series quaternarium numerum non excedebat, inferior tria stamina, vt in corolla quinquepartita continebat.

Russ. подорожникъ (ad vias proueniens) dicitur.

33. *POLYGONVM* simplici spica terminatum, foliis imis appendiculatis, seminibus triquetris.

α) Radice magis intorta, folio minus rugoso.

Bistorta, DOD. *pempt.* p. 333.

Bistorta Britannica, LOB. *ic.* 292.

Bistorta media folio minus rugoso, I. B. III. 539.

β) Radice minus intorta, folio rugoso.

Bistorta

Bistorta, CAMER. *Epit.* 683.

Bistorta maior serpentaria, Tab. 434.

Bistorta foliis ovato-oblongis, acuminatis, LINN.

Cliff. 150. *Vps.* 95. *Sp. pl.* 1. p. 516. n. 2.

ROY. *Lugd.* 217.

*Bistorta foliis imis appendiculatis, semine tri-
quetra*, HALL. *Helv.* 178.

I. Spica prolifera. Flores ex ipsa spica passim
longioribus pedunculis prodeunt.

II. Spica gemina.

III. Foliis utrimque viridibus, minus acuminatis,
spica habitiore, Tab. VII. fig. 1.

Bistorta saxatilis folio crasso rigido, STELL.
Irc. n. 788.

Bistorta an alpina media C. B. P. STELL.
Ochot. 456. cat. plan. in insula BERIN-
GII proven.

IV. Foliis omnibus ex cordato lanceolatis.

In omni *Sibiria* copiosissime in campis elatis et
vastis nascitur, varians radice magis aut minus aut
vix intorta, altitudine caulis, longitudine et latitudi-
ne foliorum, colore eorum infra magis aut minus
glauco, forma etiam eorundem ex ovato oblonga, lan-
ceolata, acuta aut obtusa, ex cordato lanceolata.

Var. I. ad *Lenam* fluvium occurrit.

Var. II. ad *Lenam* pariter fluvium bis vidi. In

uno exemplo caulis circa medium diuiditur, et singu-
li rami spica onusti sunt, in altero infra spicam fere

Flor. Sibir. Tom. III.

F

mon-

monstrosam incuruatam, ramulus abscedit, spicam minorem ferens.

Var. III pariter ad *Lenam* fluvium passim observari. STELLERVS in rupibus excelsis circa *Bar-gusinenſe* munimentum, ad *Bielam*, *Iunam*, *Iudomanſ* fluuios, et *Oebotii* vt et in terris *Kamtschatſicis*, in locis montosis, muscosis, ficcioribus collegit.

Caulis in montosis locis palmaris est, dodrantalis et cubitalis admodum, sed raro, in humilibus et humidis locis duos dodrantes longus. Folia in prioribus locis rigidiuscula et angustiora, quam in vulgari specie, in his multo maiora, ita vt planta eiusmodi in loco nata vix non aliam mentiatur speciem. Spicae florum crassa, alba, unciam et in depressis locis sesquunciam longa est, in his autem locis in summitate tantum floret, reliqui calices non euoluuntur, sed proligeri euadunt, seu potius monstrosi. Foliola viridia, breuia, breuibus petiolis fulta, loco spicae sunt. Calix saepissime in quinque, raro in quatuor tantum laciniis finditur. Stamina instruitur candidis, antheris violaceis. Qualis radicis sit forma, STELLERVS flet, scribit autem, nullius austeri terrei adstringentis saporis esse, sed dulcedinem auellandarum domesticarum sapere, leuiter tantum adstringere, et saepe se in viacutas radices vel integros dies et ad satietatem vsque comedisse. Nostrae plantae ad *Lenam* fluuium collectae, cuius iconem ad viuam plantam fieri curauimus, radix plane non intorta erat, et caulis palmo non multo maior, et perpaucis ex lanceolato linearibus foliis stipa-

stipatus, et flosculi spicae fere omnes pedunculati. Folia longissimis pediculis ex radice prodibant, nec a foliis vulgaribus multum differebant, vti ex ipsa icone videre est, in qua * semen triquetrum denotat. Haec planta inter saxa, humido nec admodum alto, loco nata erat.

Russi Ochotensium et Kamtschaticarum terrarum radices Makarschino Korenie (Макаршино Коранье), Tungusi Ochotenses Tschagitich, Itaelmänni ad fluuium bolschaiam, Sikui, ad Kamtschatcam fluuium ysakoe vocant. Vti radix vulgaris bistortae, per omnem Sibiriam obuias, Russis ad gonorrhoeas et alui fluxus sistendos adhibetur, ita in hisce regionibus huius radix ad ventris tormina mitiganda comeditur. Tungusorum et gentium, Kamtschatcam incolentium, quotidianus et gratissimus cibus est, aut sine vlla praeparatione crude comestus, aut cum medulla chamaencrii speciosi, radice ulmariae, bulbisque lilii reflexi in vnā massam compactus, quae deinceps ad maiorem ferculo gratiam conciliandam in pinguedine piscium elixatur. Russis hoc Tolkuscha (толкыша), Itaelmännis Selaca dicitur, atque adeo nobilem famam apud idolorum cultores habet, vt hoc apposito quilibet iudicet, quod hospiti sit acceptissimus. Eadem radices a muribus in comneatum hiemalem copiose congeruntur, quorum solertiam incolae eximie fallunt, latebras ruspantes et spoliantes. Solent autem mures hisce radicibus radices aconiti, Itaelmännis ob virus letiferum famosas, admiscere, quasi fures humanos hac mixtione arcere vellent, quas itaque Itaelmänni studio-

se separant, reputantes secum, mures earum vsu diebus festis inebriari, vti id faciunt quidam eorum haustu spiritus sphondylii aut Coriacci esu fungi muscarii. O lepidam philosophiam. STELLER.

Quoquomodo se res habeat, haec omnia mihi nondum persuadent, bistortam hanc a vulgari specie differre; Quoad enim discernere licet, partes ad florum et fructuum formationem spectantes nihil differunt, nec foliorum insignis est differentia.

Varietatem IV. D. KALM, solers et diligens Suecus botanicus, in itinere suo Russo collegit et mecum beneuole communicauit.

34. *POLYGONVM* caule simplici, spica terminato, foliis ad oram nervosis, seminibus ouatis. Tab. VII. fig. 2.

Bistorta minor siue alpina, CAM. epit. p. 684.

Bistorta alpina minor, C. B. GMEL. AMM. Ruth. p. 169.

Bistorta alpina pumila varia, RAI. hist. p. 187.

Bistorta alpina minima foliis imis subrotundis et minutissime serratis, RAI. Syn. III. p. 147.

Bistorta foliis lanceolatis, LINN. Lapp. 152. Cliff. 150. ROY. pr. 217.

Polygonum caule simplicissimo monostachyo, foliis lanceolatis, LINN. Sp. pl. 1. p. 516. n. 3.

Bistorta foliis ad oram nervosis, imis ovalibus, superioribus linearibus, semine giganteo, HALL. Helv. 179.

Bistorta

Bistorta pumila foliis inferioribus latioribus, superioribus angustioribus, STELL. *Irc.* 787. *Ochot.* 455.

I. Eadem spica bulbifera.

Bistorta montana, minor, radice intorta, angusto folio, flosculis in spicae cacumine albis, sterilibus, inferna spicae parte tuberculis prolificis, turbinatis, puniceis foecunda, MESS. *Xen. Is. Sib. AMM. Ruth. n.* 243.

Bistorta foliis lanceolatis, vivipara, LINN. *Lapp.* 152. et alior. auct.

Bistorta angustifolia, spica foliosa, STELL. *Irc.* 789.

Radix parva est, perparum incurva, fusca, intus alba, saporis leuissime adstringentis. Caulis foliis utrinque viridibus, saepe tamen infra glaucis, stipatis, plerisque lanceolatis, spicam fert albam, saepe pallide purpureo colore imbutam, uncialem et palmarem, quam sequuntur semina fusca, ex ovato acuminata. Folia inferiora plerumque ex ovato oblonga sunt, et obtusa, (id tamen humiliori varietati magis familiare est) caulinarum instar ad oras pectinata, quam conformationem pictor vix expressit.

Varietas I. in spica ramulos profert foliolis et tuberculis, radiculos protrudentibus, onustos.

Omnium laetissime nascitur iuxta amnes, ad radices montium fluentes, occurrit tamen in omni Sibiria in Kamtschatcam usque, quod vero aliquanto mirum videtur, campi elati saepe gignunt plantas cubi-

tales , et loca humiliora vix palmares , interdum triunciales.

Iacutis radix *Mjaeka* - *arschin* dicitur , iisdemque siccata contusa , et cum lacte cocta cibum eximium praestat. Sed nec mures eam aspernantur , qui in inferiori *Ieniseae* fluvii regione in comitatum hiemalem eam congerunt , et a vicinis suis , humana gente , saepe spoliantur. Allatae mihi sunt radices eiusmodi furto acquisitae , et sane dulciores gustuique acceptiores , saltem minus adstringentes , mihi visae sunt , quam recens effossae.

In iconē est integra planta ad viuum picta , a spica prolifera eiusdem plantae , qualis saepe occurrit.

35. *POLYGONVM* spicis solitariis pedunculatis , staminibus quinque , foliis serratis.

Potamogeton siue *stabytes* , *fontalis* et *spicata* ,
LOB. ic. 307.

Potamogeton siue *Fontalis Persicariae folio* , I. B.
III. 777.

Potamogeton salicis folio , C. B. P. 193.

Potamogeton salicis folio , *Potamogeton angustifolium dicta* , RAY. Hist. 184. TOVRN.
I. R. H. 509.

Persicaria acida Iungermanni , TREW. comm.
lit. Nor. ann. 1737. p. 396. hebdom. L.
Tab. V. fig. 1. 2.

Persicaria florum staminibus quinque corollam superantibus , stylo bifido , LINN. Cliff. p. 41.
ROY. pr. 216.

Poly-

Polygonum floribus pentandris semidigynis , staminibus corolla longioribus, LIN. Sp. pl. 1. p. 517. n. 6.

Perficaria foliis serratis , spica densa cylindrica, HALL. Helu. 181.

Perficaria floribus pentandris digynis , corolla staminibus brevioribus, LINN. Suec. 318.

Nusquam non obuia est , in omni Sibiria. Extra aquas nunquam conspexi , licet vix dubium sit , quin amphibiam naturam etiam in Sibiria retineat.

36. *POLYGONVM* spicis densis , floribus hexandris , digynis , seminibus compressis , vaginis ciliari-
bus.

Perficaria DOD. cereal. p. 271.

Perficaria altera, MATH. 584. CAM. Epi. p. 353. Tab. 857.

Perficaria mitis, L. B. III. 779. TREW. Comm. lit. Nor. 1737. Tab. V. fig. 3. 4. et forte etiam 5. 6.

Perficaria mitis non maculosa, C. B. P. 101. TOVRN. I. R. H. 509.

Perficaria florum. staminibus senis , stylo duplici, LINN. b. Cliff. 42. ROY. pr. 216. GRON. Virg. 157.

*Perficaria foliis non serratis , pene glabris , vaginis florum ciliari-
bus , spicis densioribus*, HALL. Helu. 180.

Perficaria floribus hexandris digynis, LINN. Suec. 319.

Poly-

Polygonum floribus hexandris digynis , spicis ovato - oblongis , foliis lanceolatis stipulis ciliatis, LIN. *Sp. pl.* 1. p. 518. n. 10.

α) Foliis infra incanis.

Persicaria folio subtus incano R. *Syn.* III. 145.

Persicaria foliis non serratis , subtus tomentosis, HALL. *Helu.* 181.

β) Floribus albis.

Persicaria mitis floribus candidis, TOVRN. I. R. H. 509.

In omni *Sibiria* passim nascitur.

Fateor , stilum non semper duplicem me observasse , saepe tamen infra concretus erat , nec staminum numerus constans est , ultra septem autem non ascendit. Nec caulis semper est fulcratus , nec sapor herbae semper prorsus mitis , nec laciniarum in flore numerus , constans , saepe enim quatuor tantum adsunt. Circa Taram Urbem locum inveni , qui ab aquis vernalibus erat inundatus et postea exsiccatus , ubi haec species laetissime et ad humanam altitudinem nascebatur , cuius flores omnes erant quadrifidi , et folia omnia visco quasi obducta. Dimidia et superior caulis pars , ut et genicula , intense rubebant. Vidi etiam corollis quadrifidis paullo irregularibus. Maculatam varietatem in *Sibiria* non vidi , STELLERVS autem in *flora Irkutensi* recenset.

37. *POLYGONUM* spicis interruptis , rarissimis , foliis ex lineari lanceolatis , seminibus obtuse triangulis , vaginis ciliatis.

Perficaria angusti folia , C. B. *pr.* p. 43. R. *Hist.* p. 183. TOVRN. I. R. H. 509.

Perficaria pusilla repens, LOB. *ic.* 316. *et* R. *Hist.* l. c.

Perficaria foliis angustissimis , pene glabris , spicis interruptis rarissimis , vaginis , ciliatibus , HALL. *Helu.* 181. (Apud Cel. LINNEVM praecedentis varietas videtur esse.)

Folia pro foli conditione magis aut minus lata sunt , saepe profecto tam lata , vt priori speciei parum cedant. Deinde magis aut minus ramosa est , et ramos interdum valde in latum spargit. Flosculi sunt quinquefidi , ex albo virentes. Stilus simplex , stigma duplex aut triplex. Membrae circa genicula dispositae in acutos mucrones desinunt , vaginae autem floriferae in quinque aut sex albentes rigidiutculos pilos , lineam circiter longos. Semina minora sunt , quam reliquarum specierum , et magis triangula , nigra , nitentia. Descriptionem reliquarum partium , quae ad flores et fructus spectant , omisi , quia satis cum sequenti specie conueniebant.

In vicinia cataractae *Manensis* sub medium Augusti hanc plantam totam inueni rubram , nisi quod folia supra passim viridibus maculis notata fuerint. Caeterum nusquam rara est.

.Cl. LERCHE *Astrachania* plantam transmisit , huic speciei per omnia similem , nisi quod cilia vaginarum

narum brevia sint. Spicarum eadem omnino est ratio. Vsum plantae incolis Astrachanensibus perquam familiarem esse dicit in morbo, qui ibi locorum Tschietchai dicatur, sc. in angina, quae cum aphtis coniuncta est, et infantibus plerumque, saepe etiam adultis, contingat. Lingua, guttur et palatum intumescunt, inflammantur, quae inflammatio saepe in ulcera definit, et palatum arrodit et peredit, tandem apicem nasi aggreditur et malum fit pertinax, fere cancerosum, annos integros durans, huc sua alios etiam inficiens; quodsi aliquando aedes hac huc infectae sunt, facile alios etiam aggreditur et difficulter expellitur. Herbam siccatam inque pulverem tenuem contritam aromatibus permiscent. Zingiberi, piperi et cinamomo, ut et alicui salis ammoniaci quantitati, addentes pro re nata aliquid vitrioli de Cypro; siue tres herbae partes cum vitrioli de Cypro et aluminis susti-corticisque anguriarum viridum singulorum p. r. confundunt et in pulverem conterunt. Alterutrius huius pulveris aliquam partem cum fistula ori inflant, ut partes inflammatae omnes illo adspergantur. Adultis etiam pulvis cum melle mistus partibus dolentibus illinitur. Apud infantes pulvis inflatus visibilem edit effectum. In ipsa filia D. LERCHE intra octo dies effectum demonstravit. Antequam hoc medicamentum cognitum esset, multi morte ignorantia culpam luerunt.

38. *POLYGONUM* spicis strigosis, laxis, foliis lanceolatis, seminibus obtuse triangularis, vaginis debilibus.

Hydropiper, FVCHS, p. 842.

Hydropiper *sive* *Persicaria*, MATTH. p. 583.

CAM. Epit. p. 352,

Hydropeperi, *Persicaria*, *Hydropiper*, LOB. ic. p. 318.

Persicaria vrens seu Hydropiper, B. pin. 101. TOVRN. I. R. H. 509.

Persicaria florum staminibus senis, stilo bifido, LINN. Cliff. 46. ROY. pr. 216.

Persicaria acris, spicis longis, strigosioribus, vaginis non ciliatis, HALL. Helv. 181.

Persicaria floribus hexandris, semidigynis, LINN. Suec. 116.

Polygonum floribus hexandris semidigynis, foliis lanceolatis, stipulis muticis, LINN. Sp. pl. 1. p. 517. n. 9.

In omni *Sibiria* nusquam non nascitur. Cum priori specie, cui similem acredinem possidet, seminum figura comuenit. Folia nunquam tam lata deprehendi, quam Germanicae.

39. *POLYGONVM* spicis longis copiosissimis, foliis ex lineari lanceolatis, vaginis debilibus, floribus pentandris, trigynis Tab. VIII.

? *Persicaria procumbens, longissima, angustifolia, non maculosa, spica longiori, laxiori et graciliori*, SLOAN. cat. plant. Jam. 42. Hist. Jam. 17. Tab. III. fig. 1.

Polygonum (ocreatum) floribus pentandris trigynis, foliis lanceolatis, LINN. Sp. pl. ed. 2. p. 517. n. 8.

Radix auricularis digiti crassitie extra lutea est, intus alba, glabra, in duo plerumque capita diuisa, plurimis praeterea viticulis repit, e quorum nodis paruae minutissimae fibrae passim prodeunt.

Caulcs procumbunt et passim angulosi sunt, glabri tamen, aut leuissime striati, nodosi, virides et interdum rubentes ad singulos nodos duabus tribusue membranis albidis, fuscis et interdum rubentibus, aridis, longiusculis et acutis instructi, valde in latum diffusi, tres, duos et vnum cubitum longi, saepe pede inferiores.

Folia sunt angusta, duas uncias cum semisse longa, lanceolata, subsessilia, reuoluta, glabra et splendentia, laete viridia, infra aliquanto pallidiora, gustu adstringentia, radice parum acriore. Stipulae amplae sunt, geminae, coniunctae.

Ex foliorum alis fere ab imo ad summum e singulis singuli exeunt rami, quorum quidam breues foliis tantum vestiti, alii longiores et foliis et in summitate spicis floriferis onusti sunt, iis similibus, quales summos caules terminant, multae et laxae, unciales ad modum florum alborum, extra interdum leuiter rubentium, ad fundum vsque in quinque lacinias obtusas fissuram. Stamina quinque sunt, apicibus albis instructa, in quorum medio embryo residet, tribus sti-

lis conspicuus, quorum singulis stigma globosum concessum est.

Ab *Ienisea* ad *Lenam* usque fluuium passim occurrit in locis humilioribus ad ripas fluuiorum.

Nostra icon ad exemplum non valde florens facta est. An haec est ratio, quod pedunculi in *SLOANEA* icone multo longiores sint? Caeterum in nostra multa tam caulium quam ramorum et viticularum radices pars ad subleuandum pictoris laborem resecta est.

Huius speciei varietas datur, foliis subtus hirsutis, et cum priore passim occurrit.

(Vix ac ne vix quidem comprehendo, quomodo
 Ill. LINNAEVS Polygono suo barbato, quod sub definitione floribus hexandris trigynis, spicis virgatis, stipulis truncatis, setaceo-ciliatis, foliis lanceolatis, hoc *SLOANEI* Synonymon adponere potuit, cum certissime pertineat ad hanc speciem, quae eadem est cum Polygono ocreato. Adparebit, si comparabitur icon, quam sculpi curauimus, cum ea quam *SLOANAEVS* exhibuit, nec quempiam offendent pedunculi in posteriore longiores, cum B. Patruus fassus fuerit, suam ad exemplum non valde florens factam esse, egoque in horto academico obseruauerim, prouenientes pedunculos iuniores illis multo minores esse, qui aliquandiu floruerunt. Iubentque proinde procumbentia caulis, illeque angulosus et nodosus, membranis illis albidis ad singulos nodos instructus, iubentque folia angusta, lanceolata, subsessilia, et reuoluta, iubentque demum spicae ex eorum alis

prodeuntes, ut habitum taceam (quae quidem omnia in nostram SLOANEI quae Iconem exacta quadrant) ut Sibirica haec Polygoni species cum Sloanea coniungatur; familiare enim est, diuersissimas regiones una et easdem producere plantas. Iungo huic observationi aliam, quam etsi censura sit, non aegre tamen Vir summus feret.

Ad Polygonum barbatum dubitanter quamuis Perficariam, foliis ouatis glabris, quum in Comment nostrorum nouorum Tom. I. B. KRASCHENINNIKOW descripsit et delineauit, et Perficariam Maderaspatanam, longiore folio, hirsuto, forte Bellitta - Modda - Muccu horti Malab. quam PLVCKNETIVS Phys. t. 210. f. 7. figura expressit, adlegat LINNEVS, inuenio autem has plantas, ut inter se distinctissimas, sic et secundum descriptionem Coryphaei Botanicorum a Polygono barbato toto caelo abhorrentes.

PLVCKNETII perficaria longissima folia habet, in petiolum decurrentia, hirsuta, lanceolata, et ea, quam KRASCHENINNIKOW, exhibuit, petiolata, ouata, alterna, glabra. Vtraque vaginas cillatas et pilosas gerit, sed gerunt eandem perficariae aliae. PLVCKNETII Perficaria flores gerit spicatos dense congestos et sessiles, ad omnem plantam: Perficaria foliis ouatis spicas habet terminales, remotas, alternas, petiolatas, spiculis sessilibus, quibus foliola alterno situ et forma, caulibus familia adduntur. Flores in posteriore bigyni. Habitus utrisque diuersus; ut euidentissimum sit, singulam propriam constituere speciem, polygoni generi subii-

subiiciendam ex descriptione enim LINNEI patet, neutram eo pertinere, quo relata fuit).

40. *POLYGONVM* spicis paniculatis, diffusis, floribus octandris, trigynis, foliorum lanceolatorum vaginis glabris. Tab. IX. fig. 1.

Perficaria montana foliis longioribus et angustioribus, floribus racemosis, A.M.M. Ruth. 240.

Helxine foliis lanceolatis, caule diffuso, LINN. Vps. 96.

Polygonum floribus octandris trigynis racemosis, foliis lanceolatis, caule diuvaricato, patulo, LINN. Sp. pl. 2. p. 520. n. 18. (non Synonyma).

Vaginae tum foliorum, tum florum integrae sunt. Spicae innumerae, laxissimae, vix petiolatae, caulkum ramorumque summities exornant. Folia, quae in siluestri planta tantum non linearia, in horrensi lanceolata euadunt.

Semina exacte triquetra egregie nitent. Stilus vix vllus, sed tria globosa stigmata flori insunt. BVXBAVMIANAM plantam, vt LINNAEVS fecit, coniungere cum hac non audeo.

In regionibus *Transbaicalensibus* et ad *Lenam* fluvium *Ochotium* vsque vbique frequens est. Ex fide CI. HEINZELMANNI etiam in *Nagaiensibus* campis *Fralses* montes versus prouenit.

Icon ramulum florentem sistit.

41. *POLYGONVM* spicis paniculatis, dense constipatis, floribus octandris, trigynis, foliorum lanceolatorum vaginis hirsutis. Tab. X.

Radix longe repit, et passim ex geniculis fibras demittit. Caulis erectus est, rotundus, saltem rarissime angulosus, in ramos et ramulos varie diuisus et subdivisus, et circa diuisionem nodosus, ibidemque praesertim ad inferiores nodos pilis satis longis, alben-
tibus hirsutus.

Folia mollia sunt, plerumque alterna, lanceolata, in ambitu crispa, perpetuo latiora, quam in praecedente specie, saturiori viridi picta, infra in glaucum vergentia, vtrimque breuibus pilis hirsuta. Summus caulis interdum spicas fert breuiores, spisse congestas, interdum praelongas, laxiusque dispositas, aut breuiores quidem, sed laxiores et pauciores. Flores maiusculi sunt, nonnunquam etiam minores, aliquanto irregulares et in quinque subrotundas lacinias profunde fissi. Numerum staminum non semper octonum inveni, sed senarium etiam et septenarium.

Acidum gustum fouet, propterea Russi ad *Isetum* fluuium habitantes nomine dignati sunt мамарская капуста (brassica Tatarica).

Nusquam in *Sibiria* hospes est, maxime tamen pro loco natali amat margines agrorum et agros effectos, sub initium Iun. si clima faueat, flores iam emittens.

(Structu-

(Structuram partium ad flores et fructus spectantium cum priori specie communem habet, etsi nullas glandulas nectariferas, illis licet intentus, conspiciere potuerim, quas Cel. LINNAEVS priori speciei assignat. Idem vir Cel. *Perficariam alpinam alteram saxatilem, foliis durioribus aculis* BOCC. *mus.* 2. p. 108. t. 83. tanquam synonymon perscripsit, quod in horto Vp(s)alien(s)i (vt et postea in speciebus plant.) priori plantae adiecit, nondum autem persuadere mihi possum, vt eam cum priori specie coniungam, cum tot distinctionis notae occurrant. Semen in adversariis B. PATRVI vno in loco inuenio *Perficariae* femini simile pronunciatum esse, sed in horto triangulum vidi, quod reticere nolui, siue negligentia in obseruando, siue specierum diuersitas in culpa sit.)

42. *POLYGONVM* spicis paniculatis longissimis, laxis, cauli approximatis, floribus octandris, trigynis, femine duplo minoribus, foliis lanceolatis, rigidiusculis. Tab. XI. fig. 1.

Fagopyrum orientale, ramosum et multiflorum, Perficariae folio TOVRN. Cor. 39. BVXB. cent. II. p. 31. Tab. XXXI.

Perficaria fruticans angustifolia, flore albo STELL. *Irc.* 776.

Cum penultima specie perquam conuenit, sed differt foliorum venis exstantioribus, ipsis foliis caulinis et ramorum conspicue maioribus, quae autem spicis subiiciuntur, minoribus, feminibus denique co-

Flor. Sibir. Tom. III. H rollas

rollas longe superantibus. Folia supra viridia sunt, infra pallidiora. Caulis teres est, ex alis ramosissimus, ramis late sparsis. Floribus octo filamenta insunt, corolla breviora et stili tres, semen pallide fuscum nitens, exacte triangulum, quod in icone ad plantam siccam facta nimis turgidum exhibetur.

43. *POLYGONVM* caule diffusissimo, spicis laxis, floribus octandris, trigynis, semini aequalibus, foliis lanceolatis. Tab. XI. fig. 2.

STELLERVS. sub eodem nomine quo priorem plantam transmisit, a qua differt foliis multo brevioribus copiosioribusque, caule vix semipedali diffusissimo et passim distorto, feminibus corollarum longitudine iisdemque multo pallidioribus.

Iisdem locis, quibus prior, collecta est. Icon ad siccam plantam exarata est, fatis nitida.

Fortè quinq̃ue iam recensitas plantas in plures discerpsi species, quam fas est. Spero autem, minus hinc botanicis imminere periculum, modo illi postea collertibus observationibus definiant variabile, quousque extendatur. Tunc non difficile erit coniungere separata.

- (44. *POLYGONVM* foliis ovatis, hirsutis, floribus pedunculatis in spicis laxissimis Tab. IX. fig. 2.

Petficaria geniculata, *salicis folio lato et incano*, STELL. *Irc.* 777.

Vix ad dimidium pedem aut dodrantem affurgit caule procumbente et intorto; diu sub arena repente

te et ex internodiis radículas agente, qui cum primum erupit, magis aut minus hirsutus est, sub canitie rubens, aut virens. Membranis pro more cingitur per vncialia circiter interualla, perquam hirsutis et simul ramis foliosis siue foliis vtrimque hirsutis et fere incanis, breuissimis petiolis innixis, ouatis et saepe, obscure quidem, ad marginem sinuatis. Spicae floriferae suprema versus ex alis foliorum prodeunt singulae sub angulo valde acuto, vnciales circiter, laxae, saepe vno et altero flosculo ab extremitate spicae longo spatio remoto. Ex ipsa etiam ala singularis plerumque flosculus exit. Omnes autem flosculi albidí longiusculis pedunculis infident.

STELLERVS, solus huius plantae obseruator, de ea praeter nomen et locum natalem nihil memoriae prodidit, fittas tamen plantas transmissit, ex quibus hanc qualemcunque descriptionem concinnaui, iconemque fieri curavi. De numero staminum et stilorum certo mihi non constat. Semen persicariae simile videtur, quia STELLERVS ad hoc genus retulit. STELLERVS obseruauit ad *Baicalem* lacum, et Iulio, Augustoque mensibus florere, semen Septembri maturare scribit.)

45. *POLYGONVM* fruticosum, floribus pentapetalis, octandris, trigynis, duobus externis petalis reflexis, ramis subulatis acutis Tab. XII. fig. 1.

Pedali, cubitali et sesquicubitali altitudine surgit, virgis interdum tenuissimis, nonnunquam cygni calamus crassitie aequantibus, albescentibus et laeuius, mul-

tis ramis ab imo ad summum vestitis, sub angulo fere semirecto et nonnunquam recto, qui rursus plerumque subdividuntur sub angulis semirectis minoribus, exeuntibus; Ramorum et caulis extremitates per acutis floribus foliisque delapsis totidem spinas rigidas imitantur.

Folia laete viridia sunt, oblonga, latitudine varia, in mucronem subito plerumque terminata, saepius obtusa, pulchre venosa.

Flores in summitatibus ramorum ramulorumque et caulis spicis laxis prodeunt, in pedunculis longiusculis, qui post florum delapsum rigidiores fiunt, inferiora versus curvantur, et spicas reflexas imitantur. Quinque sunt petala, quorum duo minora, alba, aut pulchre rubentia aut utroque colore varia, saepe profunde incisa, ut tria quatuorue aemulentur, tria erecta multo maiora, ex ovato subrotunda, marginibus integra, coloribus etiam variantia. Octo stamina singulis floribus insunt, totidem apicibus instructa, stilum valde caducum, stigmate campaniformi, in triplex fungosum corpus desinente, ornatum, cingentia. Semina magna, triangula ex fusco nigricant.

Icon ad plantam viuam facta est.

Ad *Askischum* fluvium *Krasnoiarenfis* tractus maxima nascitur copia.

46. *POLYGONUM* fruticosum, floribus pentapetalis, octandris, trigynis, duobus externis petalis reflexis, ramis in extremo inermibus Tab. XII. fig. 2.

Polygonum caule fruticoso, foliis calicinis duobus reflexis, LINN. Vps. 95. EI. Sp. pl. 1. p. 516. n. 1.

Airaphaxis inermis foliis planis, LINN. b. Cliff. 138.

Lapathum Dauricum montanum fruticans, ramis late sparsis, folio oblongo, angusto, plano, rigidiusculo, arrecto semine in longis flagellis magno, AMM. Ruth. 227.

In vniuersum dici potest, hanc speciem minus esse ramosam, et ramos nunquam in spinas terminari. Differt etiam pedunculis, qui semper recti manent, licet etiam rigescant et floribus delapsis fere spinas imitentur. Notabilis denique differentia stigmatum est, quae in hac specie fere sine interuentu alius corpusculi germi incubunt, cum in altera stili breuissimus et corpusculum quoddam campaniforme tribus fungosis prominentiis intercedant. Flores etiam, germina et semina huius minora sunt, quam in altera specie. Folia denique huius rigidiora sunt, et lentius in mucronem abeunt, quam illius. Nescio denique, an pro differentia etiam commemorari possit, quod duo petala, quae in floribus paucis reflexa esse solent, in hac, floribus nondum paucis, reliquorum instar germen inuoluant.

In altera enim specie flores immaturos non licuit videre.

In hac inermi foliola calicis viridia, oris albis et petala alba, in medio purpurea, patentia, obserua-

vi, filamentaque inaequalia, scilicet tria longiora et quinque breuiora, antheras erectas, basi bifidas. Cetera habet Cel. LINNAEVS, quem consule.

Ad *Irtim* fluuium obseruavi et circa *Selengiam* urbem collectam ad me transmissam accepi, denique ipsum nomen MESSERSCHMIDIANVM indicat, in vltiori *Dauria* etiam inueniri, licet STELLERVS plane de hac planta fileat.

Icon plantam inter chartas ficcatae optime exprimit.

(Sanctissima lex, quam mihi imposui, nihil eorum mutandi quicquam, quae digesta et ad umbilicum perducta in codicibus optimi AVCTORIS inuenio, ea et nunc fecit, ut duas vltimo enarratas species hic recensuerim, eas autem cum *Atraphaxi ramis spinosis*, supra commemorata, certo certius coniungere videtur natura, ut adeo ex mea sententia ad illud genus pertinerent. Non iubet sola petalorum copia aut paucitas plantas inter se quam maxime adfines faciemque genericam vnā et eandem omnino exprimentes separare, quoniam in illis *Polygoni* speciebus, quae *Perficariae* dicuntur, in eadem specie tetrapetalae observantur. Neque huc aliquid facit flaminum pistillorumque numerus, cum tot tantisque conuincamur exemplis, minutias esse, talia persequi, ridiculumque, ex lusibus naturae normas constituere.)

47. *POLYGONVM* caule volubili, LINN. *Lapp.*
154. *Hort. Cliff.* 150. *Fl. Suec.* 323. ROY.
p. 217.

Polygonum foliis cordatis, caule volubili, floribus planiusculis, LINN. *Sp. pl.* 2. p. 522. n. 25.

Convolvulum nigrum, DOD. *pempt.* 396. et ex eo

Cissampelos altera atriplicis effigie, LOB. *ic.* 624.

Convolvulus minor semine triangulo, B. *pin.* 294.

Helxine semine triangulo, I. B. II. 157.

Fagopyrum vulgare scandens, TOVRN. I. R. H. 511.

Fagopyrum scandens, semine calyci incluso, HALL. *Helv.* 173.

α. *Fagopyrum praelongum dumetorum, seminibus tribus alis pellucidis cinctis*, RVPP. *Ien.* I. p. 79.

Fagopyrum praelongum dumetorum, seminibus alatis duplici more dispositis, DILL *Gieff.* p. 136. *nov. spec.* p. 60.

Fagopyrum maius scandens, VAILL. *bot. Par.* 52.

Polygonum foliis cordatis, caule volubili levi, floribus carinato-alatis, LINN. *Sp. pl.* 1. p. 522. n. 26.

(Rectissime LINNAEVS ex hac B. AVCTORIS varietate propriam speciem constituit, cum et specimina sicca, in *Sibiria* lecta, et plantae in horto cultae differentiam specificam constanter seruent, a viro Celeberrimo in *Spec. plant.* paucis, sed graphice adlegatam. Analogia ceterum summa!)

In omni *Sibiria* frequens est.

48. *POLYGONVM* floribus octandris, trigynis, seminibus triangularis, angulis sinuatis. Tab. XIII. fig. 1.

Helxine caule erecto inermi, foliis cordatis sagittatis, seminibus subdentatis, LINN. Cliff. 151.

Eragopyrum erectum fructu aspero, AMM. Ruth. 242.

Frumentum Saracenicum Kiolischa ACT. NAT. CVR. Vol. 3. n. 1.

Eragopyrum erectum fructu ex calice eminente serrato, HALL. Goett. 5.

Erago-triticum Sibiricum, Act. STOCKH. 1744. p. 117. T. 4.

Helxine caule erectiusculo inermi, foliis cordato-sagittatis, seminibus subdentatis, LINN. Vps. 96. n. 1.

Polygonum foliis cordato sagittatis, caule inermi erecto, seminibus subdentatis, LINN. Sp. pl. 1. p. 521. n. 23.

Modus crescendi est vulgaris Eragopyri, quod in agris nostris coli solet, et praecipua differentia est in seminibus, quae e fusco cinerea sunt, scabra, singulis angulis circa medium protuberantibus. Videor mihi obseruasse, flores, e quorum calicibus germen eminet, femellas esse; Nam interdum omnia stamina deficiunt, interdum unum et alterum tantum adest, reliqui autem androgyni sunt et abortum patiuntur. Stamina octo filis tres breuissimos cingunt, quorum stigma-

ta minutissima sunt et simplicia. Globulos nectariferos videre mihi visus sum, sed valde minutos, ut numerare nequiverim.

Nascitur ad *Ieniseam* fluuium, quo semen Chalmuccorum terris peruenisse verisimile est, ut et in regionibus *Transbaicalensibus* ad *Argunem* fluuium.

Russi Krasnoiarenſes mutuato a Tataris nomine Kyrtyk, Argunenſes incolae Dikusch vocant, quod sponte nascatur.

Inter cerealia bonae notae referri meretur, pulmenta enim ex feminibus tritis cocta mihi non differre videbantur ab iis, quae ex feminibus satiui nostri parari solent.

Icon ad plantam viuam exarata est. A semina sub diuerso situ repraesentat.

49. *POLYGONVM* foliis sagittatis, caule aculeato, GRON. *Virg.* 44. Tab. nostr. XIII. fig. 2.

Helxine caule erecto, aculeis reflexis exasperato, LINN. *Cliff.* 151. Tab. XII. ROY. pr. 217.

Polygonum foliis sagittatis, caule aculeato, LINN. *Sp. pl.* 1. p. 521. n. 24.

Fagopyrum palustre scandens, caule quadrangulo, aspero, semine nigro, STELL. *Irc.* 785.

Planta videtur esse annua, quia radix per exigua est, fibrosa, geniculata, rufescens. STELL. Caulles ex eadem radice duos et tres, raro plures, (aut vnus tantum, sed fere ab exortu in tres aut quatuor

Flor. Sibir. Tom. III.

I

partes

partes diuisus), erecti, aut procumbentes, aut si fructices in vicinia sunt, scandentes, plus minus pedales, plerumque tenues, raro crassiusculi, dilute virides et passim rubentes, quadrati, singulis angulis raris, brevibus, infra spectantibus, aculeis armatis, vnde manu secundum caulem superiorem versus fracta asperitas insignis sentitur, asperitatem aparines multum superans.

Folia in caule non admodum frequentia sunt, superiora longiora, quam inferiora, insigniter sagittata, angusta, supra laete et interdum cum aliqua flauo coloris tinctura viridia, infra subglauca, vncialis et biuncialis longitudinis, vix semiunciam lata, inferiora petiolata, summa amplexicaulia. Ex infimis foliis saepe etiam vnum et alterum fere aequae lata sunt, quam longa, et illa fere cordata.

Extremum caulis duobus tribusue ramulis variae longitudinis, inter vnam et tres vncias variantibus, terminantur, quorum singulorum fastigia nouem decemue flores ferunt, in parua muscaria coactos, in planta procumbente saepe e viridi albentes, apicibus tamen laciniarum rubentibus et in erecta saepe totos dilute rubentes, exiguos, et in quinque subrotundas lacinias sectos, raro apertos, semen includentes paruum, obscure fuscum, triangulum. Singulis floribus duominima folia, squamas referentia, substernuntur. Ad glandulas, cum plantam obseruarem, non attendi.

Circa *Ircutiam* urbem in vdis locis ad *Angarum* fluium vt et ad minores amnes in locis colliculis exiguis-

guis muscosis inaequalibus, cum *Potentilla fruticosa*, ad quam scandere solet, copiose nascitur, quin et in ipsis aquis et stagnis prouenit, Iulio mense florens, et sub initium Septembris semina maturans.

Icon LINNAEANA optima est, sed plantam hortensem exprimit, cum nostra siluestrem, in loco natali ex planta erecta factam. Nec nobis de LINNAEANA icone constabat, cum nostram fieri curaremus.

Nota. Quod Polygonum, bistortam, helxinem et persicariam in vnum genus coniecerim, nemo succensebit, qui naturam consulat. Polygonum et persicariam coniungunt vaginae floribus subiectae, et quod multae dentur persicariae, cetero staminibus praeditae, vti in Polygono, laciniarum autem floris numerus omnibus hisce generibus vnus idemque est. Helxinem etsi videantur glandulae a reliquis generibus distinguere, dubia tamen res est, cum in vna nostrarum specierum vix illae distingui queant. Viderunt hoc iam celebratissimi huius seculi botanici. De bistorta, helxine et polygono iam consilium dedit Ill. LINNAEVS, summam affinitatem persicariae cum bistorta aperte satis monstrauit naturae vestigia vbique legens Ill. HALLERVS.

50. *ATRIPLEX* caule herbaceo, valuis feminum dentatis.

Atriplex sylvestris humillima, DOD. *pempt.* p. 615.

Atriplex sylvestris polygoni aut helxines folio, LOB. *ic.* p. 257.

Atriplex angusta oblongo folio, C. B. P. 119.
TOVRN. I. R. H. 505.

Atriplex caule annuo, foliis superioribus lanceolatis, integerrimis, LINN. *Cliff.* 469. ROY. *pr.* 218.

Atriplex valvis seminum dentatis, foliis superioribus integris, HALL. *Herk.* 173.

Atriplex caule herbaceo, valvulis femineis seminum disco dentatis, LINN. *Suec.* 828.

Atriplex caule herbaceo, patulo, foliis subdeltoideo-lanceolatis, calycibus seminum disco dentatis, LINN. *Sp. pl.* 2. p. 1494. n. 10.

In *Isfetensi* prouincia passim obuia est. Cel. LERCHE etiam ad *Wolgam* fluuium collegit.

51. *ATRIPLEX* caule annuo, foliis deltoideo-lanceolatis, obtuse dentatis, subtus farinaceis, LINN. *Cliff.* 469 *Suec.* 826. EIVSD. *Sp. pl.* 2. p. 1494. n. 8. ROY. *pr.* 218.

Atriplex marina, DOD. *pempt.* 615.

Atriplex maritima laciniata, B. *pin.* 120. MOR. *H. II.* 607. *S.* 5. t. 32. f. 17.

1. Eadem foliis leuiter dentatis et integris.

Atriplex Halimi folio, C.B. MOR *Hist. II.* 607. *S.* 5. t. 32. f. 18.

Quod ad spicas spectat, Halimum referunt. Folia viridia sunt, breuia, vti in nostris speciminibus, aut loniora, in basi insigniter lata, vt triangulum aequilaterum vel oblongum referant, sinuata, supra viridia,

viridia, infra passim farinae specie aspera, obtuso plerumque fine, sed spinula brevissima non raro terminato.

In varietate 1. quam etiam a D. LERCHE habemus, folia aut prorsus integra sunt, aut infra leuiter dentata. Rami sunt numerosissimi, sub angulo femirecto maiore a caule distantes. Foliola costata, verrucosa et dentata, quibus semina includuntur, constantem characterem speciei exhibent; et plantae multae in locis falsis foliis magis variant, quam quae aliis in locis nascuntur.

Passim ad *Ieniseam* fluuium et praecipue in superiori eius regione ad lacus falsos reperi foliis vtrimque farinaceis, et haec est eiusmodi foliis, qualia icones sistunt. Sed D. LERCHE ex *Astrachania* ad me specimina misit varia.

52. *ATRIPLEX* foliis ex sinuato hastatis, spicis arctissimis, valvulis seminum dentatis. Tab. XIV. fig. 1.

Atriplex maritima alba frutescens, foliis angulosis incanis, SIEG. primit. p. 15.

Caules inter palmum et pedem altitudine variant, rubri, aut rubro colore veluti conditi, simplices aut a media altitudine in aliquot ramos, longitudine parum diuersos, diuisi, quibus per duas tertias semina vncialibus et minoribus interuallis aliquot affident. Extremum autem caulium et ramorum in multas arctissimas spicas terminantur, vnciales et longiores. Folia fere omnia ad exortum vsque extremarum spicarum

oblonga sunt, ad fesquiunciam, breuibus petiolis affixa, sinuata aut hastata, obtuso fine, summa linearia, incana, firma, pulchre venosa. Valuae senarium costatae siue venosae, magis aut minus dentatae, nullae integrae. An varietas praecedentis speciei?

D. LERCHE *Astrachania* ad me misit.

43. *ATRIPLEX* caule fruticoso, foliis obuerse oboatis, LINN. *Suec.* 829.

Halimus I, CLVS. H. 53.

Portulaca marina, DOD. *pempt.* 771.

Halimus siue portulaca marina B. PIN. 120.

? *Atriplex* caule fruticoso, foliis deltoidibus integris, LINN. *b. Cliff.* 469. ROY. *pr.* 218.

Ita videtur ex synonymis.

Quare Cl. LINNAEVS in flora Suecica Raji portulacam marinam angustifoliam, quae *Halimus* II. Clus. est, tanquam plantam synonymam alleget, diuinare nequeo. Sed nec ego de specie valde certus sum, cum racemi florum in mea ramosi sint, quod nec in DODONAEI nec in CLVSII iconibus animaduerto. Deinde etiam nihil rubri coloris in racemis observare datur. E summitate caulis multae spiculae prodeunt, vnciales et biunciales, et ex illis aliae minores, vt veluti ramosi appareant, omnes arctae, foliis prorsus nudaе, lutei coloris. Folia in planta florente potius viridia sunt,

sunt , quam cana , aut saltem infra tantum aliquanto cinerea , supra viridia. Semina ferens planta , qualem a Cl. LERCHE accepi , *Astrachania* missam , tota incana est. In vno specimie ramuli sunt , floribus an alia re monstrosa onusti , simillimi ramulo , qualis ad Halimum II. CLVS. in I. B. Hist. 1. 2. 229. a latere sinistro appingitur. Hanc vir Cl. in campis falsis et aridis , inter *Astrachaniam* et *Kislariam* exstantibus , collegit. Plantam vocat singularem cum legumine cristato . bilualui , vna di , et scribit , valuas esse tridentatas , et in basi vtriusque lateris tria vel plura tubercula viridia exstare , spinis tamen carere , semen in vna valua esse subrotundum , in altera angustum , curvatum. Est tamen certe nihil aliud quam Halimus. Et forte singularia illa corpuscula , in quae ramuli quidam etiam in specie hac latifolia degenerant , indicio sunt , Halimum I. et II. CLVS. specie inuicem non differre.

In orientali littore *Irtis* fluvii passim in campis aridis vt et ad lacum salum *Iamyscham* copiose occurrit.

54. *ATRIPLEX* caule erecto annuo , foliis triangularibus , LINN. *Cliff.* 469. *Vps.* 303. *EIVSD.* *Sp. pl.* 2. p. 1493. n. 7. ROY. *pr.* 217.

Atriplex hortensis , DOD. *pempt.* 615.

Atriplex hortensis alba seu pallide virens , B. *pin.* 119.

1. Eadem omnibus partibus maior.

Atriplex altissima , rosea , foliis splendens , AMM. *Ruth.* 233.

Atriplex

Atriplex folio viridi splendente, GERB. Tan.

Atriplex fruticosa Tatarica, GERB. hort. sicc.

? *Atriplex foliis deltoidibus sinuatis undulatis alternis*, LINN. Vps. 303.

Caulis bicubitalis et altior, crassus, nitet. Folia crassa sunt, gustu aliquanto acida, pallide viridia cum glaucore, paucis venis distincta, formae variae, quaedam ex lata basi in longum mucronem terminata, oris aequalibus, quaedam deltoidea, alia ferrata aut sinuata, triangula etiam, omnia tamen utroque extremo contractiora.

In omni *Sibiria* frequens nascitur.

Plantam n. 1. non possum non, quin pro eadem planta habeam. Nam quicquid dicat b. AMMANVS, non desunt foliis alba illa stigmata, quae in hortensi conspiciuntur. Fructus autem nihil plane differunt. An serum florendi tempus differentiam specificam indicet, tempus et cultura docebunt? Saltem non adeo improbabile est, semina calidarum regionum non tam cito afflescere frigidiori climati. GERBERVS suam plantam inter *Bielgorod* et *Graiworon* ut et circa oppida *Vcrinae* et *Lubnam*, alii prope *Asovum* inuenerunt.

55. *ATRIPLEX* valuis feminum integris, foliis omnibus ex lineari lanceolatis, integris et ex sinuato-dentatis. Tab. XIV. fig. 2.

Atriplex maritima, angusto folio, semine atriplicis sativae. STELL. Irc. 758.

Cl. LINNAEVS, ad quem ficcam plantam transmissi, pro varietate habet Atriplicis caule erecto herbaceo, foliis omnibus integerrimis, ROY. prodr. 218. sed quoniam etiam huius descriptio nusquam proflat, eam exhibere allaborabimus.

Radix rigida est et fere lignosa, biuncialis et semipedalis admodum, tenuis et procul dubio annua, interdum simplex, tenuissimisque fibris, quae nonnunquam rigidae sunt, et secundum planum varia, dodrantali interdum, longitudine exstant, aucta, interdum in quatuor aut quinque partes palmares, in imum descendentes, undulatas, rigidas, candidas, paucisque fibris stipatas, diuisa, supra etiam minutissimis, in varios sensus excurrentibus, fibris aucta, in ortu plerumque leuiter rubens.

Caulis inferiora versus penitus lignosus est, cubitalis, bicubitalis, et interdum tres cubitos altus, tenuis saepe, sed nec raro circa exortum cygneo calamo crassior, circa inferius extremum totus pallide purpureus, aut et laetissime rubens, superiora versus rubens, et lutescente colore maculatus, aut et pulchre virens, cum striis passim lutescentibus, (quo in casu tamen circa alas ramorum non raro rubet) in florente planta pallidus plerumque et saturioribus viridibus striis secundum longitudinem ornatus, intus medulla alba fæctus, obtuse quadrangulus, aut et subrotundus et teres, saepe rectus, non raro tortus et aliquousque secundum planitiem excurrent, ab imo ad summum per triuncialia, biuncialia et vncialia interualla ex ad-

verso et alternatim ramosus, inferiorum tamen ramorum rudimentis tantum superstitibus. Rami, caule tenuiores, eodem colore insigniuntur, quo pars caulis proxima, quidam etiam toti virides sunt, alii ex una parte egregie purpurei, ex altera virides, striati, si caulis striatus est, et sub angulo admodum acuto prodeunt, et plerique ad summum caulem pertingunt, eademque ratione, quam caulis, ramos secundarios spargunt, foliisque per totam longitudinem vestiuntur, ex aduerso et alternatim sitis, duas et tres uncias longis, breuioribus, crassis et succulentis, haud venosis, eandem plerumque plagam autumnii tempore siue fructu maturo respicientibus, lanceolatis, lineam et trientem unciae pro varia longitudine latis, dentatis, coloris e glauco aut pallide viridis, ope brevis leuiter purpurei petioli, costam prolongatam mentientis, ramis annexis. Superiora folia dimidia linea plerumque haud latiora et vix unciam longa sunt. Ex horum foliorum alis alia duo, tria aut quatuor confertim folia enascuntur, Kali minoris albi folia immitantia, nisi quod breuiora sint, et puluere quasi, leuiter lutescente, aspera.

Vix aliquot ramos caulis dimisit, et ipse sub singulis ramis folium promit, foliis ramorum longius, et pro ratione latius, magisque dentatum, in medio inprimis caule, ubi dentes valde eminent, infra saepe leui purpura passim asperum.

Aliis singulorum ramorum inter minima, mox nominata foliola parui, rotundi, luteo et rubro varii glomeres, flosculis hermaphroditis constipati, insident.

Extre-

Extrema vero ramorum, quum foliis perexiguo intervallo positis vestiantur, quae in ipso extremo adeo minuta sunt, ut visum fere fugiant, et arctissime sese mutuo excipiant, in spicam desinunt, infra interruptam, in fastigio perquam arctam. Extremum caulis per palmare fere spatium lanuginosum, singulas de foliorum alis spicas promit unciales et sesquiunciales, tandem etiam multo minores, infra pariter interruptas, extremum versus integras, in spicam denique uncialem desinit, passim etiam delinquentem.

Hoc in statu plantam *Tarae* d. x. Aug. clobccxli. vidi et descripsi. Quum post ea sub finem eiusdem mensis campos *Wagaienses* peragrarem, eadem planta cum flosculis femellis et semine maturo copiosissime obuenit. Obseruavi autem, dispositionem horum flosculorum feminumque eadem omnino ratione factam esse, qua hermaphroditorum, per glomeres nimirum, propter maius vero spatium, feminibus concessum, adeo arcte dispositos, ut caulis extremum et ramos tantum non tegant. Semina ista parua sunt, compressa, subrotunda, fusca, folliculis biualuibus, viridibus, et quo in loco ramis adhaerent, saepe rubentibus, comprehensa. Nusquam vidi semina, a hermaphroditis reliqua. An germina omnia abortum passa sunt? An in diuersis plantis nascuntur hermaphroditi et femellae? De hoc vero nihil statuo.

Nascitur a *Iaico* ad *Ieniseam* vsque fluuium, ut et ad lacum salsum camporum *Konkurkinensium*.

56. *CHENOPODIUM* foliis cordatis, angulato acuminatis, racemis ramosis nudis, LINN. *Suec.* 214. *El. Sp. pl.* 1. p. 319. n. 8.

Atriplex sylvestris latifolia, acutiore folio, B. *pin.* 119.

Chenopodio affinis, folio lato, laciniato, in longissimum mucronem procurrente, florum racemulis sparsis, R. *Hist.* III. p. 123.

Chenopodium stramonii folio, VAILL. *Tom.* VII. fig. 2. p. 36. R. *Syn.* III. 54.

Chenopodium foliis triangulari-sagittatis, infra medium sinuato-dentatis, racemis longissimis, LINN. *Cliff.* 84. ROY. *pr.* 219.

Chenopodium folio leui, paucis et amplissimis dentibus inciso, ramis florigeris laxis et ramosis, HALL. *Helv.* 174.

I Idem foliis triangularibus.

Nusquam non in *Sibiria* frequens est. Folia varietatis I. tantum non exacte referunt folia boni *Henrici*, sed spicae dispositio speciem distinctissime prodit.

57. *CHENOPODIUM* foliis triangularibus, subdentatis, racemis confertis, strictissimis, cauli approximatis, longissimis, LINN. *Suec.* 209. *El. Sp. pl.* 1. p. 318. n. 2.

Chenopodium latifolium minus ramosum, petiolis longissimis ex foliorum alis confertim nascentibus, BVXB. HALL. 69. t. 1.

Che-

Chenopodium erectum, foliis triangularibus dentatis, spicis e foliorum alis plurimis longis erectis tenuibus, R. Syn. III. 155.

A Iaico ad Ieniseam vsque frequens planta est. Incolae ad Wolgam fluuium semen huius plantae, quod copiosum fert, in pulticulam conquunt, et boni nutrimenti esse dicunt, quod etiam palato arrideat.

58. *CHENOPODIUM* foliis ouato-oblongis, repandis, racemis nudis simplicibus, glomeratis, solitariis, LINN. Suec. 215. El. Sp. pl. 1. p. 320. n. 13.

Atriplex angustifolia laciniata minor, I. B. II. 972. et 973.

Chenopodium angustifolium laciniatum minus, TOVRN. I. R. H. 506. RAL. Syn. III. p. 155. VAILL. Par. 35.

Chenopodium foliis ouato-oblongis repando-sinuatis, florum racemis glomeratis, ex ala solitariis, LINN. Cliff. 85.

I. Eadem foliis plerisque integerrimis.

II. Eadem foliis subulatis.

Iisdem locis nascitur, quam prior species. Varietatem III LERCHE ad Wolgam fluuium collegit, ego etiam passim in Isetensi prouincia et ad Irtim Ieniseamque fluuios caulibus tam rubentibus quam viridibus obseruauit. In illis etiam racemi rubebant. Folia fere erant oualia, obtusa, cum apiculo. Caules saepe ramosissimi occurebant, inprimis, qui rubore tincti fuere.

fuere. Fructus videtur esse longus, columnaris, in tubos quinque desinens, et forte nouum genus constituit. Cetera nullam differentiam vidi.

Varietatem II. in rupestribus specuum subterraneorum *Ovsianensium* copiose inueni; Cel. LERCHE etiam ex *Volga* ad me transmisit. Caules plurimam partem eleganter purpurei, saepe etiam superiora versus vno latere virentes, duri, tenucs, quadranguli, dodrantem et pedem longi, plurumque simplices, infra foliorum quasi rudimentis, postea foliis perexiguis, tandem maioribus vestiti, dimidiam lineam latis, tres vnciae quadrantes longis, crassis et perparum venosis, rubris, viridibus, aut rubro colore fimbriatis, ad basin saepe aliquanto angulosis spicarum dispositione valde conuenit cum recensita specie, quare huc retulimus.

59. *CHENOPODIUM* foliis cordato - triangularibus, obtusiusculis, dentatis, racemis erectis compositis subnudis, caule breuioribus, LIN. *Suec.* 210. *El. Sp. pl.* 1. p. 318. n. 3.

Pes anserinus, DOD. *pempt.* 616.

Atriplex sylvestris, siue *Pes anserinus latifolia*, *laceris laciniis*, LOB. *ic.* 254.

Atriplex dicta pes anserinus, I. B. II. 475.

Atriplex sylvestris latifolia, C. B. P. 119.

Chenopodium folio laciniato, coma purpurascen-
te, VAILL. *Par.* 35.

Chenopodium erectum foliis subtriangularibus,
antice sinuato - dentatis, racemis erectis fo-
lios,

Costis lateralibus, LINN. *Cliff.* 85. ROY.
pr. 219.

Chenopodium folio leui, multis et variis denti-
bus laciniato, HALL. *Helv.* 174.

Passim per omnem *Siberiam* nascitur.

60. *CHENOPODIUM* foliis rhomboideis dentato si-
nuatis, racemis ramosis, subnudis, LINN.
Suec. 213. *El. Sp. pl.* 1. p. 319. n. 1. 7.

Chenopodium sylvestre opuli folio, VAILL. *Par.*
36. t. 7. fig. 1.

Chenopodium folio subtus farinoso rhomboideo,
multis et minoribus dentibus serrato, HALL.
Helv. 175.

I. Idem foliis plerisque linearibus integerri-
mis.

Chenopodium folio oblongo integro, DILL. *app.*
62. *Giff.* 154.

II. Idem foliis subulatis.

Nusquam rarum est, et species veluti hybrida videtur ex *Chenopodio Stramonii* folio et vulgatissimo, mox recensendo. Varietatem I. a Cl. LERCHE ad *Wolgam* fluuium lectam accepimus, quae ramositate racemorum facile a vulgari, pro qua D. LERCHE habuit, discernitur. Specimina transmissa pygmaea sunt, unde forte aliena haec facies inducta est.

Varietatem II. prope *Krasnoiarium* urbem in decliuibus montium locis obseruavi. Dura erat ei radix, tenuissima, simplex, duas tresue uncias recta descen-

descendens, tum per aliquot uncias transuersim repens, parum fibrosa, in exortu purpurea, reliqua albens. Caules vix erant palmares, humi procumbebant, et varie flectebantur, breuib. ramis stipati, qui caulium instar numerofo nigro femine foecundabantur, intra calicem ab initio virentem, tum amoeno et intense rubro tinctum, delitescente. Folia, qua parte terram tangunt, viridia, altera rubra, fedi vermiculati minoris foliis compararem, nisi essent paullo latiora. Mira est varietas, quam lubens pro singulari planta recensuissem, si vsquam eam inuenire licuisset, quam in indicato loco. Racemi, etsi parui sint, sunt tamen ramosi. Et quidem inter illas species, quae racemis obueniunt ramosis, hoc optime omnium referri videtur. Nec tamen *Chenopodium betae* folio prorsus excludo.

61. *CHENOPODIUM* foliis rhomboideo - triangulis, erosis, postice integris, summis oblongis, racemis erectis, LINN. *Suec.* 212. *El. Sp. pl.* 1. p. 319. n. 6.

Atriplex Lyhuestris, folio sinuato, candicante, B. pin. 119.

Chenopodium folio sinuato, candicante, TOVRN. I. R. H. 506.

Chenopodium foliis inferioribus ovatis acutis, antrorsum dentatis, summis lanceolatis, LINN. *Cliff.* 85. ROY. pr. 219. HALL. *Helv.* 175. GRON. *Virg.* 145.

In omni *Sibiria* nusquam non obuium est, acceptissimum nobis ferculum, quod *Spinaciae* loco veris tempore coximus, licet incolae *Nertschiae* vrbis maximo nos irrisui habuerint, quod fatuam herbam, annona existente larga, cum appetentia comederimus. Quando enim annonae caritatem, quae apud incolas ab anno cl^o l^o ccxxx. ad xxxiiii. vsque annum regnauerat, graphice delineare gestiebant, hanc omnium summam miseriam exposuerunt, quod herba hac panis loco vesci coacti fuerint.

62. *CHENOPODIUM* foliis oblongis, dentato sinuatis, racemis nudis multifidis, LINN. *Cliff.*

84. *Hort. Vps.* 55. *El. Sp. pl.* p. 320. n. 9.

ROY. *pr.* 219. HALL. *Helv. add.* 774.

Botrys, FVCHS. 179. DOD. p. 34. LOB.
ic. 228.

Botrys ambrosioides folio sinuato, TOVRN. I.
R. H. 506.

Chenopodium botryoides, AMM. *plant.* HEIN-
ZELM. *mst.* 302.

Chenopodium maius Tataricum, GERB. *Hort.*
sicc.

Nullam inter GERBERIANAM plantam et illam, quae in hortis sub allegato nomine colitur, differentiam inuenio, nisi in magnitudine omnium partium, qua Tatarica spontanea fatiuam superat. Racemi etiam multo ramosiores et maiores sunt. Solum extremum caulis, quod vidi, cubitum fere superat. Vix autem tertia totius plantae pars esse videtur.

Flor. Sibir. Tom. III.

L

In

In campis inferioribus *Iaisi* fluvii a Cl. HEINZELMANNO lectum est.

63. *CHENOPODIUM* foliis ovatis integerrimis, caule decumbente, LINN. *vir. Cliff.* 21. *pr.* 218.
Chenopodium foliis integerrimis ovatis caule decumbente, cymis dichotomis aphyllis axillaribus, LINN. *Sp. pl.* 1. *pag.* 321. n. 15.

Blitum sylvestre, CAM. *epit.* 237.

Polyspermum CASSIANI BASSI ANGVILLARAE, LOB. *ic.* 256.

Blitum polyspermum, B. *pin.* 118.

Blitum erectius f. tertium TRAGI, I. B. II. 967.

Chenopodium betae folio, TOVRN. I. R. H. 506.

Chenopodium foliis ovatis, LINN. *Cliff.* 28.

Chenopodium foliis integris, obtuse acuminatis, racemis per caulem nudis, ramosis, HALL. *Helv.* 176.

Nusquam non obuium est, caule decumbente et erecto.

64. *CHENOPODIUM* foliis subulatis, superne planis, subtus conuexis, LINN. *Cliff.* 86. ACT. STOCKHOLM 1743. *p.* 107. *Suec.* 218.

Chenopodium foliis latis semicylindricis, *Sp. pl.* 1. *p.* 321. n. 17.

Kali minus album, semine splendente, B. *pin.* 289. MOR. *Hist.* II. *p.* 610. S. 5. T. 33. *f.* 3.

Blitum

Blitum Kali minus album dictum, RAI. Syn. III.
156.

Chenopodium sedi folio minimo, facie Kali, semine splendente; annuum, BOERH. Lugdb. II.
p. 91.

Atriplex maritima humilior, folio angustiori et breviori, STELL. Irc. 759.

In Regione salinis et lacubus falsis locisque falis veluti floribus aspersis abundante, vti fere est integra Sibiria, nusquam non obuium est, eique accidit, quod supra de falicornia conieci, vt iuuenis herbacea fit et parum ramosa, adultior fruticosa et ramosissima. Staminum numerum in partibus adeo minutis discernere difficile est; quoties tamen indagaui, quinarium numerum obseruasse mihi visus sum.

65. *CHENOPODIUM* foliis ex lineari lanceolatis, racemis coniugatis, dichotomis, nudis, apice setaceis. Tab. XV. fig. 1.

Chenopodium ceratoides humile hyssopi folio,
STELL. Irc. 763.

Chenopodium aristatum, LINN. Sp. pl. 1.
p. 321. n. 18.

Radix tenuis est, intorta et glabra, parum fibrosa, extra leuiter rubens, intus alba.

Caules fere quadrati, firmi et striati, palmares et dodantrales admodum, insensibilis fere lanae specie vestiti, intorti, dilute virides, raro rubri, in pluri-

mos ramos alternos ramulosque diuiduntur, valde in latum expansos.

Folia ex lineari lanceolata sine petioli interuentu ad singulorum ramorum ramulorumque exortum affiguntur, nullis venis distincta, laete viridia, in iis, quibus caulis rubet, saepe tota rubra, aut vna superficie rubra, altera viridia, tandem ex vltimi folii ala duo semper surgunt racemi, longissime et ad finem vsque per dichotomiam diuisi, vt tandem vltimae diuisiones setas referant.

Alis singularum diuisionum, in quas abeunt racemi, infidet semen e rotundo depressum, e fusco nigricans, supra foveola exsculptum, quod calyce quinquefido, passim carnei coloris tinctura asperso, tanquam capsula inuoluitur. Stamina et pistilla nihil recedunt a charactere generis.

Sub autumnii tempore tota planta lichenis instar dura euadit, colorem palaceum induit, et rotundam formam contorquetur; quam faciem in ver vsque sequentis anni retinet. Facile etiam tunc temporis radix e ventorum vi euellitur, et planta in campis huc illuc agitur, et puerorum lusibus inseruit, totam plantam capillamento comparantium, et dono sibi inuicem donantium.

Iulio mense circa *Ircutiam* urbem et lacum *Baicalem* et in superiori regione *Ieniseae* fluuii floret, seminaque Augusto maturat.

Icon plantam ad viuum sistit. A. racemum singulariter expressum exhibet, vt diuisiones apertius in oculos incurrant.

66. *SPINACIA* foliis triangularibus , ex sinuato
dentatis. Tab. XV. fig. 2.

Planta mihi incognita, STELL. *Irc.* 1152.

Inueni clcxcxxxix. die ix. Septembris ad Kalem
amnem *Krasnoiarenfis* territorii interitui proximam.
STELLERVS pariter plantam iam prorsus emarcidam
in locis falsis camporum *Konkurkinensium* legit, nulla
eius facta descriptione.

Eius tamen iconem ex planta, qualis tempore
obseruationis erat, fieri curavi, et cum in horto bo-
tanico Petropolitano e semine succresceret, opportunitas
mihi nata est, eam penitus cognoscendi et quicquid in
descriptione deficeret, supplendi.

Caules cubitales sunt et sesquicubitales, in veteri
planta, maturo semine onusta, procumbentes, in iu-
niori et vegeta satis erecti, perquam ramosi, ramis
longis, saepe sub angulo semirecto maiore exeuntibus,
folia fere atriplicis sativae, petiolata, crassa et succu-
lenta, subglauca, magis tamen infra, quam ex su-
periori parte. Petioli vt et caules et rami in iuniori
planta pulchre rubent, in adulta vero is color prorsus
perit. Flores in spicas breues siue globulos arctissimos
disponuntur. Et masculis quidem stamina sunt qua-
tuor, et interdum quinque, ex basi corollulae quadri-
partitae, cuius laciniae minimae sunt et ouatae, oriunda,
antheris subrotundis, sulco in duos partes diuisis, in-
fructa. In ipsa basi corollae germinis veluti vestigium
est, sub specie puncti nigricantis. Femellae in eadem
planta masculis miscentur, aut etiam inferius in alis

foliorum sine masculorum admixtione sessiles sunt, earumque calix incondite tribus, quatuor aut quinque dentibus, inter quos duo oppositi prae reliquis notabiles sunt, terminatus, monophyllus. Germen cordatum, stilis duobus aliquanto reflexis simplicissimisque stigmatibus genituram recipit. Periantium fructu ad maturitatem properante durum euadit, scabrum, subglobosum, et appendiculis munitur, vti fere quidam tithymalorum fructus solent, atque duobus breuissimis corniculis terminatur, semen includens, propria membrana cinctum. Fructus hi nigricant, et micis veluti argenteis asperguntur.

Icon summum plantae ramum exhibet.

67. *SPINACIA* foliis ex deltoideo ouatis, subsinuosis, capsulis in orbem dispositis. Tab. XVI.

Spinacia montana, alba, folio sinuato, testa seminis minore, asperiuscula, candicante, MESS. AMM. Ruth. n. 247. &c.

Spinacia montana, folio leniter sinuato, capsula seminis minore, asperiuscula, nigricante, EI. AMM. Ruth. n. 248.

Spinacia fructibus pedunculatis, LINN. Sp. pl. 2. p. 1456. n. 2.

Radix lignosa est et albet. Caulis laevis quadratus, firmus, cubitalis, mox ab exortu in longissimos ramos excurrit, se non breuiore. Folia caules et ramos vestigunt non frequentia, talia fere, qualia sunt *Chenopodii betae* folio TOVRN. crassa et succulenta, quaedam ouata et utroque extremo contracta, alia deltoidea,

toidea , et inter haec quaedam integra , alia sinuata , satis viridia , in planta recens e terra protrusa obtuse triangula , et lactissime viridia , petiolis fulta plus minus vncialibus , minora aliquanto in ramis et summo caule , quam per reliquam caulis regionem. Cauli e ramis passim per intervalla adnascuntur capsulae e viridi fuscae , immaturae virides et vti in priori specie miculis argenteis nitentes , in circulum dispositae , brevissimis rigidis pedicellis haerentes , aliquanto scabrae , vno latere conuexae et secundum dorsum linea elata praeditae , altera plane duriusculae , siue crassiusculo tegmine conflatae , quaedam supra medium aut in medio aut paulo inferius ex utroque latere vnico dente instructae , semine foetae fere lenticulari , vna parte aliquanto mucronato. Flores masculi in globulis arcte constipatis , aut proxime ad femellas , aut in singularibus spiculis interruptis prodeunt. Eorum structuram , cum dies esset obscurus , assequi non potui , ad hoc genus autem retuli propter auctoritatem b. MESSERSCHMIDII.

Eodem loco , quo priorem plantam , salis floribus nobilitato obseruavi. MESSERSCHMIDIUS ad *Dalai* lacum , tractum finensem irrigantem , aliisque *Dauriae* locis nomen plantae consignauit.

Icon ramum ex summis sistit plantae , quae iam defloruit , feminibus nondum maturis.

63. *SALSOLA* foliis mollibus teretibus longissimis , spina terminante.

Salsola

Salsola herbacea patula, foliis inermibus,
GVET. Stamp. 426. LINN. Sp. pl. 1.
p. 323. n. 6.

Kali maius cochleato semine, B. pin. 289.
TOVRN. I. R. H. 247.

Cali vulgare, I. B. III. 702.

Soda, *Kali magnum*, *Sedi medii folio*, *semine cochleato*, LOB. ic. 394.

Ad lacum salsum *Tustu Krasnoiarenfis* tractus frequens erat, nusquam praeterea visum.

69. *SALSOLA* foliis rigidis pungentibus.

Tragon, MATTHIOLI LOB. ic. 797.

Kali spinosum cochleatum, B. pin. 289.

Tragus spinosus MATTHIOLI, siue *Kali spinosum*, I. B. III. 706.

Kali spinosum foliis longioribus et angustioribus,
TOVRN. I. R. H. 247.

Salsola foliis pungentibus, LINN. Cliff. 86.
Suec. 73.

Salsola herbacea decumbens foliis subulatis spinosis, *calycibus marginatis axillaribus*, LIN.
Sp. pl. 1. p. 322. n. 1.

j. *Idem foliis breuioribus*, Tab. XVII.
fig. 1. et 2.

Ab *Ienisea* ad *Lenam* usque fluuium et in *Transbaicalenses* regiones usque, ad lacus et fontes salios passim prouenit.

Varietas j. a Cl. LERCHE *Astrachania* ad me transmissa est, nihil sane diuersa, quam foliis aliquanto breuioribus. Aliam plantam Fig. 2. ad ripam elatam *Wolgae*, cui nigrae cognomen est, lectam, idem vir Cl. mecum communicauit sub nomine plantae ignotae semine vnico, capsulis bifariam hiantibus, quae a mox recensita varietate j. non differre videtur. Nullae quidem florum bracteae conspiciuntur, sed squamae tantum, et inter has semina membrana sua cincta. Videtur flosculos prorsus esse delapsos, et plantam esse valde adultam, aut quod verisimilius est, flosculos esse apetalos, quod de *Kali foliis Linariae tomentoso* BVXBAVMIVS Cent. I. p. 10. obseruasse videtur. Admodum profecto manca est harum plantarum historia, et multa emendatione opus habet. Reliquae autem plantae varietatis j. flosculos adhuc gerunt albidos, membranaceos, et supra quinque appendiculis auctos, quae medium floris claudunt, adeoque germen, quod in fundo floris delitescit, contegunt. Nihil similius est, quam haec planta camphoratae hirsutae. Pili tamen foliorum multo breuiiores sunt, nec folia in summitate per fasciculos disposita, sed alterna.

70. *SALSOLA* caule fruticoso, foliis subulatis, hirsutis, floribus medium versus villosis. Tab. XVIII. fig. 1.

Radix auricularis, digiti crassitie ad dimidium pedem in terram descendit. Caules multi, fragiles, cubitales admodum, aliquanto procumbentes, tenues, columbinae pennae crassitie, fruticosi, ramosi interdum, ut plurimum simplices, rubentes et virides, levissime lanuginosi, foliis alternis, prope radicem et paullo superius passim fasciculatis, subulatis, crassiusculis, angustissimis, mollibus, vicia brevioribus, hirsutis vestiantur, in quorum alis singuli insident flosculi elegantissimi, minores, in quinque lacinias secti obtusas, herbaceas, membranaceas, striisque violaceis pictas, in adulta planta fere fuscas, leviter fimbriatas, et medium versus cartilagineas, pilosas, laciniola angustissima, filamentum referente, terminatas. In media corolla foramen est, per quod stilus aliquanto eminet. Posterior pars floris membranacea pariter, in basi imperuia, decemstriata continet germen membrana propria evolutum, unico gyro circumductum, cum maturitate fuscum, quod in brevium candidorum pilorum subrotundo fasciculo et aliquot minimis foliolis delitescit. Ad stamina in planta viva non attendi. In sicca discernere nequeo. Stilus unicus, ultra medium bifidus, brevis.

Ab *Ienisea* ad *Angaram* et regiones *Transbaicalenses* usque nusquam rara haec planta est.

Icon specimen sistit caule simplici ad vivum depictum inferiore eius parte et radice resectis.

71. *SALSOLA*, caule fruticoso, ramosissimo, pilosissimo, foliis filiformibus, inermibus. Tab. XVIII. fig. 2. Totam

Totam plantae magnitudinem non noui. Surculi, quos a Cl. LERCHE communicatos accepi, vix quadrantales sunt, et summae partes caulium esse videntur. Cortex caudicis albidus est, crassities pennae columbinae. Rami copiosi, summae caulis partis inflar hirsuti, sub angulo semirecto egrediuntur. Folia fere linearia, subulata et fere filiformia, tres quadrantes unciae et semiunciam et minus longa, viridia, hirsuta, caulium et ramorum inferiorem partem per fasciculos vestiunt, in superiore parte alterna sunt, et plurima minima foliola includunt, flores strictim cingentia. Ii autem et colore et magnitudine prioris speciei flores referunt, nisi quod minus sint patentes, et inferior pars, quae nidum praestat germiui, plus contracta magisque globosa, eo quod germen et semen altiora sint, siue magis crassa. Deinde in superiore parte floris quinque tubercula in orbem disponuntur, a quorum singulis bractea fere in planitiem exstat angusta, quae omnes in centro apicibus coeunt, et levissime tantum conniunt, ut partes ad fructus formationem pertinentes tegant, quarum stamina vix per rimam se aliquanto conspicienda praebent.

In icone ad plantam siccam facta pictor pilos, in illa perquam evidentes, non expressit. Similem plantam possideo, in eodem loco lectam, multo humiliores et obscurius viridem, virgis dilutissime fuscis, et minus ramosis. Sed differentias alias detegere non licuit.

Sollertissimus D. LERCHE iuxta *Gorkam* fluvium collegit, famosum propter necem equorum, quam patiuntur ibi pascentes, vel ab herba, iis infesta, vel a regione, vel ab aquis. Nondum enim causa in aprico posita est. Fiscellis tamen equi capiuntur, hacque cautione capta minorem stragem patiuntur, id quod suspicionem exhibet, a pabulo noxam hanc contingere. Sed in diuersas abeunt sententias Tataři, de herba ipsa adeo infesta, mox hanc, mox illam incusantes. Sic etiam hanc, quam descripsimus, nociuis accensent, quod vix verisimile est. Cl. SIEGESBECKIUS putat, lethalem hanc vim non vni, sed omnibus tribuendam esse plantis, qua de re iudicium nostrum suspendimus. Hoc certum esse dicunt, omnes ibi natas plantas falsas esse cum coniuncta amaritudine, quod facile a terra falsa, bituminis vena imbuta, aut ab aquis, eiusmodi venas perfluentibus et regionem humectantibus, deriuari poterit. An vero sal bitumine conspurcatum equos interimat, bouibus, camelis et ouibus non noceat, vti in hoc tractu obseruatur, experimentis non euictum est? De cicuta aquatica res est notissima, quod eiusmodi facultate polleat. Cl. tamen LERCHE, qui plantas huius tractus multo cum studio collegit, nullam cicutae similem inuenit, forte quod tunc temporis, cum ibi peregrinaretur, herba vix e terra progerminasset. Vid. Cl. SIEGESB. primit. florae Petrop. p. 16. in nota ad *Atriplicem maritimam albam frutescentem foliis angulosis incanis*, vbi plura ad situm huius regionis spectantia recenset.

62. *SALSOLA* caule fruticoso ramosissimo, glaberrimo, foliis filiformibus, brevissimis Tab. XIX. fig. 1.

? *Kali orientale capillaceo folio flore purpurascete*, TOVRN. Cor. 18.

? *Kali fruticosum*, toto anno folia retinens, BVXB. Cent. 1. p. 7. Tab. XI. fig. 11.

? *Salsola foliis filiformibus, inermibus, mucronatis, caule ramosissimo*, LINN. Vps. 56. n. 2.

Si flores plantae BVXBAVMIANAE quadrifidi sunt, ut ab auctore scribitur, nostra esse nequit. Virga eius, quam a Cl. LERCHE transmissam accepi, columbinae pennae crassitiem obtinet, longitudinem vix dodrantis, et cute albida siue pallidissime lutea tecta est. Ramuli perquam tenues sunt, alterni, lignosi, nonnunquam hinc inde flexi, saepe recti, sub angulo tamen acuto egredientes, parum a caulis extremo deficientes, in extremo acuti, ut floribus et foliis delapsis veluti spinosi appareant. Hi breuiores subinde fundunt, acutos pariter, plurimam tamen partem simplices sunt. D. D. LERCHE plantam altissimam esse scribit, caulemque fusco colore exornatum.

Foliola plura passim simul, passim etiam alternatim nata, inferiora vix semiuncialia, subulata, superiora breuiora. Flores parui sunt, quinquefidi, laciniis ouatis, viridibus, et margine membranaceo instructis, aliquando concavis, appendiculisque centrum

versus, vti in prioribus speciebus, concurrentibus et coniuventibus, auctis, posterius autem, vbi germen sedem habet, patellae instar cauis, pro more non perforatis, sed ibidem foliolis exiguis, quorum quaedam squamas concavas referunt, comprehensis. Hi ramos in spica laxa et fere interrupta, non raro tamen, imprimis extrema ramulorum versus, adeo arcta vestiunt, vt prorsus ab iis obtegantur. Stilus brevis est, et simplex mihi esse videtur, simplici etiam stigmate instructus.

Semen propria membrana obvelatum, vnicum, paruum, nigrum, cochleae instar torquetur.

Nascitur in locis exaridis circa *Astrachaniam* et ad *Gorkam* fluuium.

De icone nihil habeo monendum, nisi quod ad ficcam plantam exarata fit.

73. *SALSOLA* foliis linearibus, verticillatis, inferioribus obtusis, superioribus acutis, caule lacinioso. Tab. XIX. Fig. 2.

? *Kali vermiculatum Hispanicum incanum fruticans*, BARR. ic. 205.

? *Kali foliis linariae tomentosum*, BVXB. cent. 1. p. 10. Tab. XVI.

A Cel. LERCHE in regione *Astrachaniae* vrbs in primo ipsius itinere collecta est planta, inter chartas fere prorsus nigra, addito monito, quod planta
falsa

falsa sit. Laciniolae albae caulem hirsutum faciunt, fere uti in aliquot polypodii speciebus contingit, magis tamen iis in locis copiosae sunt, quae verticillis foliorum proxima sunt. Semen cochleatum est, de reliquo charactere mihi non constat, cum BVXBAVMIANA autem icone nostra planta ex asse convenit. Nostra icon ad plantam siccam facta est, in qua tamen de laciniolis nihil pictor expressit.

74. *SALSOLA* foliis linearibus, alternis, caule lanuginoso, ramis parallelis. Tab. XX. Fig. 1.

? *Kali vermiculatum fruticans, minori folio, Hispanicum* BARR. ic. 216.

Planta ad duos dodrantes alta est, erecta, atque radice lignosa gaudet, perquam tenui, rigida tamen, triunciali circiter, fibris longiusculis, aliquoties subdivisis, aucta. Caulis pariter lignosus est, pennae columbinae crassitie, ad unam tertiam altitudinis partem luteolus et sparsa sordideque alba lanugine vestitus, hinc totus lanuginosus, ramulos emittens unciales, biunciales, palmares, lanuginosos, cauli fere appressos, siue ei parallelos, foliis caulis instar stipatos succulentis, erectis, aut ad caulem inclinatis, primo hirsutis, postea fere nudis, semiuncialibus aut minoribus. Corpuscula intermiseruntur alba, turgidula, leuiter compressa, in quibus nihil distincti discernere licuit, nisi in singulis singula semina cochleata, membrana eiusmodi inuoluta, uti in hoc genere solenne est. Nullum adest florum vestigium, saltem talium, qualibus
hoc

hoc genus superbire solet. Forte plures huius generis species dantur, floribus apetalis praeditae, quo supra iam coniectura ducti sumus.

Icon ad plantam siccam diligentissime facta est.

Vir Illustris, D. Ribeiro SANCHEZ, cum apud exercitum Russicum medici primarii munere fungeretur, ad *Tanaim* fluuium collegit, et pro insigni suo fauore nobiscum communicauit.

75. *SALSOLA* foliis ternis, floribus substratis, ex conico subulatis, flores aequantibus.

Kali humile, alis purpureis, florem rosaceum mentientibus, BVXB. Cent. 1. p. 9. Tab. XIV. Fig. 2.

Salsola foliis conico-subulatis mucronatis, calycibus corolliformibus, obtusis coloratis crenatis, LINN. Vps. 56. n. 1.

Salsola herbacea, foliis subulatis mucronatis, calycibus explanatis, LIN. Sp. pl. 1. p. 323. n. 3.

D D. LERCHE fruticulum describit a dimidio ad unum pedem longum.

Folia crassa sunt, teretia, apice acuta, pleraque, ut mihi videtur, apice infra flexa, fere ad acinacis formam, tria singulis floribus subiecta, quos longitudine aequant, interdum etiam iis aliquando longiora

giora sunt. Virgae in planta ficca ex albido lutrae, quas D. LERCHE in recenti rubras, crassas et succulentas esse dicit.

Flores plurimi secundum ramos excurt. Petalum patellam operculatam referens supra in tres bracteas latas et duo oblongas angustas definit, quorum singulis ad basin singula adnascuntur tubercula cartilaginea, lunata, plana, in totidem lacinias lanceolatas membranaceas, una conum efformantes, connuentes, et fructum partesque inclusas tegentes, terminata, infra coecum est, et a foliis iam descriptis comprehensum iisque floris tempore leuiter agglutinatum, facile deciduum, intra quod germen latet, propria membrana inuolutum, orbiculare, stylo breui, duplici, nigro, instructum, qui in membrana germen involuente terminari videtur; illa enim ablata stylus etiam aufertur. Stamina Cl. LERCHE nulla esse dicit. Nec nobis in ficca planta inquirentibus simile quid apparuit. Visa nobis sunt quaedam corpuscula, staminibus analoga, ex ipsa membrana, germen investiente, oriri, stilumque circumstare, nihil autem certi affirmamus, cum in rebus visum fere fugientibus, facilis sit fallacia, et certius de hoc iudicium merito illis relinquendum sit, quibus occasio est, plantam viuam inspiciendi. Semen magnum est, aliquot gyris circumuolutum.

Ex *Gorka* fluuio ad nos transmisit eximius LERCHE, nosque in *Transbaicalensibus* regionibus ali-

Flor. Sibir. Tom. III. N quo-

quoties vidimus. GERBERVS etiam inter plantas suas siccas habuit, vbi vero collegerit, non commemoratum est.

76. *SALSOLA* foliis ternis, floribus substratis, teretiusculis, ouatis, flore breuioribus.

Kali fruticosum, Ericae folio BVXB. Cent. 1.
p. 8. Tab. XIV. Fig. 1.

Multa huic cum praecedenti planta similitudo intercedit, differt autem praecipue floribus candidis, caules et ramos prorsus obtegentibus et foliolis multo breuioribus, apiceque obtusis. In maiorem etiam altitudinem excrefcit, vtpote ad duorum pedum, quin ad duarum triumue vlnarum altitudinem nonnunquam surgens. Ramuli tenues, longi, non admodum frequentes sunt, et floribus, vti iam dictum est, toti fere teguntur. Caulis infra niger, superiori parte in sicca planta eundem colorem obtinet, quam inferior.

Folia oblonge ouata sunt, teretia, breuia, laeto et ex luteo viridia, tria semper floribus singulis substrata, quibus conspicue breuiora sunt, licet flores magnitudine notabiliter minores sint, quam flores praecedentis speciei. Structura floris prorsus eadem est, quae in praecedenti planta. Neque enim vel in hoc stamina detexit sollertissimus LERCHE Semen quam in priori planta paullo minus, rotundum compressum, aliquot gyris circumuolutum. Stylus a Cl. LERCHE simplex describitur, mihi in sicca planta bifidus visus est.

Iisdem

Iisdem in locis ad *Gorkam* fluuium lectam Cl. LERCHE ad me misit.

77. *SALSOLA* foliis apice incrassatis, obtusis, supra planis, infra conuexis.

Anabasis foliis subclauatis, LIN. *Sp. pl.* 1. p. 325. n. 3.

Kali bacciferum foliis clauatis, BVXB. *Cent.* 1. p. 12. *Tab. XIX. Fig. 1.*

I. Idem ramosissimum et veluti crispum, foliis minimis, passim candidis miculis aspersis, *Tab. XXI. Fig. 1.*

II. Idem granulolum, *Tab. XXI. Fig. 2.*

Variat ramositate caulis maiore aut minore, nec facile semipedem altitudine superat. Folia succulenta, D. LERCHE alterna, BVXBAVMIVS terna simul iuncta describit, quorum duo lateralia sint minora. Quantum ex inspectione siccae plantae diiudicare licet, vtrumque observatur. Haec vel singularia, vel terna sex, septem et decem cinguntur flosculis, quorum singuli supra desinunt in perianthium quinquefidum, viride, succulentum, persistens, laciniis ovatis, obtusis, conflatum, infra autem germen condunt conicum, viride. Filamenta quinque, laciniis perianthii inserta eoque longiora, antheris instruuntur incumbentibus, rubicundis. Stili duo reflexi, rubicundi, floribus adhuc dum clausis ex perianthio eminent. Germen tandem in semen excrescit vnicum, nigrum, cochleatum. De bacca insequente silet D. LERCHE, etiam BVXBAVMIVS nihil de illa proponit, vt idea

eius distincta haberi possit. Forte D. LERCHE plantam vidit iuuenem, et perianthium vt in chenopodio calicibus baccatis, paullatim succosius fit, et in corpusculum baccatum concrefcit.

D. LERCHE ex *Astrachania* transmisit, nos etiam in *Transbaicalensibus* regionibus obseruauimus.

In varietate I. virgae magis fuscae sunt, et tota planta morbofa esse videtur, quam Cl. LERCHE in tractu camporum sterilium *Astrachanensium* ad saepe iam nominatum *Gorkam* siue *amarum* fluuium, quadraginta leucas ab arce *Kislar* distantem, collegit, et a tataris accepit, venenosam et equis infensam esse. Semipede humiliorem plantam esse dicit, coloris obscure viridis, saporis falsissimi et amari, foliis minimis copiosissimis vestiri, quae forma et magnitudine gaudeant ouorum formicarum maiorum; mihi satis similia visa sunt foliis plantae recensitae, quare etiam huc retuli.

Varietas II. in eodem tractu lecta est, cui a Tataris eadem facultas quae priori tribuitur. Cauliculi ex cinereo fusci sunt, ramosissimi. Rami autem secundarii, qui in planta naturali foliis floribusque onusti, hic tuberculis viridibus toti obfiti sunt, quorum fere singulis in medio tuberculum, magnitudinis capitis aciculae, candidissimum, tophaceum inest. Passim etiam, paucis in locis, lanuginis species comparet, quae tempore, quo planta collecta est, vermiculum album continebat. Fructus autem aut florum et foliorum nullum vestigium adest.

Ad scrupulum de specie eximendum varietates ad ficas plantas delineari curavi. BVXBAVMII autem icon habitum plantae satis bene exprimit.

78. *SALSOLA* baccifera, Salicorniae facie, BVXB.
Cent. I. p. 11. Tab. XVIII.

Anabasis aphylla articulis emarginatis, LINN.

Sp. pl. 1. p. 325. n. 2.

? *Kali Arabum aliud*, I. B. III. 704.

? *Kali geniculatum aphyllanthos giluis paleaceisque flosculis* Hisp., BARR. ic. 215.

Altitudo plantae dimidiam vlnam aequat, ipsa vero planta melius Ephedrae quam Salicorniae comparatur. Rami et qui ex illis oriuntur ramuli, semper bini sunt oppositi, articulationes autem, quae in ipsis observantur, per gomphosin sunt, ut in inferiorem partem aliquanto excavatam superior paullo producta infigatur. Perianthium trifidum est, et laciniae albae, membranaceae. Filamenta quinque sunt, cum antheris didymis; germen conicum in pistillum, staminibus aequae longum, excrescit, cuius duo sunt stigmata, vix armato oculo distinguenda. Situm staminum Cl. LERCHE non descripsit, nec baccae naturam. Certum autem est, siue plantam ad mere stamineas referas, siue ad eas, quae perianthio instructae sunt, quod durum esset, esse plantam sui generis et a Kali separandam; Donec autem certiores characteris cognitionem nanciscar, remouere eam nolui.

In locis exaridis circa *Astrachaniam* nascitur, unde a Cl. LERCHE ad me transmissa est, mense Augusto florens.

(Ergo iam B. Auctor agnouit, binas has mox enumeratas Salsolae species anomalas esse, atque a Kali separandas, ut adeo LINNAEVS rectissime nouum inde genus cuderit.)

79. *PHARNACEVM* umbellis simplicissimis. Tab. XX. Fig. 2.

Asine pumila, gallii facie, foliis glaucis, AMM.

Ruth. p. 64. n. 84.

Pharnaceum Ceruina, LINN. *Sp. pl. 1. p. 388. n. 1.*

Cauliculi et ramuli et pedunculi tam communes quam particulares inferiori extremo tuberosi sunt. Cauliculi porro simplices interdum, saepe ramosi, palmares, raro longiores, tribus et quatuor geniculis praediti, quorum inferius duas fere uncias a radice distat, reliqua quo superiora, eo sibi inuicem propiora sunt. Folia ex inferiori geniculo decem et quatuordecim prodeunt linearia, sessilia, glauca, laeuiuscula, mucrone valde obtuso terminata, crassiuscula, plana. Horum quinque plerumque uncia longiora, radicalibus simillima, extra disponuntur, reliqua, quo interiora, eo breuiora sunt. Secundum geniculum folia quinque inaequalis longitudinis spargit, interque illa etiam quaedam, uncia longiora, quorum alis per pauca breuiora insident. In superioribus geniculis numerus paulatim diminuitur.

Ramuli unus aut duo ex infimo aut ex duobus infimis geniculis oriuntur, caule tenuiores, biunciales,

ciales, extremitatem versus unico plerumque geniculo distincti, quod tot circiter foliis eiusdemque longitudinis cingitur, quot in extremo caulis conspiciuntur.

Pedunculi vel ex omnibus geniculis caulium et ramorum, vel ex duobus tantum tribusue superioribus caulium et ex geniculo rami oriuntur, plerumque solitarii, tenuissimi, sub angulo obtuso, aut recto, aut acuto, infimi foliorum longitudine, superiori minores, in extremitate sex plerumque minimis et vix conspicuis foliolis praediti, e quorum alis tres plerumque pedunculi particulares, inter quos medius lateralibus breuior, longissimi vix dimidium pedunculi communis attingentes, sub angulo recto aut parum minori prodeunt, singuli in extremitate flore onusti.

Flores monoperianthi, perpetuo clausi sunt. Perianthium quinis foliolis formatum, extra ad latera et in apice, intra totis albis, cetera viridibus, oblongis cauis, arcte se amplexantibus fructu crescente turgidius fit, et quum petala tunc magis incuruentur, lateribusque recedant, obtuse pentagonum, quo tempore valvae fructus aperiuntur, ut per conniuentia perianthii foliola semina aliquantulum in conspectum prodeant. Ipse autem fructus obtuse trigonus est, triualvis, singulis valvis sulco per mediam longitudinem exaratis, semine copiosissimo refertis, nitente, dilute fusco, rotundo, et aliquantulum compresso.

Omnia reliqua exacte conveniunt characteri generico Cl. LINNAEI, et descriptioni b. AMMANI.

Pharnaceum pedunculis communibus longissimis
 LINN. *Cliff.* 492. vel sola villositate communiumque
 pedunculorum longitudine et umbellis magis compositis
 differt. Alfine procumbens Gallii facie Africana, HERM.
 LVGDB 19. cum ic. perquam similis est, sed multo
 ramosior, et latioribus foliis praedita, et pedunculis
 plerumque simplicibus pluribusque simul, quum in
 nostra planta umbellatim diuidantur, et solitarii sint.

In icone nostra planta ad viuum picta flosculus
 vnus vi deductus est, et ad latus appositus, vt stamina
 in conspectum prodeant.

In campis sterilibus orientalibus ad *Irtim* fluiuium
 inter arces *Iamischewensem* et septem palatiorum magna
 frequentia occurrit.

80. *CANNABIS* foliis digitatis, LINN. *Cliff.* 457.

El. Sp. pl. 2. p. 1457. ROY. *pr* 221.

Cannabis sterilis et foecunda, DOD. *tempt.* 535.

Cannabis mas et foemina, I. B. III. 447.

*Cannabis erratica et satiu*a, B. *fin.* 320.

In *Ircutensi* prouincia ad tuguria *Buraetorum* et
 in *Isietensi* apud *Krasnoiarense*s Tataros saepe vidi, sed
 valde macram, superioribusque foliis tantum trifidis.
 Gentes hae cannabin non serunt, nec suae nec aliarum
 rerum culturae studiosae, quare fere credo, sponte apud
 ipsos prouenire, nisi forte casu a Russis semina allata
 sint.

Russice. Канавлю (Kanaplio) dicitur.

81. *HVMVLVS*, LINN. *Cliff.* 458. *EI. Sp pl.* 2.
p. 1457. ROY. *pr.* 222. *Lupulus*, HALL.
Helv. 166. et omnium auct.

Per omnem *Sibiriam* ad *Aldanum* usque fluuium in locis non nimium frigidis nascitur, saepe in sexagesimum secundum usque gradum latitudinis borealis, quare etiam cereuisia lupulata nusquam deficit.

Russice хмель (chmiel) dicitur.

82. *VLMVS* humilis, GMEL. *AMM. Ruth.* p. 160.
n. 260.

Vlmus foliis aequaliter serratis, basi aequalibus,
 LINN. *Sp.* 1. *p.* 327. *n.* 3.

I. Caulibus erectis.

II. Caulibus procumbentibus.

De differentiis specificis, in *Flora Virginica* allegatis, certus non sum. Serraturae foliorum simpliciores sunt. Annon vero id a minori statura repeti poterit? Fructus immaturi in *Europaea* saepe eodem modo pubescunt, nec minus diuisi sunt, quam in *Sibirica*. De pistillo obseruationem non cepi. An forte *Sibirica* differt a *Virginica*? Cl. LINNAEVS, ad quem siccam plantam transmissi, perscripsit, eadem esse, (postea vero ipse differentiam agnouit). Mihi videtur ab vlmo vulgari, quae nusquam in *Sibiria* conspicitur, omnium partium paruitate differre.

In *Transbaicalensibus* regionibus vbique occurrit, ad fluuios quidem semper erecta, in montibus aridis procumbens.

83. *RHAMNVS* spinis terminatricibus ; floribus quadrifidis dioicis, LINN. *Vir.* 19. *b. Cliff.* 70. *Suec.* 193. *El. Sp. pl.* 1. p. 279. n. 1. ROY. *pr.* 224.

Spina infectoria, MATTH. p. 158. CAMER. *epit.* p. 82. LOB. *ic.* II. p. 181.

Rhamnus solutius, DOD. *pempt.* p. 756.

Rhamnus catharticus, C. B. P. 478. I. B. I. p. II. p. 55. TOVRN. I. R. H. 593.

Cerui spina Riui et Cordi RVPP. *ien.* p. 74.

Cornus foliis citri angustioribus, GMEL. AMM. *Ruth.* p. 200. n. 278. *Tab.* XXXIII.

Rhamnus spinosus, foliis ouatis, acuminatis, serratis, HALL. *Helv.* p. 163.

Descriptio baccharum, quae in AMMANI libro, tumultuarie congesto, exstat, veritati minus congrua est; baccae enim tribus et quatuor feminibus callosis foetae sunt, vno nimirum saepe abortum patiente.

Prouenit passim per *Sibiriam*, raro tamen, in *Argunensi* quidem tractu plerumque ad fluuios, in *Ise-ten*si prouincia in editis montosis locis.

Russice ad *Argunam* fluuium propter rationes; in AMMANIANO opere explicatas, *Santal* dicitur.

84. *RHAMNVS* floribus trigynis, aculeis geminatis, altero inferiore reflexo, LINN. *Cliff.* 69. *El. Sp. pl.* 1. p. 281. n. 12. ROY. *pr.* 224.

Pañ-

Paliurus, DOD. *pempt.* 756. TOVRN. I.
R. H. 616.

Rhamnus folio subrotundo, fructu compresso, B.
pin. 477.

Rhamnus siue paliurus folio iuiubino, I. B. I.
35.

Ad littora maris *Caspii* frequentem obseruauit D.
LERCHE eiusque ramulos nobiscum communicauit.

85. *RHAMNVS* frangula, LINN. *Sp. pl.* 1, p. 280.
n. 5.

Frangula, MATTH. p. 1271. CAM. *Epit.*
p. 978. TOVRN. I. R. H. 612.

Alnus nigra baccifera, C. B. P. 428. I. B. I.
p. 1. p. 560.

Rhamnus inermis foliis annuis, LIN. *Lapp.*
60.

Rhamnus inermis floribus monogynis herma-
phroditis, LINN. *Cliff.* p. 70, *Suec.* 194.
ROY. *pr.* 224.

In omni *Sibiria* in locis paludosis nascitur.

Russis Крушина dicitur. Incolae ad *Iaiam* flu-
uium, in *Tomum* influentem, mutuato a Tataris no-
mine Сабачьи ягоды (baccae Canum) vocant.

86. *MENISPERMVM* foliis peltatis angulosis, LIN.
b. Cliff. 140. *Suec.* 91. ROY. *pr.* 228. GRON.
Virg. 153.

Menispermum Canadense scandens, umbilicato folio, TOVRN. act. 1705. p. 311. DILL. gen. 150.

Hedera monophyllos, conuoluuli foliis, virginiana, PLVCK. Alm. 181. t. 36. f. 2.

Hedera Virgiana Clematis facie, radice flauescente, HERM. Lugdb. 306.

Cissampelos siue Malaccocissos Rupp. IEN. ed. HALL. p. 67.

Tamnoides, MESS. Diar. Mst.

Tamnoides scandens altissimum, folio umbilicato, anguloso, semine alato, STELL. Irc. 27.

Radix teres lignosa, extra fusca, nitens, intus alba, multis fibris stipata, cygneae pennae crassitie, longissime serpit, per duas scilicet et tres vlnas.

Caules duo ad quinque super terram repunt, vel si aliquod fulcrum, arborem aut fruticem nacti fuerint, scandunt illisque et sibi inuicem mutuo circumuoluntur, propter infirmitatem suam proprio onere se sustinere nescii, teretes glabri, nitentes, pallide virides aut rubentes, superiora versus plerumque intense rubri, ubi et multo tenuiores sunt, quam inferius, sesquicubitales, bicubitales et saepe ad humanam altitudinem assurgentes, aliquot uncias ab extremo ad finem vsque nudi et acuto mucrone terminati.

Folia quam plurima diuersae magnitudinis, ad modum conuoluuli maioris, per ipsos caules luxuriant; inferiora petiolis triuncialibus insidentia, amplissima, quo

quo superiora siue longius a radice remota, eo minora et breuius petiolata, vt tandem in apice minima sint. Sunt autem glabra, intense viridia, aceris foliorum more angulosa, infra non nihil albicantia, peltata, ita, vt petiolus non ad oram, sed aliquot lineas ab ora in sexta circiter parte totius folii longitudinis, ad quam omnes folii venae concurrunt, in ipsum folium inseruatur, quod veluti pertundere videtur. Summa autem folia, quae minima esse dixi, fere triangula sunt.

Ex alis foliorum siue petiolorum pedunculi enascuntur, verno tempore semiunciales, floribus racematim dispositis onusti, in inferioribus pedunculis quinque vel sex, superiora versus paullatim paucioribus, monopetalis, campaniformibus, tintinnabuli in modum patentibus, vnam circiter lineam latis, multifidis, pendulis, e viridi albicantibus, copiosis intus flaminibus foetis, quorum antherae flavae sunt. Pistillum STELLERVS non describit, qui solam florentem plantam in montosis locis *Ircutiae* vrbs ad *Angaram* fluium e regione pagi *Schilcinae* vt et prope pagum, paruum *Roswodnaiam*, sub finem Maii obseruauit. Nobis vero eandem plantam in superiori regione *Ieniseae* fluii ex aduerso *Saianensis* arcis et in vallibus montosis eius regionis fere sub medium demum Septembris fructu maturo onustam obseruare licuit. Pedunculi erant rubentes, unciales et biunciales, atque extremum versus in plures, eodem modo rubentes, subdiuidebantur, quorum singulorum extremitatibus bacca haerebat obscure caerulea, maiuscula, rotunda, glutinoso succo rubentis

O 3

coloris

coloris abundas, officulum condens lutei coloris, lunae cornutae siue potius soleae equinae effigie, tribus exstantibus fimbriatis marginibus instructum, et femine foetum albo eiusdem formae, per dorium pariter fimbriato.

B. MESSERSCHMIDIUS in iisdem fere locis plantam obseruauit, in quibus nos, scilicet in vallibus *Dabuthi* fluuii.

87. *RVMEX* floribus dioicis, foliis lanceolato-hastatis, LINN. *Lapp.* 131. *virid. h.* 32. *Cliff.* 139. *Suec.* 296. *El. Spl. pl.* 1. p. 481. n. 25. ROY. *pr.* 231.

Oxalis siue acetosa minor, MATTH. p. 448.

Oxalis minor, CAM. *Epit.* p. 231.

Oxalis tenuifolia sinuata veruecina, LOB. *ic.* p. 291.

Acetosa aruensis lanceolata, C. B. P. 114.

Oxalis parua auriculata repens, I. B. II. p. 992.

Acetosa angustifolia lanceolata elatior, MOR. *Ox.* II. 583.

Lapathum acetosum, sexu distinctum, foliorum sagittatorum hamis longis et diuergentibus, HALL. *Helv.* 168.

1. *Caulis repentibus.*

Acetosa lanceolata angustifolia repens, C. B. *Pr.* p. 55.

2. *Foliis aut omnibus aut plerisque minime hamatis.*

Acetosa aruensis minima non lanceolata, C. B. P. 114. TOVRN. I. R. H. 503. Cum

Cum varietatibus recensitis in omni *Sibiria* frequentissime occurrit.

88. *RVMEX* floribus dioicis, foliis oblongo-sagittatis, LINN. *Vir.* 32. *Lapp.* 130. *Cliff.* 139. *Suec.* 295. *El. Sp. pl.* 1. p. 481. n. 24. ROY. *pr.* 231.

Oxalis f. acetosa, MATTH. *p.* 447.

Oxalis, DOD. *pempt.* p. 648.

Oxalis f. Lappathum oxalida, acetosa, LOB. *ic.* p. 290. *ex.* DOD.

Oxalis maior, CAM. *Epit.* p. 230.

Acetosa pratensis, C. B. P. 114. TOVRN. I. R. H. 502.

Oxalis vulgaris folio longo, I. B. II. 989.

Lappathum acetosum, sexu distinctum, foliorum sagittatorum hamis breuibus, HALL. *Helv.* p. 168.

α) *Oxalis crispa*, TAB. p. 440. I. B. II. 990.

Acetosa foliis crispis, C. B. P. 114. TOVRN. I. R. H. 502.

Cum multis, Icuioris tamen momenti, varietatibus, nusquam non in *Kamtschatkam* usque obuia est. Varietas α) in pascuis *Kirengae* ad *Lenam* fluuium frequens est.

89. *RVMEX* floribus hermaphroditis digynis, LINN. *Cliff.* 138. *Suec.* 294. *Sp. pl.* 1. p. 460. n. 21. ROY. *pr.* 230.

• *Acetosa*

Acetosa rotundifolia, C. B. P. 55. Pr. p.
114. STELL. *Irc.* 750.

Acetosa rotundifolia, *repens*, *Eboracensis*,
folio in medio deliquium patiente, MOR.
Ox. II. p. 583. f. 5. Tab. 36. f. penult.

Acetosa repens Westmorlandica cochleariae fo-
lio, *apicibus non nihil sinuatis*, PLUK. *Alm.*
p. 8. PHYTOGR. Tab. CCLII. f. 2.

Rumex foliis orbiculatis emarginatis, LINN.
Lapp. 132.

Lapathum acetosum, *androgynum*, *folio orbicu-*
lari emarginato, HALL. *Helv.* 170.

STELLERVS ad fontes *Bannoi* riuſi, viginti
ſtadia a *Barguſinenſi* munimento ſub niue reperit, in
itinere vero *Ochotenſi* ab *Amga* ad *Ochotum* vsque flu-
vium in locis montofis paſſim obſervauit, quae peda-
lis et altior eſt, ſaltem *Helueticam* altitudine multum
excedit.

90. *RUMEX* floribus hermaphroditis, valuulis in-
tegerrimis, planis, LINN. *Cliff.* 138. foliis
cordato-lanceolatis, *El. Suec.* 292.

Rumex floribus hermaphroditis, *valuulis inte-*
gris graniferis, *foliis lanceolatis*, *undulatis*,
acutis, LINN. *Sp. pl.* 1. p. 476. n. 3.

Lapathum folio acuto criſpo, B. *pin.* 115.

Lapathum acutum criſpum, TAB. p. 436.

- I. Idem caulibus colore rubro saturiori tinctis.
- II. Idem totus ruber.
- III. *Lapathum aquaticum*, folio cubitali, B. pin. 116.
Herba Britannica vera Munt. brit. t. 1.
- IV. *Lapathum aquaticum minus*, C. B. Basil. p. 32. I. B. II. 987. TOVRN. I. R. H. 504. HALL. Helv. 171.
- V. *Lapathum androgynum obtusifolium*, spica confertissima, HALL. Helv. 170.
Lapathum folio rotundo alpinum, I. B. II. p. 987. STELL. Irc. 755.
Lapathum hortense rotundifolium siue montanum, C. B. P. 115.
- ? *Acetosa montana*, folio cubitali, oblongatiore, crispo, floribus in sub viridi luteolis, MESS. AM. descr. n. 226.
- Rumex (alpinus)* floribus hermaphroditis sterilibus femineisque valvulis integerrimis nudis, foliis cordatis obtusis rugosis, LINN. Sp. pl. 1. p. 480. n. 22.

In omni Sibiria nascitur, foliis multum varians, quae nonnunquam cubitalia sunt, eademque oris planis aut crispis, ad pedunculi insertionem integris aut excissis. Ipsa etiam statura eximie variat, prouti locum natalem nactus est. Varietatis II. cuius caules et

folia pulchre rubebant, etiam valuulae feminales rubenti tinctura asperiae erant. Radix intus colore flauo saturiori tincta erat. Varietatis V. radix Russice nomine черенковой ремень dicitur, quia rhabarbaro radix similis est, sed non illius instar ampla occurrit, licet nonnunquam inueniantur radices, ad decem libras pendentes. Attamen in longitudinem potius quam in latitudinem crescunt, quare manubriis cultellorum, quae черень (tscheren) vocant, comparant et hinc epitheton addunt. Radix recens saepe admodum pallida, luto tamen colore imbuta est, vbi vero costae foliorum intense rubrae sunt, quod saepissime fit et notam exhibet optimae radices, in illis plantis etiam recentibus radix egregie flaua est. Caules profunde striati sunt, bicubitales et altiores, folia ad insertionem petioli excis-
sa, latiora, et breuiora quam in *Lapatho aquatico*, laete viridia, costis saepe rubentibus iisdemque et venis aliquanto hirsutis, margine crispis et valde firmis. Flores viridantes in densis verticillis nudis, partim caules, partim ramos, circa fastigium caulium exeuntes, vestiunt, quin et saepe in ramulis secundariis cernuntur. Valuulae fructuum planae sunt, integrae aut leuiter sinuatae, nullo granulo auctae. Haec varietas montosis locis propria est, et inhabitat praecipue totum tractum *Tschaufensis* munimenti in vicinia *Obi* fluminis ad *Bicatunensem* usque arcem, tractum *Koliwanensium* officinarum metallicarum, rupestrem regionem ab *Angae* fluminis ostio in lacum *Baicalem* et hinc ad *Bargusinsensem* usque munimentum, vt et ad *Ircutum* et *Tunkinensem* arcem, denique totam illam rupestrem regionem, quae in-

intercedit *Aldanum* et *Ochotum* fluuios , inprimis vero illa famosa est , quae *Biellae* fluuio vicina. Exportatur etiam magna copia in *Russiam* , et officinas pharmaceuticas sub nomine rapontici intrat.

91. *RUMEX* floribus hermaphroditis , valuulis dentatis , granulo incumbente notatis , LINN. *Cliff.* 138. *Suec.* 293. *ROY.* pr. 229.

Rumex foliis cordato - oblongis obtusiusculis , crenulatis, LINN. *Sp. pl.* 1. p. 478. n. 12.

I. Valuulis parcius dentatis , plerumque rectis. *Lapathum*, folio minus acuto, LOB. *ic.* 285. *Lapathum vulgare folio obtuso*, I. B. II. p. 984. quod attinet ad descriptionem.

Lapathum folio subrotundo, LOES. *Pruss.* p. 135.

Lapathum sylvestre folio subrotundo , seminis inuolucris dentatis, MOR. *Ox.* II. p. 580.

Lapathum inuolucro seminis dentato , foliis obtusis , ora crispula, HALL. *Helv.* 172.

II Valuulis copiosius dentatis , dentibus plerumque crispis.

Lapathum ramis procumbentibus , seminis inuolucro dentato , foliis inferioribus fidium instar, MOR. *Ox.* II. 580. p. 5. *Tab.* 27. *fig.* 13.

Lapathum pulchrum Bononiense sinuatum, I. B. II. 988.

Lapathum inuolucro seminis dentato , foliis supra pediculum emarginatis, HALL. *Helv.* 172.

Lapathoidis fistuloso caule , angusto salicis folio , semine in calyculis echinatis minutulo , lutescente, MESS. AMM. *Ruth.* 228.

I. Passim quidem obuia est , sed rarius. II. in omni *Sibiria* frequentissime occurrit. *Lapathoiden* MESSERSCHMIDIVS praeter locum in AMM. *Ruth.* notatum etiam in superiores regiones *Ieniseae* fluvii collocat, teste itinerario eius , vbi nullam aliam plantam inueni, cuius facies nomini ab ipso imposito responderet , praeter hanc. An vero specie a I. differat , vix adhucdum perspectum habeo. Sinus enim lunares folii infra supra petiolum exculpti non sunt constantes, saepe autem omnia folia salicis folia integerrima referunt.

(Videor mihi Botanicis rem facere non ingrati, si ex specimenibus ficcis, a B. STELLERO academiae missis *Camphoratarum* mentionem iniiciam ; huc enim pertinent , iconesque quas ad ea sculpi curavi , optime exprimunt nouas, quas propono species, a B. PATRVO vel praeteruissas , vel , quod probabilius est , quacunque de causa perditas , video enim in vetustiore catalogo nomina eorundem excitata.

92. *CAMPHORATA* caulibus ascendentibus ramosis, floribus sparsis, foliis alternis linearibus. Tab. XXII.

Camphorata hirsuta , C. B. P. STELL. *Irc.*
1136.

Fallitur optimus STELLER , dum hanc plantam vnam et eandem putat cum *camphorata hirsuta*
BAV-

BAVHINI, quae camphorosma monspeliensium L. est. Id mihi ex collatis inuicem speciminibus luculenter adparuit. Posterioris folia multo sunt tenuiora multoque breuiora et spissius congesta, nostrae mollia sunt et longa. Sed differentiam specificam sequentia probant. Cauliculi fruticosi, octo vel plures, in orbem sparsi, cubitales, breues, teretes, flexiles, lutei vel sordide purpurei, infra procumbentes, lanuginosi, supra in duos, tres vel plures ramos diuisi, raro simplices, vestiti foliis copiosis ab imo ad summum, infra in fasciculos collectis, vt in Larice, supra alternis, latiusculis, planis, linearibus, hirsutis, semiuncialibus. Eorum alae globulos floriferos gerunt, perquam sibi vicinos, hirsutos. Flores mox commemorati, in varietate, quam figura prima exprimit inter folia minora sessiles sunt, et in illa, quam figura secunda habet, villis longiusculis albis insuper cinguntur, atque in iis fere delitescunt. Specimina huius plantae non ramosa dimidiam fere caulis partem globulis eiusmodi sessilibus vel spiculis semiuncialibus obfessam habent, quibus non minus ac globulis folium longiusculum substernitur, auctum foliolis minoribus vel villis.

Radix lignosa est, sicca.

Camphorae odorem in ficcis plantis non percipio, nec de recenti **STELLERVS** aliquid memoriae prodidit.

De structura floris et fructus nihil certi scio, subtilius enim examen instituere non potui. Animadverto tamen, quod conformem huic generi fabricam obtineant.

93. *CAMPHORATA* caulibus distortis, ramosis, foliis longissimis. Tab. XXIII. Fig. 1.

Caules lignosi albicantes, fere dodrantes, ramosi, per breuia intervalla contorti, a tertia eorum parte foliis copiosissimis vestiti, diuersimode, numquam tamen, vt in Larice, dispositis. Ex alis foliorum ramuli exeunt, foliis veluti squamatis densissime vestiti et coaceruati. In alis flores et fructus latent, quorum fabricam non penitus perspicere potui. Sed ob habitum, et aliquam earum partium, quas discreui, conuenientiam huc omnino spectare puto, quamuis et ad corispermum plantam accedere non negem. Folia fere subulata, vncialia et sesquiuncialia, (longissima enim dixi respectu ad folia reliquarum specierum habito) acuta, hirsutissima, sed hirsuties in icone ob pictoris incuriam non adparet. Ad *Irtim* fluvium in regione arcis septem palatiorum prouenit.

94. *CAMPHORATA* caule simplicissimo, Tab. XXIII. Fig. 2.

Radix tenera, caulis simplicissimus, pilosus, non multum ab exortu folia semiunciam longa vixque lineam lata emittens, pilosa, alterna. In eorum alis globuli floriferi latent.

Pertinet hac absynthium insipidum, foliis singularibus, angustis, pilosum, Gmel. AMM. *Ruth.* n. 200. quemadmodum me Herbarium Ammanianum docuit. Huc retuli ob habitum et quoniam sub artemisia non recensitam plantam inueni. Icon eam inter chartam ficcata nitide exprimit.

Ad

Ad Regionem *Irtis* superiorem et ad *Tanaim*
GERBERVS legit)

95. *ALCHEMILLA* foliis palmatis , LINN. *Cliff.*
38. *Suec.* 135. *EI. Sp.* p. 188. n. 1. ROY.
pr. 231.

STELLARIA *Matth.* 1177. CAM. *Epit.*
908. *ic.*

Alchemilla vulgaris , CLVS. H. p. CVIII.
C. B. P. 319. TOVRN. I. R. H. 508.

Pes leonis siue Stellaria , I. B. II. p. 398.

Alchemilla folio integro stellato polygonio, HALL.
Helv. 184.

Nusquam neque in *Russia* neque in *Sibiria* peregrina planta est , sed vbiuis indigena.

CLASSIS X.

FRUCTIFLORAE.

1. **V**ALERIANA, floribus triandris, foliis omnibus pinnatis, LINN. *b. Cliff.* 15. *Suec.* 30. *Spec. Tom. I. p.* 45. *n.* 5. ROY. *pr.* 234. HALL. *Helv.* 662.

Phu Germanicum, FVCHS *p.* 857.

Valeriana sylvestris 1. *Cliff. Hist. p.* LX.

Valeriana sylvestris, LOB. *ic. p.* 715.

Valeriana sylvestris maior, C. B. P. 164.

TOVRN. I. R. H. 132.

Valeriana sylvestris magna, aquatica, I. B. III. *p.* 2. *p.* 210.

α) Foliis angustioribus.

Valeriana sylvestris maior montana, C. B. P. 164.

β) Foliis latioribus splendentibus.

Valeriana palustris maior profunde laciniosa, C. B. P. *p.* 86.

Valeriana Riv. Mon. irr. Tab. I.

Variat altitudine inter palmum et tres cubitos, florum maiori aut minori magnitudine, eorumque varia tinctura, quae saepe pallidissima est, et hinc per carneam ad rubicundam transit, foliorum glabritie aut aliqua eorum hirsutia, dentibus nullis aut paucis aut numerosis, pinnis foliorum inferiorum aequalibus aut inae-

inaequalibus, ut summa reliquas inferiores magnitudine saepe antecellat. Hirsutia et parua statura montosis, glabrities et nitor foliorum et proceritas plantae palustribus locis magis familiaris est. Dentes pinnarum loci natura non excludit, in montosis tamen locis nunquam adeo profundos et copiosos vidi, quam in palustribus. Odor tamen tam florum quam radicum ibi fragrantior est. In α) saepe vidi tubum floris inferius extremum versus ex eo latere, ex quo inferius floris labium collocatum est, in leuissimum tuber intumescere.

Per omnem *Sibiriā* indigena est, maxime incolis celebrata propter virtutem antepilepticam, qua et per omnem *Russiam* magnam promerita est famam. Russ dicitur *земляной ладанъ*.

2. *VALERIANA* floribus triandris, foliis ovato-oblongis subdentatis, caule simplici. LINN. *Spec. Tom. I. p. 45. n. 8.*

Valeriana foliis omnibus integris, ex ovato acuminatis, leuiter dentatis, HALL. Helv. 664.

Valeriana alpina foliis integris, radice repente, inodora, RAI. Syll. ext. 259. Hist. 1. 389 et ex RAIIO Moris. H. Ox. III. p. 102. STELL. Ochot. n. 50.

Valeriana saxatilis alpina minor, foliis integris, Italica, BARR. ic. 868.

An reliqua synonyma Ill. HALLERI et LINNAEI huc quadrent, meis quidem inuestigationibus
Flor. Sibir. Tom. III. Q ita

ita assequi nequeo, vt iudicium meum exponere audeam.

Valeriana alpina scrophulariae folio C. B. pr. p. 87. quod attinet ad descriptionem, non male conuenit, sed nullam in foliis radicalibus nostrae plantae ad insertionem petiolorum finem ego vnquam vidi excava- tum, qui tamen in pluribus iconis BAVHINIA- NAE foliorum exemplis expressus cernitur. BARRE- LIERII iconem HALLERVS singularem vocat. Vm- bellas exhibet nimis iuuenes, in quibus foliola germi- nibus et umbellulis subiecta naturali aliquanto longiora exhibentur, quae adultis etiam feminibus vix ad eo- rum summitatem pertingere solent; error itaque ico- nis est in sola proportione partium.

STELLERVS, qui plantam hanc in loco natali ab *Aldano* ad *Iudomam* vsque fluuium frequentem ob- seruabit, eius radicem describit repentem, caulem sim- plicissimum, folia integra, glabra, ad oras atriplicis instar sinuata, flores candidos eosque pariter atque ra- dicem odoris omnis expertes. (Flores HALLERVS roseos, RAIVS albidos, alii leuiter rubentes vocant). In exemplis ficcis transmissis video, folia radicalia esse ouata, seu ouato lanceolata, rarius dentata, caulina, quo inferiora sunt, magis, quo superiora, minus den- tata et tandem integerrima et fere linearia. Mediis foliis plerumque folia minora integra substernuntur, qualia etiam icon BARR. habet. Stamina singulis flo- ribus tria sunt.

3. *VALERIANA* floribus tetrandris subaequalibus ,
feminibus scutatis.

*Valeriana floribus tetrandris aequalibus , foliis
pinnatifidis , seminibus palea ovali adnatis ,*
LINN. *Vpf.* p. 13. n. 2. *Spec. Tom. I.*
p. 48. n. 18.

α) Procerior , foliis omnibus plerumque
pinnatifidis , Tab. XXIV.

*Valerianella procera , folio varie secto se-
mine galericulato ,* MESS. AMM. *Ruth.*
p. 19. n. 26. *Comment. Soc. Reg.*
Sc. Gott. Tom. I.

*Valerianella testrastemon , semine foliolo in-
nato* *Comment. Reg. S. Gotting. T. I.*
p. 207. T. IX.

β) Humilior , foliis radicalibus integris aut
varie ferratis et incis.

*Valerianella flore luteo non galericulato ,
foliis partim integris , partim lacinia-
tis ,* MESS. *Diar.*

Valeriana lutea humilis , GMEL. AMM.
Ruth. p. 18. n. 25. T. III. LINN.
Sp. pl. T. I. p. 34. n. 16.

Communes notae omnibus huius speciei individuis
hae sunt. Calix quinquefidus , laciniis subrotundis
persistens. Corollae flavescentes, infundibuli formes , in
fundo pilosae , pentapetaloideae , satis regulares , licet
scrupulose attendenti levis inaequalitas in laciniis ap-

pareat, stamina plerumque quatuor, raro quinque, rarissime tria; germen flori substratum, oblongum, superiori extremo crassius, extus foliolo germine aliquanto maiori, venoso, persistente, instructum et in stylum desinens, staminibus aut aliquanto longiorem, aut aequalem, aut paulo breuiorem, stigmate praeditum crassiusculo, fere capitato, subinde leuiter sulcato. Antherae ab initio erectae sunt, tum incumbentes. Fructus, in quem germen maturatur, oblongus est, ex altera parte per longitudinem sulcatus, ex altera aut paulo gibbus, aut planus, ibidemque foliolo instructus ovoideo, infra obtuso, supra leuiter mucronato, valde venoso, quod eo tempore, quando germi tenello accumbit, liberum postea, quando illud increfcit, ipsi firmiter agglutinatum est, sub statum maturitatis denique rursus recedit. Color, qui ab initio e viridi luteus est, denique e fusco albet. Fructus maturus, quod spectat ad colorem, cardamomi putamen refert. Includit autem posteriori sua parte semen e viridi fuscum, subrotundum, vtrique gibbum et depressum, vtraque extremitate paulo acuminatum, anteriori autem parte duos loculos vacuos, quos et sulcus ante descriptus indicat. Folia ad caulem plerumque pinnata sunt, aut certe ad costam vsque pinnatifida.

Caulis varietatis α) teres est et glaber saepeque rubet, praecipue infra, atque inter pedum et cubitum longitudine variat. In β) praesaepe leuiter angulosus est, pallide viridis, hocque et rubro nonnunquam coloribus mixtim vestitus, saepe hirsutus, imprimis supra

pra ab vnciali ad semipedalem et dodrantalem vsque altitudinem. Flores et fructus varietatis β) plerumque maiores sunt quam α) cum tamen tota planta minor sit. Varietas α) pratis delectatur et marginibus sylvarum, β) nonnisi in asperis et apricis locis prouenit, ubi etiam varia producit monstra. 1. Foliis radicalibus, quae saepe omnia sunt integerrima, saltem pauca vel dentata, vel leuiter incisa, saepe inter pinnata et dentata ambigunt. 2. Foliis caulinis, quorum inferiora nonnunquam integerrima vidi. 3. Vtraque foliorum specie saepe glauca, quod spectat ad colorem. 4. Corollis, quas interdum vidi tubo ventricosissimo et staminibus crassissimis instructas, cum ille limbo destitueretur. 5. Corollarum odore, qui in plantis *Krasnoiarenfibus* iasmino erat analogus, sed adeo fortis, ut caput tentaret. 6. Calicibus, qui saepe in nullas, saepe in duas tantum aut tres breues laciniolas secti sunt. 7. Filamentis, quorum duo, tria persaepe a basi ad dimidiam vsque partem pilis longis villosa vidi, cum tertium et quartum nuda essent. 8. Radice, quae semper est amplior, quam in α) et gustu acris, cum in α) nunquam nisi insipidam deprehenderim. Hanc plantae β) monstrositatem vltterius declarat eius fecunditas, vix vltra primam prolem extensa. Semina perfecta et omnibus numeris absoluta proferre videtur, quae vero rarissime progerminant. Saepissime enim bene matura ex *Sibiria* Petropolin misi, quae omnia fata vix vnam et alteram plantam dedere, in alteram generationem non perdurantem. Interim MESSERSCHMIDIO adstipulari nequeo, qui hanc varietatem

tem β) femine non galericulato vocat, nunquam enim alia in ea femina, quam galericulata vidi.

Ex quibus omnibus, vti puto, perspicuum est, plantam α) esse plantam huius speciei maxime naturalem, cuius itaque descriptionem adornabo, quoad poterò, exactam, saltem exactiorem illa, quam b. AMMANVS in *iconibus et descriptionibus stirpium rariorum in imperio Rutheno sponte prouenientium* euulgauit; hanc et icone ad plantam syluestrem naturali magnitudine facta illustro. Radix fusca est, lignosa, perennis. Vitam perennem autem diiudico ex eius crassitie, quae saepe digito indici aequalis est, et ex caulibus superiorum annorum superstitibus, vt adeo LINNAEVS annuam minus recte pronunciauerit. Folia radicalia pinnatifida, aut ex pinnato dentata, rarius etiam ouata et margine ferrata sunt. Caulis pedalis et cubitalis plerumque rubet, rarissime totus viret, teres est et glaber, foliis vestitus fere sessilibus, ex aduerso binis, supra satore et laete viridibus, infra multo pallidioribus, quo superioribus, eo minoribus et frequentioribus, quinque, sex et septem coniugationibus foliolorum lanceolatorum conflatis, impari costam claudente, pinnatifido. E summis foliorum alis e singulis singuli prodeunt ramuli hirsuti quorum infimi vnciales et biunciales, superiores vix quartam vnciae partem longi sunt, et foliolis paulatim ad extremitatem vsque stipantur oppositis, infimis, aliquanto incis, superioribus integris et minutissimis. Ex horum foliorum alis pedunculi tenelli prodeunt, trientem vnciae et minus longi, quorum singuli flo-

rem

rem sustinent, calyce in ipsa basi aliquot minutis squamulis succincto. Omnes flores simul sumti propter ramulorum inferiorum maiorem longitudinem, quam superiorum umbellae speciem efformant.

Ab *Ienisea* fluuio orientem versus ad *Aldanum* usque fluuium indigena est, raro in montosis, saepe in humilioribus locis proveniens, inter gradus latitudinem 53 ad 65. STELLERVS tamen in montosis locis *Angarae* et lacus *Baicalis* natam obseruauit, forte, quia ista loca non sunt sterilia, passimque syluosa.

Varietatem β) in montosis, asperis, lapidosis locis *Iaici* fluuii et in *Imene* monte copiosam vidi, vbi plantae naturalis ne vestigium quidem erat, quae longissimo abhinc orientem versus ad *Ieniseam* demum fluuium primo occurrit. Eiusdem generis loca circa *Krasnoiarium* urbem eandem varietatem gignunt. Campi montosi ex oriente iugi montis, *Iablennoi* dicti, trans *Baicalem* siti, aliquanto dictis hilariores et fertiliores, eandem ferebant. Lapidosa steriliaque loca ad *Lenam* fluuium *Kutam* et *Kirengam* fluuios interiacentia ea porro exornabantur. STELLERVS, qui certe non metuit sibi ab asperis locis, nusquam illam inuenit, nisi in locis saxosis et sterilibus, *Bielam* et *Iunam* fluuios separantibus. Ibi autem obseruatam pro plantae α) varietate habuit.

Ad iconem eiusmodi plantae exemplum inseruiit, quod non nimiis floribus onustum esset, vt pictoris labo-

laborem parceretur. Plura etiam folia radicalia sunt. *a.* Flos desuper visus. *b.* Semen, scuto instructum, supinum. *c.* Idem erectum, cum scuto supino. *d.* Idem scuto destitutum; a parte anteriori siue sulcata conspicuum. *e.* Idem a parte posteriori. *f.* Idem supinum, ut adpareant loculi vacui. *g.* Idem erectum, ut loculi vacui et feminis abscissa pars in conspectum veniant.

Russico nomine рябика – vocatur, omnium fere plantarum instar, quarum foliorum dispositio cum foliis forbi aliquam habet similitudinem.

(PLVCKNETII anonymos cheisanensis sideritidis folio etc. Tab. 442. fig. 1. alia longe planta est, quam quae posset tanquam varietas huc recenseri, quod tam ex nostra, quam ex AMMANIANA icone abunde adparet.)

4. *LINNAEA* floribus geminatis, LINN. *Lapp.* 210. *T. n. f.* 4. *b. Cliff.* 320. *Suec.* 522. cum iconc ampliore et perfectiore *Spec. plant. Tom. II. p.* 880. *n.* 1. ROY. *pr.* 236. HALL. *Helv.* 608.

Campanula serpyllifolia, B. *pr.* 35. *f.* 35. *pin.* 93. I. B. II. 816. aliorumque plurimorum auctorum.

Serpyllifolia, BVXB. in *Comm. Petr. II. p.* 346.

Obolaria, SIEG. *prim.* 79.

Valerianella nemorosa repens, foliis vitis idaeae minoribus, flore subrubente, semine umbilicato,

cato, *hirsuto*, *oblongo*, MESS. AMM. *Ruth.*
n. 27. p. 19. 20.

Russiae, *Sibirae* et *Kamtschatcae* indigena est.

Specificam ejus virtutem in arthriticis et rheumaticis doloribus saepe tentantes, quum Petropoli verfaremur, de ea conuinci non potuimus, quod inuiti, ex rei tamen veritate, denunciamus.

5. *LONICERA* pedunculis bifloris, baccis distinctis, foliis integerrimis pubescentibus, ROY. *pr.* 238. LINN. *Suec.* 192. *Spec. Tom. I.* p. 248. n. 6. *Xylosteum*, DOD. *Pempt.* 412. RIV. *mon. irr.* T. 119.

Allobrogum perichlymenum, *sive perichlymenum rectum*, LOB. *ic.* 633.

Perichlymenum rectum 1. CLVS. H. 57.

Chamaecerasus dumetorum fructu gemino rubro, C. B. P. 451. TOVRN. I. R. H. 609.

Perichlymenum rectum fructu rubro, I. B. II. p. 106.

Lonicera pedunculis bifloris, ouatis, obtusis, integris, LINN. *b. Cliff.* p. 98.

Caprifolium floribus geminis, foliis ouatis, lanuginosis, integerrimis, HALL. *Helv.* 464.

1. Eadem baccis nigris.

Perichlymenum rectum, 1. CLVS. *ann. baccis nigris* p. 87.

Flor. Sibir. Tom. III.

R

Abul-

Abulnari ad humanam et nonnunquam paullo maiorem excrefcit altitudinem, caudice in procerioribus arbutulis pollicari, e cinereo rubente. Rami maiores cortice albido duobus fubinde ramis palmaribus et femipedalibus, plerumque in leuem arcum inflexis, e viridi rubentibus et pilofis ftipantur, foliis amictis duobus oppofitis, mollibus copiofisque breuibus pilis pubefcentibus, leuiter rugofis, fupra fature, infra palide et e glauco viridibus, ouatis, obtufis aut etiam diftincte mucronatis, pedunculis trientem vnciae circiter longis fuffultis. E fingulis foliorum alis finguli exeunt pediculi virides, rubro colore paffim imixto, hirsuti; quorum finguli duobus onufti funt germinibus oblongis, et germine totidem corollis, quae claufae cylindraceae, hirsutae, tenues, e virido albentes, et infra tuberoſitate quadam rubente in eadem linea praeditae deorfum pendent, apertae autem paullo eriguntur, et in duo panduntur labia, vnum fuperius linguiforme, extra rubens, intus e viridi albens, alterum inferius quadrifidum, albidum, paffim aliquanto rubens, laciniis obtufis, duabus mediis proximis, obiter incifis, duabus externis remotioribus. Quinque ftamina corollis includuntur, quae filamentis conſtant albidis et totidem oblongis anguſtis antheris, primo viridibus et puluere excuſſo albeſcentibus. Calix quadrifidus et quinqueſidus, breuiſſimus, virens et in margine rubens, fingulis germinibus infidet, ex quo ſtilus eminet albidus, corollarum longitudine, ſtigmate virenti turgidulo inſtructus. Germina tandem in baccas rubras ſubrotundas, plerumque diſtinctas, nonnunquam inuicem leuiter concretas maturantur.

Haec

Haec planta vti omni Russiae ita et toti regioni *Sibiricae* a *Iaico* ad *Ieniseam* vsque indigena est, et Russice жимолость dicitur.

Plantam 1) Cl. KRASCENINNIKOW, Bot. Professor, dum viueret, *Petropolitanus*, e *Kamtschatca* ad me misit siccam, quam sane a descripta nulla alia re, quam baccarum colore diuersam sentio, et eandem iudico, quam b. STELLERVS in *Flora Irc.* n. 1104. et *Ochot.* n. 515. sub nomine *Chamaecerasi alpinae* fructu nigro gemino B. *Pin.* recensuit: obseruauit etiam ego semel in insula *Irinda* minori siue inferiori *Tunguscae* fluuii: quae itaque baccis nigris fere ab *Ienisea* et a *Lena* fluuiis ad oceanum vsque orientalem et in *Kamtschatcam* vsque proueniret. Quo ipso noua auctoritas accedit obseruationi CLVSIANAE, hanc varietatem etiam *Pannoniae* adscribenti, quam in dubium reuocauit Ill. HALLERVS in *Enumerat. stirp. Helv.* p. 464.

Ex ligno huius plantae in Russia oleum parant empyreumaticum per descensum, nigrum, ponderosum, graue, densum, quo externe tumores frigidos inungunt, bono, vti vulgo praedicant, successu. Sed et contra quascunque impuritates, quas in sanguine coniiciunt, interne sumtum summe proficuum censent, vt in variis luis symptomatibus, in scorbuto et in scabie palmarium ipsis praebeat remedium.

6. *LONICERA* pedunculis bifloris, baccis coadunate globosis, stilis indiuisis, LINN. *Spec. Tom. I.* p. 174. n. 9.

Periclymenum rectum fructu coeruleo, CLVS.

Pann. p. 85. I. B. 108.

Periclymenum rectum III, CLVS. H. 58.

Chamaecerasus montana fructu singulari coeruleo,

B. Pin. 451. TOVRN. 1. R. H. 609.

Lonicera pedunculis bifloris, bilabiatis, bacca singulari globosa integerrima, ROY. pr. 239.

Caprifolium floribus geminis, foliis longe ellipticis, nervosis, HALL. Helv. 465. n. 3

Per omnem *Sibiriā* et *Kamtschatkam* vsque nascitur, sylvas aliquanto montosas amans.

Quia flores praecocius reliquis huius generis speciebus, et vel ipsa in *Sibiria* Maio mense iam profert, nec hortos multum ingressus est, frutex non valde illepidus, descriptio eius multos adhuc patitur hiatus, quos resarcire mearum partium esse duxi. Altitudine inter sesquicubitum et humanam staturam variat. Cum primum folia emittit, rami nouelli, petioli et postea etiam pedunculi, quin et ipsa folia valde hirsuta sunt. In ramis pili hirsutiam efficiunt, in locis praecipue ficcis adeo rigidi euadunt, vt tangenti sensum spinarum fere imprimant. Folia in iuniore statu vnciam plus minus longa, ouata sunt, saepe obtusissima, saepe aliquanto mucronata, vti in priori specie, supra laetissime viridia, infra pallida, vtrinque perquam hirsuta, id quod maxime ad oras foliorum conspicuum est, quia pili in eodem plano iacent, quam folia, vnde conspectum in disco folii fere fugiunt, nisi attentissime

tissime adspiciantur. Singulos pedunculos duae laciniae angustissimae terminant, quibus fouentur duo fetus, membrana communi cincti, breui in vnum germen coniungendi, depressum, cui supra communis infidet breuissimus quinquefidus calix, et duae corollae e luteo albentes, extra hirsutae, plerumque infundibiliformes, in quinque partes vel acutas vel obtusas sectae, vix irregulares, (vti etiam CLVSIANAE icones in historia exhibitae, exprimunt,) inter quas tamen vna et altera saepe occurrit, vbi vna lacinia a reliquis secedere et veluti propendere videtur. Posterior pars corollae in tubum definit rectum, inferiori extremo quasi bifidum, altera parte libera, altera germini innixa. Quinque stamina e parietibus tubi internis oriunda longisque luteis antheris instructa, et stili simplex, cum stigmate capitato staminibus breuior, e summitate germinis veniens, florum partes absoluunt. Postquam flores emarcuerunt, hirsutia ramulorum et foliorum paulatim euanescit, hinc venositas horum fit luculentior, folia porro fiunt longiora, duriora, et passim nitent, et infra saepe in glaucum vergunt, quae omnia, quo serius obseruantur, eo distinctius patent. Baccae tunc obscure caeruleae sunt, amplae, interdum fere rotundae, longiusculae etiam, semiuncia nonnunquam parum breuiiores, etiam multo minores, angulosae, quinque aut sex seminibus albicantibus fetae.

Ita quidem iudico ex permultis obseruationibus, per plurium annorum spatium institutis. Quum vero hae obseruationes non vno, sed diuersissimis locis factae

sint, non omnino conuictum me esse pronuncio, quod omnia haec vni competant speciei. Hirsutae speciei, quam pro iuniore planta habeo, virgae saepe videbantur robustiores et diffusiores, alterius vero, quae folia fere glabra et lauri instar ampla profert, quamque pro adultiori planta exposui, virgae tenuiores, flexiliores et minus ramosae, baccae minores et oblongiores. Id quod indicare volui, ne coniecturas pro certis obtrudere velle videar.

7. *LONICERA* pedunculis bifloris, baccis distinctis, foliis cordatis, obtusis, LINN. *Vpf.* 42. n. 3. *Spec. Tom. I. p. 173. n. 5.*

Chamaecerasus fructu gemino rubro foliis glabris cordatis, AMM. *Ruth.* 184. n. 262.

In locis sylvestribus regionum *Transbaicalensium* aliquanto elatis, non valde sterilibus vidi hunc fruticem excrecere in humanam vsque altitudinem caudice recto, digiti auricularis crassitie, supra non parum in ramos diffuso. In horto Academico Petropolitano sub dio in egregiam iam arborem excreuit, pluribus surgentem caudicibus pollice crassioribus, sesqui-orgyiam altis, vtrinque valde in latum diffusis, vt ea topiariis accommodissima sit, inprimis iis in locis, vbi tanta clementia coeli non est, quae admitteret teneras plantas et frigoris impatientes.

(Alium locum natalem indicauit b. AMMANVS l. c. scilicet in media *Iaici* regione, in confiniis *Oropolis*. Iis, quae de hac planta b. AMMANVS et LINNAEVS l. c. tradiderunt, paucula in supplementum adiciam, elapsa aestate in horto nostro obseruata.

Nodi

Nodi corollarum rubri sunt, corollae recens expansae carnei coloris, qui paulatim in lacteum expalescit. Ojore porro iucundo eminent. Duplici modo formatas vidi. Ex longiusculo tubo vel in limbum desinunt fere aequalem, vt sint infundibiliformes, quinquefidae, tribus laciniis supra dispositis, duabus infra, superioribus duplo profundius sectis, vel in limbum inaequalem, vt corolla sit bilabiata, in qua labium superius trifidum est, laciniis lateralibus longioribus, media profunde cordata; inferius simplex et angustum, a tubo floris incipiens: in utroque casu lacinae planae sunt, nequaquam reuolutae. Quod itaque spectat ad corollas, ambigunt illae inter genera chamaecerasi et xylostei, licet non diffitear, alteram recensitam florum speciem frequentiore esse, vnde tamen denuo patet necessitas, haecce genera coniungendi. Praeter caliculum bifolium, singulis germinibus succinctum, qui bracteolas albas subrotundas refert, et pentaphylloideum, singulis germinibus innatum, foliola adhuc duo subsunt singulis germinum paribus variae magnitudinis, semper tamen respectu reliquorum foliorum parua, iisdem vero, quod attinet ad substantiam et venas simillima, lanceolata, oris plerumque reflexis, quae observatio est III LINNAEI, et ad specificam differentiam multum facit. Germina semper duo sunt distincta, sed raro utrumque abortum patitur. Vidi tamen utraque bacca onustos pedunculos, vidi etiam quaedam specimina, vbi baccae aliquanto concretae erant.)

8. *LONICERA* racemis terminantibus compositis, laxis, umbellatis, foliis serratis, Tab. XXV.

Chirur-

Chirurgus, qui comitatui Russo mercatorio, ad Sinas proficiscenti, interfuit, huius plantae aliquot ramos attulit, quos passim non procul a muro *Sinensium* ex arbuscula humanae circiter altitudinis se decerpisse affirmavit. Virgae sunt crassi calami scriptorii crassitie, cortice fusco et passim cinereo obductae, ramis oppositis praeditae, e quorum gemmis duo, quatuor et sex folia prodeunt, foliis periclymeni recti folio serrato I. B. quod spectat ad externum habitum et ad ipsas etiam albas venas in sicca planta conspicuas exacte similia, nisi quod aliquanto latiora esse videantur. Inter seriem summorum foliorum rami floriferi prodeunt, plerumque duo, maior et minor, aut et quatuor, duo maiores et duo minores, biunciales et triunciales; horumque minores saepe in duos tantum pedunculos subdividuntur, et fere, vti in Valeriana. Pedunculi etiam occurrunt uniflori et triflori. Laciniolae albae ex lineari lanceolatae aut basi calicum aut pedunculorum, una aut duae substernuntur. Calix albicans, parvus quidem at in hoc genere magnus, in quinque latiusculas obtusas lacinias finditur. Corolla alba, certe non rubens, quantum ex ficcis plantis colligi potest, non quidem in earum censum referenda est, quales fert chamaecerasus et caprifolium, bilabiatas, ad irregulares tamen, cum laciniae sint inter se valde inaequales, iure meritoque refertur.

9. *VACCINIUM* pedunculis unifloris, foliis serratis, ovatis, deciduis, caule angulato, LINN. *Lapp.* 143. *b. Cliff.* 148. *Suec.* 313. *Spec. Tom. I.* p. 498. *n. 1.* ROY. *pr.* 239. HALL. *Helv.* 415.

Vaccinia

Vaccinia nigra, DOD. *pempt.* p. 768.

Vitis idaea foliis oblongis crenatis, fructu nigricante, C. B. 470. TOVRN. I. R. H. 608.

Vitis idaea angulosa, I. B. 1. P. 1. p. 520. cum aliena icone.

α) Idem baccis albis.

Vaccinium foliis oblongis crenatis fructu albo, RVPP. *Ien. ed.* HALL. 1745. p. 52.

Siluarum humidarum, praecipue montosarum, adeoque totius *Sibiriae* et *Kamtschaticae* incola est. Bacca Russico nomine черница (tšcherniza) dicitur, nec infimum inter bellaria locum habet. Varietas α) ad *Ieniseam* fl. passim occurrit, quam non inter minima naturae variantis cimelia repono, quia bacca naturalis inter omnes harum regionum vim tingendi maximam habet, ut qui illas comederit, ex labiis non difficulter cognosci possit.

10. *VACCINIVM* pedunculis unifloris, foliis integerrimis, ovalibus basi ciliatis, LINN. *Spec. Tom. I.* p. 499. n. 3.

Vaccinium foliis ovalibus, integerrimis deciduis, LINN. *Suec.* 312. p. 313.

Vitis idaea Gesneri maior, CAM. *Hort.* p. 182.

Vitis idaea foliis subrotundis exalbidis, B. *pin.* p. 470.

Flor. Sibir. Tom. III.

S

Vitis

Vitis idaea magna, quibusdam *myrtillus grandis*, I. B. 1. P. 1. p. 518. TOVRN. I. R. H. 608.

Vaccinium foliis annuis integerrimis, LINN. Lapp. 142.

Vaccinium foliis annuis exalbidis, HALL. Helv. 414. n. 2.

Nusquam hospes est, si sylvae adsint montosae, aliquanto ficciores. Baccae etiam ab incolis valde sunt expeditae, quin *Tungusi*, *Chatangenses* et alii syluosa loca incolentes pro baccis omnium sapidissimis habent, creduntur tamen, vti apud *Hercynios*, *Iuranos* et *Thuringos* inebriare, vnde пьяница (pjaniza) nomen a Russis obtinuerunt. In primo tomo Fl. nostrae p. 219. occasione lignorum spirituosorum, quorum vsus in *Kamtschatka* inualuit, diximus, etiam ex his baccis fermentatis spiritum fuisse elicatum, et audiuius a variis officialibus classis nauticae in annona harum baccarum vili admodum pretio magnam spiritus copiam, nullo alieno odore imbuti, haberi posse, esse tamen spiritum ex hisce baccis volatiliorem spiritu frumenti aut vini, et vix per annum conseruari sic posse, vt non in vappam transeat. Aliis Russicis nominibus hae baccae porro dicuntur голубица, (golubiza) голубѣль, (golubel) гонобобѣль (gonobobel).

11. *Vaccinium* racemis terminalibus nutantibus, foliis obouatis reuolutis integerrimis, subtus punctatis, LINN. Spec. Tom. 1. p. 500. n. 10.

Vaccinium foliis obuerse ouatis, perennantibus,
 LINN. *Lapp.* 145. *H. Cliff.* 148. *Suec.*
 314. ROY. *pr.* 239. HALL. *Helv.* 414.

Vitis idaea buxeis nec deciduis foliis, CLVS.
Pann. p. 77.

Vitis idaea rubra, CAM. *ep. p.* 136.

*Vitis idaea foliis subrotundis non crenatis, baccis
 rubris*, B. *pin.* 470. TOVRN. I. R. H.
 608.

I. Idem calycibus et corollis pedunculisque,
 vt et horum foliolis monstrole carnosis,
 albis.

Per omnem *Russiam*, *Sibiriā* et *Kamtscatkam*
 indigena est. Baccae a Russis брусничя (brusnichya)
 vocantur. Ab omnibus nominatarum regionum genti-
 bus audissime expetuntur cradae, quas certe sine vilo
 damno magne copia ingestas vidi. Tota etiam hieme
 in cellis afferuantur fatis recentes, et bellariorum lo-
 cum sustinent. Condiuntur porro in aceto saccharo
 dulcificato, et acetariorum loco apud carnes affatas in-
 feruiunt. Acceptissimum denique potus genus est in
 sanguine exaestuato, dum baccae cum aqua contun-
 duntur et aliquandiu infunduntur, addita aliqua saccha-
 ri quantitate. Sapor est aliquanto acidus cum leui ad-
 strictione, gustui non ingrata. Paratur ex succo bac-
 carum cum saccharo in formam gelatinae redacto, bel-
 larium, quod et delicatioribus, et cupediarum amanti-
 bus arridet. Idem succus, melli incoctus ad spissam

consistentiam in asserem oleo illitum tenui riuo effunditur, et in latitudinem dilatatur, vbi in placentulas tenues, siue materiam tenacem, tenui corio prorsus similem, consistit, *постыла* (*postila*) vocant, quia in strato succi parantur, quae gratae acidae nec laude sua defraudandae sunt, quales tamen etiam ex aliis fructibus, praecipue ex pomis acidiusculis commode faciuntur. Eodem modo etiam fiunt placentae crassiores oblongae quadratae, quae vt et mox nominatae, integros per annos conseruari possunt.

Varietatem in siluula Isetenfis prouinciae, *Tscherbarkulensi* arcu vicina, copiosam inueni. Stamina corollis nulla inerant, sed stilus praeter modum tumidus. Corollae intus rubebant, et substantia prorsus referebant ephedrae calicem, quando matura semina includit. Eadem ratio erat calycum et foliorum in pedunculis. Pedunculi cute crassa albissima veluti obducti erant.

12. *VACCINIUM* foliis integerrimis reuolutis ouatis caulibus repentibus, filiformibus, nudis, LINN. *Spec.* 1. p. 500. n. 11.

Vaccinium ramis filiformibus, foliis ouatis perennantibus, pedunculis simplicibus, stipula duplici, LINN. *Suec.* 315. p. 114.

Vaccinia palustris, LOB. *ic.* 109.

Vitis idaea palustris, B. *pin.* 471.

Oxycoccus f. vaccinia palustris, I. B. 1. P. 1. p. 525. TOVRN. I. R. H. *App.* p. 655.

Vacci-

*Vaccinium ramis filiformibus, repentibus, foliis
ouatis perennantibus*, LINN. *Lapp.* 145.
p. 111.

Oxycoccus Rupp. *Ien.* p. 74. HALL. *Helv.*
p. 413.

Baccae Russ. *клюква* (Kliukwa) dicuntur.

Raro crudae comeduntur, nisi a gruibus et Tungusis, ad *Cbatangam* siue *Tunguseam* inferiorem. Coctae cum saccharo prioris instar speciei in gelatinam gustui acceptam concrescunt. Acetariis etiam et potibus refrigerantibus illarum instar inseruiunt. Denique tartari instar ad coctionem albam argenti per omnem *Russiam*, et praecipue per *Sibiriā*, ubi tartari non semper copia est, bono cum successu adhibentur.

Indigena est omni *Russiae* et *Sibiriae*, in paludosis locis frequentissima, non raro etiam in muscosa montana loca ascendens. Mare tamen orientale versus rarius euadit, in *Kamtschatka* etiam raro est, licet non omnino deficiat.

13. *SANGVISORBA* spicis ouatis, LINN. *Spec.*
169. n. 1. *H. Cliff.* 37. act. *Stockb.* 1741.
p. 187. *Suec.* 130. ROY. *pr.* 240.

Pimpinella sylvestris siue *sanguisorba maior*,
DOD. *Pempt.* 105.

Pimpinella sanguisorba maior, B. *pin.* 160.

Pimpinella tetrastemon, foliis oblonge cordatis,
spica breui, HALL. *Helv.* 469.

I. Eadem altissima, spicis ouatis et longis cylindricis.

Pimpinella maior, rigida, praealta auriculata, sabauda, BOCC. MVS. Part.
2. 19. TOVRN. I. R. H. 157.

II. Eadem altissima spicis florum conglomeratis.

Pimpinella maior Hispanica altera conglomerata flore, H. R. P. TOVRN. I.
R. H. 157.

Tam planta naturalis, quam varietatis I. et II. omnis *Sibiriae* indigenae sunt plantae.

In I. altitudo excellit et folia rigida sunt, in longos lobos cordatos, pulcherrime ferratos, dentibus ferrae acutis diuisa, supra sature viridia, infra fere cinerea. Saepe etiam veluti auriculae sunt, siue stipulae in exortu petiolorum, aut etiam minima foliola ad exortum petiolorum particularium foliorum, quibus integrum folium componitur, in quibus omnibus tamen nullam certam constantemque naturae legem obseruare vnquam potui. Capitula interdum sesquiuunciam longa, interdum breuia, ouata, idque in vna eademque planta. Quin et glomerata capitula cum iis, quae iam recensui, aut conglomerata et oblonga, aut conglomerata et ouata, non raro simul occurrunt, vt nihil prohibeat, quo minus omnes hae plantae coniungantur. Radix omnium varietatum similis, recens aliquamdiu reposita, resinam luteam sponte fundit.

Russico

Russico nomine черноголовка (tschernogolovka), capitulum nigrum a spicae adultioris colore, ut et шнурокъ (Schnurok) nescio ex qua causa dicitur. Iacutiae incolis Russicis мышьякъ (Myschjak) dicitur, quia radix muribus in penum hiemalem seruit. Iacuti sua lingua Emüjack vocant, et penum radicum a muribus collectarum studiose venantur, ut et ipsi cupediarum murinarum sine labore fodiendi compotes fiant. Dubium enim est, mures, an ipsi maiori earum desiderio ferantur. Tataři, non minus radicibus vescuntur, et sua lingua Söden vocant. Russici autem incolae decocto radicis in diarrhoea et dysenteria vtuntur.

14. *SANGVISORBA* spicis longissimis, LINN.

Spec. 117. n. 2. b. *Cliff.* 37. ROY. pr. 240.

Pimpinella maxima Canadensis alba spicata,
CORN. *Canad.* 175. f. 174.

Sanguisorba Canadensis flore albo spicato, RVPP.
Ien. ed. III. p. 63. et

Pimpinella Canadensis spica longa rubente, H.
R. Par. TOVRN. I. R. H. 157.

Pimpinella maxima foliis longioribus, angustioribus, profunde dentatis, floribus albis,
AMM. *Ruth.* 37. p. 27.

Quod hasce plantas coniunxerim, huius satis graves afferre posse rationes confidenter spero. Longitudo spicarum etiam in *Sibiricis* plantis varia est, quae vero ad uncias duas longitudine accedunt, aut has superant, eae nutant, sunt tamen etiam spicis erectis, nec raro-

rariores sunt illis, quae nutant, scilicet plerumque omnes illae, quae duabus vnciis breuiiores sunt. Ergo nutatio spicarum nihil ad differentiam facit. Quo longiores sunt spicae, eo et graciliores sunt. Folia earum plantarum, quae in ficcis apertis campis transbaicalensium regionum nascuntur, et etiam earum, quas b. STELLERVS ad *Ochotum* et *Marecanem* fluuios, non procul ab Oceano orientali, collegit, lobis praedita sunt multo angustioribus. Sed eadem planta, in *Kamtschatka* nata, folia fert, vti etiam aliorum generum plantae, ibi natae, notabiliter ampliora. Tamen *Kamtschatica* non differt ab *Ochotensi* aut *transbaicalensi* planta: ergo nec differt *Americana*, cuius differentiam b. AMMANVS distincte quidem non proponit, at illam ponere videtur in lobis foliorum angustioribus et spicis nutantibus, quia scilicet non nouerat, eandem etiam plantam haberi lobis foliorum latioribus et spicis erectis. Nec color spicarum vllius verae differentiae index est. Albae spicae in solis *transbaicalensibus* regionibus, ad oceanum orientalem et in *Kamtschatka* veniunt, vbi tamen nec rubrae prorsus exulant, quia visum mihi est, quam obseruationem etiam AMMANIVS liber continet, albam saepe per aetatem in rubram degenerare. Sed praeter haec rationes auctoritatem etiam habeo summorum Botanicorum, generosi HALLERI et Ill. LINNAEI, ad quos ficas plantas eorum sententiae resciscendae causa transmissi, posterior tamen eam pro distincta specie in speciebus proponit.

Mallem tamen, ut nec haec planta a priori nisi varietate distingueretur. Vidi in hac ipsa planta nonnunquam spicas breves, vidi in priori longas, nec in vlla, quae vel spicas longas protulit, vel breves, folias, vel in foliorum latitudine, vel angustia, vel in foliolis accessoriis, constans aliquid deprehendi, quod illi aut alteri soli competeret. In eo autem omnes conveniunt, ut folia sint pinnata, et flosculi tetrastrones.

15. *AGRIMONIA* foliis caulinis pinnatis, fructibus hispidis, LINN. *Spec.* 1. 643. n. 1. *b. Cliff.* 179. *Suec.* 394. ROY. *pr.* 240. HALL. *Helv.* 407.

Euphatorium, FVCHS. *p.* 244. CAM. *Epit.* *p.* 756.

Euphatorium graecorum, *agrimonia officinarum*, LOB. *lc.* *p.* 692.

Euphatorium veterum s. *agrimonia*, B. *pin.* 321.

Agrimonia officinarum, TOVRN. I. R. H. 301.

Russiae et *Sibiriae* indigena est planta. B. STELLERVS tamen profitetur, ex quo *Lenam* fl. reliquerit, scilicet in regionibus, mari *Ochotensi* et *Kamtschatico* vicinis, non amplius comparuisse.

16. *VIBURNUM* foliis lobatis, petiolis glandulosis, LIN. *Spec.* 384. n. 7.

Flor. Sibir. Tom. III.

T

Opu-

Opulus, LINN. *b. Cliff.* 109. *Suec.* 249.
 ROY. *pr.* 243. HALL. *Helv.* 463.

Sambucus aquatica, CAM. *Epit.* 977: I.
 BAVH. I. P. 1. 552.

Sambucus aquatica flore simplici, C. B. *Pin.*
 456.

Opulus Ruellii, TOVRN. I. R. H. 607.

Vti per omnem *Russiam*, sic et per *Sibiriā* ubique inueni. B. STELLERVS ad *Amgam* et *Aldanum* fluuios, quorum vterque in *Lenam* influit, fines ipsi ponit, cum neque in *Ochotensibus*, neque in *Kamtschaticis* regionibus viderit. Flores marginales procul dubio steriles sunt, ad neutros tamen non referendi. Perpetuo enim etiam in illis quinque filamenta sunt breuissima, antheris didymis instructa et stigmata tria,

Fructus in *Sibiria* plurimae gentilium parti edules sunt, et *Russis* *калина* (*Kalina*) dicuntur, nec vsu suo, referente b. STELLERO, in cat. medicam. *Sibir.* apud illos, praecipue tamen Sibiricos et *Casanien-*ses, prorsus carent. Exprimentum, ad quod baccas adhibent, nimis est curiosum, quam vt silentio prematur. Non infimum apud illos, imprimis qui mediocri sunt conditionis, hospitalitatis signum est, si liquores conuiuis appositos magis potatos quam gustatos etiam perinde adhuc senserint. Quare quaeuis potulentorum fermentatorum et spiritus ex his praeparati genera amica et voluntaria prodigalitate apponuntur. Sunt autem abstemii, praeter aquam nullum potus genus acceptantes. Hisce comes hospites fucum faciunt. Bac-

cas maturas opuli ollae iniiciunt nouae, purae, cum sacchari aliqua quantitate, spiritus frumenti vel simplicis, vel altera destillatione rectificati copiam pro lubitu addunt; ollam operculo claudunt, glutine crasso ex farina firmant, ne facile spiritus exhalare possit, reponunt ollam in clibano calefacto, donec omnis baccarum rubor in spiritum transierit, cuius signa quaedam vel olla adhuc firmata habent. Baccae tunc ceræ albae instar candidissime apparent, spiritus autem omni odore et sapore destitutus, aquae vulgari simillimus, virtute valde inebriante praeditus esse perhibetur. Hoc igitur calidissimo theam finensium infundunt, scutellis finensibus exceptum forbollandum praebent abstemiis illis, qui nihil sibi metuentes aliquot scutellas incauti hauriunt, sed intra aliquot minuta faucibus illis et vinolentia madidis non dissimiles euadunt.

17. *SAMBUCUS* racemis compositis, ouatis, caule arboreo, LINN. *Spec. Tom. 1. 386. n. 4.*

Sambucus caule arboreo, ramoso, floribus racemosis, ROY. *pr. 243. Sauv. Monsp. 222.*

Sambucus montana, CAMER. *Epit. 976.*

Sambucus montana racemosa, LOB. *Ic. 11. 163.*

Sambucus racemosa acinis rubris, B. *Hist. 1. P. 1. 551.*

Sambucus racemosa rubra, C. B. *P. 456. TOVRN. I. R. H. 606.*

Sambucus arborea floribus spicatis, HALL.
Helv. 467. n. 3.

Sibiriae vt et *Kamtschatcae* indigena planta est, saepe veluti e rupibus enata, quibus maxime delectatur. Incolis Russicis, forte propter similitudinem, quam cum Sambuco fructu nigro intercedere obseruant, illius instar пищальникъ (pischtschalnik) dicitur. Vtuntur autem illius ligno pueri in Russia omnino vti in Germania, vt speciem bombardarum lignearum ex illo parent. Gentiles *Sibiriae* hanc arborem nomine dignantur, sed baccis eius non vescuntur, licet ad Apicios vulgo haud referantur.

18. *CAMPANULA* foliis radicalibus ex cordato-ouatis, caulinis lanceolatis, saepe serratis, floribus nutantibus, Tab. XXVI.

Campanula foliis lanceolatis, caulinis acute serratis, floribus paniculatis, nutantibus, LINN.
Spec. 1. 233. n. 9. *Vps.* 41. n. 5.

- I. *Campanula vrticae folio oblongo, minus aspero, profunde serrato, floribus caeruleis, pendulis, calyce non reflexo, radice recta, Rappae simili, teretiuscula, non fibrata, succida, esculenta*, MESS. AMM. *Ruth.* p. 12.

Campanula vrticae angustioribus foliis, glabris rigidisque, AMM. *Ruth.* n. 15.
 p. 10.

Campanula rapuntii folio, floribus pallide caerulescentibus, pendulis, GERB. *Tan.*
Cam-

Campanula vulgarior foliis verticæ, C. B. P.
STELLER. *Irc.* 46.

II. *Campanula verticæ foliis*, glabra, floribus
minoribus pendulis, AMM. *Ruth.* n. 17.
p. 11.

Campanula Persicæ folio, CLVSII H.
STELL. *Irc.* 41.

Mire haec planta variat, florum magnitudine et colore, ramorum paucitate et pluralitate, foliorum duritie et mollitie, glabritie et hirsutia, ut mihi *Sibiriam* peragranti primis quatuor et quinque annis sic imposuerit, ut tres aut quatuor diuersas illius species statuerim.

Prouenit a *Iaico* orientem versus ad finarum usque fines: ad *Lenam* non amplius nascitur, nec ab hinc *Ochotiam* aut *Kamtschatkam* versus.

Radix saepissime vnica est, ad dimidium pedem et dodrantem interdum longa, simplex aut in aliquot brachia diuisa, non raro etiam multae vna constipatae napiformes, crassiusculae, palmares et semipedales, intus candidae, et lacte albo manantes, extra fere carneae aut fordide albiae, veris tempore, quando folia prodeunt, nec planta adhuc in caulem excreuit, succosae, dulces cum suauitate, ut incolis gentilibus, ut et Muhamedanis *Sibiriae* tum crudae, tum coctae escam praestent gratissimam, quae et nobis, pericula instituentibus, talis visa est, quando napi radicem instar coximus, quibus tamen sapidiore has campanulae radices habuimus. Vsum eiusmodi cum praestet sapida ra-

dix, nomine illam cohonestarunt gentes *Sibiriae*. Tataris e. g. Crasnoiarenfibus, Belinger, Affanis Hingana, Baschciris Atlyk dicitur. Tatarum plantam ipsam Saba vocant. Succositas ista radicum aestate perit, vbi nimirum caulis floribus iam exornari incipit, omnino vti in aliis plantis, quarum radices succosae sunt.

Caulis plerumque glaber est, interdum leui lanugine adpersus, ad vnum cum dimidio et duos cubitus altus, teres, superiora versus leuiter striatus aut sulcatus, saepe simplex, foliis vestitus alternis, crebris, firmis, et fere rigidis, sessilibus, lanceolatis, interdum etiam ellipticis subito decrescentibus, acute ferratis, laete viridibus, infra nitentibus, et ad oras breuibus vix conspiciendis pilis aspersis, lobis nonnunquam complicatis. Hocce habitu incedens planta ex alis supremorum foliorum, quae minima sunt, pedunculos promittit unciales et breuiores, tenues, vnico interdum flore terminatos, interdum subdiuisos et totidem floribus onustos, in quot pedunculi diuiduntur ramulos, pendulis, odoris non ingrati, sed remissi, mediocris magnitudinis, nonnunquam etiam infra mediocritatem. Calyx pro floris magnitudine parvus, in quinque lacinias angustas, paulo reflexas, terminatus, corollam adfixam habet oblongam, plus minus caeruleam, dilu-
rioris tamen semper coloris, campanulata, in quinque acutas, triangulas lacinias suprasectam, in cuius fundo quinque sunt valvae albae, lanuginosae, quarum singulis singula tenuissima filamenta, hisce denique singulae praelongae luteae antherae insistant. Stilus flore saepe duplo longior, saepe aequalis, stigmate clavato,

vato, postea trifido finitus, infra albens, supra caeruleo magis colore imbutus.

Est etiam alia varietas ramosa, sed rami cauli: fere sunt paralleli, et nihil in latitudinem diffusi.

Secunda varietas caulem plerumque promit altiorē, ut saepe humanam altitudinem attingat, eundemque superiora versus valde ramosum; ramis patulis: radicis et foliorum radicalium eadem ratio est, ac in planta prius descripta. Folia caulina saepe praelongata sunt, angusta, ut fere linearia dicas, quaedam infra tantum, quaedam per totum serrata. Alia pars folia habet latiora ex lanceolato-ouata, acute serrata. Flores a duobus ad 7 et 8. in vno ramulo disponuntur, parui, vncialibus pediculis infidentes, penduli siue nutantes, saturius aut remissius caerulei, stilo violaceo, diuersae longitudinis, et stigmate breui, triplici, albo, staminibusque, quorum filamenta violacea, et apices albi sunt, foeti. Calyx nitet et eodem modo diuisus est.

Singularem huic speciei notam adscribit Cel. LINNEVS, quod caulis antequam paniculam proferat, folia promat, quasi in rosam disposita, quae ubi panicula excrescit, per caulem dispergantur. K. H. Vpf. p. 41. n. 5. Cum in hortis plantam a prima iuuentute non obseruauerim, confirmare id nequeo.

A *Iaico* ad *Lenam* fluuium et in campis usque *transbaicalensibus* indigena planta est. GERBERVS in campis apricis *Tauronensibus* legit. Varietas secunda ex
occi-

occidente *Ieniseae* fluvii non occurrit, ad *Lenam* vero hincque *Ochotiam* versus et in *Kamtschatka* tota planta deficit.

Icon plantam exhibet, caule simplici praeditam, ad vinum et naturali magnitudine pictam *a.* folium est radicale.

19. *CAMPANULA* foliis ex lineari-lanceolatis serrulatis, caule ramosissimo.

De hac planta valde dubius sum, annon eadem sit, quae prior. Folia radicalia non observavi, licet iisdem in locis proveniat, in quibus prior. Folia caulina interdum obsolete et raro serrata sunt, saepe integra, oris fursum flexis. Flores magnitudine et colore variant, habitu tamen prioribus accedunt. Radix eadem est, eundem usum oeconomicum praestat, et eodem ipsis nomine venit. Nec vel iam novi, qua re essentialiter a priori specie differat; vidi enim specimina, quorum rami patuli erant, caule, foliis iisdem, quam prior species vestito, in latitudinem notabilem excretis.

20. *CAMPANULA* foliis ex cordato lanceolatis, caule parum ramoso, floribus terminantibus, T. XXVII.

Campanula elegantissima, GERB. Cat. Carols.
Risl. 75.

Non prorsus erecta est, sed aliquantulum procumbit. Radicem non vidi. Caulis satis simplex, pedalis et fesquipedalis, obtusus, aliquantum angulosus, tenuis, summitatem versus in spatiumque biunciali circiter in quatuor

quatuor aut quinque tenues ramulos vnciales et biunciales diuisus, quorum singulis folia subsunt lanceolata, summis perparua, imis maiora, multo tamen minora caulina sunt. Folia inferiora, quorum ima subrotunda sunt, mucrone tamen breui terminata sinu ad insertionem pedunculi excissa lata, firma, petiolata.

Ramuli, in quos caulem diuidi dixi, praecipue inferiores, saepe adhuc diuiduntur bi- et trifariam, singulique rami flore onusti sunt oblongo, mediocri, albo, pistillo, quod tertiam partem floris eminebat, extremitate caeruleo. Sed et aliqui solitario flore terminantur. Flores clausi nutant, aperti eriguntur. Calyx pentagonus in quinque, raro in quatuor expansiones angustas definens, vno vel altero dente incisus.

In horto sicco GERBERI nihil simile inueni. An fuerit Campanula, Rapuntii folio, floribus pallide caerulescentibus, cui campos feros *Tauronienses* pro loco natali adsignat? Delineari curauimus in horto *Carolsruhenfi*, quo a B. GERBERO transmissa planta fuit.

21. *CAMPANULA* foliis lanceolatis glabris, inaequaliter dentatis, utroque extremo integris, ramis unifloris terminantibus, Tab. XXVIII.

Campanula verticillata foliis glabra, floribus amplissimis pendulis, AMM. *Ruth. n. 16. p. 11*,

Caule surgit simplici, pro ratione tenui, hinc inde flexuoso, valde folioso, recto, glabro, pedali et cubitali, ad duas tertias foliis tecto, vix petiolatis, lanceolatis vel ex ovato-lanceolatis, longitudinis cir-

citer biuncialis, subtus glaucis, pulchre venosis, supra laete viridibus, mucrone lanceiformi terminatis, integris vel inaequaliter dentatis. Caulis sic ultra dimidiam partem foliis vestitus, per biunciale postea intervallum euadit nudus tandemque per semiunciale aut uncialiale spatium fatiscit in aliquot ramulos bi- aut triunciales ramos, vel paulo longiores, ita tamen, ut in extremitate altitudine omnes conveniant, quibus singulis in summitate flos insistit speciosissimus, pulchre caeruleus, brevis, nec longe diuisus, calyci innixus glabrò, quinquefido, vasculum sustinenti, glabrum, speciosum in tria (forte quinque) loculamenta diuisum. Stamina, per stili, valvularumque structura corolla brevior est. Stigma quinquefidum.

Camperum *Argunensium* maxime amans, ultimo loco ad *Borsam* amnem, *Ononem* subcuntem obuiam venit, nusquam alibi.

22. *CAMPANULA* capsulis trilocularibus tectis, calycis sinibus reflexis, LINN. *Sp. l. p.* 167. n. 23. *Tab. XXIX.*

1. *Campanula* capsulis trilocularibus calicis ciliati sinibus reflexis, tectis, foliis crispis, ramis multifloris.

Campanula hirsuta ocymi folio, caulem ambiente, flore pendulo, BOCC. *Sic.* 83. t. 45. MOR. ox. 2. p. 459. f. 5. t. 3. f. 26.

1. Eadem floribus albis.

2. Eadem floribus dilutissime purpurascenscentibus.

BOCCONIANA figura sat bene se habet, MORISONIANA nil valet: nostra ad naturam exacta est.

Foliis fere linearibus, scabris et calicis structura exacte refert violam marianam, facies quamvis diuersissima sit.

Magnitudo palmaris ad cubitalem. Folia oblonga integra aut crenata, viridia aut incana, plus minus hirsuta, hispida interdum, crispa plerumque et undulata, saepe plana, inferiora bellidis illis analogae, saepe linguiformia, linearia quoque et lanceolata. Flores parui. Capsulae et stigmata trifida. Per omnem Sibiriam frequens est. Veterinarii quidam Mesetschnaja trawa vocant.

23. *CAMPANULA* calicibus e tergo lamellis quinque notatis, pedunculis unifloris, Tab. XXX.
Campanula calycibus calcaratis, floribus maculosis, HALL. hort. II. 193.

Radix tenuis et lenta, oblique terrae ima petens, foris lutea, intus alba, vix fibrosa. Caulis teres, firmus, aliquantisper tamen cauus, plerumque e rubente violaceus, plus minus pedalis, interdum palmaris, pilosus. Folia alterna, inferiora pediculis uncialibus et sesquiuncialibus suffulta, superiora brevissimis, vel omnino nullis, ovato lanceolata, supra viridia, infra incana, utrinque hirsuta. Flores ex alis foliorum su-

premorum , e singulis singuli , magni et speciosissimi , inferiores euidenter petiolati , superiores breuissimis pediculis infidentes , pilis candicantibus hirsutis ; vtrique plerumque cernui , foris albentes , intus purpureis punctis , in externam quoque superficiem translucantibus , guttati , ibidemque multa alba lanugine vestiti. Singulis floribus foliolum subest , iis , e quorum alis petioli floriferi exeunt , simile , sed minimum. Filamenta quinque , alba , in fundo floris , apicibus albis instructa ad medium pistilli albi , trifidi et leuiter hirsuti pertingunt. Calyx hirsutus , decemfidus , laciniis quinque longis et erectis , quinque breuibz et reflexis , quae flore marcescente sursum rursus recedunt , et embryonem , cui flos antea insisterat , ab iniuriis defendunt. Fructus tenellus fauciatus succum lateum fundit.

Inter *Olecmense* munimentum et *Iacutiam* urbem , in montosis apricis ad *Aldanum* et *Bielam* fluuios ad mare vsque orientale occurrit.

Admodum similis est violae mariana, DOD. pent. 163. esse tamen diuersum , dubium non est.

Icon plantam ad viuum repraesentat. *A.* est folium ex inferioribus caulinis. *B* fructum exhibet maturum , infra tribus fenestris apertum , semina *C.* fundentem.

24. *CAMPANULA* foliis subasperis , imis longius cordatis , reliquis longe acuminatis , serratis , ala vniflora , HALL. *helv.* 491.

Campanula spicata , scorodoniae folio , AMM.
Ruth. n. 14. p. 10. *Cam-*

Campanula menthastri folio, BVXB. Cent. V.
Tab. IX.

I. Corollis candidis.

Icon BVXBAVMIANA monstrat, non ita statum esse eundem florum versum, ut ab eo deflectere nefas sit. Haec tamen dispositio solennis est. Radix fibrosa. Caulis teres. Folia inferiora longius cordata, pediculis vncialibus haerentia. Proxima duo etiam petiolata, sed ex ovato lanceolata, superiora sessilia, pleraque cordata, infra rugosa, mollia, utrinque brevissimo vellere pubescentia. Flores in longis spicis nutantes. Antherae bifidae. Infimi flores in ramis vncialibus racematim quasi adpressi.

Cel. MVLLER ex *Tetschen* oppido *Issetensis* provinciae transmisit, apud *Baschiros* copiose quoque inuenitur.

25. *CAMPANULA* caule angulato simplici, floribus sessilibus, capitulo terminali, LINN. *vir. cl.* 16. *suec.* 188. *sp.* 1. 235. *n.* 17. ROY. *lugd.* 245.

Trachelium pratense flore conglomerato, MORIS. *hist. ox.* 401. *f.* 5. Tab. 4. *fig.* 43.

Campanula pratensis flore conglomerato, C. B. P. 94. TOVRN. *inst.* 110.

1. Eadem floribus albis, H. R. P.

In omni *Sibiria* occurrit.

26. *CAMPANULA* foliis et spica longissimis, floribus et spica sessilibus in ala congestis, HALL. *helv.* 492. Tab. XXXI.

Campanula hispida, floribus sessilibus, capitulo terminali, foliis lanceolato-linearibus undulatis, LINN. oel. 115. suec. 183. sp. 1. p. 235. n. 18.

Trachelium altissimum hirsutum, asperius, foliis angustis, floribus parvis, BAVH. hist. 2. p. 801. t. 801.

1. Eadem flore pallidiore.

2. Eadem summo caule reflexo.

Radix alba, sapida, digiti minoris crassitie, aut crassior, in quatuor et quinque tenuiores palmares partes plerumque secta, in latum expansas. Caulis sesquicubitalis, angulatus, aut profunde striatus, valde pilosus, superiora versus plerumque cauus, intus medulla arcta factus, vestitus ab imo ad dimidium foliis undique sessilibus, linearibus, extremitate acutis, supra sature viridibus, infra pallidioribus et rugosis, utrinque hirsutis, planis aut undulatis, in ambitu crenatis, semipedalibus. Infimorum foliorum costae aliquanto prae-longantur, ut illae adparenter petiolatae sint. A medio caule folia rarius disposita sunt, octo, novem, decem, eaque multo breviora, et lata basi caulem amplectentia. Floralia dici merentur, quia in eorum alis totidem insunt florum admodum compacti glomeris, aliqua parte a foliis mox nominatis cincti, singuli sex ad 20. floribus coagmentati. Saepe tamen sub glomeribus in singulari ala solitarius flos sessilis est. Extremum caulis in speciosum pariter numerosissimorum florum glome-

glomerem definit. Flores oblongi, vncia breuiore, dimidiam fere vnciam lati, e caeruleo purpurascens. Pistillum dilute violaceum, corolla aliquanto longius. Stigma saturioris coloris oblongum, trifidum, interdum et quadrifidum, laciniis reuolutis, farina quasi alba adpersum. Stamina lutea, pistillo aliquanto breuiora, eidemque adpressa. Calyx brevis, quinque-partitus, laciniis latiusculis.

Russis muscheskoi perepoloch dicitur, quia eius decoctum in terrore, masculino sexui interdum contingente, vtile censetur esse.

A *Iaico* ad *Ieniseam* vsque frequens est. Icon sistit supremam et imam caulis partem.

27. *CAMPANVLLA* foliis strictis glabris, integerri-
mis, radicalibus lanceolato-oualibus, caule vni-
floro, Tab. XXXII.

Campanula alpina, folio longiore lucido, TOVRN.
inst. p. 210.

Radix tenuis, alba, transuersim in terra repens, passim fibrillarum tenuium fasciculos emittens. Caulis ex ea vel vnus, vel duo, sesquicubito saepe altiores, aliquando intorti, infra rubens, postea viridis. Folia ad exortum multa, laete viridia, infra pallidiora, quadriuncialia aut quinqueuncialia, obtusa, pedunculata. Folia caulina aliquantum angustiora, infime petiolata, summa sessilia et fere linearia. Caulis in extremo nudus vnicum florem speciosum sustinet, longum, caeruleum, quinquefidum, pistillo pallide violaceo,

laceo, supra trifariam diuiso. Calyx supra quinquefidus, laciniis angustis, ad oras aliquantum hirsutis, infra integer, costis extantibus notatus, atque ea parte embryonem inuoluens. Singulis calycibus foliolum minimum subest.

Ad *Lenam* fluuium crescit.

(28. *CAMPANULA* caule vnifloro, foliis ouatis dentatis, calyce hirsuto.

Campanula humilis, bellidis folio mucronato, flore maiori caeruleo, STELL. *descr. pl. inf. Bering. n. 38.*

Plantae, quam quidem non vidi, descriptionem e codicibus STELLERIANIS immisceo, cum de illius structura iudicari inde possit. Quaerit optimus Vir, an sit campanula nemorosa, angustifolia magno flore minor, TOVRN. *inf.*? Rapunculus nemorosus magno flore, minor B. *pin.*? Rapuntium s. Erinus magno flore Col. Part. 2. 24? Hanc vero non esse, descriptio patefaciet.

Radix vnica fibrosa, tenuis, sesquiunciam longa, alba. Fasciculus foliorum radicalium octo aut decem foliis constans, foliis bellidis similium, vncialium, duas tresue lineas latorum, ambitu rarioribus dentibus mucronatorum, vtrinque laete viridium. Cauliculus vnus, aut duo, erecti vel procumbentes, foliis alternis vestiti. Flos terminalis, vnciam cum calyce longus, erectus, caeruleus, quinquefidus. Calyx monophyllus, hirsutus, e viridi - nigricans in 5. lacinias acutas fissus. Filamenta alba, lata. B.

B. STELLER sub medium Iulii florentem obseruauit in infortunata illa insula, quae Directori itineris maris *Kamtschatici*, BERINGO, sepulchrum concessit, et ab illo nomen mutuata est.)

29. *CAMPANULA* foliis radicalibus obouatis, caulinis lanceolato-linearibus, subserratis, sessilibus remotis, LINN. *fl. suec.* 179. *spec.* 1. p. 264.

Campanula foliis lineari-lanceolatis crenatis, caule longissimo, simplicissimo floribus raris, LINN. vir. cl. 17. H. CLIFF. 65. ROY. Lugdb. 245.

Rapunculus persici foliis magno flore, B. pin. 93.

Campanula persicae folio, CLVS. p. 171.

β. *Rapunculus nemorosus angusti folius, magno flore, maior, B. pin. 93.*

In omni *Russia* et *Sibiria* vtraque species, non hospes est.

30. *CAMPANULA* foliis radicalibus reniformibus caulinis linearibus, *Fl. lapp. 83. fl. suec. 176. H. Vpsl. 65. ROY Lugd. 247. spec. Tom. I. 232. n. 3.*

Campanula minor rotundifolia vulgaris, B. pin. 93.

I. Eadem floribus albis.

II. Eadem floribus radicalibus ouatis, floribus minoribus.

Per omnem *Sibiriam* frequentissima est. Varietas II. ideo a me pro varietate habetur, quia nonnisi unicum huius faciei plantam inueni, quae duos proferbat caules. Si species esset distincta, plura sine dubio inuenire exempla licuisset.

31. *CAMPANULA* foliis linearibus rigidis, integerimis, longissimis, spica terminante secunda, Tab. XXXIII.

Nec radicem nec folia radicalia vidi, caulis cubitalis, teres firmus, simplex, aliquo vsque nudus, tum foliis dense stipatis linearibus, tres et quatuor uncias longis, lineam circiter latis, rigidis, acutis, apice cartilagineis, intense viridibus, infra dilutioribus, summis uncialibus breuioribusque. Orae horum foliorum saepe inferiorum versus partem reflexae sunt. Duo, tres, quatuor aut plures, flores prioris speciei, similes, aliquando tamen maiores, calicum etiam laciniis parum latioribus, in pedunculis breuibus, simplicibus, vno versu dispositis, simplicibus caulis extremo haerent, petiolis, singulis breuibus substratis, quibus subsunt tres quatuorue ramuli unciales, et biunciales, biflori, triflori, aut uniflori, idem latus cum prioribus seruantes et spicam secundam fere semipedalem cum iisdem efformantes.

Regio *Transbaicalensis* vnice huius speciei ferax est in campestribus *Vdae*, *Bor/ae* omnium ficcis et lapidosis, Augusto mense florens, vbi iterum aliquando celerior institutio adcuratori obseruationi obstitit.

32. *CORNUS* arborea, cymis nudis, LINN. *it. W. goth.* 32. *Spec. pl.* 1. p. 171. n. 3.

Cornus umbellis inuolucro multoties longioribus,
LINN. *b. Cliff. Spec.* 38. ROY. *lugdb.*
249. HALL. *Helv.* 463. DALIB. *Paris.*
52.

Cornus foemina, B. *pin.* 447.

Virga sanguinea, DOD. *pempt.* 782.

Cornus sylvestris fructu albo, AMM. *Ruth.* 277.
Tab. XXXII.

I. *Baccis albis f. niueis.*

II. *Baccis subcoeruleis.*

Baccis niueis plerumque occurrit ⁴¹ vti olim descripsi, vltiori autem in *Sibiria* saepe etiam vidi coeruleas baccas, sed et saepe vidi alterutrum loculum vacuum, quod forte non raro contigit. Etiam arbuscula non semper erecta est, sed interdum procumbit.

33. *CORNUS* herbacea, ramis binis, LINN. *fl. Lapp.* 65. t. 5. 3. *Fl. Suec.* 132. ROY. *lugdb.* 249. LINN. *Spec. pl.* 1. pag. 171. n. 4.

Cornus pumila herbacea, chamae peridymenum dicta, DILL. *Elth.* 108. T. 91.

Periclymenum humile, BAVH. *pin.* 302. *Norwegicum*, B. *pin.* 302. BVXB. *act.* 3. p. 268.

CI. KRASCENINIKOW ex *Kamtschatka* cum descriptione transmisit, ex qua discimus inuolucro et pe-

rianthio carere, germini enim infidet glandulosum viride corpus, lentem dimidiatam referens, quod stilius perfodit. *Kamtschadalis* *Kajacham* dicitur.

34. *EPILOBIVM* foliis alternis lanceolato-ouatis, LINN. *Spec.* 2. *Tom.* 1. *p.* 493. *n.* 1.

Lysimachia puchra amygdali folio nitido, rubente caule, flore magno purpureo, H. CATH.

Pistillum ut recte observat Linnaeus declinatum, folia alterna. Folia erumpentia revoluta, contra ac in reliquis, flores duplo maiores, folia lanceolata, ovata, non sparsa, utrinque leuissimo tomento mollissima.

I. Idem corollis albis.

In *Sibiria* non admodum nascitur haec species, nisi huc trahere velis, quod in montosis-Baicalis lacus et in inferiore regione *Lenae* fl. non procul ab-*Irinda* insula copiosissime nascatur, unde etiam transmissa fuit. Ex *Kamtschatka* etiam Clar. KRASCHENINNIKOW transmisit, manente tamen dubio an ille plantam intelligat, quam b. STELLERVS. Nos b. STELLERI plantam intelligimus, quam etiam Cel. LINNAEVS intellectam vult; et omnia ea accommodamus illi, quae iam allegauimus superius.

35. *EPILOBIVM* foliis sparsis lineari lanceolatis floribus inaequalibus, L. *Sp. pl.* 1. *p.* 439. *n.* 1.

Epilobium foliis lanceolatis integerrimis, LINN.
fl. Lapp. 146. *b. Cliff.* 154. *R. lugdb.* 250.
Lysi-

Lyfimachia chamaenerion dicta angustifolia, B.
P. 245.

Lyfimachia chamaenerion dicta alpina, B. pr.
116.

In omni *Sibiria* nascitur.

36. *EBILOBIVM* foliis oppositis, ovatis, dentatis,
LINN. *Lapp.* 147. *Suec.* 306. *Hort. Cliff.* 145.
Sp. pl. 1. p. 499. n. 4. ROY. *lugdb.* 151.

Lyfimachia filiquosa glabra maior, B. pin. 245.
Pseudo-lyfimachium purpureum primum, DOD.
pempt. 85.

In montibus non infrequens est.

37. *EPILOBIVM* foliis lanceolatis integerrimis, petalis bifidis, fl. *Suec.* 307. *Sp. pl.* 1 p. 495. 5.
Epilobium foliis linearibus, *Lapp.* 149.

Folia ex lineari lanceolata sunt plerumque, ceterum non facile haec species distingui potest.

38. *EPILOBIVM* foliis longis dentatis, villosis, flore magno, HALL. *Helv.* 410.

Chamaenerio villosum magno flore purpureo,
TOVRN. I. R. H. 303.

In *Sibiria* ad *Irtin* eadem species nascitur, hirsuta quidem, sed prorsus non viridis, uti in *Ingria*, ubi non aliam quam viridem vidi.

39. *ADOXA*, LINN. *b. Cliff.* 253. ROY. pr. 252.

In *Kamtschatkam* et in *Americam* septentrionalem usque nascitur.

40. *RUBIA* foliis quaternis petiolatis, floribus stellatis.

Cruciata Daurica scandens, Smilacis folio aspero, flore luteolo, fructi maiori rubro, MESS. AMM. Ruth. 19. v. fructu nigro succido Cl. 20.

Rubia peregrina? LINN. *Sp. pl.* 1. p. 158. n. 2.

Nusquam nisi in *transbaicalensibus* regionibus prouenit. In horto e semine quidem enascitur, sed climatis huius regionis impatiens esse videtur, non enim perfert hiemes nostrates, adeoque fictili committi debet, sed tristis semper est, nec scandere amat.

Capreolos vix credo proferre. Quod enim in *AMMANIANO* libro de capreolis dicitur, id quidem de caulibus intelligendum est. Forte *Sinarum* regni indigena planta est, accipimus enim inde semina, ex quibus eadem planta progerminauit. Sed quod semper doluimus, non erat integrum nobis, talem plantam integram accipere.

41. *ASPERVLA* foliis linearibus inferioribus senis, inter mediis quaternis, caule flaccido, floribus plerumque trifidis, LINN. *Spec. pl.* 1. 150. n. 4.

Rubeola quadrifolia caule ramoso flaccido floribus trifidis, HALL. RVPP. Ien. 8. Galium album, tripetalon MORIS. pr. 267.

Rubeo:

Rubeola quadrifolia caule laxissime folioso, flaccido, HALL. *Götting.* p. 41.

Asperula foliis quaternis, linearibus, floribus trifidis, HALL. *rec. ed.* p. 186.

Radix multiplex, radiculis tenuissimis, parum ramosis, longis extremum versus, tenuissime capillatis conflatur. Caulis cubitalis, sesquicubitalis, et altior; inferius repit, ibidemque croceus fere est, cetera diffusus, 11 aut 12. geniculis tumidiusculis distinctus, ibidemque saepe quasi infractus, teres, summa versus angulosus. Quatuor aut quinque inferiora genicula vix unciam distantia loco ex quo caulis erigi incipit.

Rami e singulis geniculis vnus aut duo plerumque fastigium caulis attingentes, geniculati, caulis ad instar, minus tamen subdiuisi. Folia quatuor, quinque aut sex, in summo caule et ramis duo interdum, linearia, vnum et alterum interdum bifidum, inaequalis longitudinis, vtrinque viridia acuta.

Flores ex summo caule et ramis paniculatim prodeunt. Tres nimirum ramuli unciales, ex duorum foliorum ovato oblongorum aut linearium alis, prodeunt, quorum singulorum extremis duo foliola ovata aut minora affiguntur, e quibus rursus tres ramuli breuiores, horum duo laterales foliola perquam minuta duo in extremo gerunt, quorum alis breuissimis pediculis tres et quatuor interdum flosculi insident. Medius etiam ramulus tribus aut quatuor floribus, ex eodem centro breuibus pediculis prodeuntibus, terminatur. Interdum ramulus secundarius trifariam diuiditur,

tur, nec vlli tertiorum ramulorum foliola subfunt. Flores fupra in tres lacinias aliquando reflexas diuifi, infra in tubum cylindraceum definunt. Calix nullus, flamina tria cum antheris erectis fimplicibus, fupra corollam parum eminentibus; germen didymum, oblongum, vt et fructus; ftilus filiformis, fupra bifidus. Quae in horto Academico femina fata funt, produxerunt plantas corollis plerisque quadrifidis, tetrandris, quibus paffim, fed raro, interfpergebantur corollae trifidae, triandriae et quod magis miratus fum, tubus floris non erat notabilis et forma floris magis campanulata erat.

In *Ifetenfi* prouincia paffim prouenit.

42. *GALIVM* foliis octogonis lanceolatis carinatis, fcabris, retrorfum aculeatis, geniculatis, villofis, fructu hispido, LINN. *Spec.* 1. p. 157. n. 22.
Aparine vulgaris, B. *pin.* 334.

Paffim in *Ifetenfi* prouincia et ad omnem *Ienifeam* occurrit.

43. *GALIVM* foliis fenis, lanceolatis, retrorfum fenato aculeatis, mucronatis, rigidis, corollis fructu maioribus, LINN. *Sp. pl.* 1. p. 153. n. 7.
Aparine foliis lineari-lanceolatis, acuminatis, rigidis, corollis fructu maioribus, ROY. *Lugdb.* 233.
Galium caule fubafpero, foliis quaternis et fenis fpinula terminatis, HALL. *Helv.* 460.
Aparine paluftris minor, parifiensis, flore albo.
TOVRN. I. H. R. 114.

Paffim

Passim in *Ifetensi* prouincia nascitur.

44. *GALIVM* foliis quaternis obouatis inaequalibus, caulibus diffusis, LINN. *fl. Suec. n.* 119. *Sp. pl.* 1. p. 153. n. 3.
Galium caulibus diffusis, foliis quaternis verticillatis, LIN. *Lapp.* 52.
Galium palustre album, B. *pin.* 335.
Cruciata palustris alba, TOVRN. *inst.* 115.

Passim prouenit in locis humidis.

45. *GALIVM* foliis octonis lanceolatis mucronatis, ferrato - aculeatis, glabris, incuruis, minutum, LINN. *Spec. pl.* 1. p. 154. n. 10.

Galium foliis senis cuneiformi - lanceolatis, mucronatis, glabris, LINN. *b. Vps.* 28.
Galium saxatile, minimum, supinum et pumilum, flore luteo, TOVRN. *Inst.* 1152.

Variat floribus trifidis. Folia deorsum ductis digitis aspera. Amat rupestria loca *Ifetensis* prouinciae.

46. *GALIVM* foliis senis et nouenis, subasperis, spinula terminatis, HALL. *Helv.* 460.

Galium saxatile glauco folio, BOCC. *Mus.* 2. p. 172. t. 116.

Galium foliis verticillatis linearibus, pedunculis dichotomis, summo caule floriferis, caule laeui, ROY. *lugdb.* 256. LIN. *Sp. pl.* 1. p. 156. n. 16.

In rupestribus *Ifetensis* prouinciae nascitur.

47. *GALIVM* foliis octonis linearibus fulcatis, ramis floriferis breuibus, LINN. *b. Cliff.* 34. *Suec.* 116. ROY. *lugdb.* 256. LIN. *Sp. pl.* 1. 155. n. 12.

Galium luteum, B. *pin.* 335.

Vbique obuium est.

48. *GALIVM* foliis quaternis lanceolatis trineruis, glabris, caule erecto, seminibus hispidis, LINN. *Lapp.* 60. *Suec.* 118. *b. Cliff.* 64. *Spec.* 1. 20. ROY. *lugdb.* 257.

Rubia pratensis laevis acuto folio, B. *pin.* 333. *pr.* 145.

Nihil vulgatius per omnem *Sibiriā* et *Russiam* est, vbi vsui tinctorio non raro adhibetur.

49. *GALIVM* procumbens foliis senis gracilissimis, confertis, seminibus subhirsutis, HALL. *Enum. auct.* 118.

Recte recenset notas distinctionis ill. HALLE-
RVS l. c. vt eis nihil plane addere necesse habeam.

50. *VALANTIA* floribus masculis quadrifidis, pedunculis diphyllis, LINN. *Hort. Vps.* 303. SAVV. *monsp.* 163. DALIBARD *paris.* 305. LIN. *Sp. pl.* 2. p. 1491. n. 6.

Cruciata hirsuta, B. *pin.* 335.

Cruciata, DOD. *pempt.* 257.

In *Tomienfi* et *Isetensi* prouincia.

CLASSIS XI.

CALICYFLORAE.

1. **CERASVS** foliis ouato - lanceolatis , LINN.
vir. 43.

Prunus umbellis subsessilibus , foliis ouato - lanceolatis , conduplicatis , glabris , LINN. Sp. pl. 1. p. 679. n. 9.

Numerus flaminum variat inter 22 et 24. Folia admodum nitent , et attactu viscida sunt. Flores persicae nucleos odore referunt. Frutex raro vlnaris , saepe minor. Caulis spadiceus , saepe cinereus aut haliu quasi cinereo afflatus , vt et rami. Maturus fructus gustu acceptissimus est , remisse acidulus , cum sensu dulcedinis coniunctus. In *Isetensi* prouincia delicias aestatis format , variosque amatores inuenit , nouiter ex *Russia* aduenientes. Inprimis ea , quae montosa incolit loca , multo acceptior est , quia fructus sunt magis excocti. Sub initium Iunii floret , et sub finem Iul. fructum maturare solet.

2. **PRVNVS** inermis , foliis ex lineari lanceolatis , calicum lacinijs oblongis.

Amygdalus foliis basi attenuatis , LIN. Sp. p. 677. n. 3.

Armeniana persicae folio , fructu exsucco villosa , AMM. Ruth. 273. Tab. XXX.

Amygdalus Indica nana , test. HALLER. Herbar.

Flores rubent, laciniae calicis ferratae sunt. A *Jaico* ad *Irtin* vsque in locis montosis, quorum latitudo polaris supra quinquagesimum quartum gradum non ascendit, nascitur abundantissime.

3. *PRUNUS* inermis floribus sessilibus, foliis lanceolatis, calicum laciniis subrotundis.

Ramum huius fruticis in campis apricis sinensibus, per quos ex *Sibiria* per *Mongalorum* regiones ad *Sinas* itur, mihi attulit Chirurgus *Heucke*, qui comitatu finico interfuit. Ramosior est, foliisque latioribus, quam praecedens flores ampliores, in sicca planta toti albidī, petula rotundiora calicisque laciniae ferratae quidem, ut in illa, sed fere rotundae, fructus iidem, sed cute villosa ut illi obducti.

4. *PRUNUS* inermis foliis, ex ovato cordatis, longe mucronatis, fructu exsucco.

Prunus floribus sessilibus foliis ovato oblongis,
LINN. *spec. Tom. I. p. 474. 7.*

Armeniaca betulae folio et facie, fructu exsucco,
AMM. *Ruth. 272. t. 29.*

De hac quaerit egregius LINNAEVS, an satis distincta sit haec species a vulgari *Armeniaca*? Mihi quidem ita videtur. Passim in montosis locis *Ononis* et *Arguni* fluuiorum frequens nascitur.

5. *PRUNUS* floribus racemosis, foliis deciduis, basi subtus biglandulosis, LINN. *spec. Tom. I. p. 6. 77. n. 1.*

Padus

Padus foliis annuis, LINN. *fl. Lapp.* 198.

In omni *Sibiria* nascitur.

6. *RIBES* inerme, floribus oblongis, LINN. *h. Cliff.* 269.

Ribes inerme racemis pilosis, floribus oblongis,
LINN. *Sp. pl.* 1. p. 291. n. 3.

Ribes nigrum vulgo dictum, folio olente, B.
hist. 2. p. 98.

Grossularia non spinosa, fructu nigro, B. *pin.*
455.

In omni *Sibleria* frequens est.

7. *RIBES* inerme, floribus planiusculis, racemis
erectis, LINN. *h. Cliff.* 82. *sp. pl.* 1. p. 291.
n. 2. ROY. *pr.* 270.

Ribes alpinum dulce, BAVH. *hist.* 2. p. 98.

Grossularia vulgaris fructu dulci, B. *pin.* 455.

Ad *Ieniseam* in montosis nascitur: e *Kamtschatca*
etiam missa est.

8. *RIBES* inerme, caule procumbente, racemis
pendulis, baccis maximis.

Ribes polycarpus Grossulariae fructu, AMM.
Ruth. 275.

In humilioribus locis ad *Argunum* fluvium oc-
currit.

9. *RIBES* inerme, racemis glabris, pendulis, flo-
ribus planiusculis, LINN. *spec. Tom.* I. 121.

Grossularia multiplici acino s. non spinosa bor-
tensis rubra, B. pin. 455.

Ribes vulgare acidum, BAVH. hist. 2. p. 7.

j. Eadem flore et fructu minore.

In omni *Sibiria* nusquam non obuiam est.

j. Est fruticulus semipedalis, dodrantalis et pedalis aliquousque procumbens, virgis surgens, vix columbinum calamum aequantibus, parum ramosis, simplicibus, duabus aut tribus ex eadem tenui transuersim repente radice surgentibus. Folia superne satore viridia egregie splendent, quasi vernice obducta essent. Flores quam vulgaris minores, e violaceo sordide purpurei oris petalorum sordide albentibus. Fructus dicitur esse dulcior ac *Ribes* folio olente et minor. Varietas j. ad fontes *Katschae* fl. in abietina flua collecta est.

Fructus rudimentum in planta vel florente adhuc non viride, sed rubrum, a vulgari notabiliter differt.

Ribes ramis aculeatis lateralibus fructu, rubro dulci minori, fere grossulariae spinosae satiuae folio. Obuenit mihi trans *Baicalem* haud procul *Vdinio*; quae **STELLERO** procul inde in montosis lacus *Baicalis* obuiam facta est, quae sine dubio noua species est, quam vero non ita cognoui, vt distinctam eius ideam habeam, hinc et proponere nolo.

10. *MESPILVS* foliis ouatis integerrimis, LINN.

b. *Cliff.* 189. fl. *juec.* 438. ROY. *Lugd.* 271.

HALL. *helv.* 352. *spec.* 1. 12. 7.

Conto-

Cotoneaster folio rotundo non serrato, B. pin. 452.

Chamaemespilus cordi, B. pin. 452.

Mespilus folio rotundiori non serrato fructu nigro, AMM. Ruth. 279. Tab. 10.

Admodum ipsi conuenit cum cotoneastro GESN. a quo nonnisi varietate recedere existimo. Quando enim in humilioribus locis nascitur, baccae sunt omnino non diuersae a baccis cotoneastri. Per omnem autem *Siberiam* nascitur, et lignum eorum aptissimum habetur ad quaeuis genera tormentorum farcienda, quare et vulgo ad id negotium adhibetur.

II. *CRATAEGVS* foliis ovatis, acutis, serratis, utrinque glabris, pedunculis simplicibus fasciculatis ex alis.

Crataegus cerasi foliis, floribus magnis, AMM. Ruth. 195. 197. Tab. XXXV.

Sorbus baccis rubris, folio et ligno fere instar pomorum siluestrium Russis Iablot/chky vocata instar sorbi nostri act. nat. cur. vol. III. p. 356. n. 21.

In omnibus *Tansbacalensibus* regionibus ut et *Ircutia* et ad *Angaram* et *Baicalem* lacum ubique frequens est, ubi et munuscula culinaria parant ex fructibus huius arboris, quae non male referunt ea ex pomis facta. V. *Vaccinium*.

12. *CRATAEGUS* foliis obtusis bi - trifidis serratis ,
 LINN. *spec.* 1. 8. *H. Cliff.* 188. *Fl. suec.* 399.
 ROY. *Lugd.* 272. LINN. *sp. pl.* 1. n. 9.

Mespilus apii folio , sylvestris spinosa seu Oxycantha s. spina acuta , DOD. pempt. 751.

In haec specie tres ego semper stilos obseruavi cum stigmatibus capitatis semper viridescentibus , stamina viginti. Folia ego potius vocarem ex pinnato ferrata appendiculata. Duae enim appendiculatae in petiolorum exortu aut et basi folii vtrunque adnascuntur lanceolatae , raro ex ouato lanceolatae , ferratae. Haec foliola veris tempore nunquam deficiunt , postea autem defluunt , vt passim vnum , rarissime vtrumque deficiat. Praedicatum obtusi non videtur nomini specifico commode accommodari posse , cum folia saepissime perquam acuta planta proferat. In omni *Sibiria* vt et *Russia* prouenit.

13. *ROSA* calicis foliolis indiuisis pomo globoso ;
 HALL. *Helv.* 347.

*Rosa spinosissima , pumila , flore rubro , I. B. 2.
 p. 41.*

Vix dubito, quin hanc speciem, quae videtur satis differre non cum sufficienti ratione omiserit egregius LINNAEVS. Multum autem prouenit inter arcem *Vstkamenogorensem* et oppidum *Vfischumischense*.

14. *ROSA* non spinosa calicis foliis indivisis, fructu oblongo, HALL. *Helv.* 348.

Rosa campestris spinis carens, biflora.

j. Eadem cum Gallis.

Nascitur in omni *Sibiria*: etiam ex *Kamtschatka* huc missa est.

15. *ROSA* non spinosa, fructu turbinato.

Rosa sylvestris rubella, paruo frutice, I. B. 2.

p. 35.

Circa *Coliwanenses* aeris fodinas legi. Etiam ad *Obum* fluvium a D. MARTINI collecta est.

16. *ROSA* sylvestris spinosissima, foliis Pimpinellae glabris, flore incarnato, odore.

Vix Rosam inuenies, cuius foliola minora sint, quam in hac specie. Nascitur passim circa *Ircutiam* urbem.

17. *ROSA* spinosissima, calicis foliis interdum diuisis, fructu subrotundo.

Vix mihi dubium est, quin sit *Rosa canina* vulgo dicta DOD. sed apud nos calicis foliola non diuisa sunt; vidi tamen una et altera laciniola acuta. Deinde illae plantae, quae in hortum transferuntur plerumque calicis lacinias ramosiores habent, adeo ut vix credam, tuto ab illis differentiam specificam repeti.

In omni *Sibiria* nascitur, alboque floris colore
Variat.

18. *ROSA* spinosissima, foliis infra lanuginosis,
fructu oblongo spinoso.

Foliorum duo plerumque, raro tria paria et vnum
impar. Haec non magna sunt, infra lanuginosa, vix
tamen, ut percipi possit, nec supra omni hirsutia de-
stituta. Frutex obscure spadiceus, spinosissimus. Calicis
foliola simplicissima. Spinosa est, passim etiam in me-
dio spinarum conspiciuntur. Ab *Rosa* pomorum spinosa, foliis
hirsuto, I. B. forma praecipue fructus differt.

In regione urbis *Tomii* copiosa est.

19. *SORBUS* foliis pinnatis utrinque glabris, HALL.

Helv. 250. LINN. *spec.* 1. p. 683. n. 1.

Sorbus sylvestris, foliis domesticae similis, B.
pinn. 415.

Sorbus sylvestris, CAM. *Epit.* 161.

In omni *Sibiria* ad Oceanum usque orientalem
nascitur.

20. *RUBUS* foliis quinato-pinnatis ternatisque, caule
aculeato, petiolis canaliculatis, LINN. *Fl. suec.*
408. *spec. Tom.* I. n. 1.

Rubus idaeus spinosus, B. *pin.* 479.

Russ. малина audit.

21. *RUBUS* foliis quinato digitatis ternatisque, caule petiolisque aculeatis, LINN. *Fl. suec.* 409. *sp. pl.* 1. n. 5.

Rubus vulgaris f. *Rubus fructu nigro*, B. *pin.* 479.

Rubus, CAM. *Epit.* 751.

Russ. ежевика dicitur.

22. *RUBUS* foliis ternatis, caule inermi, unifloro, LINN. *fl. suec.* 412. *sp. pl.* 1. p. 708. n. 11.

Rubus caule unifloro, foliis ternatis, LINN. *fl. lapp.* 207. *Tab. V. fig. 2. H. Cliff.* 192.

Rubus trifolius humilis non spinosus, sapore et odore fragariae, fructu rubro, polycocco, rubo idaeo simili, MESS. 185.

Rubus humilis flore purpureo, BVXB. *cent.* 5. *p.* 13. *t.* 26.

Nascitur in omni Sibiria ad Kamtschatcam usque.

23. *RUBUS* foliis simplicibus, lobatis, caule unifloro, LINN. *spec. Tom. I.* 12. 12.

Rubus caule bifolio, unifloro, foliis simplicibus.
Fl. Lapp. 208. *Tab. V. fig. 1. b. Cliff.* 192.
ROY. *Lugd.* 279.

Chamaerulus foliis ribes, B. *pin.* 480.

Morus Norwegica, TILL. *Aböens.* 47. *t.* 150.

Vbique in *Sibiria* in *Kamtschatsam* usque; морюшка dicitur.

24. *FRAGARIA* flagellis reptans, LINN. *b. Cliff.* 192.

ROY. *p.* 274. LINN. *sp. pl.* 1. *p.* 708. *n.* 1.

j. Eadem flore et fructu maiore.

jj. *Fragaria fructu albo*, TABER. 119.

jjj. Eadem petiolis alatis.

Nascitur cum varietatibus in omni *Russia* et *Sibiria*. Inprimis autem *Isetensis* provincia in j. varietate producenda mirum valet, etiam varietatem jj. lubenter fert. Vidi quod ad varietatem jjj. ad unciam longos fructus Russ. земляница dicitur.

25. *POTENTILLA* foliis quinatis, flore tetrapetalo, caule erecto, HALL *Helv.* 341.

Tormentilla caule erecto, LINN. *spec.* Tom. I. 1.

Tormentilla, CAM. *Epit.* *p.* 685. BLACKW. T. 445.

Tormentilla sylvestris, B. P. T. I. R. H.

In omni *Sibiria* nascitur.

26. *POTENTILLA* foliis pinnatis, caule fruticoso, LINN. *hort. Cliff.* 193. *Fl. suec.* 416. ROY. *Lugd.* 275. *spec.* 1. *p.* 709. *n.* 1.

Pentaphylloides rectum fruticosum Eboracense, MORIS. *hist.* 2. *p.* 193. *f.* 2. 23. *f.* 5.

Penta-

Pentaphylloides fruticosa, *elator*, *minus hirsuta*,
 AMM. *ruth.* p. 88. t. 17.

Pentaphylloides fruticola humilior, *lanuginosa et*
incana, Tab. XVIII. fig. 1. AMM. *Ruth.*

Pentaphylloides rectum frutescens, WALTH.
hort. 95. t. 17.

/ In omni Sibiria nascitur.

27.. *POTENTILLA* foliis pinnatis, ferratis, caule
 repente, LINN. *Lapp.* 210. *suec.* 215. *sp. pl.*
 n. 2.

Potentilla, B. *pin.* 322. CAM. *epit.* 758.

In omni Sibiria nascitur, saepius ad balnea ad-
 hiberi solitum, quibus vtuntur ad aliquid noxium e
 corpore pellendum.

28.. *POTENTILLA* foliis trifidis et pinnatis, sub-
 tus albis

Pentaphylloides humile foliis angustissimis, AMM.
Ruth. 113. Tab. 16.

Folia non recte descripta sunt, debuissent scribi, in
 inferiori parte alba prorsus, superiori pulchre viridia.

Ex oriente iugi istius *Transbaicalem* lacum, quod
 a pomis nomen sortitum est, accepi.

29. *POTENTILLA* foliis duplicato-pinnatis, venatis,
 valde extantibus, subtus albicantibus, caule
 corymbofo.

Stipulae bifidae, quas sequuntur pinnae septem oblongae, etiam nouem, e directo oppositae, nulla parua interiecta, oblongae, caule plerumque rubente, et de hinc per pedale fere spatium vnum et alterum adhuc folium emittente.

Occurrit per totam *Sibiriam*.

- 30.. *POTENTILLA* foliis pinnatis subaequalibus, foliolis oblongis subbifidis, extimis confluentibus.

Pentaphylloides orientale, saporum, foliis alatis, bifidis vel trifidis, TOVRN. Cor. 21.

Pentaphylloides repens foliis pinnatis, BVXB. Cent. 1. Tab. 49. Fig. 1.

Pentaphylloides supinum, minus, folio glabro, non serrato, AMM. Ruth. 116. (non syn.)

Pentaphylloides supina, minor, foliis alatis, hirsutis, varie dissectis, AM. Ruth. 117. (non LINN.)

- 31.. *POTENTILLA* foliis pinnatis ternatisque, utrinque viridibus et hirsutis, lobulis accessoriis, t. 34. 6.

Potentilla foliis pinnatis ternatisque, extimis maioribus, flagellis reptantibus, LINN. Spec. 1. p. 710. n. 5.

Petioli accessorii in inferioribus foliis conspiciuntur, qui vero quo propriiores sunt basi, eo minores sunt, steriles, decumbentes.

In

In regione Tomii vrbis copiose.

- 32.. *POTENTILLA* foliis ternatis, dentatis, vtrisque subpilosis et viridibus, ouatis, ferratis, obtusis. Tab. XXXV.

Potentilla foliis ternatis, dentatis, vtrisque subpilosis, caule decumbente, foliis longiore, LINN. Spec. 1. n. 26.

Folia interdum fere rotunda, crebre interdum incisa, interdum et inprimis superiora paucis crenis incisa, petala cordata lutea. Tab. 35. I. II. sistunt duas icones et magnitudine et dispositione diuersas, vt varietates distinguantur.

- 33.. *POTENTILLA* foliis ternatis, vtrisque hirsutis, infra candidis, foliolis ouatis, ferratis.

Radix lignosa, longa. Cauliculi plerumque rubentes: folia vtrisque pilosa, inferius tamen copioso vellere candicantia, supra vero sature viridia, interdum ternis tantum incisionibus, plurimum tamen crebrius et ab imo ad summum diuisa. Occurrit per omnem Sibiriam T. 36. a.

1. Fragaria sterilis folio subtus argenteo, AMM. Ruth. 111.

2. *Potentilla* foliis ternatis, incisis, subtus tomentosis, caule adscendente, LINN. *Spec. 1. p. 715. n. 26.*

34. *POTENTILLA* foliis ternatis, dentatis, vtrisque tomentosis, caule foliis breuiore, LINN. *Spec. 1. n. 27. Tab. 36. b.* Fra-

Fragaria sterilis molli lanugine pubescens, AM.
Ruth. 84. 110.

In allegata descriptione duae plantae confusae sunt. LINNAEI autem descriptio bene se habet, nisi quod flores respectu foliorum magni describantur. Non sunt adeo magni, sed nec adeo parvi, ut ea propter notari mereantur.

35., *POTENTILLA* foliis ternatis, foliis lanceolatis, semipinnatis, petiolis filiformibus. Tab. 37. a.

Fragaria sterilis, procumbens, foliis, Betonicae instar, serratis, AMM. Ruth. 109.
Tab. XIV.

In hac specie flos admodum speciosus est, et petala sunt cordata, uti in specie nostra 32, et cauliculi duri sunt, quin hac ipsa duritie ab omnibus speciebus se distinguit.

36., *POTENTILLA* foliis ternatis, caule dichotomo, pedunculis axillaribus, LINN *Spec.* 1. 499. 19.

Quinquesolum hirsutum, luteum, paucioribus laciniis, LOESEL. *Pruss.* 218. t. 70.

Passim in *Sibiria* provenit. Pedunculi ut et cauliculi hirsuti sunt.

37., *POTENTILLA* foliis quinatiss angustissimis, subtus tomentosis, caule erecto, HALL. *Helv.* 341.

Pentaphyllum erectum foliis profunde sectis, subtus argenteis, flore luteo, I. B. H. 11.
398. Argen-

Argentea, incana et viridia subtus sunt folia. Caeterum vbique prouenit.

38.. *POTENTILLA* foliis septenatis sessilibus, stipulae dilatatae infidentibus, LIN. *Sp.* 1. 712. n. 13.

Radix grumosa et carnosâ, foris flauescens, intus albens, nullius autem saporis, in plura capita diuisa. Pediculi quinque et sex, leuiter rubentes, interdum etiam toti virides, tenues, singuli folium sustentantes, circumscriptione rotundum, in nouem plerumque et decem aequales obtusas lacinias, singulis in extremo pulchre diuisis ad rachin vsque sectas. Caulis inter ea quatuor aut quinque, infra tantum rubentes, interdum toti virides, cuobus vel tribus mollibus venosis foliis, et ad exortum insigni auricula oblonga, extremum versus in duas partes fissa, donatis. Flos ramos terminans, pulchre flauus, pentapetalus, aliquantisper emarginatus, calyce decaphyllo sustentatus.

Iacutiae frequentem obseruaui.

39.. *POTENTILLA* foliis senis et septenis, stipulis integris, T. 37. b.

Quinquefolio similis enneaphyllos hirsuta, B. *pr* p. 139. HALL. *Helv.* 339.

Ex HALLERI descriptione hanc esse iudico. Folia saepe septemfida, saepe quinquefida sunt. Flores solitarii, rari.

Prouenit in Prouincia *Issetensi*.

40. *COMARVM*, LINN. *Lapp.* p. 214. *b. Cliff.* 195. ROY. *pr.* 276. HALL. *Helv.* 337.

Quinquefolium palustre rubrum, B. *pin.* 325.

In omni *Sibiria* nascitur.

41. *SIBBALDIA* foliolis tridentatis, LINN. *Fl. Lapp.* 111. *Fl. Suecic.* 260. HALL. *helv.* 342. ROY *lugdb.* 276.

Fragariae affinis sericea incana, B. *pin.* 327. *prodr.* 139.

Fragariae sylvestri affinis planta, flore luteo, SIBB. *Scot.* 2. p. 25. *Tab.* 6. *f.* 1.

Pentaphylloides fruticosum minimum, procumbens flore luteo, PLVK. *alm.* 284. *t.* 212. *f.* 3.

Fragaria rupium humilis, et procumbens folio glabro viridi, apice bis vel ter diuiso, flore minore luteo, STELL. *Irc.* 406.

STELLERVS intra valles editissimarum, prae-ruptarum, perpetua nive rigentium rupium ad *Bargusium* fl. et ad *Baicalem* lacum inuenit.

42. *SIBBALDIA* foliolis linearibus multifidis, LINN. 22. 2.

Pentaphylloides foliis tenuissime laciniatis flosculis carneis, AMM. *Ruth.* 112. *t.* 15.

Pentaphylloides tenui folium flore paruo purpurascete, STELL. *Irc.* 421. 422 et 424. j. Ea-

j. Eadem pumila et flore maiore.

Pentaphylloides tenuifolium flore purpurascente ampliori, STELL. *Irc.* 423.

In *transbaicalensibus* regionibus nusquam non obvium est. Humilior planta, praeterquam quod folia parcius sint diuisa, et saepe trifida tantum, semper est flore ampliori, sed et in elatiori varietate, vbi flores plerumque ita parui sunt, vt vix e calyce emineant, in maiorem amplitudinem non nunquam excreſcunt, vti varietati contigit, quae in flora *Ircutensi* no. 424. recensetur. In vtraque porro varietate flos plurimam partem purpurascit, sed et non raro candidus est. Nascitur in omni *transbaicalensi* regione, aspera et sicca loca amans, licet enim nonnunquam etiam ad fluvios occurrat, id fit in ripis lapidosorum fluuiorum.

Mirum hanc plantam in horto Academico iam multos annos quotannis vegetam provenire, sed ad florum emissionem non provenire.

43. *DRYAS* pentapetala foliis pinnatis, LINN. *amoenit. Academic.* 2. p. 353. *Spec.* 1. 501. 1.

In *Kamtschatca* teste LINNAEO nascitur. Ad *Lenam* anno 1737. cum reditum moliremur, *Iacutiae* proxime sequens species oblata est, quae cum pictori tradita esset ad delineandum, ab alio qui viderat, at ipse inuenerat eandem herbam octopetalam facile persuasus fuit, se errorem in delineando fecisse, adeoque ad illum recteficandum floris pentapetalo octo petali adpinxit.

44. *DRYAS* octopetala, foliis simplicibus, LINN. *Spec.* 1. 2. *DRYAS* LINN. *Fl. Lapp.* 215. *Suec.* 426. *Hort. Cliff.* 195. ROY. *lugdb.* 279. HALL. *Helv.* 335.

Chamaedrys 3. *f. montana*, CLAS. *hist.* 2. p. 357.

An ea species, quae in montosis locis *Lenae* fluvii ut et *Aldani*, *Maiae* et *Iudomae* fluviiorum passim nascitur prorsus viscosa et folio longiori aliquantisper praedita sit prorsus eadem, nec ne, diiudicent illi, quibus haec loca inuestigare librum est?

45. *GEVM* floribus erectis, fructu globoso aristis uncinatis, nudis, foliis lyratis, LINN. *b. Cliff.* 195. *Suec.* 423. ROY. *lugdb.* 276.

Caryophyllata vulgaris, BAVH. *pin.* 321.

Cariophyllata, DOD. *pempt.* 137.

Nascitur in omni *Sibiria*.

46. *GEVM* floribus nutantibus, fructu oblongo aristis plumosis, LINN. *Hort. Cliff.* 195. *Fl. Suec.* 424. ROY. *lugdb.* 276.

Geum rivale, LINN. *Fl. Lapp.* 216.

Caryophyllata aquatica, nutante flore, BAVH. *pin.* 321.

Caryophyllata septentrionalium, LOB. *ic.* 694.

β . *Caryophyllata aquatica altera*, BAVH. *pin.* 322.

Nascitur in omni *Sibiria*

47. *SPIRAEA* foliis lanceolatis, obtusis, ferratis, nudis, floribus duplicato-racemosis, LINN. *b. Cliff.*

Cliff. 199. Vps. 139. ROY. lugdb. 277. LINN.
Sp. pl. 1. p. 700. n. 1. Tab. XXXIX.

Spiraea Theophrasti forte, CLVS. *Hist.* 1.
 LXXX.

Frutex spicatus foliis ferratis salignis, BAVH.
 pin. 475.

*Spiraea salicis folio longiori serrato, floribus
 rubris*, AMM. *Ruth.* 265.

*Spiraea salicis folio breuiore latiusculo crenato
 floribus rubris*, MESS. AMM. *Ruth.* 266.
 Tab. XXVIII. mala.

In omni Sibiria nascitur.

48. *SPIRAEA* foliis ouatis crenatis.

Spiraea Betulae folio Ind. Irc.

Ex Maia fl. ad me missa est.

49. *SPIRAEA* foliis oblonge ouatis, supra saepe
 crenatis pedunculis simplicibus.

Spiraea Chamaedryos foliis, AMM. *Ruth.* 269.

*Spiraea foliis ouatis inciso-serratis glabris, um-
 bellis floralibus integerrimis pedunculatis*, LIN.

Sp. pl. 1. p. 701. n. 9.

Spiraea praecox montana, folio paruo in
 summitate bifido vel trifido. Ind. Ien.
 n. 1123.

Copiosus proventus est harum spiraearum, ut
 non facile sit eas ab inuicem distinguere. Folia obtu-
 sa aut acuta, glabra aut subhirsuta, integra supra cre-
 nata

nata quae foliis est integris aut raro crenatis, illa est planta humilis et in aridis altioribusque montium locis nascitur. Haec saepe respondet Germanicae tam integritate quam subrotunda foliorum forma, quae vero alio tempore oblonga sunt et crenata. Altera humanae altitudinis est, vti Hispanica et secus fluuios potissimum nascitur. Est et quaedam intermedia non tam sed illi fluuiorum caetera similis, quam AMM. 170. descripsit. Etiam praeter floralia saepe et reliqua integra sunt, qualia et saepe serrata. Deinde angusta folia plures tribus longitudinalibus nervis ostendere nequeunt, cum lata plures eosque obliquos nervos ostendant. BARRELIERS etiam, licet aliquosque videatur agnoscere species illas quae tribus nervis longitudinalibus praeditae sunt, et notanter distinguat, videtur tamen ad illas non tam exacte observasse.

Ceterum notandum hancce speciem hisce varietatibus obuiam in *Isfetsi* prouincia ad *Irtin* vsque fluuium quam maxime prouenire, nec vsquam adeo conspicuam esse.

50. *SPIRAEA* foliis late ovatis, supra ampliatis ex inciso - serratis, pedunculis simplicibus.

Spiraea ramosissima paruo subrotundo opuli folio,
AMM. ruth. 271.

Ab *Ienisea* in *transbaicalenses* vsque regiones nascitur.

51. *SPIRAEA* foliis pinnatis, foliolis uniformibus serratis, caule fruticoso, floribus paniculatis,
LIN. Sp. 1. p. 702. n. 7. T. 401.

Spi-

Spiraea foliis pinnatis, AM. ac. 2. 352.

*Spiraea sorbi folio tenuiter crenato, floribus in
thyrsis albis*, AMM. Ruth. 264.

Ab *Ienisea* fluuio in regiones *transbaicales* et ad
Lenam vsque fluuium nascitur.

52. *SPIRAEA* foliis pinnatis, foliolis vniformibus
ferratis, caule herbaceo, floribus cymosis, LIN.
Sp. 1. p. 702. n. 9.

Filipendula foliis pinnatis, foliolis vniformibus,
LIN. *b. Cliff.* 191. *Fl. Suec.* 404. *Mat.*
med. 241. ROY *r.* 277.

Filipendula vulgaris, BAVH. *pin.* 163.

Filipendula, CAMERAR. *Ep.* 608.

A *Iaico* ad *Obum* vsque nascitur.

53. *SPIRAEA* foliis pinnatis, impari maiore lobato,
floribus cymosis, LIN. *Fl. Lapp.* 201. *b.*
Cliff. 291. *Fl. Suec.* 405. *Mat. med.* 241. *Sp.*
pl. 1. p. 702. n. 10. ROY *l.* 277.

Barba Caprae floribus compactis, BAVH.
pin. 164.

Regina prati, DOD. *pempt.* 57.

Nascitur in omni *Sibiria*.

54. *SPIRAEA* foliis pinnatis, folio impari maiore
lobato, fructibus rectis hispidis.

Ad *Ieniseam* fluuium nascitur, vbi vnicam hanc
speciem inueni, vt de illa nequaquam certus sim.

55. *SPIRAEA* foliis multifidis , angulatis , tructibus rectis , hispidis , petiolis adpendiculatis.

Vlmaria ricini folio , STELL. *Cat. pl. rar.*
n. 15.

Vaginae quinque. Calycis foliola quatuor. Schlamm-
da *Kamtschadal*is dicitur.

56. *SPIRAEA* folio impari maiori multifido.
Vimaria foliis profunde laciniatis , AMM. *Ruth.*
97.

Variat foliorum amplitudine , nec vnquam adeo
angustas lacinias vidi , quam ad Argunum fluuium , nec
adeo amplius , quam in *Kamtschaticis*. Ceterum petioli
non carent paruis laciniis.

57. *SPIRAEA* foliis supra decompositis , spicis paniculatis , floribus dioicis , LIN. *Sp.* 1. n. 8.

Aruncus , LIN. *b. Cliff.* 463. ROY. *lugd.*
218.

Barba Caprae floribus oblongis , BAVH. *pin.*
163.

Barba Caprae , CAMERAR. *hort.* 26.
t. 9.

Passim in *Sibiria* , quin et in *Camtschatka* , sed
raro , nascitur.

CLASSIS XII.

RINGENTES.

1. **DIGITALIS** calycinis foliis lanceolatis, corollis acutis: labio superiore bifido, LIN. *Sp. pl.* 2. p. 867. n. 2.

Digitalis foliis calycinis subulatis, ROY. *lugd.* p. 293.

Digitalis maior lutea f. pallida paruo flore, BAVH. *pin.* 224.

Foliola calycina oblonga sunt, quaedam carinata, alia plana, ex lineari lanceolata, suprema reliquis angustius et paulo breuius; proxima ei paulo latiora et longiora, duo anteriora siue inferiora omnium longissima, exigua tamen differentia, haecque propter tubum praeminentem apice reflexa, quum reliqua tota erecta sint. Flos interne et externe pilosus. Pili interni longiores, laciniae in medio omnes acutae. Stigma obtusum.

In *Isetenfi* prouincia habitat.

2. **SCROPHVLARIA** foliis cordatis ferratis acutis, basi rotundatis, caule obtusangulo, LIN. *Sp. pl.* 2. p. 863. n. 1.

A *Iaico* fluuio ad *Ieniseam* et *Angaram* vsque passim nascitur.

3. *SCROPHULARIA* foliis cordatis trineruatis, caulē acutangulo, LIN. *Sp. pl.* 2. p. 863. n. 2.
Scrophularia nodosa foetida, BAVH. *pin.* 235.

In regione *Ieniseae* vrbis copiose prouenit.

4. *SCROPHULARIA* foliis linearibus ex pinnatodentatis, floribus longe racemosis terminantibus.

Scrophularia exiguo Veronice et Coronopi folio,
 STELL. GMEL. *msl.*

Scrophularia odore singulari, STELL. *Irc.*

Descriptionem huius plantae exhibeo, factam ad specimina, in collectione herbarum STELLERIANA conseruata, doleo autem non posse me communicare Iconem, vix enim credo ex delineationibus, quas parare curauī, sculptorem sapere posse. Inter plantas B. PATRVI non inueni.

Radix crassa, ad exortum pugno aliquantum inferior, alba, multisque fibris crassis et tenuibus stipata. Caules numerosissimi, bicubitales, aliquantum procumbentes, firmi, crassi, angulosi, ab ortu ad summitatem ramosissimi, ramis ad ipsius caulis altitudinem plerumque pertingentibus, tenuibus, ad quorum exortum folia prodeunt parua, oblonga, profunde incisa, et interdum in lobos diuisa, tuncque coronopi foliis non admodum dissimilia. Rameis foliis respondent caulina. Caulium ramorumque summitas longa et rara spica terminatur, constante floribus exiguis, breuibus atque, vt videtur, atrōpurpureis, in tres lacinias breuissimas expansis. Stamina quatuor e
 fundo

fundo floris surgunt, apicibus rubellis instructa. Inter ea stylus disponitur simplex apice incurvus, ex ovario veniens, quod in pericarpium bicausulare abit.

5. *SCROPHULARIA* foliis cordatis duplicato - serratis, racemo composito, ROY. *lugdb.* 294. LIN *Sp. pl.* 2. p. 864. n. 5.

Scrophularia scorodoniae folio, MORIS. 2. p. 482. f. 5. t. 35. f. 6.

Scrophularia melissae folio, TOVRN. *Infl.* 166. STELL. *Irc.*

Plantam hanc B. STELLER. ad lacum *Baikal* observavit; quae de illa memoriae reliquit, sequentibus Lector, accipe. Perennis et admodum fruticosa in arenosis littoribus lacus BAIKAL occurrit, primum visa ad sinum *Pestschana* Guba dictum, et abhinc ubique. Radice nititur sua pro annositate ad coronam modo pugnum, modo pollicem, crassa, dodrantali, lignosa, tereti, foris fusca, intus flavescente, multis fibris stipata, senio valde confecta, duos dodrantes longa in arenam leuem demittitur. Caules modo vnum, modo ad triginta partim erigit, partim per terram in orbem spargit, pedales et cubitales. Iuniores scilicet caules sparsos, seniores erectos firmioresque servant. Caules ad exortum ultra dimidium purpurascunt, et folia emittunt plurima, glabra, turbide viridia, ambitu serrati, in quibusdam leui purpura adspersa, pediculis vncialibus fulta, alternoque ordine bina semper e caule tereti plerumque hexangulo prodeunt. Folia maxima 1½ vnciam aequant, dimidiam latitudine; re-

liqua flores versus sensim breuiora et angustiora, mellissae folia non male referentia. Flores occupant vnam tertiam partem caulis, pediculis vncialibus suffulciuntur; illis emarcidis succedunt fructus rotundi, acuminati, primo virides, maturitate purpurascens, senio confecti, albi, bifariam dehiscens, septo intermedio in duo loculamenta diuiso, foeti feminibus plurimis nigricantibus, minutis, ouatis. Floret haec scrophularia ab initio Iunii ad medium Iulii, semina absoluit sub initium Augusti.

6. *ANTIRRHINUM* foliis lanceolato-linearibus, caule erecto, spicis terminalibus sessilibus, floribus imbricatis, LINN. *Sp. pl.* 2. p. 858. n. 33. ROY. *lugd.* 297.

Florum colore, foliorum latitudine, caule erecto vel procumbente mirum haec planta, variare solet, vt apta quasi prae aliis videatur, hybridas species producendi. Cl. PATRVVS aberrationes sequentes enumeravit.

- a. Linaria lato lini folio, flore pallido, rictu aureo.
- β. Linaria lato et breui lini folio, flore pallido, rictu aureo, non ramosa.
- γ. Linaria lato longoque lini folio, flore pallido, rictu aureo, multiflora.
- δ. Linaria latifolia humilior, flore pallido e foliorum alis, rictu et calcare aureo.
- ε. Linaria lato et longiore acuto mucronato lini folio, flore pallido, rictu aureo.

ζ. Li-

- ζ. *Linaria latifolia humilior*, flore pallido, rictu aureo, folio oblongiore.
- θ. *Linaria longo et angusto lini folio*, flore pallido, rictu aureo.
- η. *Linaria angustifolia*, flore pallido, rictu et calcare aureis.
- ι. *Linaria* flore pallido, rictu et calcare aureis, tenerior et ramosa.
- κ. Eadem cum η, sed spica florum longior est.
- λ. *Linaria* folio vario.
- μ. *Linaria* inferioribus foliis latioribus, superioribus angustioribus.
- ν. *Linaria polygalae folio*.
- ξ. *Linaria supina et repens*.
Nascuntur in omni *Sibiria*.

7. *ANTIRRHINUM* foliis linearibus semicylindraceis, carnosiss.

Linaria pumila supina lutea, BAVH. pin. 213.
GERB. Trans.

Linaria pumila flore paruo, calice floris birsuto, STELL. Irc. 132

Antirrhinum foliis subquaternis linearibus, caule diffuso, floribus subspicatis, nectario recurvato,
LINN. sp. pl. 2. p. 856. n. 24?

Radix inter rupes delitescit, et tenuis est. Caulis inter palmum et dodrantem variat, interne purpureo-violaceus, superne e glauco-viridis, teres, erectus, circa medium in duos aut tres ramos diuisus, aut et

a medio aliquo intervallo duos aut tres ramos emittens, caule vel aequae longos vel breviores. Folia caulina, admodum conferta, alterna, vncialia et sesquivncialia, semicylindracea, superna nempe parte caua, inferna gibba, latitudinis dimidia lineae, aliquantum e glauco viridia, carnosae. Flores ad extremum caulem laxè spicati. Labium superius ad tertiam partem, bifidum, inferius amplum, trifidum, laciniis subrotundis, intermedia lateralium vix subdupla. Palatum medium hirsutum. Nectarium subulatum, compressum, longitudine corollae. Antherae filamentis infidentes coniucentes flavescentes. Germen subrotundum. Stylus simplex, brevioribus staminibus longior, longioribus brevior. Stigma obtusum. Capsula verticaliter turbinata, bifariam septi ope diuisa. Semina nigra, membranacea, reniformia. Receptaculum ouatum, tuberosum. Calix quinque partitus, brevis, laciniis oblongis, latiusculis, obtusis, albicantibus, pilis rigidiusculis hirtus.

In rupibus *Isfetensis* prouinciae in vicinia arcum, *Tschebarculensis* et *Vchycaragaiensis* sub initium mensis Iulii floret.

8. *CYMBARIA* daurica pumila incana Linariae folio, magno flore luteo, guttato, MESS. *Xen. Isid. Sibir. AMM. ruth. p. 36. Tom. I. fig. 2.*

Chamaeiasma, GMEL. *Mf.*

Phyloma Linariae folio, GMEL. *msl. obseru. in hist. nat. n. 87.*

Antirrroides Linariae folio argenteo, flore flauo, STELL. *Irc.*

Cym-

Cymbaria, LINN. *sp. pl.* 2. *p.* 861. *n.* 1.

Plantam propono, quam primus MESSERSCHMIDIVS inuenit, PATRVVS postea in montosis *Schilkae* et *Arguni* fluuiorum legit, STELLERVS vero non solum ad *Baikal*, sed et quaquaversum ad *Bargusini* fluuii ostium deprehendit, quamque AMMANVS ex doctorum horum peregrinatorum communicatis exhibuit; sciendum enim est, styrrpes illius ruthenicas non nisi primas illas descriptiones esse, quas PATRVVS academiae misit collatas cum Mstis B. MESSERSCHMIDII.

Radix *Cymbariae* fibrosa est, tenuis, foris e fusco rubens, fere lignosa, leuiter in sabulo haerens, inque eo viticulis quibusdam transuersim repens. Caules e radice egredientes tres vsque ad octo, teretes, palmam plus minusue longi, incani, rari aut nonnisi in summitate ramosi, foliis stipati frequentibus ex aeuerso binis cruciatim dispositis, sessilibus, pollicem longis, lineam latis, apice acutis, *Linariae* foliis similibus, incanis. Aut ex alis foliorum aut in summo caule flores surgunt admodum speciosi, modo vnus, modo duo, modo et, obseruante STELLERO, quatuor, forma crucis sibi inuicem adpositi, pollicem vnum vna cum tubulo longi, grati odoris, interne flauo, et versus inferiorem partem punctis rubris variegati, externe dilutioris coloris, rictum exprimentes, in duo labia distincti, quorum superius duobus aequalibus segmentis bifidam, inferiori labio ter diuiso angustius et breuius est. Flores calyce obuoluuntur anguloso, argenteo, multi-

multipartito, laciniis duodecim: duabus oppositis, firmis patentibus, reliquis erectis linearibus. E fundo calycis pistillum surgit, quod circumdant filamenta quatuor e tubo florum prouenientia, instructa antheris albis, bifidis et seorsum flexis. Ovarium maturescens in testam abit ouato-acuminatam, a latere nonnihil compressam, septo intermedio in duo loculamenta diuisum, fructus Adhatodae forma, feminibus foetam, placentae adfixis. Radix huius plantae perennis est, et quouis anno noua germina protrudit, caules vero sub finem autumnii pereunt. Prouenit tam in rupibus succioribus, quam et in ficcis planitiebus desertorum.

9. *DODARTIA* orientalis, flore purpurascente, TOVRN. itin. 3. p. 203. t. 208.

Coris Iuncea aphyllus, GMEL. AMM. ruth. n. 46. t. 5.

Dodartia foliis linearibus integerrimis glabris, LINN. sp. pl. 2. p. 883. n. 1.

Nascitur ad *Irtim* fluuium in superiore eius regione. GERBERVS ad *Tanain*, Cel. LERCHIVS ad *Wolgam* collegit.

10. *MELAMPYRUM* floribus secundis lateralibus, coniugationibus remotis, corollis clausis, LIN. sp. pl. 2. p. 843. n. 4.

Melampyrum foliis lanceolatis, florum paribus remotis, LINN. fl. lapp. p. 240.

Nascitur a *Iaico* ad *Ieniseam* usque fluuium, ad hunc tamen parcius, vltius prorsus deficit.

II. *BARTSIA* foliis lanceolatis indiuisis, floralibus incisfis, Tab. 42.

Pedicularis foliis Lini angustioribus, TOVRN.

I. R. H. 172. Ind. Len. n. 322.

Pedicularis Nigellastri folio, STELL. Irc. 138.

Bartsia foliis alternis bidentatis, LINN. AMM.

ac. 2. p. 356.

Bartsia foliis alternis lanceolatis integerrimis,
floralibus ouatis dentatis, LINN. sp. pl. 2.

p. 839. n. 2.

Radix fibrosa est, fibris crassiusculis lutescentibus. Caules ex illa prodeuntes plures simplices, ex violaceo-rubentes, angulosi, teretes, plerumque hinc inde torti, breui lanugine hirsuti, et tanquam farina adspersi, stipati foliis per vncialia plus minus, interualla alternis, lineari-lanceolatis, tomentosis, trineruiis, pallide viridibus, sessilibus inferioribus omnino indiuisis, superioribus autem floralibus, calyces obuoluentibus, incisfis, coloratis, latioribus. Vnusquisque caulis spica terminatur vnciali et sesquiunciali, laxiore, foliosa, et multa lanugine insigni. Calyx pilosus, ex albo virescens, in duas lacinias finditur, quarum quaelibet in duos longos et angustos apices definit. In eo flores latent exigui, labiati. Inferius labium externa parte Melonis ad instar costatum, nunquam explicatum est, sed cauum, in tres angustas, oblongas et obtusas lacinias finditur; colore gaudet dilute corneo: superius integerrimum, laete viride, in luteum aliquantum, et ad oras

Flor. Sibir. Tom. III.

C c

ante

anterius purpurascens, longitudinaliter conniuet. Posterior floris pars in tubum definit longum et albentem, e quo stamina prodeunt erecta, albertia, duobus breuioribus instructa antheris flauescens, labio superiori vicinis. Pistillum vt in congeneribus. Folia floralia caulinis multo latiora, sed breuiora, tribus tamen, vt illa insignioribus nervis distincta, purpurascens lanuginosa, absunt in mucronem longum, cui ad latera aliae plerumque laciniae adponuntur. Fructus oblongus est, fere conicus, acuminatus, fuscus, in parietibus, quibus septum adfixum est, secundum totam longitudinem sulcatus, maturitate longitudinaliter et perpendiculariter ad septum dehiscens, foetus seminibus plurimis subrotundis, compressis, asperis.

I. Variat caulibus albertis, foliis floralibus, calyce labiique inferioris lacinis ochroleucis.

II. III. LINNAEVS folia dentata dicit, nostrae vero integerrima sunt, floralia vero ouata.

Florere incipit versus medium Iunii, fructus medio Augusti maturat. Inter *Kirengam* et *Iacutiam* urbem, quin ad *Schiganensia* vsque hybernacula frequentissime occurrit. Icon sistit plantam, spica florum ochroleuca, cui sub litera *A* spica adiecta est, qualis describebatur, et in illo *x* flos est, labium superius, *b.* inferius, (*c. c. c. c.*) calyx, *d.* folium florale, a calyce reflexum, *e.* fructus imaturus, *f.* maturus, *g.* femina.

12. *RHINANTHVS* corollarum labio superiore brevior, LINN. *Lapp.* 248. *H. Cliff.* 325. *sp. pl.* 2. p. 840. n. 3. ROY. *lugd.* 248.

In

In omni *Sibiria* abunde nascitur.

13. *PEDICULARIS* caule ramoso, floribus solitariis, calycibus quinquefidis, crenatis, LINN. *sp. pl.* 2. p. 845. n. 2. cum *synon.*

Pedicularis palustris rubra, repens, pusilla,
STELL. *Irc.* n. 136.

STELLERVS in regione *Ircutiae* vrbis circa stagnum, in vertice alicuius rupis inuenit, longitudine vix pollicis vnus, humi repentem.

14. *PEDICULARIS* caule ramoso, calycibus bifidis crenatis, LINN. *fl. suec.* 505. HALL. *helv.* 621. cum *synon.*

Pedicularis caule ramoso, calycibus calloso punctatis, corollis labio obliquis, LINN. *sp. pl.* 2. p. 845. n. 1.

Frequentissima occurrit ad vndas et vliginosa loca. per omnem *Russiam*, *Sibiriā* ad *Bargusinsē* munimentum vsque. Varietatem floribus candidis, ad *Angaram* fluuium STELLERVS legit. Floret mense Iulio et Augusto.

15. *PEDICULARIS* caule ramoso, calycibus oblongis quinquefidis crenatis, floribus laxè spicatis. Tab. XLIII.

Pedicularis folio Cederach, colore floris vario,
GMEL. *Ind. cen.* 374.

Crista galli, STELL. *Irc.* n. 145.

Radix napiformis, gustus saporis amaricantis. Caules ex illa multi surgunt, quod pictor in icone obseruare neglexit, dodrantes et minores, leuiter hirsuti, ad dimidium fere rubentes, valde ramosi, vt planta fruticuli speciem magis, quam herbae habeat. Folia ad terram multa, ordine vel nullo, vel alterna, in pinulas leuiter dentatas diuisa, alia laciniata, alia fere integra, vtrinque lacte viridia. Flores in singulorum ramorum summitatibus, prodeuntes vel e foliorum alis, vel in spica seorsim, quidam pallide flauī, quidam coloris spadicei. Labium superius galeatum et ad latera compressum, sordide flauum, intus purpurascens: labium inferius luteum, purpureisque punctis ornatum, tripartitum, media fissura excauata, prominente et deorsum flexa. Filamenta alba. Antherae ex viridi-lutescentes. Pistillum e suprema galeae parte eminet, vncī in modum incuruum. Fructus, calyce obuolutus, auium rostrum refert, maturitate dehiscit, et semina dat. oblonga, crassiuscula, acuminata, fusca. Calyx anteriore parte satis profunde sectus est, et posteriore tribus laciniis fit insignis, quarum media angusta et acuta. Prouenit ad omnem Lenam, medioque Iulio florere, et medio Augusto fructum perficere incipit.

16. *PEDICULARIS* caule simplici, foliis lanceolatis crenatis, crenis serratis, floribus resupinatis, Tab. XLIV.

Pedicularis elatior latifolia, floribus purpureis, AMM. ruth. 42.

Pedicularis folio pulchre serrato purpureo, STELL. Irc. 141. Pedic-

*Pedicularis caule simplicissima, foliis lanceolatis
serratis crenulatis, floribus resupinatis, LINN.
Sp. pl. 2 p. 846. n. 6.*

I. Eadem floribus carneis.

II. Eadem floribus lacteis.

Radix perennis, fibrosa. Caulis vel unus vel plures, ad sex usque, pedales, cubitales, quin et altiores, hinc inde et imprimis summitatem versus rubentes; pennae asserinae crassitie, vel glabri, vel multum hispidi, vel teretes, tuncque frequentibus striis eminentibus asperi, vel quadrati, versus fastigium lanugine alba vestiti. Folia alterna, lanceolato-oblonga, vel sessilia, vel brevissimis petiolis insidentia, vel utrinque laete viridia, vel inferne nonnunquam multo pallidiora, granulosa, et hirsuta, plus minus biuncialia, et ex basi semiunciali, in acutum mucronem abeuntia, ferrata, ferraturis pulchre crenulatis, superne minora, magisque inferius lanuginosa. Flores ex alis superioribus laxè spicati, aut arctius congesti, sessiles, resupinati, fature purpurei, maiores. Labium superius falcatum, et ad oras virescens: inferius amplissimum, in tres lacinias solete ob diuisum, media omnium minima et cochlearis ad instar excavata, lateralibus amplissimis. Stamina rubentia, hirta. Antherae oliuaceae. Calyx bifidus. Fructus ad illum accedere videtur, quem *P. cristata* gerit. Maturum tamen itineratores non inuenerant; planta quamvis, quae Russis черно-черноголовникъ dicitur, ad *Lenam* et in omni *Sibiria* frequentissima crescat.

17. *PEDICULARIS* capsulis subrotundis regularibus,
ROY. *lugd.* 299.

*Pedicularis caule simplici, floribus terno-ver-
ticillatis, corollis clausis, calycibus crenatis,
capsulis regularibus, LINN. fl. suec. 806.
sp. pl. 2. p. 545. n. 4.*

Sceptrum Carolinum, AVCTORVM.

*Pedicularis dentis Leonis flore maximo, caule
lanuginoso, GMEL. Ind. Ien. et Len.*

Radix fibrosa. Folia ad illam multa, dentis leo-
nis foliis simillima, rigida, pinnatifida, pinnulis inci-
sis, crenatis. Inter ea caulis surgit, vel vnus, vel duo
et tres, teretes, glabri, dilute virides, simplices, nu-
di, pedales et cubitales. Spica interrupta, constans
verticillis plerumque trifloris. Flores magnitudinis in-
signis, pallide lutei, in extremitate labii inferioris pur-
purei. Labium superius falcatum, inferius trifidum.
Calyx in quinque lacinias superius sectus. Folia flora-
lia ad omnes verticillos, fere triangula et hinc inde
dentata. Fructus ex rotundo aliquantum depressus,
superius mucronatus, fuscus, in duas partes dehiscens
foetus feminibus maiusculis, angulosis, dilute fuscis.
Amat haec planta humilia loca et irrigua, et passim
inter *Kirengam* et *Iacutiam* urbem obuia est. Floret
sub finem Iunii. Medio Augusti semina maturat.

18. *PEDICULARIS* caule, simplici foliis quater-
nis, LINN. *sp. pl.* 2. p. 846. n. 5.

Pedi-

Pedicularis sylvestris purpurea, foliis filicis quaternis, in caule decussatim positis, STELL. Ocbot. 98.

Pedicularis alpina, floribus purpureis spicatis, foliis pinnatis verticillatis, HALL. helv. 623. t. 17. fi. 1!

I. Eadem floribus candidis.

Pedicularis sylvestris candida, foliis filicis quaternis, in caule decussatim positis, STELL. Ocb. 97.

Radix simplex, vncialis, teres, nigra, fibrosa. Caules ex vna radice multi, sed ad decem pollices longi, teretes, pilosi, modo obscure virentes, modo rubentes. Folia radicalia pediculis vncialibus et longioribus, basi caulis adhaerentia, intense viridia, filicis ad instar pinnata, pinnulis integris. Folia caulina, a floralibus bene distinguenda, in speciminibus Stellerianis semper quaterna, verticillata, pinnata, pinnarum paribus numero diuersis, decussatim posita. Spica 5 vel sex lineas vsque ad pollicem longa. Calyx hirsutus, rotundus, striatus, dentibus mediis bifidis. Flores pulchre rubentes, verticilli in modum caulem ambeunt, et ita positi, terram vt respiciant, situ ad caulem, quem clauus obtinet, parieti infixus. Labium superius angustum, compressum: inferius trinis suis segmentis triplo latius. Ad *Amgam* et *Aldamum* fluuios in syluis humidis Iunio florentem plantam hanc STELLERVS inuenit. Eadem quoque in *Kamtshatka* pro-
venit.

19. *PEDICULARIS* alpina foliis alternis pinnatis, pinnulis pinnatis, floribus ochroleucis rostratis in spicam congestis, HALL. *helv.* 620. t. 15. SAVV. *monsp.* 247.

Pedicularis montana maior, latiore Achillaeae folio, GMEL. Ind. Ien. 953.

Pedicularis montana maior, Achillaeae folio glabra eademque spica arctiore et flore maiore, ID. l. c. 956.

Pedicularis montana, minor, angustiore Achillaeae folio, ID. l. c. 954.

Pedicularis montana Achilleae folio ampliori crispo, flore ochroleuco, STELL. Irc. n. 85.

Pedicularis caule simplici, calycibus crenatis, corollis galea rostrato - aduncis, LINN. sp. pl. p. 245. *n.* 14.

Radix Asphodeli. Caulis leuiter rubens, nec raro intortus, lanuginosus, crassiusculus, pedalis et sesquipedalis. Folia ad radicem multa; et ad caulem per interualla sat longa, filicis in modum, disposita, pinnulis scilicet in ambitu crenatis; conflata, spina insuper albida e quolibet pinnularum, multum a se distantium, dente exeunte. Pulchre patent, paribusque numerosis gaudent. Spica terminalis, composita floribus arcte congestis, vel ochroleucis vel candidis, vtrisque emarcidis, fuscis, cinctis foliolis, calycem vix superantibus, trifidis. Labium superius falcatum: inferius crispum

crispum in tres lacinias distinctae; quarum duae laterales obtusae, media extremitate acuta gaudet. Calyx oblongus, albus, quinque costis viridibus extantibus distinctus, pilosus, in quinque lacinias fissus, laciniis aequalibus nec profundis. Pili vero adeo copiosi sunt, ut floribus nondum explicatis spica tota quanta lanuginosa sit. Fructus in calyce delitescens inferius turgidus est, et acuto mucrone terminatus, maturitate maior euadit, capsulamque refert, apice, ut ordinario in duas partes dehiscentem, et in duo loculamenta divisam, pluribus minutis, angulosis, oblongis et lutescentibus seminibus refertam. Sub finem Iunii floret, et medio Augusti fructum maturat.

Summa hac in planta varietas datur. Caules interdum perquam hirsuti, et veluti lanuginosi, interdum fere glabri. Foliorum pinnae latae aut angustae. Spica semper ad duas uncias arcta, sed interdum ad pedem usque. Calyces hirsutissimi, aut glabri. Constans hoc est, quod semper sint pentagoni, quodque pinnarum dentes in apices albos desinant.

Prouenit ad *Lenam* fluuium, *Ircutiae* STELLERVS obseruauit.

20. *PEDICULARIS* caule simplici, foliis pinnatifidis, pinnulis arctis, spica florum longissima. Tab. XLV.

Pedicularis filicis folio lutea, spica florum praelonga, GMEL. *Irc.* 504.

Pedicularis alpina, filicis folio maior, STELL. *Irc.* 139.

Flor. Sibir. Tom. III.

D d

Radix

Radix perennis, constans pluribus crassis et fuscescentibus fibris. Folia ad radicem multa, in orbem sparsa, pediculis innixa, eo, quo oriuntur, loco, caulis ad instar, squamis nigricantibus, obvolutis, pinnatifida, filicem marem exacte referentia, laete viridia, pinnulis non multum a semet inuicem distantibus, nec usque ad mediam costam, ut in priore specie incisus: pallidiora sunt in parte aduersa, et valde venosa; venis plurimos circellos minimos effingentibus, id quod pictor non ad amissim expressit. Caulis teres, pallide viridis, per pedale fere spatium nudus, tuncque foliis stipatus, radicalibus similibus. Extremum caulis in spicam floriferam definit, plus minus dodrantalem, laxam compositam floribus, qui respondent illis, quos Pedicul. resupinata gerit. Rostrum longius, ac in tuberosa, flauum, inferius labium pallide luteum. Loca montosa amat, et ad *Angaram* fluuium praecipue occurrit. Altitudinem habet saepe plus, quam bicubitalem.

21. *PEDICULARIS* caule simplici, foliis duplicato-pinnatis, laciniis linearibus.

Pedicularis alpina filicis folio minor. C. B. P.
GMEL. Ind. Transbaic.

Pedicularis montana minor, latiore et tenuius diuiso Achilleae folio, GMEL. Ind. Ien 955.

Pedicularis humilior foliis tenuissime diuisis, spicatis purpureis, AMM. rath. 41.

Radix crassa, bulbosa. Folia ad illam plurima pinnatifida, pinnis linearibus, angustissimis, creberrime diuisis. Spica arcta, brevis, lanuginosa. Conuenit in omnibus cum *P. tuberosa*, illiusque non nisi varietas videtur esse.

22. *PEDICULARIS* caule simplici, foliis pinnatifidis, pinnulis crenulatis, florum rostris obtusis.

Pedicularis alpina, foliis alternis pinnatis, floribus ex atro-rubentibus, in spicam densam congestis, HALL. *hekv.* 623?

Pedicularis caule simplici, staminibus floris galea longioribus, LIN. *Sp. pl.* 2. p. 846. n. 7?

Radix fibrosa, fibris longissimis, in medio crassioribus, lutescentibus. Caulis sesquicubitalis et altior, digiti cubitalis crassitie, subtus splendens, sulcatus. Folia pinnatifida, similia foliis *Alectorolophi* C. CLVSII, pinnis vero donatis dentibus crebrioribus, nec adeo profundis, pinnisque ipsis frequentioribus. Caulis florifer purpureus. Flores in spica laxa, raro biunciali, plerumque palmari et semipedali, nonnunquam dispositi. Supremum spicae adeo arctum, vt caulem fere tegat. Flores e violaceo purpurei, vncia aliquantum minores, angusti, rostro quidem adunco, sed obtuso, labio superiore, eo in loco, vbi inferiori incumbit, saturatione, inferiore exiguo, in tres lacinias obsolete fisso, inter quas media minima est. Calyx e viridi et fordidè purpureo varius, terminatus quinque mucronibus

breuibus, ora lanuginosa. Antherae oliuaceae. Russis черноголовникъ dicitur, et tota herba, quae amari-
cans est et radice in lue venerea utilis esse perhibetur,
secundum agros ad *Catsham* fluuium quindecim circiter
leucas supra eius ostium copiose prouenit.

Est alia huic similis planta ex *Lena* fluuio, sed
tam in illa, quam in descripta pinnulae sunt multo
angustiores, quam *Perill. HALLERI* icon exhibet.

23. *PEDICULARIS* caule simplici foliis semipinna-
tis: pinnulis obtusis acute ferratis.

*Pedicularis caule simplici, corollarum galeis
margine villosis, LIN. Sp. pl. 2. p. 846.
n. 7.*

Hirsutissima planta est. Rostrum satis obtusum.
Flores ochroleuci in spicam arctam congesti. Ceterum
descriptio Cel. v. LINN. consulatur.

STELLERVS inter *Iacutiam* et *Ochotium* col-
legit.

24. *PEDICULARIS* caule erecto non ramoso, pen-
nis foliorum retrouersis imbricatis, *HALL.
helv. 622.*

*Pedicularis caule simplici foliis pinnatis retro
imbricatis, LINN. Sp. pl. 2. p. 846.
n. 9.*

Ad *Bielam* fluuium *STELLERVS* collegit.

25. *EUPHRASIA* foliis ouatis lineatis acute denta-
tis, *LIN. fl. suec. 2. p. 841. n. 2.*

Euphra-

Euphrasia officinarum, BAVH. pin. 233.

Euphrasia minor., DILL. ad p. 53

Euphrasia, CAM. ep. 767.

I. Eadem flore candido.

Nascitur vbique tam in Russia, quam in Sibiria omni. GMEL. Ind. Ien. Vel caulis simplex est, vel ramosus. Iidem vel duri et admodum ramosi, vel graciliores et minus ramosi, vel quoque gracillimi ramosissimique.

26. ODONTITES foliis inter flores serratis, HALL. belv. 2. p. 627.

Euphrasia pratensis rubra, BAVH. pin. 334.

Alectorolophus aquaticus, GMEL. Ind. Ien.

EIVSDEM obseru. 188.

Euphrasia foliis linearibus, omnibus serratis,

LINN. Sp. pl. 2. p. 841. n. 4. ROY.

lugd. 299.

Odontiten ab *Euphrasia* III. HALLERVS distingit, quod galeam habeat indiuisam, stamina extra corollam eminentia, fructumque oualem, obtusum, obsolete emarginatum. B. GMELIN, ipsam, quam propono, plantam, ab *Euphrasia* separauit, eadem causa motus, illique *Alectorolophi* nomen dedit, impostum olim nonnullis *Pedicularis* speciebus, quacum adfinitatem habet.

Radix fibrosa est. Caulis quadrangulus, lignosus, inferius sordide virescens, superne purpurascens, cubitalis, ramosus. Folia ad caulem et ramos, ex aduerso bina, angusta, longitudine pollicis et ultra, superne purpurascens, intermixtis maculis albis minoribus, inferne virescentia, ad oras crenata, supra hirsuta, prona parte glabra, deorsum plerumque inflexa. Spicae floriferae distichae, longae. Flores labiati; labio superiore fornicato, inferiore trifido. Tubus in medio contractus. Filamenta purpurea. Antherae lutescentes. Calyx quadrifidus. Surgens ex eo pistillum posteriori floris parti clavi ad instar adfixum. Fructus oblongus, compressus, in duo loculamenta divisus, plurimis feminibus rotundis foetus. Tota planta, floribus exceptis, pilis mollibus hirsuta. Folia acriuscula.

Ad *Amgam* amnem frequens, Mense Augustifloret.

27. **ODONTITES** foliis omnibus linearibus, HALL. *helv.* p. 628. SAVV. *monsp.* 138.

*Euphrasia foliis linearibus, omnibus integerri-
mis, calycibus villosis-viscidis*, LIN. *Sp. pl.*
2. p. 842. n. 6.

GERBERVS ad *Tanaim* fluvium collegit. Differt autem caulibus foliisque glabris.

28. **OROBANCHE** caule simplicissimo, supra florifero.

Orobanche maior, caryophyllum olens, B. *pin.*
87. Oro-

Orobanche caule simplici, albido, foliis sub flore longioribus, HALL. *helv.* 610.

Orobanche caule simplicissimo pubescente, staminibus subexsertis, LIN. *Sp. pl.* 2. 882.
n. 2.

I. Eadem floribus caeruleis laxe spicatis.

Orobanche flore atro caeruleo, spica florum laxiore, longiore et angustiore, GMEL. *Ind. Ien.* n. 902.

Orobanche subcaeruleo flore, sue secunda, CLVS. STELL. *Irc.* 157.

Orobanche caule simplici caeruleo, foliis sub floribus brevioribus, HALL. *Helv.* 610.

II. Eadem floribus caeruleis in spicam densissimam congestis.

Orobanche flore atro-caeruleo, spica florum compacta pyramidali, GMEL. *Ind. Ien.* n. 901.

III. Eadem floribus albidis.

Orobanche flore candido, STELL. *Irc.* 160.

Radix bulbo conficitur, squamis imbricatis tecto. Caulis ex radice vel duo, vel unus frequentius, lignosus, angulosus, simplex, hirtus. Flores spicati, odore Caryophylli. Spicae confertae.

Var. I. Floribus longioribus et angustioribus differt. Inuenitur infra ostium fluvii *Kani*. STELLERVS ad *Angae* fluvii ostium in lacum *Baikal* legit.

Var. II.

Var. II. videtur iunior saltem planta esse.

Var. III. iam ad radices rupis iuxta *Angae* ostium in lacu *Baikal* STELLERVS inuenit.

29. *OROBANCHE* caule simplicissimo, vltra dimidium florifero. Tab. XLVI. 2.

Orobanche flore rubente minore, caule crassissimo, toto squamis lecto, GMEL. Ind. Len. n. 899.

Orobanche lusitanica, flore atro-purpureo, T. I. R. H. GMEL. Ind. Len. 483. STELL. Irr. 158.

Radix vna alteraque crassiuscula, duriore fibra in terra firmatur, gustu adstringens, ceterum congeneribus analoga verticilli in modum rotunda, spadicea, squamosa, squamis firmiter sibi inuicem accretis. Caulis crassissimus, glaber, lignosus, raro vnus, sed ex vna radice semper fere plures, ad octo vsque, interne flavescentes admodumque succulenti, inferius lutescentes, superne rubentes squamis imbricatis vndique tectis ouatis, mucronatis. Sapor eorum dulcis. Flores atropurpurei in spica densissima vltra dimidium caulis occupante, congesti. Labium vtrumque plerumque in tres lacinias fissum, superiore tamen interdum integro. Stamina vltra corollam exserta. Stylus inferne rubens, superne luteus. Calyx fere peluiformis, duobus marginibus laciniatis inaequalis. *Ieniseam* prope supra *Worogowa* pagum PATRVVS inuenit, et ad omnem *Lenam*, quae tamen posterior humilior, palmamque ra-

ro superans, quin interdum vix biuncialis erat, cum altera pedalem altitudinem attigerit. STELLERVS in montosis ad *Angaram* sub initium Iulii florentem legit.

30. *OROBANCHE* corollis quinquefidis, caule ramoso, LINN. *Sp. pl.* 2. p. 882. n. 4.

Orobanche ramosa, B. pin. 88.

Orobanche ramosa, floribus subcaeruleis, STELL. *Irc.* 159.

Flores pallide admodum caerulei. Rami e medietate caulis duo. STELLERVS in montosis ad *Angaram* e regione pagi *Schilkinga* inuenit.

31. *VERONICA* foliis sex aut pluribus, verticillatim caulem ambeuntibus.

Veronica spicata altissima, foliis verticillatim dispositis, GM. *obs.* 85. AMM. *ruth.* p. 20. t. 4.

Veronica spicata, foliis circa caulem quinis et senis, STELL. *Irc.* 105 et 106.

Veronica spicis terminalibus, foliis septenis verticillatis, caule subbirto, LINN. *Sp. pl.* 1. p. 12. n. 1.

Descriptioni PATRVI, quae in libro AMMANIANO iisdem verbis extat, quibus exarata fuit, quin et LINNEANAE addendum nihil habeo, nisi hoc, quod planta hortensis magnitudine valde luxuriat, duploque maiorem accipiat, ac in natali loco, vt et spicae
Flor. Sibir. Tom. III. E e cae

cae ad pedem accedant. Ab *Angarae* fluuio in *trans-baicalenses* regiones vsque vbiuis prouenit. Fructus a *Veronicae* fructu diuersus, illique, quam *salicaria* habet, aemulus.

Folia numero variant quina, sena, sept- oct- et nouena obseruauit, sena omnium frequentissime.

32. *VERONICA* spicis terminalibus, foliis ternis inaequaliter serratis, LIN. *Sp. pl.* 1. p. 13. n. 4.

Veronica spicata longifolia altera, AM. *ruth.*

34.

Veronica spicata verticillata folio, AM. *ruth.* 35.

Veronica foliis saepe ternis, LIN. *Vir. Cliff.* 2.

H. Cliff. 7. ROY. *lugdb.* 301.

- I. Eadem foliis verticillatis, pluribus ouatis obtusis, spicis ex supremo verticillo, quinque aut sex.

Veronica foliis latis verticillatim positis, spicis pluribus gracilibus et breuibus, STELL. *Irc.* 382.

Folia ex aduerso bina, accedente saepe impari, longitudinis et latitudinis variae, aequaliter serrata, inferiora superioribus obtusiora. Caulis sesquipedalis, quinque vel sex spicis terminatus, hemipedalibus, floribus caeruleis, dense congestis, onustis. In campis *Nertscheniensibus* et *Argumensibus* mensibus Iunii et Iulii floret.

Var.

Var. I. semel visa prope *Ieniseam* urbem, unde forte tanquam mera varietas censeretur potest, sat ceterum distincta, cum folia sint ex ovato-oblonga, verticillatim caulem amplectentia, ferratura eadem, ac dixi. Spicae plures graciles et breves.

33. *VERONICA* foliis inferioribus ovatis crenatis, superioribus rotundis mucronatis, caule spica terminato.

Hanc inter plantas B. *STELLERI Kamtschaticis* inueni. Iconem exhibere nequeo, quoniam nulla satisfecit, quas ad specimina sicca fieri curavi, neque praeter nomen memoriae reliquit inuentor aliquid.

Radix fibrosa. Caulis aliquantum procumbens, pedalis, ad originem suam cinctus vaginis duabus longitudinalibus, ipsum spathae instar liliaceae amplectentibus. Folia inferior ovato-oblonga profunde crenata, in petiolum decurrentia, rara, superiora confertiora, opposita subsessilia, rotunda, acuminata. Spica extremum caulis occupans, unica, in thyrsum bipollicarem coacta.

Habitat in *Kamtschatka*.

34. *VERONICA* foliis oppositis ovatis ex inciso- serratis, caule erecto.

Veronica spicata, *Bugulae subhirsuto folio*, flore albo et carneo, GM. obs. 86. AM. ruth.

31.

Pauca habeo ad AMMANNIANAM descriptionem addenda. Folia sunt exacte opposita, ovata, profunde ferrata, duplo breviora, ac in spicata, foliolis minoribus aucta, subrotunda extremitate. A veronica *spicata Cambro-britannica*, *Bugulae subhirsutae folio*, RAI differt longitudine petiolorum, et colore floris.

In *Transbaicalensi* regione passim nascitur.

35. *VERONICA* spicis terminalibus, foliis oppositis crenatis obtusis, caule erecto tomentoso, LIN. *Sp. pl.* 1. p. 14. n. 6.

Veronica spicata minor, angustifolia incana, GMEL. *obs.* 35.

Veronica spicata subincana et lanuginosa, elatior, folio latiore, EI. *Ind. Irc.* 383.

Veronica spicata, lanuginosa et incana, floribus caeruleis, AMM. *ruth.* 30.

Veronica bellidis folio, maior, MESS. AMM. *ruth.* 23.

I. Eadem floribus albis.

Folia inferiora crenata, petiolata, plerumque opposita, superiora sessilia et integra. Interdum integra quoque sunt inferiora. Interdum omnia ex crenato-ferrata, praeter duo aut tria summa integra. Caulis et folia semper lanuginosa, colore nunc magis in album, nunc magis in viridem vergente. Polystachiam quoque vidi.

In omni *Sibiria* nascitur ad *Kamtschatkam* vsque.

36. *VERONICA* racemo terminali subspicato, foliis
ouatis glabris - crenatis, LIN. *Sp. pl.* 1. p. 15.
n. 14.

Veronica maior frutescens altera, TOVRN.
inst. 144.

A *Iaico* ad *Angaram* usque nusquam non occurrit.

37. *VERONICA* spica terminali, foliis oppositis,
crenatis obtusis, caule adscendente simplicissimo,
LIN. *Sp. pl.* 1. p. 14. n. 7.

Chamaedrys spuria minor angustifolia, BAVH.
pin. 249.

Veronica spicata longifolia, flore dilutiore, GM.
Ind. Irc. 381.

Veronica angustifolia floribus paniculatis, AMM.
ruth. 32.

Multa hac in planta variatio est. Folia plerumque lanceolata. Interdum ouata, interdum linearia, ferrata, crenata, integra, in aliis omnia ferrata, in aliis quaedam, et quaedam integra; per paria nonnumquam, et per verticillos tria aut quatuor simul disposita, saepe et alterna. Caulis plerumque erectus, procumbens tamen non raro observabilis. Spica saepe unica caulem terminat, saepe plures. Nec raro rami ex omnibus foliorum alis exeunt, in extremo spicati. Spicae dein saepe arctissimae et saepe laxae. Color florum caeruleus, carneus, albus.

In *Ifetensi* prouincia omnium copiosissime cum omnibus varietatibus nascitur, nec raro est ad *Irtim* fluvium, hinc autem Orientem versus rarius, ut circa *Ircutiam* et in regionibus *transbaicalensibus* ut et ad *Lenam* fluuium, vix inueniatur.

Not. *Veronica* spicata verticillata folio, ex *veronica* spicata longis alternis foliis, caerulea, MESS. AM. *rub.* 35. 36. aut ad hanc speciem, aut ad *maritimam* pertinet.

38. *VERONICA* foliis multifidis linearibus.

Veronica austriaca, foliis tenuissime laciniatis, TOVRN. *inst.* 144.

Veronica frutescens, *Abrotani* folio, floribus carneis, AMM. *rub.* 33.

Veronica spicata frutescens, *Abrotani* folio, GM. *Ind. Ien.* n. 748.

Non magna dissimilitudo est inter *veronicam austriacam* et hanc, nec fere alia, nisi quod in nostra folia angustius laciniata sint. Campi *Nagaici* et *Crimenses* plantam producant, cuius foliorum lacinae angustiores sunt, quam *Austriacae*, latiores vero quam *Sibiricae*. Et per hanc puto utraeque coniunguntur.

Caules ex radice fibrosa surgentes plures, crassi firmique, nec tamen lignosi, rubentes et a lanugine mollissima breuissimaque veluti farina adpersi, teretes, nec striati, dodrantaes pedalesque, subsimplices, vestiti frequentissimis foliis ab imo ad summum, *Abrotani* foliis similibus, sessilibus, absque ordine prodeuntibus, inferioribus tenuissime laciniatis, summis integris et angu-

angustissimis. Multae ex alis superiorum foliorum spicae prodeunt, quae quando iam in semen excreuerunt, propter folia tenuissima singulis flosculis subiecta, pilosae quasi esse videntur. Flos dilute caeruleus, et nonnunquam pallidissimus. Superior lacinia amplissima. Inferior lateralibus maior. Antherae e violaceo - purpurascens; quando diffiliunt, albescent.

Nascitur a *Iaico* ad *Ieniseam* vsque.

39. *VERONICA* racemo terminali subspicato, foliis ovatis glabris crenatis, LIN. *Sp. pl.* 1. p. 15. n. 14.

Veronica pratensis serpillifolia, BAVH. *pin.* 247.

Veronica foliis ovatis raro crenatis, floribus longe spicatis, glabris, fructu bifido, HALL. *belv.* 533.

A *Iaico* ad *Ieniseam* vsque, sed raro occurrit. STELLERVS in *Kamtschatka* quoque legit.

40. *VERONICA* foliis lineari - lanceolatis integris, ramis laxe floriferis, ROY. *lugdb.* 302. LIN. *Lap.* 10.

Anagallis aquatica angustifolia scutellata, BAVH. *pin.* 252.

Veronica racemis lateralibus, pedicellis pendulis, foliis linearibus integerrimis, LIN. *Sp. pl.* 1. p. 16. n. 17.

Spicae

Spicae floriferae longae et copiosae. Folia splendens et saepe serrata, ut optime Ill. HALLERVS. monuit. Datur et varietas caulibus foliisque pilosis. In omni Sibiria nascitur.

41. *VERONICA* racemis lateralibus, foliis ovatis planis, caule repente, LIN. *Sp. pl.* 1. p. 16. n. 15.

Veronica aquatica repens, oleae folio, TOVRN. *inst.* 144.

Veronica aquatica, foliis ovatis ex alis racemosa, HALL. *helv.* 528.

Folia glaberrima oblonga et latiuscula, extremitate obtusa, ut plurimum integra, interdum leuiter crenata. Flores in spicas breues compacti. Ad omnem *Ienisseam* frequens.

42. *VERONICA* racemis lateralibus, foliis lanceolatis - serratis, caule erecto, LIN. *Sp. pl.* 1. p. 16. n. 16.

Veronica aquatica longo latoque folio, flosculis pallidis, GM. *Irc.* n. 385.

Veronica aquatica foliis ovatis acuminatis, ex alis racemosa, HALL. *helv.* 528.

Folia saepissime serrata, mox obiter, mox profunde, mox circumcirca, mox hinc inde tantum; dantur et integra. Flores longe spicati.

In omni Sibiria nascitur.

43. *CIRCAEA* caule adscendente, racemo vnico,
LIN. *Sp. pl.* 1. p. 12. n. 2.

Circaea minima foliis breuibus dentatis, HALL.
belv. 456.

In omni *Sibiria* nascitur.

44. *PINGVICULA* nectario cylindraceo longitudine
pedali, LIN. *Sp. pl.* 1. p. 25. n. 2.

Nascitur in omni *Sibiria*.

ORDO II.

GYMNOSPERMAE.

45. *SALVIA* foliis cordato - lanceolatis, serratis planis, bracteis coloratis, labio infimo reflexo, LIN. *Sp. pl.* 1. p. 35. n. 10.

Sclarea folio salviae minor, f. glabra, BOERH. *lugdb.* 1. p. 165. TOURN. *inst.* 180.

I. Eadem floribus carneis.

II. Eadem floribus albis.

Ab omni *Isetensi* prouincia ad *Irtim* vsque copiose prouenit, hinc deficere incipit, vt ad *Obum* vix extet. In *Vcrania* quoque prouenit.

46. *SALVIA* foliis cordato - oblongis: summis amplexicaulibus, verticillis subnudis, corollis galea glutinosis, LIN. *Sp. pl.* 1. p. 35. n. 12.

Ad *Iaicum* occurrit.

Caules breui lanugine obducti, et tota planta incana. Bracteae coloratae, e purpureo - violaceae, singulo verticillis subiectae, quare dubitari posset, annon fit potius *Horminum satirum*, C. B. *pin*?

47. *SALVIA* foliis lanceolato - ouatis, integris crenulatis floribus spicatis, calycibus acutis, LIN. *Sp. pl.* 1. p. 34. n. 4.

Salvia minor aurita et non aurita, C. B. *pin.*

Ad *laicum* vt et in regione superiori *Irtis* fluvii in campis ficcis abunde nascitur.

48. *SCUTELLARIA* foliis cordato-lanceolatis crenatis, floribus axillaribus, LIN. *Sp. pl.* 2. p. 835. n. 5. ROY. *lugdb.* 320.

Lyfimachia caerulea galericulata, f. *gratiola caerulea*, BAVH. *pin.* 246.

Cassida palustris vulgator flore caeruleo, TOVRN. *Inst. R. H.*

Cassida vulgari similis humilior, GM. *Ind. Len.* 133.

Cassida vulgari similis ramosa et humilior, GMEL. *Ind. Ien.* 608.

Cassida palustris repens et minus ramosa, flore purpurascens, DILL. *Cat. pl.* p. 122. STELL. *Irc.* 164.

Cassida moldaricae folio, AMM. *Ruth.* 53.

Radix fibrosa, repens. Caules ab exortu plures, dodrantes, pedales et ultra, simplices interdum, interdum ramosi, sature purpurascens, quadrati, subincani. Folia ex aduerso bina, pediculis breuissimis infidentia, lanceolato-oblonga, latitudine et longitudine variantia, acuta, crenata, vtrinque subhirsuta. Flores e supremis foliorum alis singuli, pallide caerulei, labio superiore galeam cum auriculis referente, inferiore in medio crenato, et linea longitudini multisque

punctis e caeruleo, purpurascentibus vario. Semina subrotunda, granulata. In omni superiori *Ieniseae* regione usque ad Irkutiam et ultra ad locos, a fluviis paulo remotos frequens.

49. *SCUTELLARIA* foliis cordatis obtusis, obtuse ferratis, spica foliosa in summo caule.

Scutellaria foliis subcordatis serratis, spicis elongatis secundis, LINN. *Sp. pl.* 2. p. 236.

n. 10. ROY. *hgd.* 311.

Cassida, COLVMN. *Ecpbr.* 1. 187. t. 189.

Cassida latifolia, menthae facie, semine flauicante, MESS. AMM. *Ruth.* 52.

Folia subhirsuta, insigniter venosa. Spica in summo caule, floribus purpureis, notabilis magnitudinis composita, egredientibus ex totidem bracteis ovatis, acutis, integerrimis, infra purpurascentibus. Galea apice pilosa.

Ad *Tomum* fluuium praecipue in montosis *Cusneziae* vrbis occurrit.

50. *SCUTELLARIA* foliis subsessilibus lanceolatis, omnibus integerrimis.

Cassida montana foliis oblongis non crenatis, AMM. *Ruth.* 54. t. VI.

Folia hyssopifoliae, sed longiora, omnia integerrimo petiolo breuissima instructa, per paria distantia opposita. Caulis erectus, pedalis et ultra. Spica subsecunda.

In montosis *Nertschiae* et *Argunensium* officinarum frequens est.

51. *SCUTELLARIA* foliis lanceolatis crenulatis, floribus gemellis, t. XLVII.

Cassida montana foliis oblongis crenatis, AMM.

Ruth. p. 43. n. 55.

- I. Eadem flore albo.

Cassida montana, *angustifolia*, *alba*, *semine nigra*, MESS. AM. ruth. p. 41. n. 51.

Multum galericulatae, multumque praecedenti affinis, atque inter eas quasi media. Ast ab illa differt natali loco, montoso, foliis durioribus, haud emarginatis, rarius crenatis, et interdum integris, saepe plicatis, floribus etiam maioribus. A lanceolata differt foliis crenatis, floribusque haud in compacta spica prodeuntibus. Characteres in omnibus constantes, nec cultura variantes!

Ad lacum *Baikal* nascitur.

52. *SCUTELLARIA* foliis cordatis, obtuse mucronatis serratisque, spicis foliosis, calycibus deorsum flexis, t. XLVIII.

Cassida tatarica, *Moldauicae* folio glabro, cauliculis florum deorsum reflexis, CAT. HEINZ. n. 88.

Radix tenuis, nodosa, fibris flavicantibus aucta. Caules ex ea surgentes, multi, inferius nodosi, ibidemque rudimentis foliorum cincti, tum ad mediam

vsque altitudinem nudi, geniculis tamen distincti, quae eiusmodi faciem habent, quasi folia ibi abrupta fuissent, summitem versus multis, albis longiusculisque pilis hirti, tribus aut quatuor foliorum paribus cincti, aut circa duas tertias altitudinis partes bifariam trifariamue diuisi, terminati spica foliosa laxa, vnciali et sesquiunciali. Folia cordato-lanceolata, obtusa, oblonga, crenata, inferiora petiolata, superiora sessilia, laete vtrinque viridia. Bracteae coloratae, ad oras crenatae vel breuibus pilis obsitae, ceteram glaberrimae, deciduae. Flores ex alis bractearum pedunculati. Calyx subhirsutus, inferiora versus oblique flexus, brevissimus, tubulosus, ibidemque viridi colore tinctus integer, squama auctus. Flores ochroleuci Labii superioris laciniae laterales intus caeruleescunt, extusque albent, caeruleo translucente. Tubus brevissimus, retrorsum flexus. Faux longa, compressa, posterius carinata, lacinula media labii superioris concava, corso compressa, anterieus adunca, obtusa, emarginata, lateralibus planis, interius tuberculatis. Labium inferius, magnitudine superioris, fissura hianthe emarginatum, oris crenatum duabus leuibus tuberculis, sulcoque intermedio versus faucem conspicuum. In montosis laicis locis Mense Iulio floret.

53. *DRACOCEPHALVM* floribus verticillatis, foliis ex ouato-lanceolatis, bracteis longe ciliatis.

Melissa moldauica, CAM. *epit.* 576.

Melissa peregrina, folio oblongo, BAVH. *pin.*

*Moldauica foliis longioribus , profunde et raro
serratis , GMEL. mst. Transb.*

*Moldauica betonicae humilis , et non nisi ru-
bente flore , GMEL. irc. 265.*

*Moldauica melissae folio , profundius secto , STELL.
irc. 169.*

*Dracocephalum floribus verticillatis , bracteis
lanceolatis , ferraturis capillaceis , LINN.
sp. pl. 2. p. 830. n. 9.*

I. Eadem foliis infra incisus spinosis.

*Ocimoides suaue odorum , folio ad oras spi-
noso , GMEL. ind. ien. 623.*

Nonnisi in *Transbaicalensibus* regionibus , et ad
lacum *Baicalem* occurrit. Folia vel integra , mucro-
nata , vel ad oras spinosa , alia inciso - serrata , subin-
cana. Varietas pumila , quam synonymon ex indice
transb. innuit , vix tres uncias alta est , cauliculis
quadrangulis foliisque glaucis. Inuenta est ab homine
quodam , qui comitatui finico interfuit cis *Krasnagora* ,
in confinio templi cuiusdam idolatrici.

54. *DRACOCEPHALVM* floribus verticillatis , bra-
cteis lanceolatis integerrimis , foliis oblongis , su-
perioribus integris , floribus nutantibus , T. XLIX.

*Horminum sylvestre , Lauendulae flore , B. pin.
239.*

*Moldauica Betonicae folio , flore caeruleo ,
TOVRN. I. R. H. 184.*

*Moldauica betonicae folio , floribus minoribus
pendulis , AMM. ruth. 44. n. 57.*

Oci-

Ocimum moldauicae folio, GMEL. ind. Len.
149.

Ocimoides flore dilutiore inodorum, GMEL.
ind. irc. 272.

*Dracocephalum floribus verticillatis, bracteis
oblongis ouatis integerrimis, corollis maiu-
culis mutantibus*, LINN. hort. Vps. 167. sp.
pl. 2. p. 832. n. 12.

I. Eadem flore carneo.

II. Eadem flore albo.

Quamuis in horto *Vtsaliensi* elegans iam plantae huius descriptio prostat, visum tamen est, sequentia adiungere. Radix parua, lignosa, fusca, parum fibrosa. Caules in locis sterilibus vix triunciales, in fertilibus pedales, et ultra. Folia radicalia rotundiuscula, obtuse dentata; caulina ouato-oblonga, vtrinque laete viridia, vel integra, vel leuiter ferrata. Verticilli floriferi sex foliis circumuallati, quatuor minimis e purpureo-vio- laceis, cruciatim dispositis, e quorum singulorum bi- norum alis singula prodeunt folia maiora, caulis tamen minora, vtrinque viridia. Calyx hirsutus, striatus. Labium superius haud fornicatum, sed compressum. Lacinae labii inferioris horizontales. Flores dilute vio- lacei. Faux emarginata, auriculata, picta, vt labium inferius interna parte, lineolis punctisque albis. An- theræ tenuissimæ, nec subcordatæ. Odor plantae in- ter digitos tritæ, fragrans, melissæ odori perquam similis, deblior in hortensi.

Ab *Irti* fluuio in omni *Sibiria* prouenit.

55. *DRACOCEPHALVM* floribus verticillatis, bracteis lanceolatis integerrimis, foliis ouatis, superioribus integris, floribus vix e calyce eminentibus, Tab. L.

Moldauica Betonicae folio floribus minimis pallide caeruleis, AMM. ruth. 46. n. 58.

Dracocephalum floribus verticillatis, bracteis oblongis integerrimis, corollis vix calice maioribus, LINN. hort. Vps. 167. sp. pl. 2. 831. n. 13.

I. Eadem floribus candidis.

Priori simillima, et species vix distincta radice, caule, foliis, dispositione verticillorum bracteis, calyce, florisque conformatione. Sed hic calyce vix longior est, et labio superiore instruitur patente.

In omni *Ifetensi* prouincia a *Iaico* ad *Irtim* vsque prouenit.

56. *DRACOCEPHALVM* floribus verticillatis foliis oblongis obtusis ex sinuato - crenatis, bracteis oblongis, GMEL. Mft.

Dracocephalum floribus verticillatis, foliis ouatis inciso - crenatis, bracteis lanceolatis integerrimis, LINN. sp. pl. 2. p. 830. n. 8.

An Horminum orientale betonicae folio angustiore et inodoro, TOVRN. cor. I. R. H. 10? GMEL. ind. irc. 257.

*Boguldea erecto flore magno purpureo caeruleo ,
 Betonicae foliis , longis pediculis insidentibus ,
 STELL. Inc. n. 173.*

Radix fusca , fibrosa , sub Musco - saxis super-
 strato repens. Caulis quadranguli , semipedales , erecti ,
 geniculati , internodiis interuallis aequalibus a se inui-
 cem distantibus. A singulo internodio duo ex aduerso
 alterno ordine oriuntur folia , ovata , sessilia , profunde
 serrata , leuiter hirsuta. Intra eorum supremorum alas
 verticilli eriguntur , compositi floribus amplis , erectis ,
 purpureo caeruleis. Calyx purpurascens hirsutus , quin-
 quefidus , diuisura axin floris spectante duplo latiore ,
 labium superius pilis caeruleiscentibus , in duas areolas
 dispositis , hirtum , singula singulam diuisuram occu-
 pante ; flore vigente laciniae illius excauatae , marce-
 scente sursum reflexae. Labium inferius media sua con-
 caua parte albet , punctulis rubicundis adpersum. Faux
 barbata. Bracteae oblongae , nonnunquam integerrimae ,
 nonnunquam plus minusue ramosae. Folia radicalia
 petiolata siue humifusa siue caulem amplectentia. Folia
 floralia integerrima. Forte est potius Moldauica *orien-
 talis* , *Betonicae folio , flore magno violaceo.* TOVRN.
Cor. II.

Intra valles rupium *Bargusiniensium* et earum , quae
 existunt ad *Maïam* et *Indomam* b. STELLERVS obser-
 uauit.

57. *DRACOCEPHALVM* verticillis pedunculo com-
 muni eleuatis secundis. Tab. LI.

An Ballote Matth. 825. I. R. H. 184. t. 85.
GMEL. Ind. Ien. 620.

Cataria montana foliis veronicae pratensis,
BVXB. Cent. III. p. 25. I. L.

Chamaedrys urticae folio viridi, *GMEL. Ind. Ien.* 536.

Nepeta 3. *H. Vps.* 164.

Dracocephalum floribus subverticillatis, *pedunculis bifidis secundis*, *foliis cordato oblongis acuminatis nudis*, *LINN. sp. pl.* 2. p. 830. n. 7.

Descriptionem exactam hortus *Vpsaliensis* habet.
 In montosis locis ad superiorem regionem *Ieniseae* fluvii frequens.

58. *DRACOCEPHALUM* floribus ex verticillato-spicatis, foliis cordatis sinuato - pinnatifidis.
 Tab. LII.

Salvia minor folio hederæ terrestris, *elegantiore*, *GMEL. Ind. Irc.* 258.

Boguldea chamaedrys folio duriore, *subtus incano*, *flore caeruleo*, *STELL. Irc.* 172.

Dracocephalum foliis pinnato-sinuatis obtusis, *floralibus spicatis villosis coloratis*, *LINN. hort. Vps.* 165.

Dracocephalum floribus spicatis, *foliis cordatis sinuato-pinnatis*, *LINN. sp. pl.* 2. p. 829. n. 3.

Planta perennis. Loca amat arenosa sicca et aprica, et radice instruitur pro aetate plantae plus minusue crassa, ramosa. Folia supine intense viridia, auersa parte incana, fulcata, rigida, pinnatim sinuata, sinubus obtusis, alterna inferius petiolata, superius sessilia. Caules humifusi. Spica terminalis, pollicem longa et tantundem in diametro crassa, floribus intense caeruleis onusta, a LINNEO descriptis.

Folia Lauendulam spirant; sapor eorum valde aromaticus.

In montosis locis iuxta ostium *Boguldeichae* fluvii, in lacum *Baicalem* influentis, ut et ad *Maiam* et *Iudomam* fluuios in rupestribus perquam copiosa est. Videtur tamen planta ad *Maiam* et *Iudomam* collecta in multo ficcior et asperiore loco nata esse, quam *Baicalensis*.

59. *DRACOCEPHALUM* floribus verticillato - spicatis, foliis linearibus confertis.

Prunella byssopi folio viridi, amplo flore caeruleo, MOR. ox. f. 11. t. 5. f. 9.

Ruyschiana glabra, foliis integris, AMM. rub. 50. n. 64.

Dracocephalum floribus spicatis, foliis bracteisque lanceolatis indivisis muticis, LINN. sp. pl. 2. p. 830. n. 6.

I. Eadem floribus carneis.

II. Eadem floribus albis.

In omni *Sibiria* nascitur.

60. *DRACOCEPHALVM* foliis lanceolato - linearibus rarius dentatis spinulosisque, floribus gemellis, LINN. *act. goet.* 3. p. 436.

Aiuga montana oblongo et crasso folio integro et dentato, GMEL. *Ind. Ien.* 610.

Dracocephalum floribus subspicatis, foliis caulinis ovato - oblongis incisfis, racemis lineari - lanceolatis, denticulato - spinosis, LINN. *sp. pl.* 2. p. 829. n. 4.

Priori valde analoga, dispositione florum, foliisque durioribus et latioribus distincta. Bracteae oblongae, in spinam terminatae. Flores semper gemelli. Caeterum ACTA GOETTINGENSIA consulantur.

61. *DRACOCEPHALVM* floribus solitariis, caule procumbente, foliis lanceolatis, supra inciso - crenatis.

Caulis procumbens, tetragonus, vellere brevissimo adpersus. Folia opposita, lanceolata, ad oras raris pilis ciliata, quinque neruia, vel integra, vel superius inciso - crenata. Folia ex eorum alis duo minora, mucronata. Flores ex alis foliorum superioribus solitarii, calyce instructi, quemadmodum hoc in genere solet esse, aliquantulum incurvato, profunde striato, pilis longiusculis hirto, quinquesido, laciniis mucronatis, et ad basin tuberculo auctis. Corolla caerulea, calyce duplo longior, externe hirsuta. Galea longissima, obtusa et incisa. La-

bellum inferius trifidum, laciniam mediam anteriore et multo latiore, lateralibus posterioribus et angustioribus. Bracteae minutae ad oras ciliatae, extremo mucronatae. E seminibus STELLERIANIS inter *Iacutiam* et *Ochozium* collectis in horto Academico provenit et viget.

62. *LEONVRVS* foliis caulinis lanceolatis trilobis,
 ROY. lugd. 312. LINN. *sp. pl.* 2. p. 817.
 n. 1.

Cardiaca, FVCHS. *bift.* 395.

Marrubium cardiaca dictum, BAVH. *pin.* 230.

Leonurus foliis trilobatis, HALL. *helv.* 639.

1. Idem foliis et caule glaberrimis.

In *Ifetensi* prouincia frequens est.

63. *LEONVRVS* foliis trifidis.

Leonurus foliis tripartitis laciniatis, calycibus villosis, LINN. *hort. Vps.* 171. *sp. pl.* 2. p. 818. n. 4.

Galeopsis geranii gruinialis folio, flore minimo, GMEL. *ind len.* 141.

Cardiaca inodora et exiguo flore, GMEL. *ind. irc.* 269.

Cardiaca foliis tenuibus et profundius incisiss, glabra, AM. *ruth.* 49. 50. n. 62.

Differt a priori, quod folia ad petiolum usque diuisa sint, quodque lacinae foliorum verticillis subiectorum plerumque serratae et incisae obseruentur. Sed ipsis eadem structura est atque calyci. *Ballote inodora foliis*

foliis Coronopi, AMM. *rustb. t. 8.* quae est *Leonurus Sibiricus* LINN. tatarici mera varietas est, floribus notabiliter maioribus labioque superiori inferiori fere aequale.

In omni *Sibiria* nascitur, plantata in hortum speciem eximie seruat, et licet folia proferat multo maiora, quam sylvestris, lacinae tamen semper angustiores sunt, quam in vulgari.

64. *PRYNELLA* foliis omnibus ovato-oblongis petiolatis, LINN. *sp. pl. 2. p. 839. n. 1.*

In omni *Sibiria* nascitur.

65. *NEPETA* floribus paniculatis, foliis cordatis petiolatis, obtuse crenatis, LINN. *sp. pl. 2. p. 797. n. 2.*

Nepeta maiorana elatior, MORIS. *f. 15. t. 6. f. 6.*

Ad *Iaicum* fluuium copiose nascitur. Vltcrius in *Sibiria* obuia non est.

66. *BETONICA* spica interrupta, corollarum lacina labii intermedia emarginata, ROY. *lugd. 316.* LINN. *sp. pl. 2. p. 810. n. 1.*
L. Eadem floribus incarnatis,

In *Isetenfi* prouincia passim occurrit.

67. *STACHYS* verticillis multifloris, foliorum serraturis imbricatis, caule lanato, LINN. *sp. pl. 2. p. 812. n. 4.*

Stachys maior Germanica, BAVH. *pim. 236.*
In

In omni *Sibiria* nascitur.

68. *GALEOPSIS* internodus caulinis aequalibus ,
verticillis omnibus remotis , LINN. *sp. pl.* 2.
p. 870. *n.* 1.

Galeopsis foliis longe ellipticis subhirsutis, HALL.
helv. 645.

In *Isetensi* prouincia ad *Irtim* vsque fluuium nascitur.

69. *GALEOPSIS* internodiis caulinis superne incrassatis , verticillis summis contiguis , LINN.
sp. pl. 2. *p.* 870. *n.* 2.

Galeopsis foliis et caule fulcrato-hispidis , flore duplo calyce longiore , HALL. *b.* 644.

Nascitur in omni *Sibiria*.

70. *LAMIUM* foliis cordatis acuminatis , petiolatis ,
verticillis viginti floris , LINN. *sp. pl.* 2. *p.* 809.
n. 5.

Lamium vulgare album f. Archangelica flore albo , PARK. *th.* 604.

In omni *Sibiria* nascitur.

71. *LAMIUM* foliis floralibus sessilibus amplexicaulicis obtusis , LINN. *sp. pl.* 2. *p.* 809. *n.* 7.

Ad *Obum* fluuium et prope stationem samarensem Cel. MVLLERVS summus et in hoc studiorum genere literarum promotor , collegit. 72.

72. *PHLOMIS* foliis multifidis, Tab. LIV.

Ballote foliis geranti batrachiodis, AMM. ruth.
n. 59. p. 47.

Ballota foliis palmatis dentatis, caule lanato,
LINN. sp. 2. 815. n. 3.

Laminum album lanuginosum, marrubii facie,
Ind. Ien. 614.

Marrubiastrum cardiacae folio, STELL.
Irc. 181.

Radix perennis. Caulis procumbens, pedalis, quadrangulus, lanuginosus. Folia longe petiolata, laciniato-multifida, superne laete viridia, inferne lanugine argentea. Verticilli floriferi ad medium caulis. Flores externe albi, interne ochroleuci, hirsutissimi labio superiori excavato, inferiore cordiformi, ad latera in duas appendices emarginatas desinente, striis purpureis picto. Calyx leuiter hirsutus. Semina fusca, prisma triangulare referentia, scrobiculis excavata et aspera.

A *Ienisea* fluuio ad *Angaram* et regiones *Transbaicalenses*, quin ad *Sinas* vsque nascitur.

73. *PHLOMIS* inuolucris radiis setaceis, foliis ex cordato-lanceolatis.

Galeopsis maxima, foliis *Hormini*, BVXB.
Cent. 1. Tab. 6. GMEL. obs. XXXIX.

Phlomis Hormini folio, floribus paruis suauiter
rubentibus villosissimis, AMM. ruth. 48.

Flor. Sibir. Tom. III.

H h

Phlo-

Phlomis verticæ foliis glabra, Id. n. 49.

Phlomis inuolucris hispida subulatis, foliis cordatis scabris, caule herbaceo, LIN. sp. pl. 2. p. 819. n. 8.

Tatarum Kongrolos (herba cum tuberibus) Russorum nonnulli уминая трава, alii запья трава vocant.

74. *PHLOMIS* inuolucris radiis setaceis, subhirsutis.

Phlomis sideritidis folio latiore, GERB. Tan. Mst.

Phlomis bormini folio angustiore subtus incano, flore minore purpurascens, AMM. ruth. n. 50.

In campis apricis ad Iaicum nasci perhibetur, GERBERVS prope Tawroviā legit.

75. *GLECHOMA* foliis reniformibus crenatis, LIN. sp. pl. 2. p. 807. n. 1. ROY. lugd. 320.

Hedera terrestris vulgaris. BAVH. pin. 306.

In Kamtschatcam usque nascitur.

76. *LAVENDULA* foliis ovatis, saepe lobatis, Tab. LV.

Betonica sibirica, folio laciniato odorato, WALTH. hort. p. 122. t. 70.

Spica odore pergrato, A. N. C. V. III. p. 355. n. 16.

Lauen-

*Lauendula montana foliis valerianellae varie
secto caeruleo*, MESS. AMM. ruth. 69.

*Lauendula folio quinquesido ; segmentis latioribus
diuiso , pallidioris flore caeruleo*, GMEL.
Ind. Ien. n. 633.

Lauendula folio rarius nec ita profunde dissecto,
STELL. Irc. 191.

Lauendula sisymbrii latiore et hirsuto folio, GM.
Irc. 275.

An lauendula folio dissecto, STELL. Irc. 190.

Noua hic proponitur species, foliis mire ludens.
Radix fusca est, lignosa, fibrosa. Caulis pedalis, qua-
drangulus, hirsutus. Folia maiora plerumque quinque
fida, laciniis haud admodum profundis, quibus acce-
dunt sena vel septena, opposita, integra, vel laciniato-
lobata, vtraque hirsuta. Spica longissima densis ver-
ticillis floriferis composita.

Odor plantae menthaceus.

Ircutienses folia et flores cum spiritu frumenti
infusa ad solem digerunt, inque balneis fornacum,
lapidibus candentibus superinfundere solent, sudanti au-
tem hoc in balneo, febre tertiana laboranti, certum
auxilium pollicentur. STELL a medicis quibusdam
увышняя трава dicitur, eiusque vsus in forma decocti
ad Gonorrhoeam fluxumque album mulierum com-
mendatur. Color florum e caeruleo - rubicundus.

A *Ienisea* fluuio in omni vltiore *Sibiria* na-
scitur.

Nota. Ex synonymo, e WALTHERI horto depromto, *Lauendula lobata nepeta multiflora LINNAEI* esset, neque multum descriptio abludit, in speciebus plantarum obuia. Sed quoad characterem genericum monere debeo, habitum omnino *Lauendulae* esse, labiumque superius bifidum, inferius autem omnino trifidum, laciniis nequaquam crenatis. Quoad characterem specificum noto, folia omnia petiolata esse, eademque vel integra, vel laciniato-lobata, vel inferius quinquefida, anstantia nulla, ut in diuersis speciminibus diuersa ratio frequenter obtineat. Aut ergo *Nepeta multifida* eadem cum nostra planta est, et *Lauendulae* generi subiicienda. Aut per me differt. Sed WALTHERI synonymon pertinet ad hanc.

77. *HYSSOPVS* spicis secundis, ROY. l. 323.
LIN. *Sp. pl.* 796. 1.

Hyssopus officinarum caerulea f. spicata, BAVH.
pin. 217.

Nascitur in montosis locis arcis *Vst-Kamenogorensis* et toto illo montoso tractu, abhinc in *Kolywanenses* officinas extenso, quibus in locis incolae Russici *аб-робой* vocant.

78. *ORIGANVM* spicis subrotundis paniculatis conglomeratis, bracteis calyce longioribus, ouatis,
LIN. *Sp. pl.* 2. p. 824. n. 7.

Origanum sylvestre, BAVH. pin. 223.

Vbique in omni *Sibiria* copiosissime nascitur. *Duschniza* Russis audit.

79. *CLINOPODIUM* capitulis subrotundis hispidis, bracteis setaceis, LIN. *Sp. pl.* 2. 821. n. 1.

Climo-

*Clinopodium verticillis densis, diffitis foliis e-
menta, ouatis acuminatis, HALL. Helv.
653.*

Singula capitula singulos ramos terminant.

In superiore regione Irtis et Ieniseae fluvii nascitur.

80. *THYMVS* verticillis sexfloris, caulibus erectis
subramosis, foliis acutis serratis, LIN. *Sp. pl.*
2. p. 826. n. 4.

*Clinopodium verticillis paucifloris ab imo ad
summum dispersis, HALL. helv. 654.*

In superiore regione Irtis fluvii nascitur.

81. *THYMVS* floribus capitatis, caulibus decumben-
tibus, foliis planis obtusis, basi ciliatis, LIN.
Sp. pl. 2. p. 825. n. 1.

Serpyllum vulgare, DOD. pempt. 277.

Serpyllum vulgare minus, BAVH. pin. 220.

*Thymus repens, foliis planis, floribus verti-
cillato spicatis, ROY. Lugd. 325.*

*Thymus verticillis in summis ramis congestis,
foliis ouatis, basi ciliatis, flore minore,
HALL. helv. 654.*

1. *THYMVS* verticillis in summis ramis
congestis, foliis ouatis, basi ciliatis, flo-
re maiore, HALL. helv. 655.

Serpyllum vulgare maius, BAVH. pin. 220.

2. *THYMVS* verticillis in summis ramis congestis, foliis ouatis et caule hirsutis, HALL. *belw.* 655.

Serpyllum ramosissimum hirsutum, angustifolium, flosculis violaceis, AMM. *Ruth.* 67.

3. *SERPILLVM* foliis citri odore, BAVH. *pin.* 220.

Thymus Ericae folio, odore Lauendulae, capitulis florum purpureis, GERB. *Tan. Mst.*

Serpyllum odoratissimum glabrum, longiore angustioreque folio, AMM. *ruth.* 67.

4. *Thymus verticillis in summis ramis congestis foliis ouatis et caulibus hirsutissimis, flore maiore.*

Serpyllum angustifolium hirsutum, BAVH. *pin.* 220. STELL. *irc.* 186.

Varietates hae omnes pluresque minoris momenti aliae in omni *Sibiria* copiose occurrunt. Ill. ab HALLER plures inde constituit species, ego cum Ill. von LINNE coniungo, non saltem vt rei fiat compendium, sed quod sufficientes rationes in promptu sint. Idem quoque de varietatibus VAILLANTII iudico. Omnibus enim labium calycis superius singularis structurae est, folia basi ciliata, in hirsutis pariter ac in glabris, subtus punctata et quasi perforata. Radix, crescendi modus, reliqua omnia conueniunt. Russis hae varietates communi nomine *Bogorodskaja Tra-va* veniunt.

82. *THYMVS* verticillis spicatis, rarioribus, in summis ramis, per caulem paucifloris.

Clinopodium supinum incanum, AMM. ruth. 66.

Nascitur copiose in omni *Isetenfi* prouincia. Caudales erecti sunt, hirsuti. Folia glabra, ad basin ciliata, et leuiter scrobiculata. Ceterum AMMANNVS consulatur. An prioris varietas? vel an media species inter serpyllum et Acinum?

83. *THYMVS* erectus, foliis reuolutis ouatis, floribus verticillato-spicatis, ROY. lugd. 325. LIN. *Sp. pl.* 2. p. 825. n. 2.

Nascitur in superiore regione fluminis *Irtis*.

84. *MENTHA* spicis oblongis, foliis subrotundis rugosis crenatis sessilibus, LIN. *Sp. pl.* 2. p. 805. n. 3. HVGDS. *fl. angl.* 221.

Habitat in regione fluminis *Irtis*.

85. *MENTHA* foliis verticillatis, foliis ouatis acutis serratis, staminibus corollam aequantibus, ROY. l. 326. LIN. *Sp. pl.* 2. p. 806. n. 9.

Mentha aruensis verticillata procumbens, MOR. f. 11. t. 7. f. 5.

In omni *Sibiria* nascitur.

86. *MENTHA* spicis oblongis, foliis oblongis tomentosis serratis sessilibus, staminibus corolla longioribus, LIN. *Sp. pl.* 2. p. 804. n. 1.

Men-

Menthastrum spicatum folio longiore candicante,
BAVH. hist. 3. p. 321.

*Mentha foliis elliptico-lanceolatis, verticillis in
spicam nudam continuatis*, HALL. herb. 658.

Ad superiorem regionem fluvii *Irtis* nascitur.

87. *MENTHA* spicis capitatis, foliis ovatis serratis
petiolatis, flaminibus corolla longioribus, LIN.
Sp. pl. 2. 805. n. 5.

STELLERVS ab *Ircutia* ad Oceanum vsque
orientalem observavit.

88. *LTCOPVS* foliis sinuato - serratis, LIN. *Sp.* 1.
30. 1.

In omni *Sibiria* nascitur.

89. *AMETHYSTEA*, LIN. *Sp.* 1. p. 30. 1.

*Amethestina montana erecta, foliis exiguis di-
gitatis, trifidis serratis, flosculis cum coma
e caeruleo - ianthinis*, MESS. AMM. ruth.
70.

*Chamaedrys montana odorata, flore minore cae-
ruleo, cannabis folio*, STELL. *Irc.* 194.

Cum *Lycopo* adfinitatem magnam habet, differt-
que tantum calyce et corolla quinquefida, seminibusque
oblongis.

Planta fragrantissima, talemque naribus offerens
gratiam, qualem *melissa* Basilici in societatis fascicu-
lum adlecto. Caules semine maturo caerulefcunt.

Ab *Ieniseâ* ad *Angaram* et lacum *Baicalem* vsque
nascitur.

CLASSIS XIII.

SILIQVOSA E.

1. **MYAGRVM** filiculis obouatis pedunculatis polyspermis, ROY. l. 330. LIN. *Sp. pl.* 2. p. 894. n. 6.

Alysson segetum foliis auriculatis acutis, TOVRN. *inst.* 217. BOERH. *lugd.* 2. p. 4. GM. *Ind. len.* 1019.

1. Idem pumilum.

2. Idem foliis et caulibus hirsutissimum.

In omni *Sibiria* nascitur, varietas I. loca editiora amat, vixque longitudinem duarum vel trium vnciarum attingit. Eadem quoque Petropoli in vrbe et ad vias extat. Varietatem II. **STELLERVS** in *Kamtschatca* legit, et praeter id, quod maxime hirsuta sit, foliis etiam gaudet valde laciniatis.

2. **MYAGRVM** filiculis lentiformibus orbiculatis, punctato - rugosis, LIN. *Sp.* 2. p. 894. n. 7. ROY. *lugd.* 330.

Cochlearia filiculis sphaericis monospermis compressis rugosis, SCOP. *fl. Carn.* 511. n. 1.

Myagro similis siliqua rotunda, BAVH. *pin.* 109.

Myagrū monospermum, hirsutum siliquis rotundis, LOES. pruss. 124. t. 56.

Alyssū foliis auriculatis et acutis, minus ramosum et asperius, GM. Ind. Len. 361.

In omni *Sibiria* frequens est. Caulis pedalis et ultra, simplex, candidis pilis hirsutus. Folia pilosa et minutissimis quasi tuberculis exasperata. Inuenitur aule crasso, foliisque maioribus, et caule tenero, foliisque minoribus.

3. *ISATIS* foliis radicalibus crenatis, caulinis sagittatis, filiculis oblongis, ROY. lugd. 330.

Isatis sylvestris f. angustifolia; BAVH. pin. 113.

Myagrū monospermum, GM. Irt.

Nascitur in omni *Sibiria*.

A quibusdam *Аѣмнякъ* vocatur, et sub forma cataplasomatis vlceribus apertis adplicatur. Pulvis quoque plantae vlceri inspergitur.

4. *ALTSSVM* ramulis suffruticosis diffusis, foliis punctato - echinatis, LIN. Sp. pl. 2. p. 907. n. 2. IACQ. Vind. p. 258. n. 56. cum descr. bona.

Alyssum foliis lanceolatis obtusis incanis, caulibus procumbentibus, radice perenni, LIN. h. Cliff. 332. ROY. l. 331.

1. *Tblaspi montanum luteum*, BAVH. hist. 2. p. 928. t. 929. 2.

2. *Alysson perenne montanum incanum folio angustiore et densius congesto*, GM. Ind. len. n. 1013.

3. *Alysson alpinum hirsutum luteum*, STELL. Irc. n. 208.

(Hoc TOVRNEFORTII synonymon STELLERVS huc retulit, illique iunxit illud BAVHINI: Sedum alpinum hirsutum luteum, Pin. 108. quae utraque magis ad *Drabam* alpinam spectare videntur.)

In arenosis sylvis elatioribus ad radices rupium, *Bargusinenfi* munimento imminentium, ut in omni *Sibiria*, LERCHIOQUE, egregio Viro, teste, ad *Wolgam* etiam abunde nascitur. Radice lignosa, tereti et lutescente nititur. Ea in arenam immittitur, ramis quaqua-versum sparsis, ad flores usque arena obductis. Folia oblonga, una tertia pollicis parte non nihil longiora, acuta, angusta, utrinque incana, a radice corona ad fastigium densissime et quaqua-versum ad caulem posita, sedi vermicularis more flores lutei.

5. *ALTSSVM* caule erecto, foliis lanceolatis incanis integerrimis, floribus corymbosis, ROY. l. 331. LIN. Sp. pl. 2. 908. n. 6.

Thlaspi incanum machliniense, LOB. ic. 216. CLVS. hist. 2. p. 132.

Thlaspi capsulis sublongis incanum, BAVH. hist. 2. 929.

Thlaspi fruticosum incanum, B. pin. 108.

Alysson fruticosum incanum, TOVRN. inst. 217.
STELL. Irc. 209.

Planta *Sibirica* folia habet vulgari multum angustiora, neque ad tantam altitudinem adfurgit. Ceterum omnino eadem. Caules suberecti, per omnem longitudinem foliolis cincti lanceolatis, alternis incanis integerrimis, neque fasciculatis. Flores corymbosi. Floret mense Augusti in regione *Ircutiae*.

6. *CLYPEOLA* siliculis bilocularibus ouatis dispermis, LIN. Sp. pl. 2. p. 910. n. 2.

Thlaspi alyssum dictum campestre maius, BAVH. pin. 31.

Thlaspi alyssum dictum, campestre minus, BAVH. pin. 31.

Alysson incanum luteum, serpillifolio maius, TOVRN. Inst. 217. STELL. Irc. 206.

Alysson incanum serpillifolio minus, TOVRN. inst. 217. STELL. Irc. 207. GMEL. Ien. 1016.

Clypeola siliculis bilocularibus tetraspermis, LINN. b. Cl. 329. ROY. l. 332.

Clypeola annua, siliqua biloculari emarginata, stylo breui, HALL. helv. 540.

Maior in rupibus ad lacum *Baikal* abunde floret, et minor in arenosis locis ibidem.

7. *DRABA* caule ramoso, foliis cordatis dentatis amplexicaulibus, ROY. l. 333. LIN. *Sp. pl.* 2. p. 897. n. 4.

Bursa pastoris maior loculo oblongo, B. pin. 32.
TOVRN. *inst.* 14.

Alysson folio Veronicae, floribus luteis, BVXB.
COMM. PETR. T. III. 273.

Alysson Veronicae folio elatius, flore luteo minore, GM. *Irc.* 548. STELL. *Irc.* 202.

Alysson Veronicae folio humilius, flore luteo maiore, GM. *Irc.* 548.

Folia plus minusue crenata, interdum et integra non amplexicaulia. Magnitudine et ramositate mirum variat. Varietas est, in qua partes omnes minores sunt, floribus exceptis maioribus. Tam in montosis, quam in humilioribus ficcis et pinguibus locis frequentissima est, quam primum nix disparuit omnis, et usque ad Augusti initium floret.

8. *THLASPI* filiculis orbiculatis, foliis oblongis dentatis glabris, ROY. *lugdb.* 333. LIN. *Sp.* 2. 901. n. 2.

Thlaspi aruense filiquis latis, BAVH. pin. 105.

In omni Sibiria frequentissimum est.

9. *THLASPI* filiculis obcordatis, foliis radicalibus pinnatifidis, LIN. *Sp.* 2. p. 903. n. 10. ROY. *lugd.* 334. HALL. *helv.* 545.

Bursa pastoris maior, folio non sinuato, BAVH.
pin. 108. STELL. *Irc.* 200. GM. *Ien.*
1010.

Bursa pastoris maior, folio sinuato, BAVH.
pin. 108. STELL. *Irc.* 201.

Nascitur in omni *Sibiria* in *Kamtscatkam* vsque.

10. *LEPIDIVM* floribus diandris apetalis, foliis radicalibus dentato-pinnatis, ramiferis linearibus integerrimis, LIN *sp.* 2. p. 900. n. 14. ROY. *pr.* 335.

Thlaspi montanum flore minimo, GM. *Irc.* 540.

Ad *Ieniseam* et *Angaram* frequens est.

11. *LEPIDIVM* foliis inferioribus lanceolato-serratis, superioribus linearibus integerrimis, floribus diandris tetrapetalis, LIN. *Sp. pl.* 2. p. 900. n. 16. ROY. *lugd.* 334.

Chirurgus, qui comitatui finico interfuit, in *Krasnagora* intra murum finicum collegit.

12. *LEPIDIVM* foliis cordatis, superioribus amplexicaulibus, HALL. *helv.* 546.
Tab. LVII.

Bursa pastoris montana globulariae folio,
TOVRN. *Inst.* 216.

Alysson foliis globulariae affine, GMEL. *ind.*
Len. 362.

Radix

Radix crassiuscula, parum fibrosa, biceps, externe lutescens, interne alba. Folia ad eam in circulum posita, oblonga, plerumque integra, mucronata, fuculenta, pilis hinc inde obsita, laete viridia, gustus primo acris, postea fatui. Inter ea caulis plerumque ascendit vnus, duo vel tres interdum, dodrantes et minores, teneri, subasperi foliis vestiti haud procul a radice generis eiusdem, at dissitis, interuallo haud aequali, plerumque crenatis, sessilibus, magis acuminatis. Flores in capitulum terminale congesti. Petala candicantia, aequalia, in extremitate leuiter emarginata filiculae mihi visae maiores, oblongae, haud emarginatae. Ab *Ienisea* in regiones *transbaicalenses* et ad *Lenam* vsque fluium in montosis frequens est.

13. *LEPIDIVM* foliis lanceolatis, caule nudo. Tab. LVI. II.

Alysson polygoni folio, caule nudo, flore flauo, GMEL. Ind. Len. 363.

Radix tenuis, albescens. Cauliculi ex ea prodeuntes, palmares et dodrantes super terra fere repentes, subhirsuti, inferius vestiti foliis lanceolatis, raris, alternis, acuminatis, candicantibus pilis, inprimis ad oras, hirsutis; postea nudi. Flores in summitate subspicati, singulo pedicellato, maiusculo, flauo. Petala oblonga, emarginata, cordata. Calyx hispidus. Siliculae oblongae, depressae. Nascitur ab *Ienisea* ad *Lenam* et ad mare orientale vsque.

14. *COCHLEARIA* foliis radicalibus subrotundis, caulinis oblongis subsinuatis, ROY. *lugd.* 335. LIN. *Sp. pl.* 2. p. 903. n. 1.

Cochlearia folio subrotundo, BAVH. *pin.* 110.

Ochotio et *Kamtschatka* missa est.

15. *COCHLEARIA* foliis radicalibus lanceolatis crenatis caulinis incis, ROY. *l.* 336. LIN. *Sp. pl.* 2. p. 904. n. 6.

Raphanus rusticana, BAVH. *pin.* 96.

16. *BUNIAS* filiculis obtuse triangulis foliis inferioribus ex sinuato - dentatis superioribus lanceolatis dentatis. Tab. LVII.

Bunias filiculis ouatis gibbis verrucosis, LIN.

Sp. pl. 2. p. 936. n. 3.

Radix perquam scabra, nigricans, ad exortum duas fere uncias crassa, paulatim tenuior, per omnem superficiem fibris tenuissimis crispis capillata, et passim crassiusculis longis fibris aucta, intus alba, cubitalis, gustu aliquantum acris.

Caules multi, bicubitales, et ultra, a media parte alternatim ramosi, ramis plerisque fastigiatis, albescentibus pilis hispidi, atque praeterea glandulis nectariferis, sphaericis, minimis, petiolis brevissimis insidentibus, per omnem superficiem adspersi, teretes, superiora versus striati, ad exortum sature violacei, et postea pallide virides.

Folia

Folia radicalia vna cum costa aliquousque prae-
longata, pedalia, lanceolata, dentata, basin versus ly-
rata, siue ex sinuato - dentata, breuibus rigidisque pi-
lis vtrinque hispida, costa hispidissima, gustu aliquan-
tum acria. Folia caulina ab imo fere caule alterna,
et inferiora quidem radicalium ad instar conformata,
nisi quod minora sint, atque insuper secundum costas
et venas caulis instar inferius glandulosa, quarum etiam
glandularum in aridis etiam foliis vestigium aliquod
superest, macula scilicet nigricans siue obscure fusca.
Suprema folia simpliciter dentata et pariter glandulosa,
quo superiora, eo minora, in summo caule semiun-
cialia.

Ramis caulium instar glandulosis alternatim pe-
dunculi insident, semiunciam et tres unciae quadrantes
longi, glandulosi, quorum singulis flos insidet, suaue
odorus, petalis cum foliolis calycinis cruciatim dispo-
sitis. Pedunculi duo aut tres infimi aliquibus foliolis
circumuallantur, nullis reliqui.

Calyx tetrephyllus patens, foliolis ouatis, e vi-
ridi lutescentibus, acutis, aliquantum concavis. Corol-
la tetrapetala flaua, limbis patentibus, subrotundis,
integris, raro leuiter emarginatis, vnguibus linearibus,
calyce breuioribus. Filamenta subulata. Antherae ob-
longae, basi paulo latiores, acutae, sulcatae, patentes,
erectae. Intra filamentum breuius et germen duo
glandulae nectariferae disponuntur, viridi colore se di-
stinguentes. Germen teres, glandulis ad dimidiam al-
titudinem vsque asperum. Stylus nullus stigma obtu-

sum; per sulcū diuisum. Silicula obtuse triangula, ossiculo triangulo foeta, obducto propria membrana; Kalli semini analoga, tribus plerumque spiris intorto, quae plerumque sinistrorsum gyrantur, interdum autem duae externae dextrorsum, interna sinistrorsum flectuntur. Saepe etiam silicula oblongior et duobus loculis excauata est, septo communi distinctis; quorum singuli semen continent.

Nascitur in *Isetensi* prouincia a *Iaico* ad *Minsium* usque fluiuium in campis apricis.

Magnam analogiam habet cum *crambe orientali*, *dentis Leonis folio*, *erucaginis facie* TOVRN. Cor. I. R. H. 14. Sed differt ab eo eximia altitudine et siliculae forma externa.

Quam Cel. von LINNE in speciebus plantarum adlegauit *Buniadem Cornutam*, fateor incognitam mihi plantam esse, cuius in herbario PATRVI ne vestigium quidem extat.

17. *HESPERIS* foliis longioribus glabris, rariter dentatis, HALL. *helv.* 563.

Leucoium syluestre, CLVS. *hist.* p. 299. t. 310.

Hesperis leucoii folio non serrato, siliqua quadrangula, TOVRN. *inst.* 223. *folio serrato*, *ibid.* — *humilior et folio ampliore*, GM. *Ind. Ien.* 1029.

Hespe-

Hesperis leucoii folio non serrato, fruticosa,
GMEL. Ind. Ien. 1030.

Hesperis Leucoii folio non serrato, fruticosa,
dura asphodeli radice, GMEL. Ind. Ien.
1031.

— — — *virgis simplicibus, ibid. n. 1032.*

Erysimum foliis lanceolatis serratis, ROY. lugd.
343. LINN. *sp. pl. 2. p. 923. n. 6.*

Mira est hac in planta varietas, ut qui exercitatus non sit, plures iusto facile constituat inde species. Radix plerumque tenuis, alba simplex, modo et dura, asphodeli instar. Interdum ramosissima observatur, interdum caule simplicissimo adscendit. Folia vel integra, vel denticulata, et haec quidem vel insigniter, vel vno tantum et altero dente notata, interdum glaberrima, saepissime scabra, interdum vnciam lata, saepissime vix lineam. Siliquae nonnunquam satis arcte cauli adpressae, nonnunquam satis extantes, aut longiores aut breviores, quadrangulae, capitulo fungoso terminatae. Flores caulem et ramos terminantes, perpetuo lutei, sed omnibus in varietatibus minores, quam quidem Auctores volunt. Malui et ego cum generosissimo ab HALLER TOVRNEFORTIVM sequi, hancque plantam sub Hesperide recensere, ob calycis foliola deorsum gibba, et semina non emarginata.

18. *HESPERIS* caule simplici erecto, foliis ovato-lanceolatis denticulatis, petalis mucrone emarginatis, ROY. *lugd.* 338. LINN. *sp. pl. 2. p. 927. n. 2. Tab. LVIII.*

Viola matronalis, DOD. *pemt.* 161.

Hesperis bortenfis, BAVH. *pin.* 202.

Hesperis purpureo flore, *folio pallido et minus serrato*, GMEL. *Ind. Len.* 368.

1. Eadem flore candido.

2. Eadem flore dilutissime purpureo.

Altitudo tricubitalis, interdum vix pedalis. Folia pallidiora et minus ferrata. Spica florum bi- et triuncialis, in altissimis semipedalis. Siliquae articulatae. Semina cylindracea. Caulibus nonnunquam occurrit hispidissimis, varietas II. e semine *Sibirico* enata est, et floribus minoribus albis vel leuissima rubedine perfusis gaudet, in commissura tamen vnguium cum limbis petalorum, purpureo colore viuido adparente. Odor caryophyllaceus remissus suavis.

In omni *Sibiria* nascitur.

19. *HESPERIS* caule simplici, foliis lanceolatis, vix dentatis, filiquis virgatis.

Hesperis pilosa, *minor*, *angustifolia*, *floribus amplis*, *purpureis*, AMM. *ruth.* 73.

Hesperis purpurea minor, *angusto*, *crasso et piloso Leucii folio*, GM. *Ind. Iend.* 1022.

Hesperis purpurea elatior, *piloso*, *crasso et plerumque dentato folio*, GM. *Ind. Ien.* 1024.

Hespe-

*Hesperis purpurea elatior , angusto , crasso , et
pilofo Leucoii folio. GM. Ind. Icn. 1023.*

*Sinapi foliis leuiter serratis , angustis , flore
rubente , GM. Ind. Irt.*

*Hesperis caule simplici , foliis lanceolatis dentato-
serratis , petalis obtusissimis integris , LIN.
sp. pl. 2. p. 927. n 3.*

I. Eadem floribus albis.

*Hesperis minima angustifolia , incana et pi-
lofa , floribus albis , AMM. ruth. 74.*

Ad descriptionem AMMANNIANAM et LIN-
NEANAM addatur : siliquae quadrangulae, compressae,
torulis distinctae , cum caule parallelae.

In omni Sibiria nascitur.

20. *HESPERIS* foliis linearibus , siliquis glabris.

*Hesperis angustifolia incana , foliis amplis lu-
teis siliquis brevioribus , AMM. ruth. 77.*

*Hesperis eadem siliquis longioribus , AMM.
ruth. 76.*

I. Eadem caule latissimo.

Radix carnosa alba , pennae olerinae crassitie ,
palmaris caulescens. Caulis teres , infra hispidus , su-
pra glaber , pallide viridis , aliquantum passim contor-
tus , bicubitalis , superiora versus ramosus. Folia lan-
ceolata , per biuncialia , vncialia , et minora intervalla,

alternā , inferiora saepe basi dentato - pinnata , saepe etiam vno vel altero tantum dente instructa , superiora integra linearī - lanceolata , crassa , aliquantum ex glauco viridia , ex alis singulorum prodeuntibus plerumque duobus foliolis linearibus , vncialibus et minoribus , angustissimis. Sapor eminens nullus. Rami palmares multoque etiam minores , nudi , aut duobus admodum foliis minoribus vestiti , alternis. Flores terminales , quinque ad quindecim , pedunculati. Calyx tetraphyllus , foliolis basi haud gibbis , concavis , coloratis , in medio aliquantum recedentibus adeoque leuiter arcuatis , duobus situ inferioribus. Petala ouata , obtusa , erecto-patentia , vnguibus longitudine calycis. Antherae inferius bifidae , mucronatae. Glandula nectarifera [inter germen et filamentum breuius , hocque penitus cingens. Germen cylindricum tenue , staminibus breuius. Stylus nullus. Stigma capitatum , per medium sulcatum. Siliqua modo longa , modo brevis.

In omni *Sibiria* frequens est. Varietas I. ad *Lenam* crescit , caulem producens , vltra vnciam latum , foliolis capillaribus , numerosis , corymbo terminali sphaerico , composito floribus pedunculatis , forma et structura prioribus similibus.

An haec planta forte cheirathus erysimoides LINNEO est ?

21. *HESPERIS* caule ramosissimo , foliis linearibus , pedunculis glabris.

Hesperis fruticosa , angustissimo folio , siliquis virgatis , GM. Ind. Ien. 1034.

Radix

Radix simplex, biuncialis, tenuis, lignosa, aliquot fibris secundum longitudinem aucta. Virgae plus minus pedales, tenues, lignosae virentes, hinc inde flavescentes atque nitentes, ad dimidiam fere altitudinem nudae, tum ramosae, ramis et caule foliis vestitis minimis ad oras pilosis, utrimque laete viridibus. Caulis, ex quo ramosus fieri incipit, et rami, qui tenues sunt et cauli prope paralleli, breuibus rigidis albescentibusque pilis obsiti. Spicae floriferae in extremitate caulium et ramorum, floribus compositae, pediculis breuibus pendentibus, pallide purpureiscentibus, exiguis, quibus strictissimae ambitu rotundo succedunt filiquae, aliquantum nodosae, sesquiunciales, cauli fere parallelae, foetae seminibus minutis, nec emarginatis. Binas mox recensitas plantas si quis ad sisymbrii genus referre vellet, non multum me alienum habebit, cum integrifolio multum conueniunt.

22. *TVRRITIS* foliis omnibus hispidis, caulinis amplexicaulibus, ROY. t. 339. LIN: sp. 2. p. 930. n. 2.

Turritis foliis asperis dentatis, caule simplici,
HALL. herb. p. 561. n. 3.

Nascitur in omni *Sibiria* in *Kamtschatcam* vsque. Ad *Ieniseam* tamen fluuium raro occurrit. Plantae *Kamtschaticae* flores maiores esse videntur.

23. *TVRRITIS* foliis radicalibus dentatis hispidis, caulinis integerrimis, amplexicaulibus glabris, LINN. sp. pl. 2. p. 900. n. 1. ROY.
Turri-

*Turritis foliis inferioribus cichoraceis , ceteris
persaliatae , I. R. H.*

In omni *Sibiria* nascitur.

24. *TVRRITIS* foliis radicalibus sinuato - dentatis
hispidis , superioribus linearibus , integerrimis ,
T. LIX.

Hesperis lutea filiquis firctissimis , TOVRN.
I. R. H. 222 ?

Radix longa , vix fibrosa , debiliore raphani sa-
pore. Folia ad eam glauca , crassa petiolata , sinuato -
dentata , glabra ; vel albertibus pilis obsita. Caules pe-
dales , foliis vestiti integris , sessilibus , linearibus , quo
superioribus , eo minoribus , substantia priorum. Flores
caulem ramosque terminantes , albi , maiusculi. Calyx
breuissimus. Petala rotunda , pulchre venosa. Antherae
luteae. Siliqua longissima compressa. Semina lutescen-
tia , ferè plana , ala foliacea cincta.

In regione munimenti *Olecmensis* , vt ad omnem
Lenam fluuium copiose nascitur.

25. *ARABIS* caule nudo , LIN. AM. ac. Vol. II.
p. 358. t. 4. f. 20.

In *Kamtchatca* , STELLERO obseruante , na-
scitur.

26. *ARABIS* foliis amplexicaulibus dentatis caule
erecto simplicissimo , filiquis pendulis. Tab. LX.

Turri-

Turritis latifolia hirsuta, *siliquis pendulis*,
AMM. *rutb.* 79.

Arabis foliis amplexicaulibus, siliquis anticipiti-
bis, linearibus, calycibus subpilosis, LIN.
sp. 2. *p.* 930. *n.* 7.

Radix alba, lignosa, biceps. Caulis ad tres saepe cubitos adscendens, et pro varia altitudine varie crassus, sulcis profundis excavatus, crebrisque pilis hispidus. Folia alterna, vtrinque hirsuta, ad oras serrata, e lata leuiter auriculata basi in acutum mucronem abeuntia, supremis sensim sensimque angustioribus et brevioribus. Flores vel e foliorum alis, vel terminales, posteriores in spicam congesti, saepe dodrantalem. Calyx tetraphyllus, foliolis rubentibus. Corolla alba, petalis oblongis. Antherae flavae. Siliqua longa, stricta, aliquantum compressa, pendula seminibus planis, leuiter emarginatis, coloris aurantii referta.

Ad omnem *Lenam* occurrit sub finem Iunii florens.

27. *ERVCA* foliis subtriangularibus, ex sinuato-dentatis glabris. Tab. LXI.

Caules procumbentes, dodrantales. Folia ovata, sinuato-dentata, superiora amplexicaulia, inferiora petiolata, infra basin duobus aut tribus paribus foliolorum exiguum, per coniugationes aut alternatim positorum, simplicium, biloborum et triloborum aucta, aliquantum ex glauco-viridia, infra pallidiora. Flores
Flor. Sibir. Tom. III. L 1 in

in summitate caulium et ramorum plures, subspicati, pedunculati, pedunculis ligulatis. Calyx arcte adpressus, foliolis oblongis, carinatis, basi et ad oras pallide rubentibus, cetera viridibus, duobus longioribus, basi gibbis. Flos purpurascens, vnguibus calyce longioribus, limbo ovali, parum reflexo, versus vnguem crispo. Antherae oblongae, basi fissae, apice infra flexae. Glandulae nectariferae depressae rotundae, parvae, inter germen et filamentum brevius utrinque. Filamenta maiora ad basia quoque glandulosi aliquid obtinent. Germen oblongum, quadrangulum, leviter rubens. Stylus teres, crassiusculus, germine tamen tenuior, vncialis. Stigma bifidum. Subnascitur ei lobus utrinque oblongus, spongiosus, secundum stylum inferiora versus aliquousque extensus, arcte adnatus, et leviter hirsutus.

E semine sinico in horto academico enata est.

An est *Brassica violacea*, LINNAEI?

28. *RAPHANVS* foliis pinnatis, pinnis confluentibus, siliquis teretibus articulatis unilocularibus, GM. *hort. sic.*

Raphanus siliquis teretibus torulosis villosis, foliis linearibus pinnatifidis, LINN. *sp. pl.* 2. p. 939. n. 3.

Habitus omnino *Erucae*, folia laete viridia, brevibus rigidisque pilis aspera. Corollae flavae, vel pallidae, minusculae, suave olentes. Petala cordata. Siliquae

quae articulis interceptae in cornu fungosum defluunt.
 Caules procumbentes, hispidi.

In superiore *leniseae* fluvii regione a *Krasnoiaro* frequens nascitur.

29. *BRASSICA* radice caulescente fusiformi, ROY.

L. 344. LINN. *sp.* 2. *p.* 931. *n.* 3.

Napus sylvestris, BAVH. *pin.* 95.

In omni *Sibiria* nascitur.

30. *BRASSICA* radice cauleque tenui, foliis omnibus uniformibus, cordatis sessilibus, ROY. *l.* 344.

LIN. *sp.* 2. *p.* 931 *n.* 2.

Nascitur in omni *Sibiria*.

31. *SILTMBRIVM* filiquis globosis.

Alyssum aquaticum, foliis variis, GMEL. *Ind.*

Len. 364.

Multae radices longae albaeque, profunde in limo nidulantes, in vnum caput coalescunt. Sapor raphano analogus, sed aquosior, caules quadripedales et ultra, sub aqua super limo repentes, et demissis ex inferiore sui parte radiculis cum limo cohaerentes folia inferiora, in lacinias teretes ramosas et angustissimas diuisa, gelatinae ad instar mollia, hydatidibus tumenta, ex aduerso bina. Ex illis, quae paulo superiora sunt, integra, petiolata, sature viridia ex eodem geniculo tria vel quatuor. Adscendens ex aqua caulis,

L 1 2

angu-

angulosus striatus, incurvatus, varie ramosus ramis ad exortum folio adnato, longo, angusto, versus extremitatem leuiter serrato. Flores terminales, alterni, pedunculati lutei. Petala vel integra, vel leuiter incisâ. Calyx concolor. Capsula subrotunda, paululum compressa leuiter emarginata.

Ad *Lenam* fluuium nascitur.

32. *SISTMBRIVM* filiquis declinatis, foliis pinnatis, foliolis lanceolatis ferratis, ROY: l. 341.
LINN. *sp. pl.* 2. p. 916. n. 4.

Eruca quibusdam sylvestris, repens flosculo luteo, BAVH. *hist.* 2. p. 806.

1. Idem foliis amplioribus glabris.

2. Idem foliis amplioribus hirsutis.

In omni *Sibiria* nascitur.

33. *SISTMBRIVM* foliis pinnatis, pinna extrema amplissima, subrotunda, HALL. *helv.* 549.

Erysimum foliis lyratis extremo subrotundo, LIN. *sp.* 2. p. 922. n. 2.

In omni *Sibiria* nascitur.

34. *SISTMBRIUM* foliis pinnatis angulosis, floribus super folia vix elatis, HALL. *helv.* 549.

Sisymbrium filiquis declinatis, foliis pinnatis, foliolis subcordatis, LIN. *sp.* 2. p. 316.
n. 1.

In

In omni *Sibiria*, sed rarius prouenit.

35. *SISTMBRIVM* foliis pinnatis, pinnis ouatis ferratis. Tab. LXII.

Sisymbrium dentariae facie, GM. Ind. Len. 380.

Sisymbrium dentariae facie, elatius, folio ampliore et viridior, GM. Ind. Ien. 1037.

Radix fibrosa, alba, viticulis repens, e quorum internodiis fibrae in terram demittuntur. Caulis solitarius, profunde striatus, sesquicubitalis, obsolete pilosus, foliolis vestitus alternatim pinnatis, pinnis ouatis, incisus hispidis. Flores terminales, speciosi, subspicati. Petala rotunda, plerumque emarginata. In icone flores nimium parui delineati sunt, et hirsuties praetermissa.

Circa *Mangaseam* urbem crescit.

36. *SISTMBRIVM* foliis pinnatis, pinnis integerrimis confluentibus, siliquis brevioribus.

Sisymbrium montanum, incano nasturtii hortensis folio, GM. Ind. Ien. 1042.

Hesperis montana polemonii folio, flore albo, siliqua breui quadrangula. STELL. Irc.

224.

Radix perennis, foris fusca, intus alba, in fabulo vel petrarum commissuris infixae. Folia ad eam pinnata, pinnis ouato-oblongis integris, hirsutiae incanae. Inter ea caulis surgit vel vnus, vel plures, do-

drantales, erecti modo, modo procumbentes, ramosi, ramis sibi similibus et ad florum exortum vsque foliosis. Flores in corymbum congesti, alias tertias caulis partes occupantem. Corollae candidae. Calyx deorsum flexus. Siliqua brevis, quadrangula ab utraque parte acuminata, bilocularis. Semina punicea.

In asperis apricis praeruptis, sterilioribus rupibus ad ostium *Angae* fluvii in lacum *Baicalem* influentis, crescit.

37. *SISTMBRIVM* pinnis foliorum pinnatis, pinnulis linearibus, glaberrimis. Tab.

Radix perexigua, tenuissime fibrosa. Caulis vix drontalis infra purpurascens, aut sature purpureus, ibidemque vel rudimentis foliorum vel foliis emarcidis vestitus, paulatim viridi colore tingi incipit, folia emittit et ramos, sat copiosos, caulis fastigium raro attingentes, caulis instar foliosos. Rami floriferi ex alis foliorum biunciales et palmares, quibus alternatim flores haerent perquam exigui, candidi, petalis leuiter emarginatis conflati, quos siliquae sequuntur valde graciles, pediculo, angulum fere semirectum cum caule efficiente; insistentes, ipsi cauli parallelae, aliquantum nodosae.

A *Iaico* fluvio ad *Obum* vsque frequens est.

38. *SISTMBRIVM* foliis linearibus integerrimis, pedunculis glutinoso-hispidis, LIN. *Sp. pl.* 2. p. 912. n. 25.

Hespe-

Hesperis caule ramosissimo foliis linearibus, pedunculis hispidis, GM. Mst.

Tab. LXIII.

Hesperis montana psyllii folio, valde ramoso, flori amplo purpurascente, STELL. Irc. 223.

I. Idem floribus luteis.

Radix tenuis, lignosa, parum fibrosa. Caulis modo procumbens, modo erectus, semper glutinoso-hispidus. Folia linearia, glabra, carinata. Flores purpurei caulem ramosque racematim, terminantes. Siliquae longae, teretes cylindraceae, interdum totae nigricantibus tuberculis asperae, interdum modo inferius.

In montosis sabulosisque locis ab *Ienisea* in regiones *transbaicalenses* vsque nascitur.

39. *CARDAMINE* foliis pinnatis, foliolis radicalibus subrotundis, caulinis lanceolatis, LIN. *Sp.* 2. p. 915. n. 13.

In omni *Sibiria* nascitur.

40. *CARDAMINE* foliis pinnatis, axillis stoloniferis, LIN. *Sp. pl.* 2. p. 915. n. 14.

Nasturtium aquaticum maius et amarum, BAVH. pin. 104.

Cardamine foliis pinnatis, pinnis subrotundis angulosis, HALL. *helv.* 558.

In omni *Sibiria* nascitur.

41. **CARDAMINE** foliis trifidis acutis, laciniis integris vel incis, caule erecto. Tab. LXV.

Cardamine alpina minor resedae foliis, flore purpurascens, TOVRN. I. R. H. *eademque flore albo*, STELL. *Irc.* 233. 234.

Altitudo dodrantalis. Radix alba, fibrosa, fibris globulis cordiformibus auctis. Folia radicalia nulla. Caulina trifida vel quinquefida, herbide viridia, diuisura ad *Resedae* folia accedentia. Flores terminales maiusculi, siliquae admodum elasticae.

A Tomo fluuio orientem versus in *transbaicalenses* vsque regiones et ad *Lenam* vsque fluuium vbique frequens est.

42. **CARDAMINE** foliis oblongis sessilibus, ad radicem in rosam dispositis, siliquis brevibus, T. LXVI.

Caules pedales et cubitales, hinc inde torti, pilosi. Folia ad terram in orbem expansa, oblonga et angusta, integra, dentata, succulenta, vtrinque splendentia, aspera, ad oras lanuginosa, saporis nulli. Folia caulina, rara, substantiae eiusdem, frequentius dentata. Flores in summitate caulis singuli, pedunculati, albi. Petala bifida, subrotunda, calyce quadrifido, leuiter hirsuto, obuoluta. Capsula valde compressa, semiuncia longior, quae antequam maturitatem nacta est, strombi ad instar contorquetur.

In

In locis arenosis circa *Mangaseam* et *Ieniseam* occurrit.

43. *CARDAMINE* foliis ex lineari - lanceolatis, sinuato - dentatis, caulibus nudis, filiquis compressis, inter semina strictis, GM. *Mst.*

Cardamine foliis simplicibus lanceolatis sinuato-dentatis, caulibus nudis, LIN. sp. 2. p. 913. n. 3.

Incertae sedis planta, quod flores non observati fuerint. Caules dodrantes, nudi. Folia glabra, firma, tres circiter uncias longa. Siliquae aut uno, aut duobus, aut tribus quatuorve loculis distinctae compressae, inter semina graciles, stilo terminatae striatae, glabrae.

Inter *Iacutiam* et *Ochotium* STELLERVS collegit.

CLASSIS XIV.

C O L U M N I F E R A E.

1. **GERANIVM** pedunculis simplicibus vnifloris ,
 ROY. *lugd.* 350. LIN. *Sp. pl.* 2. p. 958.
n. 56.

GERBERVS ad *Tanaim* collegit.

2. **GERANIVM** pedunculis plerumque vnifloris , fo-
 liis quinquepartitis acutis , foliolis pinnatifidis ,
 GM. *Mf.* LIN. *Sp.* 2. p. 957. *n.* 25. Tab.
 LXVII.

Nascitur a *Iaico* ad *Ieniseam* usque fluuium, hinc
 deficere incipit.

3. **GERANIVM** pedunculis bifloris , petalis integris
 obtusissimis longitudine calycis , caule prostrato,
 foliis reniformibus incisfis , LINN. *Sp.* 2. p.
 957. *n.* 53. *cum syn.*

In *Transbaicalensibus* regionibus et ad *Lenam* ubi-
 que frequens est.

4. **GERANIVM** pedunculis bifloris , foliis subpeltatis
 multipartitis pinnato - laciniatis rugosis , acutis,
 petalis integris , LINN. *Sp.* 2. p. 954. *n.* 42.
cum syn.

Russice dicitur *копытчатая пургуша* , et fere pa-
 naceae nomen sortitum est. Vfus tamen illius maxi-
 me.

me frequens in preffionibus ventriculi pectorisque angustis, forma decocti hausti.

Nascitur in omni *Sibiria* in *Kamtschatkam* vsque. Planta *Kamtschatika* multo humilior est, cetera nullam differentiam exhibet.

5. *GERANIVM* pedunculis bifidis, foliis subpeltatis, quinquefidis inciso-ferratis, caule erecto, petalis emarginatis, LINN. *sp.* 2. *p.* 954. *n.* 40. cum syn.

1. Idem flore caeruleo.

2. Idem folio nitente.

In omni *Sibiria* nascitur.

6. *GERANIVM* pedunculis bifloris, foliis quinquepartito-trifidis, petalis emarginatis, longitudine calycis, arillis villosis, LINN. *Sp. pl.* 2. *p.* 956. *n.* 49. cum syn.

In omni *Sibiria* nascitur.

7. *GERANIVM* pedunculis bifloris folio longioribus, foliis quinquepartito-multifidis, laciniis acutis, arillis glabris, calycibus aristatis, LIN. *sp.* 2. *p.* 956. *n.* 51. cum syn.

In omni *Sibiria* nascitur.

8. *GERANIVM* pedunculis multifloris, floribus pentandris, foliis pinnatis incisus obtusis, LIN. *sp.* 2. *p.* 951 *n.* 26. cum syn.

In omni *Sibiria* prouenit.

9. *MALVA* caule erecto herbaceo, foliis septemlobatis, acutis, pedunculis petiolisque pilosis, LIN. *Sp. 2. p. 969. n. 13.*

In superiore regione *Irtis* fluuii et ab hinc *Ircutiam* vsque ad lacum *Baicalem* et in *transbaicalensibus* regionibus, vt et ad *Lenam* fluuium abunde prouenit. *STELLERVS* quidem putat, id fieri e semine finico adlato, et in hortis fato, vnde in terram incultam transportentur. Sed de hoc certo non constat.

INDEX I.

GENERVM ET SYNONYMORVM

A.

- Acetosa.* 110-112.
Adoxa. 165.
Agrimonia. 145.
Ajuga. 237.
Alchemilla. 119.
Alchimilla. 38.
Aleæterolophus. 213.
Alnus. 107.
Alfne. 13. 102.
Alysson. 249-255.
Alyssum. 250. 251.
Amethyslea. 248.
Amethyslina. 248.
Amygdalus. 171.
Anabasis. 99. 101.
Anagallis aquatica. 223.
Antirrhinum. 196. 197.
Antirrhoides. 198.
Aparine. 168.
Arabis. 264.
Armeniaca. 171. 172.
Aruncus. 192.
Afarum. 16.
Asperula. 166.
Atraphaxis. 28.
Atraphaxis. 61.
Atriplex. 67-72.
Atriplex. 10. 17. 28. 76. 77.
 78. 80. 83.
Axyris. 17-24.

B.

- Ballote.* 241.
Barba caprae. 191. 192.

- Bartfia.* 201.
Betonica. 239.
Betonica. 242.
Bistorta. 40-45.
Blitoides. 23.
Blitum. 16.
Blitum. 18. 82.
Boguldea. 234. 235.
Botrys. 81.
Brassica. 267.
Bunias. 256.
Bursa pastoris. 254.

C.

- Callitriche.* 13. 14.
Campanula. 148-162.
Campanula. 128.
Camphorata. 116-118.
Camphorata. 18.
Cannabis. 104.
Caprifolium. 129. 132.
Cardamine. 271-273.
Cardiaca. 238.
Caryophyllata. 188.
Cassida. 227. 229.
Cataria. 235.
Cerasus. 171.
Ceratocarpus. 14.
Cerui spina. 106.
Chamaedrys. 188. 221. 235.
 248.
Chamaecerasus. 129. 132. 134.
Chamaejasme. 27. 198.
Chamaemepilus. 175.

I N D E X. I.

Chamaenerion. 165.
Chamaerubus. 179.
Chamelacea. 26.
Chara. 37.
Chenopodium. 76-83.
 Chenopodio-morus. 17.
Chrysosplenium. 29.
Circaea. 225.
 Cissampelos. 61. 108.
Clinopodium. 244.
 Clinopodium. 245.
Clypeola. 252.
Cochlearia. 256.
 Cochlearia. 249.
Comarum. 186.
 Convolvulum. 63.
 Coris. 200.
Corispermum. 10. 11.
 Corispermum. 13.
Cornus. 163.
 Cornus. 106.
 Cotoneaster. 175.
Crataegus. 175. 176.
 Crista galli. 203.
 Cruciata. 166. 169. 170.
Cymbaria. 198.

D.

Daphne. 26.
Digitalis. 193.
Dodartia. 200.
Draba. 253.
Dracocephalum. 203-237.
Dryas. 187. 188.

E.

Empetrum. 16.
Epilobium. 164.

Equisetum. 7. 38.
Erica baccifera. 16.
Eruca. 265.
 Eruca. 268.
 Erysimum. 259.
 Eupatorium. 145.
Euphrasia. 212.
 Euphrasia. 213. 214.

F.

Fagopyrum. 57. 63. 64.
Fagotriticum. 64.
Filipendula. 191.
Fontilapatum. 33.
Fontinalis. 33.
Fragaria. 180.
 Fragaria. 184. 186.
 Frangula. 107.
 Fruentum saracenicum. 640.

G.

Galeopsis. 240.
 Galeopsis. 236. 241.
Galium. 168.-170.
Geranium. 274-276.
Geum. 188.
Glechoma. 242.
 Grossularia. 173.

H.

Halimus. 70.
Hedera. 108.
 — — *terrestris.* 242.
Helxine. 55. 63-65.
Hesperis. 258-262.
 Hesperis. 269. 271.

Hip-

I N D E X. I.

Hippuris. 7.
Hippuris. 38.
Herminum. 321.
Humulus. 105.
Hydropiper. 51.
Hyssopus. 144.

I.

Isatis. 250.

K.

Kali. 8. 82. 88. 89.

L.

Lamium. 240.
Lamium. 241.
Lapathum. 61. 110. 111.
 112. 115.
Leureola. 26.
Lauendula. 242.
Lenticula. 13. 14.
Leonurus. 238.
Lepidium. 254. 255.
Leucojum. 258.
Limnopenice. 8.
Linaria. 38. 96. 97.
Linnaea. 128.
Linosyris. 38.
Lonicera. 129-135.
Lycopus. 248.
Lyfimachia. 164. 227.

M.

Marrubium. 238.
Marrubiastrum. 241.

Melampyrum. 200.
Melissa. 230.
Menispermum. 107.
Mentha. 247. 248.
Menthastrum. 248.
Mercurialis. 32.
Mespilus. 174.
Mespilus. 176.
Millefolium. 35. 37.
Moldauica. 231.
Morus. 179.
Myagrum. 249.
Myriophyllum. 35. 36.

N.

Napus. 267.
Nasturtium. 271.
Nepeta. 239.

O.

Obolaria. 128.
Ocemoides. 231.
Odontites. 213.
Opulus. 146.
Origanum. 244.
Orobanche. 214-217.
Oxalis. 110. 111.
Oxycoccus. 140.

P.

Padus. 173.
Paliurus. 107.
Pedicularis. 203-212.
Pedicularis. 201.
Pentaphylloides. 180-182. 186.
Pentaphyllum. 184. 185.

I N D E X. I.

Pentapteris. 6. 337.
Pentapterophyllum. 37.
Periclymenum. 129. 132. 163.
Perficaria. 46-49. 51. 55.
Pes anserinus. 78.
Pes leoninus. 119.
Pharnaceum. 102.
Phlomis. 241. 242.
Pbu. 120.
Phyloma. 198.
Pimpinella. 141. 143.
Pinastella. 7.
Pinguicula. 225.
Polygonum. 40-65.
Polygonum. 7.
Polyspermon. 82.
Portu'aca. 70.
Potamogeton. 33-35.
Potamogeton. 46.
Potentilla. 180-185.
Prunella. 239.
Prunella. 236.
Prunus 171.
Pseudo lysymachia. 165.

Q.

Quinquesolium. 184. 186.

R.

Raphanus. 266.
Raphanus rusticanus. 256.
Rapunculus. 161.
Regina prati. 191.
Rhagrostis. 10. 11.
Rhamnoides. 26.
Rhamnus. 106. 107.
Rhinanthus. 202.

Ribes. 273.
Rosa. 276.
Rubia. 166.
Rubia. 170.
Rubeola. 166.
Rubus. 178.
Rumex. 110-115.
Ruyfcbiana. 236.

S.

Salicornia. 8.
Salsola. 87-101.
Salvia. 226.
Sambucus. 147.
Sanguisorba. 141.
Saxifraga aurea. 29.
Sceptrum carolinum. 206.
Sclaraea. 226.
Scleranthus. 39.
Scrophularia. 193-195.
Scutellaria. 227. 229.
Sedum. 29.
Serpyllifolia. 128.
Serpyllum. 245.
Sibbaldia. 186.
Sisymbrium. 267-270.
Soda. 88.
Sorbus. 178.
Sorbus. 175.
Spica. 242.
Spinacia. 85. 86.
Spina infectoria. 106.
Spiraea. 188-192.
Stachys. 239.
Stellaria. 13. 119.
Stellera. 27.

INDEX. I.

T.

- Tamnoides.* 108.
Thesium. 38.
Thlaspi. 253.
 Tblaspi. 250-252.¹
Thymelaea. 26.
Thymus. 245-247.
Tormentilla. 180.
Trachelium. 157. 158.
Tragus. 88.
Turritis. 263.
 Turritis. 265.
 U.
Ulmaria. 192.
Ulmus. 105.

U. tica. 30. 31.

V.

- Vaccinium.* 136-141.
Valantia. 170.
Valeriana. 120-128.
 Valerianella. 123-128.
 Valerianelloides. 27.
Veronica. 217-224.
Viburnum. 145.
 Viola. matronalis. 260.
 Virga sanguinea. 163.
 Vitis. idaea 137-139.

INDEX II.

RERVM NOMINVMQVE PLAN- TARVM ,

TAM RVSSICORVM , QVAM ^{ET} ALIARVM GENTIVM

Anseres feri, magna copia ad ostium *Lenae* fluvii capiuntur. p. 8.
Atlyk. *Bascheiris* vocatur radix *Campanulae lilifoliae*, quae va-
riis *Sibiriae* incolis, tum cruda, tum cocta gratissimam prae-
bet escam. p. 149.

Bacca Chamelaeae vid. *Daphne*.

— **Empetri** vid. *Empetrum*.

— **Opuli.** vid. *Opulus*.

— **Vaccinii.** vid. *Vaccinii species*.

Belinger. Tatar. Crasnojarens. est radix *Campanulae lilifoliae*.
p. 150.

Bistortae radix, a Russis ad gonorrhoeas et alui fluxus sistendos
adhibetur. p. 43. etiam ad ventris tormina mi-
tiganda comeditur; *Tungusorum* veto quotidianus
et gratissimus cibus est. ibid.

— — — a muribus ruricolis in commeatum hyemalem col-
ligitur. p. 43.

Bogorodskaja Trawa. Russ. Thymus Serpyllum. p. 246.

Bruszniza. Russ. Vaccinii Vitis idaeae baccae; et crudae comedun-
tur et varii generis bellaria ex iis parantur. p. 140.

Campanulae lilifoliae radices esculentae, Napi radicibus sapidiores
et gratissimus incolarum *Sibiriae* cibus. p. 149.

Chmiel. Russ. Humulus. p. 105.

Daphnes Chamelaeae baccae pro fuco inferuiunt feminis sibiricis,
quo rubentem et tumidulam sibi conciliant faciem. p. 27.

— — radix, equis medicinam praestat; instar setacei appli-
cata. ibid.

Dikoi perez. Russ. (sylvestre piper.) Baccae *Daphnes*.

Dikusch. Argonens. est *Polygonum*. p. 65.

Emüjak Facutis sanguisorba audit. 143.

I N D E X. II.

- Empetri** baccae, ut ut aquosi et fatui saporis, a ruthenis tamen gentibus pro obsonio non infimae notae habentur. p. 16.
- Equis** infensam et venenosam esse *Salsolam*, Tatari perhibent. 100.
- tumore pedum laborantibus, setaceum ex radice *Chamaelaeae*. p. 27.
- Fagopyrum tataricum** inter cerealia bonae notae referri meretur. p. 65.
- Fragariae** flore et fructu majoribus, itemque fructu albo, Isetenſis prouincia, prae aliis, ferax. p. 180.
- Geranii pratensis** vsus in pressione ventriculi et pectoris angustii. p. 274.
- Golubel.** }
Golubiza } idem quod Pjaniza.
Gonobobel }
- Gorka fluius** propter necem equorum famosus. p. 92.
- Hingana.** *Assan.* Radix Campanulae lilifoliae. 150.
- Jeschewika.** Russ. Rubus. p. 179.
- Kadacham.** *Kamtschadal.* Cornus herbacea. p. 164.
- Kalina.** Russ. Opuli baccae. p. 146.
- Kanaplia.** Russ. Cannabis. p. 104.
- Kapusta tatarskaja.** Russ. (*Brassica tatarica.*) Polygonum. p. 56.
- Kliukwa.** Russ. Vaccinii *Oxycoccus* baccae; a Tungusis crudae comeduntur, acetariis et refrigerantibus potibus inseruiunt, atque ad coctionem albam argenti, tartari instar, bono cum successu adhibentur. p. 141.
- Kongrolos.** *Tatar.* Phlomis tuberosa. 241.
- Kopuzetoja pruschtsch.** Russ. Geranium pratense. p. 274.
- Kruschina** Russ. Rhamni *Frangulae* baccae. 107.
- Kyrtyk.** Russ. Polygonum tataricum. p. 65.
- Lauendula** vsus in febre tertiana, gonorrhoea fluxuque albo mulierum. 243.
- Lietnak.** Russ. Iatis. p. 250: ejusdem vulneraria virtus. ibid.
- Lonicera Xylestium**, oleum praebet empyreumaticum, quod externe tumoribus frigidis, bono cum successu inungitur; interne contra sanguinis impuritates quascunque, proficuum censetur atque hinc in lue venerea, scorbuto et scabie, pro palmario remedio a Ruthenis habetur. p. 131.
- Makarschino korenie.** Russ. Polygonum *Bistorta*. p. 43.
- Malina.** Russ. Rubus. p. 178.

- Mjaeka arschin. *Facut.* Polygonum. p. 46.
 — — — radix ejus contusa, siccata et cum lacte cocta,
 Jacutis e imium cibum praebet. *ibid.*
- Mischjak. *Facut.* Sanguisorba. p. 143.
 — — eju dem radicis vsus in decocto. *ibid.*
- Moroschka. Russ. Rubi species. p. 180.
- Muscheskoi perepoloch. Russ. Campanula *Ceruicaria.* 159. nominis
 ratio ab vsu. *ibid.*
- Nepeta *multifida* Lauendulae generi subjungenda esse videtur.
 p. 244.
- Oleum ex Lonicerae ligno paratum, quibus vsibus inferuiat?
 p. 131.
- Opuli baccae plurimis *sibiriae* incolis gentilibus, edules sunt.
 p. 146.
- — — cum vini spiritu in clibano clausoque vase digeræ,
 illum omni sapore et odore priuare dicuntur. *ibid.*
- Pedicularis vsus contra luem veneream. p. 212.
- Pjaniza Russ. Vaccinii *oliginosi* baccae; inebriare creduntur, quae
 et ratio nominis. 138.
- — spiritus ex istis baccis paratus volatiliior est spiritu fru-
 menti aut vini, sed vix per annum conseruari potest,
 quin in vappam transeat. *ibid.*
- Piper syluestre quid? p. 27.
- Pischtschalnik. Russ. Sambucus. p. 148
- Podoroschnik. Russ. (i. e. ad vias proueniens) Polygonum *auicu-*
lare. p. 40.
- Polygoni radix, Tschetschai morbo, qui anginae species est,
 medetur. p. 50.
- Rjabika Russis variae vocantur plantae, quarum dispositio folio-
 rum, cum foliis sorbi aliquam habet similitudinem.
 p. 128.
- Saba. Tatar. vid. Campanula *lilifolia.* p. 150.
- Sabatschji Jagodi. Russ. (Baccae canum.) sunt fructus Rhamni
Frangulae. p. 107.
- Salicorniam equos pinguefacere, *Isetensium* et *Baschbicorum* opinio
 est. p. 10.
- Salsola a Tataris pro venenosa et equis infensa habetur. p. 100.
- Sanguisorbae radicis decoctum, contra diarrhoeam et dysenteriam.
 p. 143.

I N D E X. II.

- Santal. Russ. *Rhamnus catharticus*. p. 106.
 Sapja trawa. Russ. *Phlomis tuberosa*. p. 242.
 Semlianiza. Russ. *Fragaria*. p. 180.
 Setaceum ex radice *Daphnes* pro equis. p. 27.
 Schikscha. *Sibir.* *Empetri* baccae. p. 16.
 Schimolost. Russ. *Lonicera Xylosteum*. p. 131.
 Schlamda. *Kamtschadal.* *Spiraea*. p. 192.
 Sikui *Itaelmän.* *Polygonum Bistorta*. p. 43.
 Soeden. *Tatar.* sanguisorbæ radix. p. 143.
 Stelleriae radix inter summe drastica medicamenta referenda. p.
 28. quamvis sibirici hominis ventriculus dimidiam ejus
 drachmam aut scrupulos duos haud moleste ferat. *ibid.*
 Swieroboi. Russ. *Hysopus officinalis*. p. 244.
 Tolkuscha. Russ. quid? p. 43.
 Tschagitsch. *Tungus.* Radix *Bistortae*. p. 43.
 Tscherniza. Russ. *Vaccinii Myrtilli* baccae; sunt vel rubrae vel
 albae. p. 136. atque hae, inter omnes, vim tingendi
 maximam habent. p. 137.
 Tschernogolovka. Russ. Sanguisorba. p. 143.
 Tschernogolownik. Russ. *Pedicularis*. p. 212. Radix ejus in lue
 venerea utilis esse perhibetur. *ibid.*
 Tschetschai. *Astrac.* Anginae specie. p. 50.
 Urtica. in terris Kamtschaticis fili materiem praebet. p. 31.
 ——— in idolatrico cultu Kamtschadali ea quoque utuntur,
 praeferentes tamen vulgari, in usu quocunque, illum
 varietatem, quae est caule rubente. *ibid.*
 Utinaja trawa. *Quorund.* *Phlomis*. p. 242.
 Uwischsnaja trawa. *Quorund.* *Lauendula*. 243.
 Vaccinii baccae variis usibus inferuiunt p. 138. 141.
 ——— *Myrtilli* vid. Tscherniza.
 ——— *Oxycoccos*. ——— Kliukwa.
 ——— *Viginofi*. ——— Pjaniza.
 ——— *Vitis idaeae* ——— Brusniza.
 Vodianiza. Russ. *Tobolens.* *Empetrum procumbens*. p. 15.
 Ysakoë. *Kamtschadal.* *Polygonum Bistorta*. p. 43.

ERRATA.

Pag. 21. lin. 11. loco. II. leg. 11. p. 26. l. 14. *purpureo*. leg. *purpureo*. p. 31. l. 8. *in cantamentis*. leg. *incantamentis*. p. 35. l. 5. *alterioribus*. leg. *ulterioribus*. p. 45. l. 25. *radiculos*. leg. *radiculas*. p. 53. l. 17. *Polygano*. leg. *Polygono*. p. 54. l. 2. *exacta*. leg. *exacte*. *ibid.* l. 21. *cillatas*. leg. *ciliatas*. p. 57. l. 6. *aculis*. leg. *acutis*. p. 84. l. 18. *polaceum*. leg. *palaceum*. *ibid.* ead. & *rotundum*. leg. & *in rotundum*. p. 87. l. 8. *circulam*. leg. *circulum*. *ibid.* l. 21. *salis*. leg. *solis*. p. 114. l. 10. *luto*. leg. *luteo*. p. 122. l. 17. *obseruabit*. leg. *observavit*. p. 124. l. 26. *pedum*. leg. *pedem*. p. 130. l. 15. *uirido*. leg. *viridi*. p. 139. lin. 17. *magne*. leg. *magna*. p. 138. l. 10. *expeditae*. leg. *expetitae*. p. 156. l. 15. *lateum*. leg. *lacteum*. *ibid.* l. 19. *mariana*. leg. *marianae*. p. 159. l. 25. *infime*. leg. *infima*. p. 162. l. penult. *aliquando*. leg. *aliquanto*. p. 163. l. 21. *peridymenum*. leg. *periclymenum*. p. 165. l. 20. *Chamaenerio*. l. *Chamaenerium*. p. 168. l. 14. *octogonis*. leg. *octonis*. p. 172. l. 7. *campris*. leg. *campis*. *ibid.* l. 12. *petula*. leg. *petala*. p. 181. lin. vlt. adde: Tab. XXXIV. fig. 1. p. 182. l. 20. loco 6. leg. fig. 2. p. 185. lin. 5. adde. Tab. XXXVII. fig. b. *ibid.* lin. 21. loco Tab. 37. leg. Tab. XXXVIII. p. 190. lin. vlt. T. 401. leg. Tab. XL. p. 195. l. 2. *incuruns*. leg. *incuruus*. p. 196. l. 1. *fiores*. leg. *flores*. p. 205. l. 22. *folete*. leg. *obsolete*. p. 214. lin. antepenult. post *scrifero*. adde. Tab. XL-VI. f. 1. p. 216. l. 7. *lecto*. leg. *testo*. p. 225. l. 7. *lecto*. leg. *lecto*. p. 225. l. 7. *pedali*. leg. *petali*. p. 231. l. 5. *Molnavica*. leg. *Moldavica*. p. 237. l. 4. adde. Tab. LIII. p. 254. l. 21. loco Tab. LVII leg. LVI fig. 1 p. 267. l. 13. **SILYMBRIVM** leg. **SISYMBRIVM** p. 270. l. 11. post. Tab. . adde. LXIV.

Fig. 2.

Fig. 2.

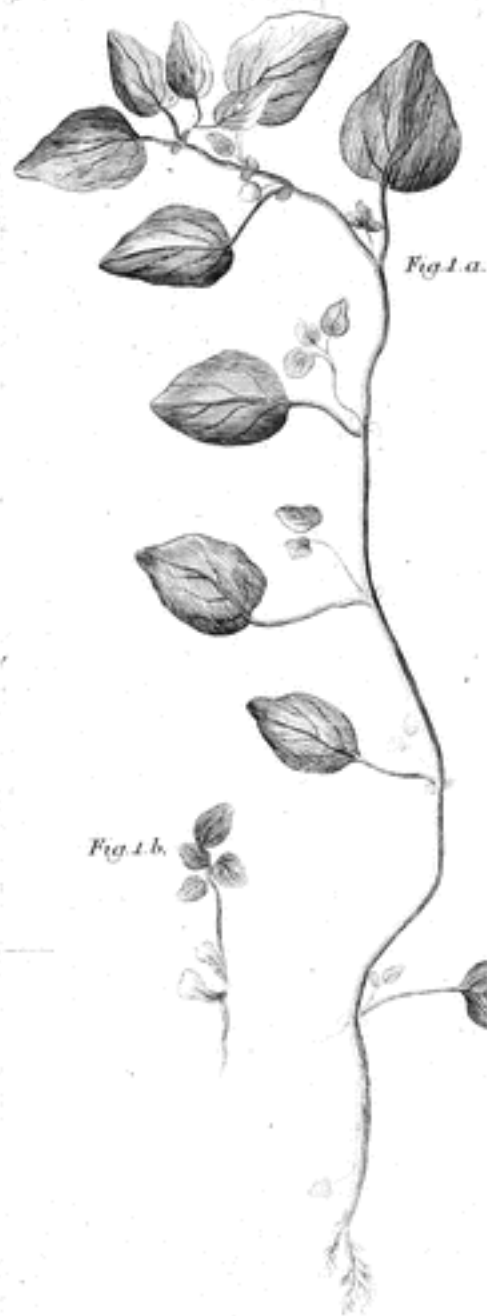

Fig. 1.

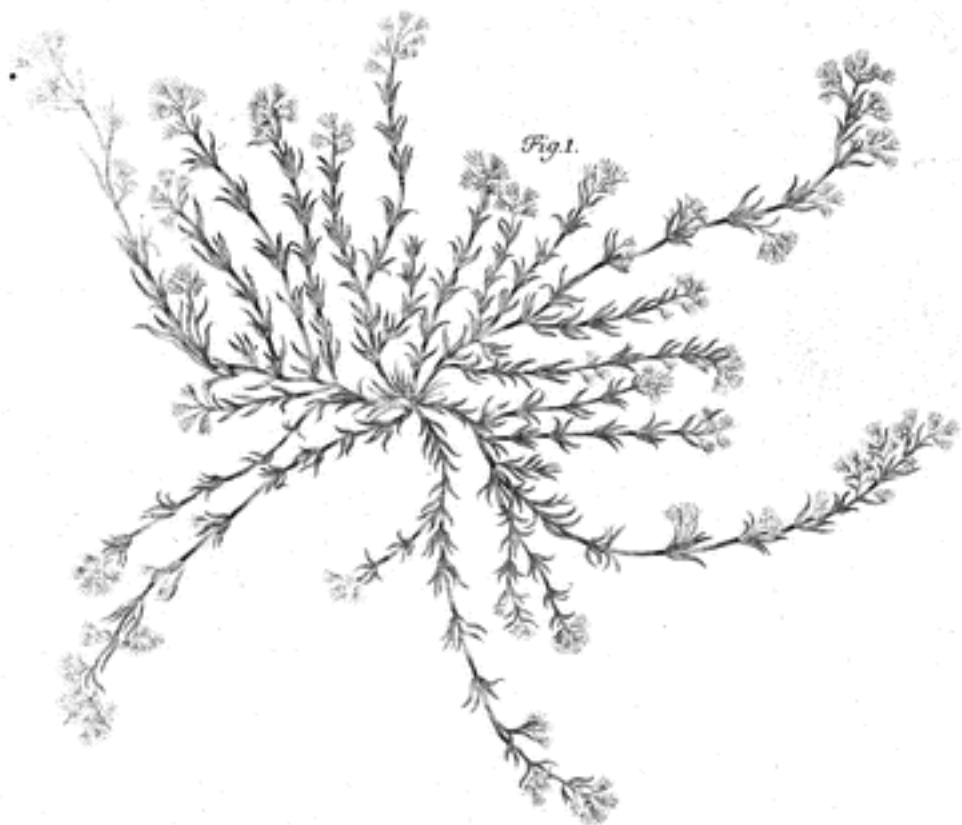

Fig. 2.

Fig. 2.

Fig. 1.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 1.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 1.

Fig. 2.

Tom. III. Tab. XXV.

Tab. XXXIV.
Fig. 1.

Tab. XXXIV.
Fig. 2.

P. purpurea ?

Fig. 1.

Fig. 2.

S. grandiflora

Fig. 1.

Potamogeton pectinatus Pers.

Fig. 2.

Potamogeton

Ranunculus

Tab. XLVII.

Tab. XLVI.

Fig. 1.

Fig. 2.

Tab. XLIX.

Tab. L.

Tab. LI.

Tab. LII.

Tab. LIII.

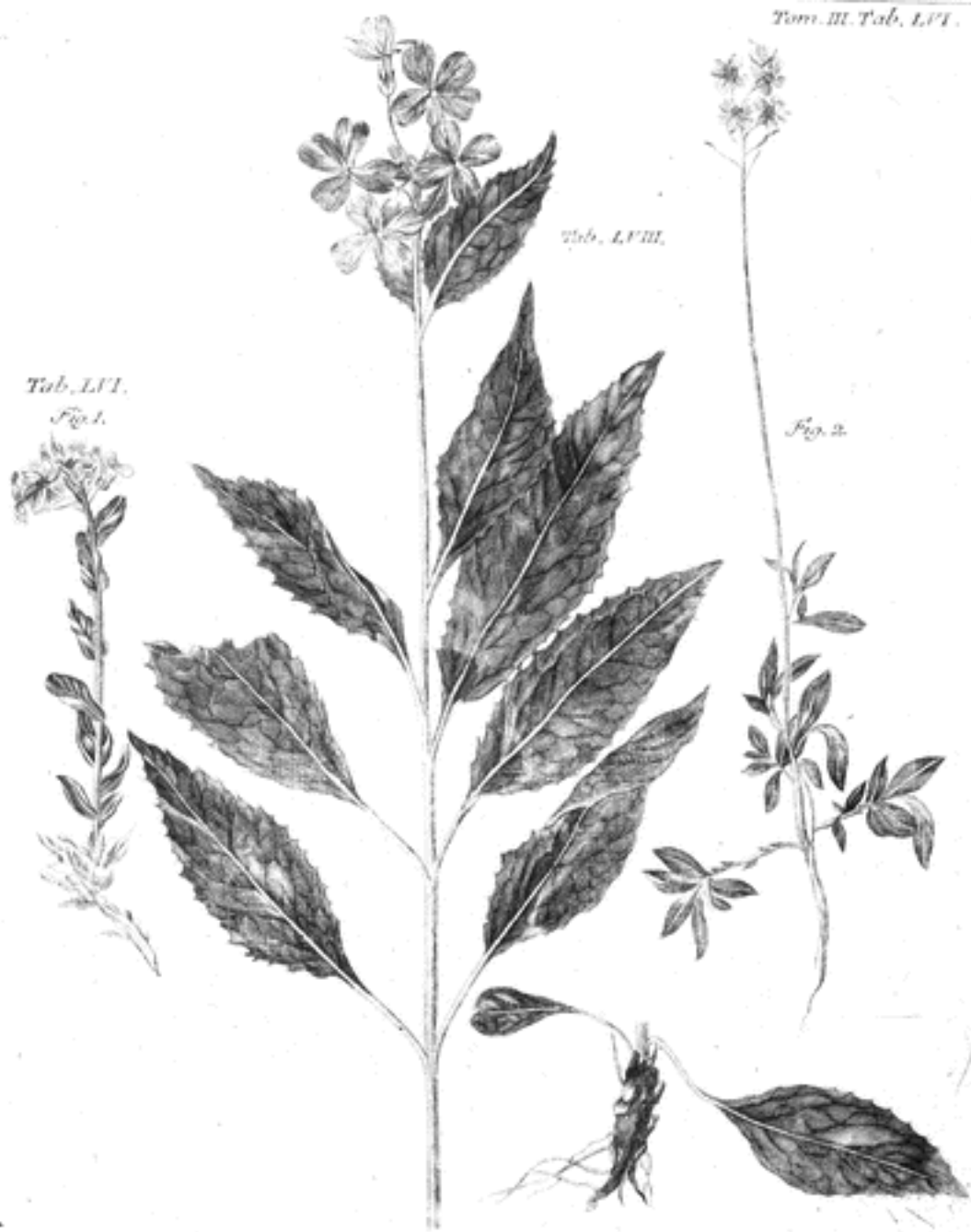

Tab. LVI.

Fig. 2.

Tab. LVI.

Fig. 1.

Tab. LIII.

Tab. LIII.

Tab. LIV.

